

С(Тр.)
Ч 49

ISSN · 0130 · 53IX

WАWИE ХРІЕ.НМІ

45 1981

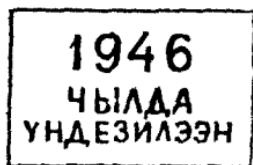

Чечен
чогаал
сеткүүлү
45.1981

ЧАУЧ ХЕМ

Тыва АССР-нин
чогаалчылар
зилели

Номерде:

Бүгү-эвилелдин аныяк шүлүкчүлеринин XI-ти фестивалының киржикчи-лериңин чогаалдары

Тоожулар, чечен чугаалар, шиилер
К.-Э. Кудажы. Ырлыг булак. С. Су-
руң-оол. Күске чылдыг кижи.
В. Монгуш. Шоодуглар. В. Сагаан-
оол. Соок-Ирей апарганым. В. Серек-
оол. Сөөскөннөр чечектелиң турда...

Шүлүктөр

С. Сарыг-оол, Л. Чадамба, А. Дар-
жай, С. Молдурга, З. Намзырай.

Сылдысчыгаш

С. Сарыг-оол, Э. Кечил-оол, К. Экер-
оол, К. Бижек, А. Шоюң, И. Иргит.

КЫЗЫЛ

□
ТЫВАНЫҢ
НОМ
ҮНДҮРЕР
ЧЕРИ

Бистиң календарьвыс

А. А. Блок. Айлан-куштуң сесерлия.

С(Тув).
у 47

Редакция коллегиязы:

А. К. КАЛЗАН, Д. С. КУУЛАР, С. В. КОЗЛОВА, Ю. Ш. КЮН-
ЗЕГЕШ (харысалгалыг редактор), О. СУВАКПИТ, С. СҮРҮН-
ООЛ, Г. И. ПРИНЦЕВА, М. А. ХАДАХАНЭ, Л. Б. ЧАДАМБА
(редактор).

0—7—4—3
0—7—3—3

121—170+03+М133

© Тыванын ном ундуурер чери, Кызыл, 1981.

Бүгү - эвилелдиң аныяқ шүлүкчүлериниң XI фестивалы

Салим Сүрүң-оол

ШҮЛҮК БАЙЫРЛАЛЫ

1980 чылдың август 17-ден 25-ке чедир акы-дуңма республикаларның аныяқ шүлүкчүлериниң XI-ги Бүгү-эвилел фестивалы Тывага болуп эрткен. Фестиваль болза ССРЭ-ниң Чогаалчылар эвилелиниң баштаар чери болгаш ВЛКСМ Төп Комитетиниң Совет Эвилелиниң Коммунистиг партиязының XXVI съездизинге уткуштур кады ап чорудар деп баш удур планнаан чугула хемчеглериниң баштайғызы болган.

Моң мурнунда мындыг янзы фестивальдар Москвага болгаш өске-даа хоорайларга он удаа болуп эрткен. Он бирги фестивальды эрттири-бile бистиң республикавысты шилип алган. Ол дээрge анаа-ла география барымдаалаан таварылга чүве эвес. Мен бодаарымга, ССРЭ-ниң Чогаалчылар эвилелиниң баштаар чери биле ВЛКСМ Төп Комитеди ындыг шиитлирни хүлээн алырда, ийи чылдагаанга кактынган. Бирээде, бистиң республикавыс Совет Эвилелинде энне аныяқ, бистиң тыва литературавыс база аныяқ. Ынчалза-даа тыва литература улусчу эрге-чагырганын, ылангыя совет эрге-чагырганың чылдарында шапкыны-бile хөгжээн, литератураның бүгү жанрларының талазы-бile улуг-улуг хемчээлдиг чогаалдар көстүп келген. Ол ышкаш бистиң чечен чогаалды улам ыңай хөгжүдеринге аныяқ чогаалчылар, ылангыя аныяқ шүлүкчүлер чогуур үлүүн кирип турар апарган. Мынчап кээрде, оларның чогаалдарын сайгарып, чугаалажып көөрүнгө таарымчалыг байдал тургустунган. Ийиде, эрткен (1980) чылдың апрель айда РСФСР-ниң Чогаалчылар эвилелиниң баштаар чериниң чанында Национал литератуralар талазы-бile комиссиязынга ты-

ва чогаалчыларның орус дылга үнген чамдык номнарын бүгү тала-бile сайгарып көрген. Аңаа санал берип, чүве чугаалаан чогаалчылар, литература шицчи лекчилери, критиктер тыва литератураның көскү че-диишиккінерин демдеглеп, оон партийжи шын орук-бile хөгжүп орарын айыткан. Оон-бile кады тыва литератураның хожудап туар талалары база илерәэн. Комиссияга чугаалажып көрген номнар дооза-ла бистин ҳоочун дәэн чогаалчыларының чогаалдары болгай. Бир-тээ ҳоочунарда ындыг четпестер турда, олардан өөренип, оларның үлөгерин ап, баскан изин эдерип орап, теория талазы-бile ам-даа эки дагалаттынмаан, практика кырында дуржулгазы, мергежили ам-даа эки быжыкпаан аныяктарда оон-даа хөй азышкыннар, будулуушкуннар, чогаалдын ужур-утказын чедир билбейн баар таварылгаларының бар тура-ры черле маргыш чок. Мындыг таварылгада оларга чогуур өйүнде, олар аныяк турда, ажыктыг дуза чедирери, арга-сүме кадары канчаар-даа аажок чугула. Фестивальдын организакчылары ол дугайын база удуртулга болдурган деп билип алыр херек.

Моң ужурундан фестивальды Тывага эрттиеринге тыва чогаалчылар, ыланғыя аныяк болгаш эгелеп чо-руур шүлүкчүлер сеткилиниң ханызындан өөрүп, аңаа шыдаар шаа-бile киришкен. Бүгү-Эвилелдин аныяк шүлүкчүлериниң XI-ти фестивалы республиканың күльтурлуг амыдыралынга улуг, өөрүнчүг болуушкун болган, чүгө дәэрге чогаал талазы-бile бүгү-Эвилел ужур-дузалыг мындыг янзылыг хемчег биске бир-ле дугаар болуп эрткен.

Фестиваль — ол болза кандыг-бир болуушкуннар-га, хүннерге тұрасқааткан байырлал. Бо удаада шүлүк байырлалы. Аңаа киржири-бile Совет Эвилелиниң бүгү булуннарындан, бистинң найысылалывыс Москвадан 45 аныяк шүлүкчүлер чыгып келген. Оларның иштинде орустар, украиннер, белорус, таджик, азербайджан, узбек, туркмен, казах, бурят, кыргыс, армян... черле кымны чок дәэр. Оларга бистин аныяк шүлүкчүлеривис катчы берген. Қанчап өөрбес боор!

Фестивальдын кол сорулгазы болза оон киржик-чилерин аныяк шааңда чоокшулаштырыры, танышты-

рары, ужураштырыры болур. Ол чорук оларның моон сонгаары литературлуг харылзааларын быжыглаарынга аажок чугула. Ол ышкаш боттарының чогааткан чогаалдарының үлегер-чижээнге үндезиллэш, оларның боттарының чогаадыкчы мергежилин бедидери, чогаалдың үнелиг болгаш чедимче чок талаларын боттары танып билир кылдыр чаңбыктырыры, допчулат чугаалаарга, теория биле практиканы холбаштырып билир кылдыр чаңбыктырыры улуг ужур-дузалыг. Ол чаңбылдарга, ындыг билиглерге оларны өөредир, бүзүредир кижилир — арга-дуржуулгалиг хоочун чогаалчылар, аныяктарның дагдыныкчылары болгай. Фестивальдың киржикилеринин киирген чогаалдарын сайгаар, оларга эки-даа талазындан, багай-даа талазындан чөнтүг үнелелди бәэр кижилир болза семинарларның удуртукчулары. Фестивальга келген аныяк чогаалчыларның билии, дуржуулгазы бир ай эвес-ле болгай. Оларның иштинден моон сонгаар ёзуулуг шүлүкчүлөр бооп болгу дег аныяктарны илередир, ындыгларны оон соңгаар бар-ла аргалар-бile деткиир ужурлуг. Ол сорулга-бile фестивальдың ажылын удуртур, аңаа киржири-бile ССРЭ-ниң Чогаалчылар эвилелиниң баштаар чериниң секретары Олег Шестинский, РСФСР-ниң Чогаалчылар эвилелиниң баштаар чериниң секретары, Бурят АССР-ниң Чогаалчылар эвилелиниң баштаар черинин даргазы, БАССР-ниң Улустун шүлүкчүзу Николай Дамдинов, Туркмен ССР-ниң Чогаалчылар эвилелиниң баштаар чериниң секретары, Туркмен ССР-ниң Күруне шанналының лауреады Анаберды Агабаев, Белорус ССР-ниң Чогаалчылар эвилелиниң баштаар черинин секретары Петр Макаль, ол ышкаш В. Костров, В. Кузнецов, С. Куняев, А. Парпара, Н. Злотников, В. Ганиев, Э. Нижерадзе, М. Кизилов болгаш оон-даа өске шүлүкчүлөр чедип келген.

Фестиваль Кызылга август 18-те В. И. Ленинниң тураскаалынга чечек салтыры-бile эгеллээн. Оон соонда ВЛКСМ Тыва обкомунун бирги секретары Г. С.-М. Иргит-бile ужуражыышын болган соонда, аалчылар хоорайның тураскаалдыг черлеринге чораан. Даартазында партия обкомунун Чырыдыышының бажынынга

байырлыг ажыдыышкыны болган. Ону Олег Шестинский эге сөс-бile ажыткаш, СЭКП ТК-ның кежигүнүнгө кандидат, партияның Тыва обкомунуң бирги секретары эш Г. Ч. Ширшинге сөс берген. Г. Ч. Ширшин ВЛКСМ ТК-га бо фестивальды бистиң республикага ССРЭ-ниң Чогаалчылар эвилелиниң баштаар черинге, эртирип туары дәэш өөрүп четтиргенин илередип, аныяк шулукчулерниң фестивалын бистиң республиканың идея-политиктиг болгаш культура амыдыралында улуг болуушкун деп демдегләэн.

Фестивальдың сорулгазы оон киржикилериин чүгле дуржулга солчуру-бile, чүгле оларның чогаалдарын сайгарары-бile кызыгаарлаттынmas дәэрzi билдингир. Фестивальдарга чүгле бот-боттарының арыннарын көржүп, таныжып алышындан ангыда, оон киржикилериин чогаалдарын очулдураг баштайгы чаңчылдары төрүттүнер. Ол дәэрге чеден чеди дылда бижиттинип туар совет литературага аажок херектиг. Ол фестивальга бистиң республиканың ажылчы чоннары дыка хөй аалчыларның чогаалдары-бile орус, тыва дылдарга эң-не баштай танышкан.

Фестивальдың программазынга өске бүгүден аңгыда, оон бооп турган чери-бile (бо удаада Тыва-бile), ол черниң кижилери-бile, оларның ажыл-амыдыралы-бile таныштырары ыяап-ла туар. Ол чорук аныяк чогаалчыларга чүгле чаа-чаа темаларны чугаалап бәэр эвес, харын оларның ниити билин калбартыр, улустарның наыйралын улам быжыглаар. Ол сорулгабиле фестивальдың киржикилериин чеди бөлүк кылдыр үскеш, Барын-Хемчик, Улуг-Хем, Танды, Бии-Хем, Каа-Хем, Тожу, Эрзин-Тес районнарынче айткарған Чер болганга оларны чон изии-бile, тыва улустуң хүндүлләэчел чаңын ёзугаар хүләэп алган. А олар боттарының чогаалдары-бile оларны таныштырып, боттарының чөр-чуртуунун дугайын чугаалап берген. Мен бодум Эрзин-Тес чораан бөлүк-бile кады чораан мен. Аңаа аалчылардан дөрт нацияларның төләлекчили — Грузиядан Эдвар Нижерадзе, Богатер Агабули, Казахстандан Онагуль Туржанова, Латвиядан Игорь Якайтис, Калмык АССР-ден Василий Чонгонов чорааннар. Оларга Тыва — чаа ажыдыышкын, чаа делегей. Олар

ак-көк хемниң чуртунуң бойдузун магадааннар. Казахтар болгаш калмыктарның амыдырал-чуртталгазы тыва улустуу-бile дөмейлешкек. Ынчангаш Туржанова биле Чонгонов ону дораан-на эскерип кааннар. А Грузиядан болгаш Латвиядан келген эштерге сонуурганчыг чүүлдер-ле хөй болган. Ылангыя олар өглерни, тевелерни кончуг сонуургааннар.

Шүлүк чогаалының байырлалы — фестиваль — ол дээрge хамыктың мурнуунда шүлүк! Эрзин-Тестин де вискээрингэ алды дыл кырынга — орус, тыва, казах, грузин, латыш, калмык дылдарга ийи хүн иштинде чаңгыланып, аңаа улаштыр ыры-танцы динмиреп келген. Алчылар колдуунда-ла боттарының дылының кырынга чогаалдарын чугаалац чораан. Дыңнакчыларның күзели-даа ындыг болган. Ол черле билдингир: алчыларның дыл-домаан, оларның шүлүк помчуурунүүң аянын дыңнаксаары чөп. Ошайгуль Туржанова ийи районнуң кайызынга-даа эң-не күзенчиг шүлүкчү чораан, чүгэ дээрge казах дыл биле тыва дыл дөмейлешкек болгана, ону чон очулга чокка билип алтар турган. Эрзинге В. Чонгонов кол маадыр чораан, чүгэ дээрge калмык дыл моол уктуг. Ынчангаш ону дыңнакчылар катап-катап дилеп турганнар.

Магалыг-ла ужуражышкыннар болгулаан! Ылангыя «Чодураа» совхозтуң Хараал-Тей сүт-бараан фермазының Шуурмакта чайлаанга ужуражышкын уттундурбас. Тайга эдээ. Сериин хемниң кыдыы. Ногаан олбук — көктүг шык. Ында он ажыг ак-ак өглер, мөөгүлөр дег, кожа-кожа тургулапкан. Оларның чанында эзертеп каан аyttар. Сүт-саан кудар ак чайыр көңгүлдерни кажааларның өргөннөринде куду баштандыр кургады аскылап каан. Кодан долгандыр хамык инек. Ёзуулуг-ла чайлаг! А ында чүгле районда эвес, харын республикада ат-сураглыг ферманың саанчылары. Оларның аразында Тыва АССР-ниң Дээди Соведининң депутаты, хөй сүт саар талазы-бile мастер Оюмаа Баткар.

Аалчыларны олар ак чем-бile, айырац кызыл чечек-бile уткуп алганнар. Оон соонда кызыл-өггө ужуражышкын болган. Өгнүүн чаражын канчаар! Мен бодаарымга, келген аныяк шүлүкчүлөрден кым-даа ын-

дыг өгнү көрбээн боор. Калмык Чонгонов бэзин магадап хаммас турган.

Ооң соонда чүү чүве болганы билдингир — шүлүк! Сөөлзүреди харын-даа ыры, танцыже шилчээн...

Мындыг янзы ужуражышкыннаар каяа-даа болуп эрткенин районнаар үнүп чораан, фестивальдың киржикчилери улуг магадылал-бile, өөрүшкү-бile чугаалап турганнаар. Ол ужуражышкыннаардан аныяк шүлүкчүлөр чаа-чаа темаларны тып алган дээрзи чугаажок.

Сөөлгү ийи хүн фестивальдың киржикчилериниң чогаадыкчы ажылынга тураскааттынган. Киржикчилерни беш семинарга үскеш, оларга аныяк шүлүкчүлөрниң кирипп келген шүлүктерин сайгарып, оларның чедер болгаш дудуу талаларын семинарның удуртукчулары маргыжар аргажок факт-барымдааларга үндэзилеп, чогуур үнелелди берген. Ол сайгарылга чүгле тус-тус авторларга эвес, фестивальдың бүгү киржикчилеринге канчаар-даа аажок ажыктыг болган. Ылангыя бистиң Александр Даржай, Лидия Иргит, Ховалыг Артык, Куулар Черлик-оол, Юрий Вотяков, Владимир Колпаков семинар удуртукчуларының ажыктыг сүмелерин алган. Ол чорук чүгле оларның боттарынга эвес, ацаа олуржуп турган бистиң улуг-биче чогаалчыларыбыстың улам ыңайгы өзүлдезинге дузалаар.

Фестиваль шүлүк кежээзи-бile доозулган. Ацаа аныяк шүлүкчүлөр боттарының бир-бир шүлүктерин чугаалаан.

Олег Шестинский

АҢЧЫ КИЖИ ЭЗИМ ИШТИ, ШӨЛГЕ ЧОРДА...

Аңчы кижи эзим ишти, шөлгө чорда,
Айыл болуп, чаңык ойнап кагган болза,
Эштир кижи шапкын хемни кеҗип чыткаш,
Ээргииштелген хараалчыга дүшкен болза,

Олар душ бооп өлген-дир деп шынзыкпас мен.
Ол чүл дизе кижи-бile бойдус даады
Ондагайлыг адаан кылып чоруур болгай,
Ол-бо тала кайызы-даа кергеп болгай.

* * *

Аргаларны чылдып каанзыг, шиви чугу айдызап
тур,
Алды айның салғын-хады күжур чыдын тарадып тур,
Кааң хүннүң изиг дүште хады чугу чытталып тур,
Хадың кыс бооп, чингир ногаан бүрүлерин саглайтып
тур.

Қараа согур човуланның кижи болу берзимзе бе,
Кара дүне хары черже дайзын мени сүрүпсе бе,
Дөргүн талдыг орус чурттуң ағы чыдын чыттап
чорааш,
Төрээн чуртум, сени сурап дилеп чорааш, тыва бээр
мен.

* * *

Амыдыралым өөрүм чокка бодай кааптым.
Азазы-ла алзын ыңай, чүү деп хайыл!
Аксым-кежиин алдаң каапкан, өөрүшкү чок,
Артында-ла хлеб чокка чурттааны дег,
Өөр чокка чурттаары — будуктар чок
Өлүг шиви сагындырар чүве чоржук.

Эжим-өөрүм шыны-бile мени шылган,
Эргелелге чаңбыктыrbайн, роза бербейн,
Шагар-оътту изиңнедир ооргам кежир
Чаза улдап чиртип чорда, дадыккан мен.
Ээ-чс, чүү дээр! Ынакшып-даа чордум ийин.
Аймааралдан эжим данды уткул аар мен.
Аар үүлээ таварышкаш, дүне безин
Эжим дыжын чара кирип чеде бээр мен.

Кухняга сынны берген олураг бис,
Сергек-омак орзумзажок, чүрек ыглаан...
Кударалым үлешкензиг, кээргээн ышкаш,
Селбегер ыт чанымга кээп огланы бээр.

Он үш харлыг оол шаамда блокадага
Опчок кайгал өөрүмнү хөөржүткен мен.

Ынчан харын найыралда чырык барын
Ылгап билдим, ону хүн дег унелээр мен.

Өөрү чок кижилерни кээргээр-дир мен.
Олар чөндек... Ол дээш безин өршээр-дир мен:
Кара чаштэн чүрээм чылдып чораан отту
Кажан-кезээ олар кайын билир турган.

АВАМНЫЦ ТУРАСКААЛЫНГА

Орайга дээр авам мени манаан чораан,
Оглу мен-даа «дыңзый» берген келгилээр мен.
Чаражымдан дүннү дургу чарлып чадап,
Чамдыкта шуут алды шакта чанып кээр мен...
Ам бөгүн уйгу-дүште чүве ышкаш,
Авам кээрин болганчок-ла манаар-дыр мен.
Ак хар баштыг кырый берген келзиңзе —
Ак-кыр дүгүн доозазын ошкап каар мен.
Шышпак малгаш сүзе-сүзе келзиңзе —
Чылыг сугта буттарыңы талтап чуур мен.
Ырак черден аштап-суксап келзиңзе —
Ынак төрээн Араадың сагындырар
Амданныг плов хайындырып, чаагай чыттыг
Армян арага сенээ сөннеп кудайн...
Черниң адаандан туруп келбес чүве деп,
Чеже катап менээ улус сөглевээн дээр...
Алды чылдын дургузунда манап келдим...
Ам-даа ону назынымда манаар-даа мен...

Николай Дамдинов

НАЙЫРАЛ

(«Ачамныц ады» деп шүлүглэлдэн үзүндү)

Төрээн чуртум, сээн адың дыннаанымда,
Төнчүзү чок делгемнериң көстүп келир,
Сеткил дойлуп, көвей бодал башка кирер,
Сергек, шөлээн тынып чоруур апаар-дыр мен.
...Черде шыгжаан байлаан мактап, ырлаксаар мен:
Честиг даглар, алмаз, нефть чеже хирел?

Ынчалза-даа эң кол байлаац —
Улустарның
Ырда кирип, мөңгежирээн
Улуг чаагай найыралы
Эргези дең улустарның аразында
Чанғыс туктуң адаан орта бисти бөлүү,
Чаагай бүле докуннаткан акызы бар.
Эгүүр шагда кады чурттаар, чарылбас бис!
Қаалама орук-бите челиспээн бол,
Қадыг-бергээ, кадыг артка торулбаан бис.
«Аврора» Россияга хаяаланган —
Хүннүң чырыы буряттарга дээп келген.
Қүштүг, мөңге найыралче чуткулувүс
Алдын хүн дег чыл ёттүүр херелденген.
Атаманнар, хааннарны адавас мен,
Араатанзыг дайзыннар-дыр, Россия эвес,
Өгбелерни тараа тарып, демир каннап,
Өөредип каан, кадыг-бертке муңчулгаштың,
Кара бажын халаш кылбас быжыг кылдыр
Кажандан бээр сургап чораан кижилерге,
Россияга дег, өөрээнивис йөрээп чор бис.
Россия — Силер, силер! Четтиридивис!

Станислав Куняев

* * *

Чыда дүшкеш,
Чындырай-даа берип-тир мен,
Амыдырал,
өлүм,
бажын дугайында
Аай-дедир дүндерилдир бодай бердим.
Сагыжымда авам мени караңыда
Чайгап аадып орган ышкаш кыннып келди.
Көңгүс дүүн чаа турган ышкаш, бажы безин
Көгербээн дег чалыы хөвээр көстүп туру.
Эки-бакты ылгап билбес, чам-даа дегбээн
Эвеген чаш кавайымда чыдар-дыр мен,
Улуг алдар, көвей акша херексевес,
Утказын-даа угаап билбес бараскан мен,
Хар дег арыг чаагай болгаш, бачыдым чок:

Кара сагыш, ынакшыл, түрегделден
Қанчаар-даа аажок ырак чыткан болбас мен бе.
Ыры дээрge уян чымчак, дамды ышкаш,
Ырлап шуугаан,
эргелеткен,
өршээп йөрээн...
Кавайымны далай чайгап аатпышаан,
Кара чаштың өйүндүве аппар чору.

ЧИНДИГИР КӨК ДЭЭРНИ ДҮҮН КӨРЖҮК МЕН БЕ?

Чилчиним үскеш, ыржым черже шөлээн чыткаш
Чиндигир көк дээрни дүүн көржүк мен бе?
Сигеннерже сарыг дыттың чочагайы
Шилиредир тоглап турда, көргөн мени бе?

Кеде чиктиг чүве болган, база көрдүм,
Хемниң кыдыры чаакталып донган чыдыр,
Сарыгзымаар элезинче кара-дондак
Чайыраннаан шаңнаар чажып кагган болду.

Дүне када шивилерниң бажын көрдүм,
Дүндүүштелгеш, сүвүр-сүвүр көстүр болду...
Шивилерниң баштарында айыраң сылдыс
Чинчилештир кыланнажып турар болду.

Кыржаң дуну соогун дөгөп эрте берди,
Кылама дош хөлдүң кырын шыва берди...
Анзак ыдым, кайда чор сен? Дүрген келем...
Аравыста чугаавысты чугаалажыл!

Евгений Антошкин

МАРИНАНЫҢ ДУРУЯЛАРЫ

Чанар дуруяа дистинчипкен,
Чарап болгаш кылаң дээрде,
Марина деп хөглүг атты
Парлап чорлар, номчуй кааптым.
Күжүр уруг күштар соондан
Дүрген маңнааш, четпейн барган,

Дұвұренчиг, өткүт ұнұ
Құсту үдей қыңғыражып,
Кандыг салым уткүй алзы
Кайнаар, чүге далашканыл?
Дүшкен бүрү, күзүрүмнү
Казыргы хат соонче эшкеш,
Тұләэн хаактар шаарарган
Дүгәлерде кежээ дүшкен,
Ногаан, көк чай ырлап әрткен,
Оът, чечек оңуп калган...
Ыңчалза-даа өазын олар
Ырактан-на көстүп келген.
— Маажым орба,
Марина, үнс халы,
Дуруяларың әәп кәзи-тир! —
Туруп-могаан өараш күштар
Турлаг чуртун сагынған боор.
Дунук ұнұ:
— Марина! Уткуп ал! — деп,
Чүден артық уран сөстү
Чүрәэм тывар.
Чайғы даңны магадавас,
Чараң әвес кижи чок чер...
Россияны мактап ырлааш,
Сени база
Сеткилимден
Чечен сөске йөрәэрим ол!

Вадим Кузнецов

САГЫШ ҚАТАП АЙМАЙ БЕРДИ

Сагыш катап аймай берди,
Чаңғыс-ла мен ыглавадым.
Эрте турғаш хемежиимни
Әптеп-чамап септей бердим.

Күттүлган суг чарық черже
Кулбұртурун биле-бile
Чарық черин сысқып-сысқып,
Саазын-кара чамай кактым.

Дыдык хеме чаңгыс чайны
Дырбаңайып эрттирер боор,
Чеже боорул, хөөлбек киргеш,
Чевээн боду тыва бээр он.

Қаккан кадаг ыяштыва
Қадалырын билир мен ийин.
Чуртталганы оюн бодап,
Шуудун харап чурттавас мен.

Даңны атсы иткиижимниң
Дагыр черин эдип келдим.
Қанчап билир, ортулукче
Карбаннадып чедирер боор.

Ынаар суурдан бир-ле кижи
Ышкамнадыр кыйгырыптар:
— Ишкиртинип ыглап ал че,
Иштиң-хөңнүң чымчай бээр он

Азим Суюн
(Узбекистан)

МЕНЭЭ ДЫЫНМАС

Хугбайыраан хомудал-даа
менээ дыынмас,
Хуу-салым калчаазы-даа
өзөп хоржок.
Чүрээмдиве хөме салган
балыг безин
Чүмү-бile экирбээн бол,
дүжүп бербес.
Шаандагыдан
амгы шагның бедиингэ дээр,
Шак бо эрээн делегейгэ,
чуртталгага
Ынак-тыр мен.
Үрү дээнде «хоптаам» дендии—
Ында барып,
ол-ла харын канчаар болду.

Нурмухамед Ниязи
(Таджикистан)

АЙЛАҢ-КУШ ДАА

Айның чаазы эки хұнде
Аалчы болуп,
Айлаң-куш даан база катап әргип келдим,
Аянның ыр чүрээм болуп, куттулуп тур.
Чону — эки, хұндұләәчел,
Чоғум черле кайғамчық-ла чарап чер бо.
Мәзәң әргим өннүктерим! Чериңерниң
Бедиктерин булут болуп, суйбаксаар мен.
Әрге-дужаал, адын безин айтыrbайн,
Әзілдек чаниап, харын дурген чалай бәэрлер.
Аалчыларга сеткил сергек болзун дәэштиң,
Ажығ-шүжүүн, мунгаралын чажырлар.
Билем-демин, найыралын катыштырып,
Тараа биле чүрәэн катай
Дастарханға деңге салыр
Бистиң чоннун чаңчылы бар.
Ак-көк дәэрже бедип үнген даглар ырын,
Айлаң күштар дагларының чараптарын
Каяя-даа бол чораанымда,
Кайын уттуп шыдаар деп мен.
Оларны мен оруқ чорааш чидирбес мен,
Оон катап күзел долган өчидіп кәэр мен:
Төрәэн чұртту айлаң-куш дег, чүрәэм-бile
Дөскел чокка ырлаар қылдыр өөренир мен!

Отеген Оралбаев
(Казахстан)

ТЫВА ЧЕРГЕ МӨГЕЙДИМ

Алма-чимис адазы деп сураа алгаан
Алма-Ата, Ала-Дагдан сунуп келгеш,
Эрте-бурун тыва черге будум базып,
Енисейниң әгезинге мөгейдим-даа.

Кайгамчыктың чарап бойдус — чурумалды
Казах дылга илередип, сөглекседим.
Чүрээмде хан, чалғылар дег, ойнап турда,
Шүлүктевес, ырлавас-даа аргам чогул.

Енисейниң чалғыларын дыңдан турға,
Эреминге шырай-арым көрүп турға,
Өнүктөргө чоргааралым улам киткен,
Өргээвистиң делгем, байын магададым.

Калбак-Хөрек оглу Тока төрүттүнгөн
Қаа-Хем эргээ—Мергенин даа көрүп алдым,
Саяннарда серин салгын эзиннеге
Сагыш өөрүп, чулду-чүрээм секперетим.

Уран сөстүг чогаалывыс дыллы-бите
Улуг чаагай найыралды алгап чоруул,
Чанар душта: «База катап келир мен!»—деп
Саяннарга, Енисейга аазап тур мен!

Онайгул Туржанова
(Казахстан)

СӨГЛЕП БЕРЕЙН

Күү чок хөлдүн кударалы соксай бербес,
Кургап калган үнүш дагын чечектелбес.
Ээлдек, чымчак ырларымны билип алгаа,
Этт чүрээн ханызындан хараадаар сен.
Эртинем дег чажыдымны, үнүмнү сээ
Эскит-тудуу чокка бүрүн сөглөп бээр мен.
Эге чаңгыс чүрээм боорун күзезинзе,
Эмин эрттири кошкаам кылдыр бодай бербе.
Салгын-сырын турбас болза,
Чаагай, арыг сеткилдиг бооп артар боор бе?
Тейге деңней кайгамчыктыг бедиктерни,
Терең сугну кудук-бите хемчээн боор бе?
Мочургалар частып келир... Арыг сеткил
Борбак чүрээм болуп чоруур херел болган.
Ынакшылды сөглөп көөр дээш чадап кагдым,

Ынаам сенээ ынакшааным ындыг-ла боор.
Орбас-чытпас чалгыгларга дөмейлекип,
Орлан-шоваа салғынчыгаш болгай-даа сен,
Кады чоруур аргазын-на бодап чорааш,
Хамык хөңүм эргеленип сөглеп берейн.

Маркабай Ааматов
(Киргизия)

ИДЕГЕЛ

Кара, ак-даа, эки-бак-даа,
Качыгдал-даа, өөрүшкү-даа мөнгө тудуш.
Ынчалза-даа чуртталганың сүүзүнү
Хайыралдыг идегелдер бисти кагбас.
Ава төрээн, баштайгы мээн алгым дыцнааш,
Ачам ынчан кызыгаар чок өөрүп турган.
Оон бээр-ле чеже оруқ, чеже кокпа,
Алдагдалдар, идегелдер мени манаан.
Хайынналган бодалдарга алыспаан мен.
Карактарым чажы келип, сөгүрүүр мен.
Чежезин оон боттандырып; боттандыrbайн,
Хайыралдыг идегелдин мурнуун орта
Арын чагган, куруг меге аазаашкын,
Авыйязын, нүгүл сөстер этпейн тур мен.
Салым-чолум идегелден чарылбаза,
Аас-кежиним туюлунга четкен дээр мен.

ХҮРЕШ

Байырлалда дескиндир чон-даа им-чам,
Баштың улус мөгелерни салдырыпкан.
Саадапкан көрүкчүлөр кыйбыцайнып,
Сагыш аарып, хүрешке-ле чаргыртыпкан.

Чогуур черде — өгбө кижи шинткекчи бооп,
Шодак-шуудаан баглап берип, сургаан орап:
«Адалардан салгап келген чаңчылдар бар,
Адын сыкпас, ужуп бербес — октаар херек!»

Ынаар ашак хомудаар-даа: «Чөгөнчинн аар,
Ындыг кижи мацаа чүге көстүп келген.

Дизээлежип тургаш канчаар, октавыт даан,
Дидим болгаш кашпагайлар хүрежир чоор!»

Кажар чүвең арга-хорга хереглепкеш,
Каттырбышаан, бажын ажыр көдүрүп кээр.
Алгы-кышкы шимээн дендээр: «Кадыг эрни,
Адазын-даа ылгал чоорул, күш-ле билгей!..»

Вальдемарас Кукулас
(Литва)

СОНГА ҚӨРГЕШ...

Амыдырал тамчыы болган соңгаң көргеш,
Аъттарымның киштээн үнүн дынаксаар мен.
Мунгаралым, ынакшылым оруундува
Мунгаш чүрээм шыдап чадааш, ойнаксаар мен.

Орук чорааш, онгар черге удуй бээр мен,
Оорлар келгеш, идик-хевим үтпеп аар бе?
Чок-ла болза, эки кижи эртип чыда,
Чонаам союп, доңган будум шуглап каар бе?

Хамык ужур ында эвес — чуртталга-дыр.
Караа согур салым-чолдуң оюну-дур.
Адып орган даңче көргеш, чүрээм ийлеп,
Аъттарымның киштээн үнүн дыннаар-дыр мен.

Василий Чонгонов
(Калмыкия)

* * *

Дунукталып дицмирээшкін чоорту читти,
Дуга-челээш кудай чартыын каастапты.
Чүзүн-баазын бойдустун өл иий ужу
Чүректерни доңнап турар ышкаш болду.

Ынчалза-даа дуруялар ушкан дизии
Ынак бистиң аравысты үзе кирди.
Ынчангаштың сеткилим оон хөлзей берген:
Ырак-чооктан мөндүң эреп, дилеп чор мен.

Караңгыда дүне бөзин сеткил хайнып,
Карак шиммейн, чүгле сени сактыр-дыр мен.
Шала кежээ кызыл хаяа кыптыл турда,
Сагыжымга доктаавас сен, ол-ла чиктиг.

АМ-НА ҚӨСТҮР

Аяс чайның ортузунда баалыктың
Ажай буурул, кужур дузу саарлып батты.
Делегейниң амгы чылы чоруу шуудап,
Дезиг мал дег орту чедир маңтай берди.

Чалмы үем бо-ла болгай. Удаткан чок
Чайгаар кырып, назы-харым орту кирер.
Ада-чуртка дуза кадып, бараан боорум
Анаа шантык болурум-даа — ынчан кәстүр.

Доржи Юбухаев
(Бурятия)

ТАЙГАГА

Улуг-хүндө сагыш човаар чүвези чок.
Ургулар дег, хөнү-хөнү, шиник-шиник —
Часкы шагның хадыннары каастаныпкан,
Самнаан-хөглөп үнүпкү дег көзүлдүлөр.

Олардыва чодур пөштер ээлдек кайган,
Ойнап-тоглаан ынектарын магадаан дег,
Чараш кыстар аразынче шургуп кирип,
Самнаарынче дөгерни-даа бергилээнзиг.

Елена Стефанович
(Чита)

* * *

Ашкан хүн-даа кажаавыста чөленипти,
Дээрнийн кыдыйн маңган кызыл кожаа шыпты.
Аъттыг кижи хөлөгези шөлгө щайлүп,
Дээриглөп, чөлзип эртти, шимээн барды.

Чүглс харын кожавыстың моортайы
Бажыңызыс серизинде алгыра-дыр.
Сүрүг малдыг кадарчының дайгырары
Баалыкта чаңгыланып дыңналы-дыр.
Күстүң өйү август келди —
Каң чайның эрткени бо.
Хұмұштелген булаттарның хөлегези
Хадыңнарың бүрүлерин шона берди.

Валерий Ельтипағоров

(В.Юсупов)

ЧАҢНЫҚТЫГДА

Хову-шөлдеп діңмирәэшкін чаңчанып ор.
Хойган аyttар оруқ-бile қылыйтып ор.
Чавыт бажың соңгазында шимәэн үнүп,
Чаштар ызыы кулак уюқ дыңналы-дыр.
Чаның дүжүп, діңмирәэшкін улам дендеп,
Чанчаттынып, черни силгип, кедереп ор.
Дәэвиирни чаза улдап, қымчылаан дег,
Дескешки дег чүве чок дег, күчүүргөп ор.
Дескен аyttар чежемей-даа маңа жырга,
Кара шору — қыңбылтырбас, діңмирәэшкін,
Қалчаараан хат, кактынган чаъс сүре келген.
Хавактары, ооргалары көк мөөн болуп,
Ханныг көвүк суглуктардан чаштап чорлар!
Сууккур чаашкын сонгаларны арылдыр чуп,
Суурдан ырап, ыглаңайтып чоруй барган.
Улуп-мөөрәэн діңмирәэшкін сураг барган.
Уругларның ыы-сызыы шагда читкен.
А мен дәэрge,
Аyttарның ол кончуу сүргей халыштарын
Ам чаа ышкаш, олчаан тода сактып ор мен.

Ходжаберды Чарыев

(Туркменистан)

ЧҮГЕ?

— Мени уттуп болур сен бе?
— Белен, сарым, уттуптар мен.
Ынакшып-даа болур-ла мен,
Ылап сарым, бажы-бile.

— Мени кааптын болур сен бе?
— Белен, сарым, каантар мен.
Ошкап-чыттар болур-даа мен,
Ояар, сарым, мөңгеде аан.

Күжүр сарым, кезээде-ле
Күзелдерим ынчаар эстир...
Үргүлчү-ле чуге ындыг
Үүле бүтпес болгулаарыл?

Галина Корженевская
(Белоруссия)

КАРА АРЖЫЫЛ

Кара аржыыл чашкы шаамда
Кайгамчык-ла менээ тааржыр.
Кажыдалды оштаан өнүн
Кайын ынчан билген дей мен.

Каржып эрткен кадайларнын
Карак уштап, мени кайгап,
Улуг тынып көргүлээрин
Ужурун-даа тыппас чордум.

Чылдар эртип, карактарым
Шырыңмазы аштап каапкан:
Кара аржыыл эктим шыва
Каастанып салбастаан мен.

Олег Сувакпим

КИЖИ ЧУГААЛАЖЫП ТАНЫЖАР

(Д е м д е г л е л д е р)

I.

Өскен черим Тывамга
Өннүктөрим келзиннер.
Өскелешпес найырал
Өндүр бедик быжыксын.

Ак-көк дээрлиг, арыг агаарлыг, аржаан суглуу,
ажык байлактыг, бедик сыннарлыг, делгем ховулар-
лыг, чечек-бите каастаттынган, чөлөөш-бите билзек-

тengen төрээн Тывамың делгеминге ЯК-40-бile Кызыл-Мажалык кайы сен дээш кылыйтып олур, ону бодап чордум. Шынап-ла, ынак Ак-көк хемимде акыдуңма литератураның бүгү-ле өңнери — хөй национал анык шүлүкчүлөр чыглып келген, оларның бир бөлүү-бile кады бар чыдарым ол. Олар-бile чоок таңыш эвес болгаш, оларның шүлүктөрин моон мурнунда номчуваан болгаш, чогум кандыг сундулуг, кайы хи-ре талантлылыг улузул деп чувени билип алыры — менээ берге болбайн. Ынчалза-даа «кижи чугаалажып, мал киштежип таныжар». Аан кежээ, Ак-Довурактың культура Ордузунуң делгем залынга, оларның чажыды илереттинер болгаш, ынчан ам-на хамык чувениң ужуру билдине бээр. Ам оларны эргий көрүп, оларның овур-хевирлерин сагышка чуруп ап чор мен. Чин-гежек, узун сынныг, саргылдыр салдыг, карак шилдиг, чугаакыр эвес Владимир Затулывитер, кыстарны дег, семиссимээр борбак ак чаактыг, мешпегер боттуг, чымчак аажы-чаңныг Василий Герасимюк, шилгедек чинге сынныг, шөйбек ак арынныг, чылар-чылбас уян аажы-чаңныг Светлана Короненко, ортумак тырың сынныг, сарыг баштыг, борбак арын-шырайлыг, шала семиссимээр Николай Пшеничный — Украинаның төллэлери, кадаң арганзымаар, чижик биче боттуг, кара салдыг, шөйбексимээр чуга ак шырай-арынныг Георгий Векшин, узун сынныг, делгемзимээр хөректиг, тырың боттуг Владимир Ведякин — москвачылар, спортчу хевир-боттуг, хөнү сынныг, борбак аксымаар арынныг, шимченгир болгаш чугаакыр Маркабай Ааматов — кыргыс, узунзуумаар боттуг, шилгедек, угаангыр карактарлыг, каттырымзап чоруур Борис Райнис—Байкал-Амур оруудан, тодаргайлаарга Тындадан келген. Кижи-ле бүрүзү бодунуң бодалынга алзып, чымыраара бергилээн олурлар. «ЯК» кылыйтса-кылыйтса, Чaa Шагаан-Арыгның барааны ырактан көстүп келди.

— Тываның база бир чаа, чараш, улуг хоорай болур Чaa Шагаан-Арыгда чоокшуулап келдивис — деп, өөрүмнү сагындырдым (оларның карактары самолет соңгазында бардылар).—Дөө ол куду көрүндерден, ында-мында бажыннар бедип, таваа салдынып, суг буга-

ларының, чылыг дамчыдыкчыларының шугумнарының шөйлү бергилээн чытканнарын, келир үедеги кудумчулар тодарattyның олуар. Мону Бүгү-эвилелдиң комсомолчу шалыпчы тудуу кылдыр чарлаан болгаш ажыл хайныгып турар.

— Аа дөө ол чүү суурул? — деп, Ведякин айтырадыр.

— Ол болза, Улуг-Хем районунуң амгы төвү — Шагаан-Арыг хоорай-дыр. Ол алзы барып өскээр көжүртүнер болгаш ол чер суг адаанга баар. А дөө ол кudu талыгыр суурлар болза, «Найырал» совхозтуң төвү болгаш ооң фермазы-дыр. Олар база өскээр көжүртүнер.

— Адырам, Олег Өдербееевич, Силер биске бо дугайын билдингири-бile тайылбырлан берип көрүцөрем — деп, Герасимюк дилей-дир.

— Улуг-Хем бодунуң узунунуң талазы-бile бистин чуртта ийиги черни, Ленаның соонда, ээлеп турар. Эгезин бистен алган болгаш Сонгу Доштук океанга чедир 3844 км шөйлүп чоруткан. А бистин девискээри-висте, Каа-Хем биле Бии-Хемниң катышканындан эгелеп, 170 км черде агып чыдар. Саян-Шушенск ГЭС бодунуң долу күчүзүн апканда, суг дырышканы Улуг-Хемни өрү 312 км көдүрлүп болгаш Чaa Шагаан-Арыгның эриктеринге чедер. Суг шыгжамырының хевири амгызы дег хевээр артар болгаш оон адырларынчэ элээн көдүрлүп чоктаар. Чижээ Кантегирже 50, Дойнче 31, Усче 24, Хемчикче 15 км херлир

— Суг шыгжамырының нийти хемчээли кайы хирел?

— 31,3 миллиард кубометр суг болур, ооң ажыктыг хемчээли, азы электри күжүн «ажылдал» алыры — 15,3 миллиард кубометр болур. Оон артканы 16 миллиард кубометр плотинадан кudu агып чыдар хем суунунуң чогуур деннелин тудар «өлтүг хемчээл» болур.

— Улуг-Хемниң чаңыл болган ханызы өскерлир бе?

— 245 метр бедик плотинага хемниң ханызы 220 метр чедер, ооң бүгү дуртунга чоорту чавызаашкан 100 метр чедер болгаш суг шыгжамырының «кудуруунга» баргаш, 30-ден 7 метр чедир чавызаар.

— Суг долар черлерден хөй кижи көжүрер бе?

— Нийтизи-бile 16 мун, а Саян-Шушенск ГЭС-төн өрү алзы 9,7 мун кижи.

— Арга-арыг арыглаарының нийти шөлүү кайы хирел?

— 21,5 мун гектарга деңнежип турар. Оон иштинден 14 мун гектар бистинк Республиканың девискээринге хамааржып турар. Ынчаарга бүгүн-ле сугадаанга баар көдээ ажыл-агый черлерин 11 мун гектар чаа черни шингээдип тургаш, орнун тургузары көрдүнген.

— Улуг-Хем артында харап алган ийи улуг дагларның аттарын билир силер бе?

— Устүндээзин Буура дээр, орустаарга верблюд. Көрбес силер бе, хереп алган буура-бile дөмейин.

«Буураган Буураны,
Мунгашталган Демир-Сүгнү» деп-даа ыр бар-ла.

— Адаандаазын чүү дээрил?

— Алага дээр, орустаарга Молоток.

— Ону чүгэ ынчаар адааныл, Олег Өдербееевич?—
Затулывитер сонуургай-дыр.

— Ол дугайында мындыг тоолчургу чугаа бар. Ону менээ ачам чугаалаан чүве.

Шаг шаанды эрниң эрези, кайгалдың кайгалы Санаа-Базыр деп кижи чурттап чораан чүвөң иргин. Ол дээргэ, чарынныгга октадып, чаактыгга чаргызын алзып көрбээн чүглүг күш дег, чүгүүрүк Сарала альтыг, часпас адар чавырлыг кара болулуг, чандыр шалбадавас кулаш карыш сыйымныг, хоор чоннуң өннүү, хортан дайзынның өжээтизи эр чүвөң иргин.

Таңды Тывазын дарлакчы ангы мөлчүп чип, амыдьраар арга чок бастып чораан. Чоннуң мал-маганын өрешире, үндүт-дадывыр дээш кодан-коданы-бile үзе сүрүп, аал-чуртту хоозуралдып, манчы-кыдатче бараалгадып турган чүвөң иргин. Бир-ле катап ууттунмас улуг чут болган. Санаа-Базырның аал-коданы, акыдунма чону аштал-суксал туруп берген. Хаан чызаанынга бараалгап, ачы-дуза дилениргэ, ону чула эрийдээш, дедир сывырылкан. Оон күжүр Санаа-Базыр хорадавас боду хорадап, ажынмас боду ажынып

келгеш, аш-түрецги чонунга дуза чедирери-бile арга хайын эгелээн. Қанчангаш-ла дыннаи турарга, чондан хавырган хамык малды манчы-қыдатка сөннээри-бile сүрүп чорупкан деп медээ дыңналып келген. Санаа-Базыр чүзү боор, сагыш-сеткили хайныгып, Саралазын өртеп сооткаш, кашпалдарның аразы-бile, кадыр сыннар кыры-бile, кызаа хемнер уну-бile кым-даа чорбас оруктап, дүвүрээзин чок дүннү чаглактangаш, сүрүкчүлерниң бажын доза чүглүг күш дег кылыйтыпкан. Даң бажы хаяалап, дажыг хемнер шуугап чыдар үеде, каржып эртер чери чок кашпал-өзен иштинге доскаш чыдыпкан. Оон сүрүкчүлөр четкилөп келирге, оларны хортан боозу-бile коргудуп, хорум-дагны чаңгыландыр адып, сүртедип тургаш, туткулап алган. Сөглевес силер дээш сөөсken чиртип, билдиrtнес силер дээш бижек бизи чылгадып тургаш, аас-сөзүн алгаш, адын-чолун адап бергеш, кодан малды сүргеш чанып келген. Амьтап чонга үлөп берип, аш-чуттан шак ынчаар адырып алган. Элээн болганды, хаан билип кааш, хамык ара-албатызы-бile Санаа-Базырны тудул алыр дээш сүлчээ кыла берген. Улус ону билип кааш, допдораан Санаа-Базырга дыңнаткан. Ол күш-хүнезинин белеткенгеш, боо-чепсээн чүктенгеш, очум чонун чыгаш, мынча дээн: «Чер өршээлди хүнден дилээр, кижи өршээлди хувискаалдан дилээр. Черниң чырыы чөөн чүктен кээр, кижииниң чырыы барыын чүктен кээр деп номнал бар. Мен ынаар чоруптайн. Мени манаңар. Мен хувискаалдың чырыы-бile кады кээр мен. Ынчан тодуг-догаа, бай-шыырак, хостуг чырган чурттаар бис».

Оон күжүр Санаа-Базыр чүзү боор, аyttanгаш хапкан, а хааның хамык ара-албатызы сүргеш чыдыпкан. Арганың шырыжы-бile, даг-сынның кадыры-бile каккаш, Улуг-Хемге келген. Хамык улус чыгап келирге, аъды-бile эжиндирип кешкеш, хая-дажы-бile кам-галанган кадыр тайгаже үнүпкен. Чүгүрүк Саралазы хорум-дашты хоора базып үнүп ора, бир улуг хаяга келгеш, ажа халып чыдырда, оозу хоорулгаш, аyttың бел кежинин уй базыпкан, а Санаа-Базыр хажызынчे дүже халааш, тын менди үнген. Эки аъды киштеп-кеш, ээзинчे көрнүп келгеш, ыглаан чүве дег карааның

чажы төктүп чыда, өлүп калган. Күжүр Санаа-Базыр эки айдын дайзыннарга бербес дээш, чүктепкеш, тайгың бедиинче маска-бile кактынып чорааш үнүп келген. Оон дедир хая көрнүрге, айдының хоора тепкен хаязы хорум-даштарны хоора таварып баткаш, хааның ара-албатызын хөме база келирге, оларның чартык кезин кырлып, өскелери дедир дезипкен болган. Шак оон эгелээш, ол тайганы Алага деп адай берген чүвең иргин.

— Солун-дур оо — дээш, Борис улуг тына-дыр.—
Ой, а бо чүү суурул?

— Ол болза чаа Чаа-Хөл-дүр. «Найырал» совхозтуң төвү-дүр. Көрүп келгенивис бүгү делгем девискээр сүг-бile долдуунуп, Саян далай болу бээр. Ыичан сүг биле аргыжылгага ханы суглуг орук апаар. Бир каш чыл болгаш, маңаа катап келгеш пароходка эжиндирип, балыктап, селгүүстөл болур силер.

— Тываның келир үедеги чоргаарланышкыны ышкожыл — дээш, Георгий бажының дүгүн аткаар дырай-дыр.

— Шынап-ла, ана бистин чуртувус улуг тудуг шөлү ышкожыл — деп, Райнис өөрүшкүлүг алгыра аарак чугаалай-дыр.

— Каяа-даа чоруурга, дивес силер бе? — деп,
Светлана немей-дир...

II.

Акы-дунма шайлажыл,
Ажыл-ижин хөглешсии.
Алчып-бержип, чолугуп,
Амыр-тайбың чурттазын!

Бисти бир-ле дугаарында найыралдың күжү-бile тургустунуп, хүн-бүрү өзүп-хөгжүп орар аныяк хорай Ак-Довурактың төлээлери — партком секретары Владимир Сүге-Маадыр, улусчу контроль даргазы Эрес-оол Ооржак болгаш комсомол комитетиниң секретары Михаил Никифоров чылышы-бile уткуп, хүлээп алган. Олар аалчыларны хорай болгаш комбинат-бile таныштырган.

— Хорайда он дөрт мун ажыг кижи чурттап, ажылдап, өөренип тураг — деп, Сүге-Маадыр чугаазын

эгеледи.— Олар бистинң чурттуң дөртен нацияларының төләлекчили. Ак-Довуракты — найыралдың хоорайы деп ырлажып турары таварылга эвес. Бистинң даавыс дүгүн дөртен хире черлер ап турар болгаш ону хөй чүүлдерге ажыглап турар: бүдүрүлгелерден эгеләэш космоска чедир...

Тускай автобус-бile хоорайның кудумчулары-бile дагже хапкан бис. Ак-Довурактың бүгү-ле хевири адышта дег көстүп келир Хараар-Тейге — оператор өрээлиниң чанынга үнүп келдивис. Даглар ийлеринде одуртур каътташкакталы берген оруктарда маңнашкан долу чүктүг күчүлүг машиналар куурацайып, хаядашты казырадыр эжиндир үскен, дуруялар дег, саргыл-саргыл экскаваторлар ажылдан турда, карак магадаар, сеткил өөрүүр чүве.

— Курлавыр ам-даа хөй болдур ийин — деп, Эрес-оол Ооржак салдынган айтырыгны харыылады.— Үжен хире чыл шыдаар, даг-дүгүнүң шынары база эки болдур ийин. Көрбес силер бе, дөө ол дистинчип-кен, чанган күштар дег машиналарны, ол-дур, хереглекчилирже чоруп турары...

Ак-Довурак-бile бистинң таныжылгавыс ынчаар эгеләэн. Барык чартык хүн комбинаттың ажыл-ижин сонуургап, ажылчыннар-бile чугаалашкан бис.

...Бистер ийи хүн дургузунда б кезек черге ужура-жылга кылган бис. Ол дээрge, шынап-ла ана, хөй национал совет литератураның ёзуулуг-ла байырлалы болуп, чораан-на черивиске чон аалчыларны чылыбы-бile уткуп, оларның шүлүктөрин орус, украин, кыргыс, тыва дылдар кырынга дынап, үзүктөл чок адыш час-каашкыннары-бile шаңнат турганнар. Аныяк шүлүк-чүлерге Бижиктиг-Хаяның мурнакчы саанчылары Александра Монгуштун, Долгар Кууларның, Александра Хертектиң, Ира Сааяның, Барлык ортумак школалының бүдүрүлгө бригадазының көжигүннери Рада Құжугеттин, Юра Сааяның, Клара Хертектиң, Мерген Ондарның овур-хевирлери сагыжынга артып калган чадавас.

— Назыным иштинде өг деп чүве черле көрбээн кижи мен, дыка-ла солун чүве-дир!— деп, бистинң эң аныяк аалчывыс 20 харлыг Света чугаалай-дыр.—

Тыва чөм база магалыг амданыг-дыр. Өремелиг тарааны, саржаглыг далганны, баскан болгаш шөйген быштактарны, ээжегейни, боова-боорзакты, манчы-хуужуурну кижи чип-ле хамас-тыр. Кирер кирерде, артында-ла Тыва АССР-ниң Дээди Советиниң депутаты саанчы Күшкүш Сарыгларовна Кан-оолдун өөнгө киргеним аас-кеҗиктиг болду.

— Бо дээрge ёзуулug бүрүн дериг-хөрөкселдиг өг эвс-тир. Малчыннаар көжүп чоруур болгаш чийктенип алганы ол-дур — деп, салбыр эргелекчиzi Доой Норбу-Самбуевиc Саяя немен кагды.—Бо дээрge, амгы үнениң хөрөксели-бите холуй дериттинген-дир, а чогум шаандагы тываларның өө болза, моон сыр өске болдур ийин.

Ол аразында Владимир Серен-оолдун «Эштеримгэ эжик ажык» деп шүлүүн сакты хонуп келгеш, оон чамдык одуругларны номчуп бердим.

— Шынап-ла тывынгыр бижээн-дир, деңнелгелер чараш-тыр — деп Владимир Затулывитер, очулдуруп бээримгэ, мактай-дыр.— Автору кайда кижил, улуг бе, аныяк бе?

— Бистиң фестивальдың киржикчизи кижи — дидим.

— Ынчаарга-ла ужуражы бээр-дир бис — деп, Владимир сөзүн төндүрдү.

Ак чөм үстүн амзап, аяк шайны аартап ора, аалчыларның чугаа-сооду үнүп, боттарының бодалдарын болгаш сонуургалдарын тө каап-ла эгеледи.

— Хемчиктиң көрүнчүк дег кылан, шапкын болгаш терен суунга эштирге магалыг-ла-дыр! Кижиниң эльтханын артында-ла ала-чайгаар чинеп келир — деп, москвачы Векшин хөөрэй-дир.— Мындыг арыг суг черле көрбээн кижи мен. Чанында кара суун ижерге, артында-ла кижиниң мээзинге чык дээр! Бойдусту шын ажыглап, боду бүткен бүдүжүн хөвээр арттырар болза ол хире чаагай болур-дур!

— А менээ чыжыргана кайгамчык солун болду!— деп, Владимир Ведякин алгырып үнүп келди.— Ол дег үнслиг чимис чок деп дынаан мен. Кижи тударга, үзү артында холга чыпшынып, адырылбайн баар. Ол Тывада хөй бе?

— Тываның элбек байлааның бирээзи ол — деп,

«Барлық» совхозтуң партком секретары Дарый-оол Биче-оолович Саая харылады.— Шаанды будаң-шадан, кайы хамаанчок ажыглап, үргедеп турған болзу-вусса, ам ону күрүне хайгааралында алган. Дүрүм ёзугаар чып, кадарып-кадагалап турар апарған.

— Силерде ону болбаазырадып кылыш турар бе?— деп, Владимир синнигип айтырды.

— Чок, чүгле чып, күрүнеге дужаап турар.

— Хомуданчыг-дыр.

Кезек када үзүктелиишкин болуп, ыржым апарды. Шайлаар кижи шайлап, чемненир кижи чем чип, «аксыңы аяк дуглазын» дәэн ышкаш олур бис.

— Силерниң Тывада чылгы мал бар бе, чоп бо чо-рааш безин чаңгыс айт көрбедим?— деп, Маркабай Ааматов, ыржымны үреп, кымдан-даа эвес, иинити айтырыг салды.

— Чок боор бе — деп, зоотехник Мөңге Куулар харыылай-дыр.

— Айт чоп мунмадым, хымыс чоп ишпедин — деп, Маркабай алдыртыр хуу чок.

— Чылгы кедәэр, моон ыракта, долгандыр тараа, сиғен шөлү боорга, ынаар кадарып турар, а беден хымыс кылбайн турар бис — деп, Куулар шынын чугалады.

— Аyttарны турисчи аян-чоруктарга ажыглавайын турар бе, олар-бile чогум чүнү кылыш турарыл?— деп, Ааматов изирниге берген айтыра-дыр.

— Аyttты колдуунда-ла малчыннар ажыглап турар, аар-саар чүве база кылыш-ла — деп, Саая харылады.

— Бисте чылгы малды кончуг үнелеп, шын ажыглап турар: бирээде, эки уксаалыг чүгүрүк аyttарны чарыштарга мунары-бile тускай ажаап, өстүрүп турар, ийнде, оруқ-чирии хирелиг, кадыр-берт черлерде малчыннар болгаш ферма ажылдакчылары мунуп, ажылдадып турар, үште, тускай ырак-чоок, кадыр-берт черлерже турисчи аян-чоруктарга мунуп, оон акша-төлевир ап турар. Ол колхозтарга болгаш совхостарга улуг орулга берип турар. Бисте бе тудар тускай фермалар бар: судун ижип, хымыс кылыш, садып, дыштанылга бажыннарынга болгаш санаторийлерге ажыглаап турар. Ол дәэрge, кижиге эргежек чу-

гула эм-дир — деп, Маркабай сорук кириишкүннүүг хөөреди.

— Шынап-ла сээн чугааң кончуг шын-дыр — деп, Саяа чүүлдүгзүндү.— Ёзулуг-ла өөренип көөр айтырыг-дыр.

Хоочун саанчының өөнгө болган чугаа ооң-били төнген болгаш барлыкчылар-били чылышы-били байырлашкан, орук улап хапкан бис.

«Хемчик» совхозтууц делгем девискээриниң 4600 газын тараа, 1200 газын сиғен шөлдери шыпкан. Кадар оъттуг мээстерде, изиг оъттуг дагларда, чүрек сиилээр, эзир ужар бедиктерде, көктүг-шыктыг чайлалгарда 21 мунц шээр мал, 3 мунц ажыг бода мал чаттыла берген оъттан чоруур. Совхозтууц экономиктиг күчү-шыдалы сөөлгү он чылдарда көскүзү-били өзүп быжыккан. Манаа совхоз директору коммунист Октя Данзынович Сарыгларның киирген үлүү улуг. Оон организакчы, билдилиг удуртукчу болгаш кижилер-били ажылдан билир аргазының ачызы-били чаартылгалар болуп, мурнакчы ажыл-агыйларның бирээзи апарган, чоннун күльтүрлүг деңгели бедээн. Совхоз будүрүлгезиниң кол-кол адырларында шимчедикчи күш — коммунистер болгаш комсомолчулар апарган.

— Мен колхозтуу хүлээп ап турумда, байдалы берге турган — деп, Октя Данзынович сактып, аалчыларга чугаалап чорду.— Чурттаар бажың-балгат чедишилес, машина-техника, дериг-херексел чок, кижилерниң күш-ажылчы шинээ куду, мал бажы он мунц хире турган. Шимчевес хөрөнгизи чүгле бир миллион рубль.

— Ам байдал кандыгыл, Октя Данзынович? — деп, ВЛКСМ обкомунуң ажылдакчызы Владимир Содунам айтырды.

— Совхозтууц чылда арыг орулгазы 400—500 мунц рубль, а шимчевес хөрөнгизи — 4 миллион 300 мунц рубль апарган. Кол орулганы малдан ап турагар бис — чыл санында-ла ортумаа-били 300—350 мунц рубльди.

— Бо бүгүнү кандыг арга хереглеп тургаш чедип алган силер, Октя Данзынович? — деп, аалчылар билип алышы-били тодараттым.

— Чаңгыс сөс-били чугаалаарга, социал айтырыгларын шын шиитпирлеп тургаш. Кижилерни чүгле

күш-ажылче эвес, уран чүүлче, спортче хандыкшыдып, күлтүрлуг дыштанырынч, амыдырал-чуртталгазын экижидеринч, хостуг шагын шын ажыглаарынч ижиктирип, полит-кижизидилгелиг ажылды дээштиг, тодаргай амыдырал-бile холбап тургаш. Шак ынчаар ажылдаарга чон деткиир, чаңгыс кижи дег көдүрлүп үнер, боттарының мурнунда сорулгазын эки билир анаар чүве-дир.

— Оон ыцай чүнү чугаалап болур сiler, Октя Данзынович?

— Бистер хүнүн бодап ажылдавайн, чурттавайн турар бис. Бистин даартагы хүнүвүс бөгүнгү аныяктарны күш-ажылга, спортка, уран чүүлге, күлтүрлуг аажы-чаңга канчаар кижизиткенивистен, оларны канчаар өөредип, хевирлеп ал турарывыстан кончуг хамааржыр. Чүгэ дизе, совхозтуң даартагы салым-чолу олардан хамааржыр болгай. Ынчангаш аныяктарга даяныр, оларга чоргаарланыр апарган болгаш оларның дугайында онза сагыш салып турар бис. Ол дугайын комсомол комитетиниң секретары Алдын-кыс Даваалаңдан биле бээр сiler...

Акы-дунма республикаларның аныяк шүлүкчүлери-ниң Бүгү-эвилел фестивалының киржикчилери — бөлүк аалчылар-бile «Хемчик» совхозтуң Наташа Сааяга удурткан комсомолчу-аныяктар бригадазының кеҗигүннериниң аразынга ужуражылга делгем шөл аразында буга унунга талдар аразынга хову турлаанга болган.

Аяк шайны аартап ора, Алдын-кыс Даваалаң аалчыларның салган айтырыларын харылап, ажыл-ижин хөөрөй берди. Сагыш-сеткили — Барлыктың делгеми дег, ажык; тура-соруу — дуруг-хаяа торулбас; чүрээ — Хемчик дег өктеренгей; арын-ширайы — төррээн черинге эргеленген ак-көк дээрний аязы дег, чазык-чаагай; хүлүмзүрээн чарашиб кара карактары — четчиp бышкан чодурааны сагындырар; аажы-чаңы — кижиниң сагыш-сеткилингэ ала-чайгаар донуп келир; борбаксымаар чаактары — Оргу-Баштыг даан шонуп келген кежэеки кызыл хүнү-бile мөзүлеш; шилгедек боттуг, чолдак сыйныг хып дээн аныяк кыс.

— Бисте чус чээрби ажыг комсомолчулар бар. Олар совхоз бүдүрүлгезиниң бүгү-ле адырларында

хаара туттунган. Шынап-ла «Комсомолчулар оожургал чок чүректер, комсомолчулар онаан эчис чедерлер» деп ырлажып турары ышкаш, мурнувуста салдынган сорулгаларны күүседир дээш кызымаккай ажылдап турар. Чаңгыс сөөлгү чижек. Бо чылын мал чеми 600 тонна сиген белеткээр хүтээлгевисти ам кылып аптывыс.

— Оларның сөзү — ажыл-хөрөэ-бile карышпайн турар болдур ийин — деп, ВЛКСМ райкомунун бирги секретары Иван Идам-Сюрюп бадыткай-дыр.

— А силерниң комсомол организациязында хөйнити ажылынга иденкейлиглер кайы хирел? — деп, Ровнодан келген комсомол комитетиниң секретары шүлүкчу Николай Пшеничный сонуургай-дыр.

Алдын-кыстың ындында-ла кызыл-хүрөц шырайы улам кыптыгып, хұлұмзүрүй аарак харылады:

— Хөй болдур ийин. Чижек чокта сөс хоозун, чиирбей чокта хаак кургаг дээн, ону бадыткап көрейн. Лина Хомушку. ВЛКСМ комитетиниң кежигүнү, школада бүдүрүлге вожатыйы, оперативтиг отрядтың командири. Даниил Хомушку. Ажылчын. Аныяк шүлүкчүүс, артизивис, уран чүүл удуртуш, шин белеткежип, тургусчуп, үделге кылып турар, черле ынчаш, бүгү талазы биле көску киживис. Ол Хакасия, Бурятия, Якутия, Моолдан бээр чоруп каапкан. Ол боду мында, ам оон биле таныжып, сыгыт-хөөмейин дыңнай бээр силер. Донгак Тадар-оол. Кол мал эмчизи. Бодунун ажылының ёзуулуг мастери, биче сеткиндиг, эш-өөрзек, кандыг-даа даалга бээрge, ону чогуур өй-шаанда эки күүседир...

— Өзүлденер кайы хирел — деп, чүү-даа болза, комсомол ажылдақчызы кижи болгаш, хандыр билик-сеп алыксааны-бile Николай айтыра-дыр.

— Чылда ортумаа-бile чөэрби хире аныяктарны хүлээп ап, партияга 8—9 комсомолчуларны белеткеп берип турар бис.

— Комсомол хуралдарынга кандыг-кандыг айтырыгларны чугаалажып, комитет кежигүннериниң хуваалдазын канчаар тургускан силер?

— Үе-үениң аайы-бile амыдыралдың негеп келгей чугула айтырыгларын чугаалажыры, ооң күүседезий доктаамал хыналдага тургузары — бисте чаңчыл бол-

ган. Бінчаарга ам бистиң ажылывыстың хөй талалыы, оларны комитет кежигүннеринге хувааганывыс тургустунган секторларны айтырга-ла четчир: назы четпестер-бile ажыл, спорт-массалыг ажыл, шериг-патриоттук ажыл, шеф ажылы, комитеттиң иштики ажылы, культура-массалыг ажыл, бұдурұлғе сектору. Болынанда үндүрүп келир, ажылдың шуудап-даа, шуудавайн-даа туары дораан билдинин, кандыг ажылды бирги чергеде кылза чогууру тодарал келир. Ажылга кол-ла чүве — комитет кежигүннеринин онаашкан ажылынга бедик харысалгалынын чедип алры болгаш ажылны сулараткан азы күүсетпээн дээш кандыг даа чиигелде бербези болур. Чатыс чижек. Культура-массалыг ажыл сектору уран чүүлдү эки организастааш, бирги черни ап, Шушенск баар путевкани чаалап алган.

— Уран чүүл бөлгүмүнде хөй книжи бар бе? — деп, Светлана үзе кирди.

— Комсомолчуларның 70—80 хуузу, а нинити совхозту катай алыр болза, 170—180 книжи доктаамал киржил туар.

— А силерден депутаттар бар бе? — деп, Борис хенертен айтырды.

— Бар-бар — дээш Алдын-кыс дораан-на харылай берди. — Кадарчы Маша Серин Тыва АССР-нин Дээдли Совединин депутаты, ВЛКСМ обкомунуң болгаш райкомунун кежигүнү. Саанчы Лида Санчат-оол район Совединин депутаты, партия кежигүнүнгө кандидат.

— А бодуңар? — деп, Пшеничный үзе кирди.

Алдын-кыс хенертен салдынган айтырыгдан арай эпчоксuna берген ышкаш тулуксан ыыт чок ор. Ону эскериң кааш, Дашибол Төгүс-оолович Сарыглар харылай каапты:

— Алдын-кыс болза, көдээ Советтин депутаты, ВЛКСМ обкомунун кежигүнү, райкомунук бюре кежигүнү, аныяк коммунист, эки секретарывыс.

— Силерниң эки ажылыңарның чажыды чогум чүдел аан? — деп, Алдын-кыстан салдынар хире эвес Николай айтыра-дыр.

— Менде кандыг чажыт турар боор—дээш, Алдынкыс оожум болгаш кысказы-бile харыылады.— Бодумнуң ажылымга дөрт чүүлдү кол удуртуулга болдуруп турар мен: бирээде, аныяктар-бile ханы харылзаа; ийиде, оларның кичээнгейин чедип алры; үште, аныяктарның сонуургалын барымдаалап ажылдаары; дөртте, оларның хүндүткелин хуу үлегер-чижээ-бile чаалап алры.

...Таныжылганың ажыл-ищчи солун чугаалары улам-чылаза-уламчылаза, хүн Мөнгүлек артынче чоорту чаштып, Барлыктың делгемнери сериидеп, чырык имир дужуп келген. Ынчалза-даа чалын назын аңаа чаныр эвес, одаг кыпсып, ужуражылганы улам хей-аът кирилкен. Ам хемчикчилер аалчыларже «атакалааш» кирилкен...

— Борис, БАМ дугайын хөөреп көрөм?— деп, Наташа Саяа чугааны улам хөрлээлетти.

— БАМ дээрge, чээрби вектин тудуу дээрзин билир-ле болгай силер. Ол дээрge, бистиң чурттуң Чөөн чүкче орук харылзаазының Улуг сонгазы ышкаждыл. Ол дугайын силер кино, телевидение дамчыштыр үргүлчү көрүп турар болгай силер. Мен ол улуг тудугнуң бир бичии кезээнде Тында Төп БАМ тудуг тренинг машинист-операторунда ажылдан турар мен. Мээн ажылым чиик эвес. БАМ дээрge, делгем ховулар, төрөң хемнер, малгаш-баларлыг шынаалар кежилдир, кадыр-берт тайга-сыннар өттүр, ажылдыр шөйлүп бар чыдар улуг орук-тур. Ону чүгле совет кижилерниң сыйныш билбес турасоруу, күчүлүг чепсек-техниказы шыдап, амыдыралга бараан болуру-бile чагырып бар чыдар...

— БАМ дугайында шүлүүнер бар бе, номчуп көрүнчөрөм — деп, бир үн уруглар аразындан дынналды.

Борис кезек бодангаш, бир шүлүктү номчуп, мын-чаар доосту:

Байкал-Амур оруктары —
Базым бүрү бергелер-дир.
Байкал-Амур оруктары —
Маадырларның түрүзү-дур.
Байкал-Амур оруу дээрge,
Партия биле совет чон-дур.

— Ам кыргыс оглун дынапса чүл? — деп, Валера Саая хөөрөп үнүп келди.

— Мен бичиимде-ле шүлүк бижип, оон «чулуун соруп» келген мен — дээш, Маркабай чугаазын эгеледи.— Ам ол шүлүктөримни көөрүмгө, харын-даа каттырынчыг дийин. Чүгле сөстер аяннаштыр кожуп каан, кандыг-даа чурумал, деннелгелер, ханы утка чок аан.

— А амгы шүлүктөринер кандыгыл? — деп, Даниил четтикпейн айтыра-дыр.

— Бодум шүлүктөримге чүү деп үнелел бээр мен, бир каштан номчуп берейн, дыннацар, оон соонда мени «шиидер» сiler — дээш, «Альт чарыжы», «Ынакшылда ужур-ла бар», «Баштак чанда багай чок» деп шүлүктөрин иомчааш «Хүреш-бile» доосту:

...Чогуур черде — өгбе кижи салыкчы бооп,
Шодак-шуудаан баглан берил, сургаан орап:
«Адалардан салгап келген чаңылдар бар,
Адын сыкпас, ужуп бербес — октаар херек».
...Кажар чүвен арга-хорга хереглекеш,
Каттырбышаан, бажын ажыр көдүрүл кээр.
Алгы-кышкы шимээн дөндөэр: «Кадыг эрни,
Адазын-даа ылгап чоорул, күш-ле билгей!»

— А чогум кым октааныл ынчаш? — деп, бир оол алгырып үндү.

— Оглу — деп, кысказы-бile Маркабай харыылады.

— Фуу-хайт, мен-не болза ужуп бээр мен.

— Шүлүктүн солуну ында-ла болгай — деп, Даниил ханган шинчилиг дооразындан харыылап кагды.

Ол аразында хажымга олурган Светлана Короненко чанында бир бичии уруг-бile дынналдыр чугаалажыр дээрge, улуска шаптыктай бээр дээнзиг кулактарынга сымыранчып, блокноттарында бир-ле чүве бижип, удур-дедир бержип, алчып орлар. Оон Леонид Чадамбанын дараазында одуруглары сагыжымга кирип келди:

«...Арын-нүүрнү көрүшпушаан,
Атты-чолду айтыржып-даа,
Ажыл-ишли хөөрешкештин
Арестер солуштувус».

— Сонгу тевенин чүгү аар дээн, ам Николайны дыңапса чүл? — деп, Алдын-кыс чарлай каапты.

Ишеничный чүнүң-даа мурнунда Ровно хоорайның чурттакчыларының мурнундан совхозтуң ажыл-ишчи-леринге байыр чедирип, партияның XXVI съездизинге төлептиг ужуражырын күзээш, мындыг одуруглар номчуду:

...Эки турачы тываларның лугайында
Эки хандыр бистер чүнү билир деп бис?
Алдар бүргээн эрестер дей билир-даа бис.
Арыг ханни кежик-чол дээш төктүцер-даа.
Амыр-тайбың чуртталгавыс чаартыны.
Эвилелчи экер-эрэс эскадрон дээш
Эргим Полесье черивис-даа мөгэйни тур,
Эриг чүрек, найыралдың сөзү мындыг:
— Украина —
Тыва-бile!
Тыва-бile
Украина!

Бо болза, мээн чаңгыс чер чуртуум бир чогаалчының шүлүү-дүр. Ол аялга-биле чалыннанган болгаш украин делгемнерде чаңгыланып турар. Бистиң харыл-заавыс силер-бile чыл бүру улам-на быжыгып турар болгаш бистер хостакчыларывыс эки турачы тываларны чылыбы-бile сактып, оларның маадырлыг чоруун мөнгежидери-бile кудумчуларны адаан болгаш турас-каалды тургускан, тускай музейлер база бар.

Амыр-тайбың чурттаары дег,
Аас-кежин кайда-даа чок.
Акы-дунма найырал дег.
Артык күчү кайда-даа чок...

...Дүн караңгылаза-даа одаг чалбыраажы делгемнерни чырыдып, книжилерниң арын-шырайын чидиг кызыл кылдыр шонун, салгынга ол-бо чүктөржे эстепле тур. Даниил Хомушку биле Валера Саяя сыгыртып, Сергей Куулар каргыраалаптарга, аалчылар ана кайгай-ла бердилер.

— Ол кандыг херекселге ойнаарга ындыг болур чүвел? — деп, Василий Герасимюк айтыра-дыр. — Аас иштинге таарыштыр кылган бе?

— Чок, ында кандыг-даа херексел чок — дидим.

— Таанда — деп, Василий бүзүрревейн-дир.

Ол аразында Даниил бистин چанывыска кээп олуруп алды. Чүгле ынчан ооң аксында чүү-даа чок деп чувени көргеш:

— Шынап-ла тывалар кайгамчык-ла талантлыг чон-дур — дээш бажын чайып кагды.— Магадап-ла ханмас-тыр мен, чурттаксаазы келир-дир.

Ону дыннааш, Чкалов Мандышыныц «Мээц Тывам эргизиңзе» деп шүлүүн сактын келдим. Ында кончуг чиге сөглээн мындыг одуруглар бар:

...Танывазым ырак өңүк
Далаш чокка оожум чорун,
Төрээн Тывам эргизиңзе,
Төлү мен дег, ынакшыр сен.

— Бистин аалчыларывыс-даа дыка-ла сонуургап турлар — деп, Владимир Содунам менээ чугаалайдыр.— Езулуг ужуражылга, ёзулуг таныжылга болгаш ёзулуг найырал деп чүве бо-дур!

— Ындыг-ла болзун харын — деп чорумда, Георгий Векшин нийти айтырыг салды:

— Силерниц иштинерден Москва Олимпиадазынга чораан кижи бар бе?

— Алдын-кыс-ла болгай! — деп, аныктар аразындан өөрүшкүлүг үн чалбырааштың чызыраажын өттүр дынналы-дыр.

— А силер бодуңар киришкен силер бе? — деп, Октя Данзынович удур айтырды.

— Чүгле киржип эвес, ажылдап турган мен — деп, кыстарны дег чингежек үнү-бile ол харылай-дыр.

— Чүнү кылып турган силер? — деп, Наташа Саая тодаратты.

— Очулдурукчулап турган мен.

— Кандыг дылга?

— Араб.

— Бистин Алдын-кызывысты канчап көрбээниңер ол? — деп, Даниил баштактаны-дыр.

Векшин салын шымчывышаан кезек боданып олура:

— Силерниц Алдын-кызыңарны Тываның ак-көк дээриниң адаанга, аржаан суунун эриинге, делгем шөлүн дөженип, арыг агаарын тынып, дүнски одаг-

ның чанынга олура көөрү, черле ынчаш, силерниң шуптуңар-бile чоокшулажып таныжары — меңээ улуг аас-кежий болгаш өөрүшкүдүр! — дээш, уламчылалды.— Одагның чалбыраажы — бистерниң хайныккан чүрээвис дег-дир. Одаг оду өшсө-даа, ооң чалбыраажы бистерниң чүректеривиске кезээде қыптыгып, найырал-бile байлакшып, күштелип, тургустунуп база чечектелип турар аныяк Тываны, ооң кайгамчык хүндүллээ-чел, ажыл-ишчи, омак-хөглүг чонун кезээде сагындырып чоруур...

Бүгү-эвилелдиң аныяк шүлүкчүлерииниң Тывага болған фестивалы — ооң төөгүзүнгө уттуңдурбас болуушкун болур. Аңаа хөй национал совет литератураның бүгү-ле өңү болгаш келир үези чылган. Фестиваль чүгле бижээн чогаалдар сайгарылгазы болгаш шүлүктөр номчууушкуну эвес, а харын амыдыралчынарын сорулгалар-бile, кижилер-бile таныжылга болган. Бир неделя иштинде Тываның булуңнарынга — чеди район төптеринге, суурларга, сиген шөлдеринге мал фермаларынга, хову турлагларынга, чайлагларға болгаш бойдустун чараш чурумалдыг черлеринге чээр би ажыг дылдар кырынга шүлүктөр чангыланып, хоорайларның ажылчыннарынын, көдээниң ишчилериниң күш-ажылчы хей-аьдын көдүрүп, улустарның найыралының — литератураның найыралының кайгамчык күштүүн болгаш чечектелишишкинин көргүскең.

Фестивалды партияның XXVI съездизинге төлепти ужуражырынга тураскаадып, аныяк талантлыларны иле редир, оларның мергежилин бедидер, бүгү таланы дузазын көргүзер сорулга-бile чыылдырган. Оларны семинарлары организастыг болгаш бедик деннелге эртип, аңаа шыңгы болгаш ажык чугаалажышкынна болгулаан.

Тоожулар, чечен чугаалар, шиилер

Кызыл-Эник Кудажы ЫРЛЫГ БУЛАК

(Тоожудан эгелер)

Бирги эге

Ол хүн Эрес Оюнович боскунче изиг чүве ажырар безин чай албаан. Дүштэ кайын чөмненген кижи боор, ону-даа сагынмаан. Ийе, харын, девин хүндүс комбайннар чашынга поварлар чөм эккээрge, оон буу-хаа борастанып алган кижи-дир.

Долгандыр тураг бойдус чыыра тудуп-ла орган. Агылыг бажының тайгаларында хар чаапкан, дүнениң-не чоокшуулап кел чыткан. Далашпас болза хоржок, сөөлгү тарааны хар база бээр.

«Агаар-байдустуң берге байдалдары турза-даа...» Хоочун механизатор, бригадир Эрес Оюнович бо сөстерни аныядан тура-ла дыңнаар хөңү чок чораан. Радиога ындыг сөстер дыңналып эгелеп чорда-ла, до-раан ушта соп каар, солунга ындыг сөстер чораан болза, дораан ийинче октаптар. Оон кады орган эштеринге коңгалап-ла эгелээр, чамдыкта харын чааскаан безин чугааланы бээр:

— Тываны кайы чер деп бодай-дыр силер? Ставрополь, Краснодар крайлар эвес-тир. Крым, Фергана ырак деп билинер. Ол черлерни дөгерезин эргээн мен. Тывага сентябрьда-ла хар чаай бээр, майга чедир чыдар. Сибирь безин ындыг эвес болдур ийин. Тывага кыш тос ай уламчылаар. Мындыг черден чылыг-чаагай агаарны кайын тывар силер? Тываның байдузундан хайыралар манаан херек чок. «Агаар-байдустуң берге байдалдары» деп чугаага ынак кижилерни дыңнаанымда, ана кыртыжым хыралыр. Ол сөстер дээрge чалгаа, шүшпен, олутпай кижилерниң тып алган чылдаа, шырынмазы-дыр. Ажылдаар, ажылдаар херек. Дүн-хүн

чок, олут-чыдын чок ажылдаар херек. Ынчан кымга-даа агаар-байдустуң берге байдалдары турбас...

Эрес Оюнович бир домактаны бергенде кончуг-ла. Кижилерниң өл өзээн өдер. Оон кедерезе, химиренир, думчуктаар. Бир-бирде бодаарга, ажылга пат-ла ширигип калган, мойну чооннаан, улустуң дужуметсиг деп адаар кижилери-даа ышкаш. Ындыг бе дээрge, оон химирениринин алзы барып шын боор. Чугле хей-ниитиниң ажыл-херээ дээш чанчаттынган боор, ын-чангаш механизаторлар улуг-бичези чокка ону дың-наар.

Эрес Оюнович дээрge бистиң билиривис аныяк-чалы шилгедек эр эвес, дөртөн хар ажып, беженче дөгүй берген, кастыктары көгерген ашак-даа бол, аныяксыг кижи чүвс. Мөң чаактарлыг, эထt арынныг, улуг думчуктуг, үргүлчү машина-тракторга силғидип каапкан шелегер ижиннig, үс-чар апарган чоруур хаваң чудуруктарлыг, бажының дүктери дангаар-ла таартыр үезинден эрте берген чоруур. Кыш-чай чок ынак хеви — кайы шагда бир-ле кижинин белекке бергени, кара будуу дүжүп, эгиннери кууарты хыралып калган савыяа хөректээш, оозун белен-селен черле октавас, кезээде шокар хөйленинг хөртегер ишти көстүп чоруур. Савыяа хөректээжинге чүүлдеш кара бөрттүг, ону хаваа кылагар, оозун кыш орту киргиже кедер, чазын база-ла кымны мурнай кедиптер. Көрбээн чүвези чок, ыйык, мыйырык «Запорожецтиг». Хууда машиназы-дыр ийин, эки ажылы дээш ээлчег чокка садып алган эди боор. Ам оон өнүн доктаадыры кончуг берге, сарыг турган бе азы хүрэн турган бе? Оозун боду «чакпыш-сарыг» дээр өске улус «өртен-сарыг» дээр. Олуттары ойлуп дүшкүлей бергилээн, айтыр херекселдериниң чамдык согунчугаштары, спидометри ийи чус мунга чедии чоруй туруп алган, моторун илиг хире довурак-доозун тудуп чий берген, кажан чугганын ээзи уттуп алган, кандыг-даа бензин далдавас, улустуң хөөредири ол бе, солярканы безин кудуп алыр дижир. Ыш-бузун буруладып алган, кандыг-даа дөшдөвүнчүк дээр эвес, өрген дег арттарны безин калгып ажа бээр, кылаң орукка оон эртер машиназы чок, «Белорустарга» безин четпес, чадаг-тергелиг оолдар

безин ону эртил каалкаш баарлар. Эрес Оюнович «чакпышыл-сарыынга» чүү кончуг ынак кижи ийик, кыжын безин хөөледип алган чоруур, кандыг-даа соокта доңар эвес, чүгле стартер төвөр болгай. Чазын, күзүн оон мырыңай дүшпестей бээр, удуур-чыдар-даа чери ол апаар. Ону боду-даа, кадайы-даа, ийи оглуудаа мунаар, өске кижилерге-даа бээр, чакпышыл альт-бине дөмей.

Эрес Оюновичиниң төөгүзүн билир-ле болгай бис. Аныяланда ол дугайында чугаа дыңнаар хөңү чок турган. Сөөлүнде, алган кадайлыг, ажы-төлдүг апаргаш, харын улуска безин чугаалап туар апарган дижир. Ол чүү дээрицер ол, оон туржук Эрестин төрээн адайзи ам-даа бар болбас ийикпе. Чеден хар ашкылай берген кырганнар суурда чурттап олурарлар. Эрес Оюнович оларынга аажок, дузалаар, карактаар, эътчөм, ыяш-даш аппарып бээр. Иштий-хойнуудан эвес, иштийден төрээн оглу черле ындыг ыйнаан, өзү-баары энdevес.

Бир катап ийи-бирни apkан чорааш, Эрес Оюнович төрээн адайзиinden айтырып диттигипкен дижир чүве:

— Ынчан ол канчаарыңа ол?

— Оон тодаргай сөс-даа чугаалааваан. Олар дөмейле билип чорааннаар болгай.

Төрээн адазы чүнү-даа ыттаваан. Хирези эрте-даа бол, орай-даа бол, оларның мурнунга ындыг айтырыг чөрле тургустунуп келир дээш белеткенип алгаш чорааннаар боор он, оон ыңай орта харынын кандыг-чүүдаа бол төрээн иези бээр кылдыр дугуржуп алгаш чорааннаар боор он, авазы боданмайн-даа мынча диген:

— Ол чүү дээриц ол, оглум? Бис сени орукче октаптаан болзуусса, ам мынчап, алган кадайлыг, ажы-төлдүг, арат-чоннуг, ачы-үрелиг кижи бооп чурттап чоруур харынын кайда боор...

Төрээн иезиниң оон ыңай чугаалаан сөстерин Эрес дыңнаваан. Кулаа дашкаар айлы берген ышкаш болган, анаа-ла дүүнейнип-ле турган. Эрес шыдаашпаан, ыглап-ла орган. Ыглал-ыглал ыт-дааш чок чана берген.

Оон эгелээш, кырган адайзиинге (ынча дивейн канчаар!) ынаа кончуг апарган. Оларның багын-даа

сураваан, ол шагда бүдүүлүк кижилерни чүү деп буруудадыр боор.

Эрестиң соонда ооң авазы каш-даа катап божаан. Уруглары дөгере бар. Дунгаларынга Эрес Оюновичинң ынаа хөлчок, олары база-ла ону улуг хавыс дижир. Чингине угу тодарал келзе-даа, Эрес Оюнович бодунун ат-шолазын өскертпээн. Дүрүм ёзугаар алырга, ол Оюн Херелдерниң төлү болгай.

Ағылыг бажының тараа шөлү ындыг чер болгай, кезек-кезек ховужуктардан тургустунган. Оларның аразында кадыр чоогалар, дилиндек аргалар бар. Сактырга, ол ыяштарны шөлдерге шык тудары-бile өжегээр олурткулап каан ышкаш. Бойдуста артык чүве чок, тудуу чүве чок дижир болгай, черле ынчаар таарыштыр чаяаттынганы ол ыйнаан. Аңаа немерелей ол ховужуктарда кижииниң хол дегген черлери база бар. Оларны кожазында Сартаяк дагның кырындан көөргө, илден: чайын болза, дөрбелчин-дөрбелчин ногаан дилиндектер чыткылаар: кыжын болза, улуг хат ол ыяштарның уннарының ортузунга чедир хөртүктеп каапкан болур; чазын болза, ол харлар шаангана киир эрип чадап, кара черни сүггарып-ла чыдар; күзүн болза, Ағылыг бажының делгем шөлдеринге тараалар шиигейн-дир чайганын туар.

Шаг-үе сырга мундуруп келирге, анаада-ла далаш Оюн Эресович айын тывынимайн-на турган. Богбалыг бора бе мунуп алган аныяк механик оол-бile иелээ комбайннарны бир шөлден бир шөлче шууштур кирил-ле турганнар. Амыр-дыш деп чүвени кым-даа сатынмас. Дуне суг дээргэ, шөлдерде шуушкак оттар кызыл чайт, сайгылгаанныг бүдүн суур-даа көжүп келген ышкаш.

Ол аразында Эрес Оюнович механиггин бо-ла кончуй бээр. Кончуп-даа эвес, чүү дээр чүвел аан, чамдыкта анаа-ла хөх эрээр кижи-дир ийин:

— Бо сен черле канчап барган кижи сен, аал. Мыйндыг бачым үеде артында-ла богбалыг бе мунуп алган. Аныяк кижи оода-ла чадаг-терге, мото дээн чижектиг тартылардан тып алза. Мени көрден — дээш, хирлиг өле «Запорожезинче» хыйыртап каан.— Чээрби чыл чедип тур. Чаңгыс-даа катап тура дүжүп көрбээн.

Аныяк механик кочуга кочу-бile харылаан:

— Эрес Оюнович, силерниң «өртөң-сарыңдардан» бөгбалыг бе мүң катап дээрэ болгай aan.

Чугааның аяны арай шыңгы хире боорга, бригадир оон уун ёскерти каапкан:

— Дуу комбайн чүге туруп алды, ынаар хап көрем. База-ла карбюратору боор.

Механик чугааланмышаан айттанып чыткан:

— Мото-мато садар акшам-даа чок. Мен-не силер болзумза, ындыг металлолом мунмас мен.

— Чaa-даа чүве дөмөй-дир ийин, аал. Бо онгул-чингилге довурак-доозунга чыл-даа четпес бузук үлгүүрге апаар.

Механик оол безиниң кондаазынче шывык-бile довураан бүрт кылдыр каккаш, тараазын чап-чаа кескен аңгыс таварты, турукан комбайнче шиглиг ыңай болган. Бениң дуюгларындан борбак-борбак шириктер чаштагылап чораан. Иези ышкаш бора бөгба авазын эдербээн. Онгул-чингил тараа шөлдерин чеже кезиир боор, иези база дөмөй-ле ыраар эвес, чалгаараан хевирлиг бажын чайгылааш, бригадирниң кырган машиназының чанынга кылаштап чеде берген. Оон угулзаларының ора-сомазы арткан, калчанайып калган дугуйларын чылгаан. База бир дескинген.

Эрес Оюнович чааскаан баштактандырын оралдашкан:

— Бо шагның мал-маганы безин машина-техника сонуургаар апарган.

Бөгба серт-даа дивээн, машинаның хөрээн чолаачыларзыг дыңнагылааш, ажык сонгазынче бажын суккаш, рулюн чылгай берген. Ында бир-ле чаагай амдан бар болган боор.

Бригадир бөгба чанынга кылаштап келген:

— Күжүр эрни аарай, мунар бодал тур сен бе?

Шыдаар болзунца муунувут, харын. Аныяктар ындыг болгай. Мунар-ла, халдыр-ла дээр, чүнү-даа барымдаалавас.

— Чанынга кижи чугааланы бээрge, белиннээни ол боор он, бөгба бажын машина иштинден кангыр-конгур ушта соккаш, бригадирни базып кагты дег ыңай болган. Кызыр эмер, балык дег, күскү семис бөгбанның соонга доозун туруп калган.

Чүгле былдай дүжүп четтиккен Эрес Оюнович ам кээп угаан кирил, күдүруун азыпкаш, уг-баш чок деш-килел бар чыткан бөгбаже көрүп алган хыйланган турган:

— Ургұлчу борта туар болза, кем-херек үүлгедир чыгыы бөгба-дыр. Аныяк дәэн соонда, мал-даа, кижи-зи-лаа дәмей апарған шаг ышкаждыл бо.

«Агаар-бойлустун берге байдалдарын» хүлээп көрбес бригадир Херел ол хүннөрде кызыл командирлерле. Комбайннары бир шөлден өске шөлче мөөң-мөөңү-бile октап-ла турган. Кадыр чоогаларга ында-хаая комбайннар тырлы бергилээр. Дуржуулга чок аныяк механизаторлар ийлерге үнүп чадай бээр. Ынчан бригадир боду штурвал артынга олурууптар. Хаваңналчак салааларлыг холдар ол-бо каш карбаннаан соонда, комбайн ак ыштарны бөлүк-бөлүү-бile үндүр былгырыптар. Оон ийни одуртур андарлы берги дег маңнагылааш, хеп-хенертен кудургай куду дап бергеш, карак чивеш аразында дедирленип алгаш, дөштү өрү хөөледип үнүүтер. Бригадирниң улдуннары элеп калган, үс-чар борашкан кара сапыктарлыг, акселоратор баскан мөгө буду комбайнга тынар безин чай бербес. «Нива» дөн кырынга хенертен доктаагаш, хөрээнден бузун буруладыр, шапкан аyt дег эгиштээн туар.

Эрес Оюнович черже шалыпкын дүже халааш, кара бергүн уштуп чайгылааш, орус, тыва сөстерни холуп алгыргылаар:

— Дүрген, дүрген! Давай, газуй! Бээр, бээр!

Дөш кырынга комбайннар дөгерези үнүп кээрge, механизаторлар кезек кады чыглып, таакпылап, сумележип, хөөрежип, каттыржып алгаш, чаа шөлче чаа күш-бile кириптерлер.

Бүгү күстү өттүр ышкаш, Эрес Оюнович ол хүн база онза хей-аъттыг, соруктуг ажылдап турган. Оон командылаары-даа кончуг, оолдарның дыннангыры-даа кончуг, комбайннарын тура дүшпези-даа кончуг.

Та чүү штирии, Эрес Оюнович ол хүн эрте чаныксай берген. Оолдарны чыйы шапкаш, буу-хаа чатыгларын оюн-баштак сөстер-бile согажалап берген:

— Механинцер бо бөгбалыг бора бези турда, шыдай эр-ле болгай. Удавас кыстарынар чемин эккээр,

Ылчыңайып туруп бердиңер халак. Дүн Оялык-Арғазының адаанче кирер силер, ак чер болгай. Мен дүн ортузундан сонгаар келир мен, бөгбалаң бора бе ынчан дыштаныр ыйнаан. Ағылыг бажының тараазын удавас дүрт кылыш бис. Ынчан солуннарга бистиң дугайыбысты чугаа чок бижинир: «Агаар-бойдустуң берге байдалдары турза-даа...» Хи-хи!

Эрес Оюнович иштин шеленгедир кылаштагылааш, «Чакпыш-Сарының» олурупкан. Амыр машина-ла болгай, кымны қажан дәэнин манаан эки айт-ла. Оолдар көрүп турарга, бригадир әжикке кирип чыдырда-ла, машиназы хөдели берген ышкаш болган.

Ол хүн Эрес Оюовичиниң сагыш-сеткили, адак-бышкада кайгамчык чиик болган. Дүжүт ажаап алышыны адакталган.

Эрес Оюнович анаада ырлавас боду чанып ора, механизатор оолдарның боттарының чогаадып алган кожамын-даа химиренгилээн:

Комбайнин мунуп алган,
Кайда чортуп чору-ла сен?
Кarterи чарлып калган
Кайда чушкүп олур-ла сен?

Кара чааскаан хирезинде Эрес Оюнович хүлүмзүрүп чораан: «Бо-ла аныктарның сагынгыры аайлыг эвес, бирээни-ле тып алган турарлар болгай. Ыры чанын салыр эвес деп чугаа ол ышкаждыл!».

Эрес Оюнович ам мырыңай хөөмейлээрин безин оралдашылаан. Оон чүү-даа үнмээн. Бригадир өөрүп чораан, механизатор оолдар, кыстарның ажыл-ишчиzinе, амыдыралга ынаанга, могаг-шылаг билбезинге, хөглүүнгө, тывызының амырап чораан.

«Чакпыш-Сарының» бажың чанынга довураан карартыр тормозтааш, хөөледир газтагылааш, Эрес Оюнович машиназының моторун өжүрүпкен. Ону көзек хөкүледир дедонастап чоруй шиммээн чок барган.

Әжий ажык боорга, кадайы бажыңында-дыр дээрзин билгеш, ону хей-айт киирер сорулга-билие Эрес Оюнович ырлай аарак кирип келген:

Кarterи чарлып калган,
Кайда чушкүп олур-ла сен.

Казапчаны артап чоруй-ла, Эрес Оюнович алаң кайгай берген. Долаана Алдай-ооловна карактарын ийи чудурук дег кылдыр ыжыдыр ыглап алган ишкүрнүп орган.

Эрес Оюовичинин кадайы биеэги чарааш-чаагай, өл хаак дег, Долаана эвес болбайн канчаар. Дөртөн харны ажып чоруй барган соонда хөөкүй херээжен кижини кандыг дээр боор, чоонун демир куржаг-биле даа доктаадып шыдавас сен, чодазын ыяш далгыг-били хөндүрүп шыдавас сен. Чеже-даа ыжыдыр ыглап алган болза, Долаана Алдай-ооловнаның арнында аныяанда чарааш чораан кижинин демдектери илден: арны ам-даа чуга, карактарының чуга кирбиктери кескүү, угааныг ак хаваа шевергин, ооң иштинде сарыгсуг чогу өттүр көстүп турар, хөй божуп чораанындан карактарының уштарында, үстүү эрнинде сыйыглар тыпты бергилээн. Долаана Алдай-ооловна херээжен кижинин салым-чолун долузу-били эдилеп чораан болза, ам-даа чарааш хөвээр чоруур турган боор.

Ашаан көрүп кааш, Долаана Алдай-ооловна улам дам барган, бажының суун иже-ле берген. Эрес Оюнович харлыга берген эжик кастыынга адагашталып калган.

— Чүү болду? — деп, Эрес Оюнович, ийи борбак сөстү арай боорда боостаазындан сы кызып үндүрген.

Кадайы чүнү-даа ыттаваан, ооң баарынче ак саазын октапкан. Эрес Оюнович ону үс-чар апарган салаалары-били сегирип алгаш, тын харандыр номчуй-ла берген. Баштайгы домактарны, пага чиген аш дуруяа дег, будүнгэ сыйргылапкан, оларның утказын безин ожааваан. Чоорту усааны орталанып кээрге-даа, бижик машиназы-били каккан парламал үжүктөр сарыгкымысскаяктар ышкаш тоо быдарай маннажып-латурган.

Семис арынга улам сыйыр кылдыр көстүр апарган чүгүртүлөцнээш карактарын каш катап үгүүгүлештир чивеңнедип тургаш, кара үжүктөрни арай боорда доктаадып алгаш, Эрес Оюнович албан бижин ам-на ылавылап номчаан. Аңаа-даа, кадайынга-даа бижик келгендे, пат-ла чаңчыккан, «хүндүлүг» деп сөс-били эгелээн боор чуве болгай, бо удаада шыңгызы-били

илдең «хамааты» деп сөс бир дугаарында каракка илдиккен.

Ол албан бижийн борта бирден бирээ чокка көргүзөргө мындыг:

«Тыва АССР-ниң Иштики херектер яамызы»

Истелге килдизи.
Хамааты Херел Э. О.

Силерниң оглуңар хамааты Анатолий Эресович Херел дээрзүү 197... чылдың сентябрьның 13-түүк көжээзинде 21 шак үезинде Кызыл хоорайның Ажылчын күдүмчүзүнүү 151 дугаар бажыңында чурттап тураг хамааты И. С. Никифоровтуң Доңмас-Сүгдә гаражындан 44-98 ТВГ дугаарлыг «Жигули» деп хууда машиназын ийи эжи-бile оорлап мунуп алгаши, хамаатыларның амы-тыны-бile холбашкан кем-херек үүлгеткеш, шагдаа органнарынга туттурганын силерге дыңнатышаан, ук херектиң истелгезинге силерниң киржилгендерни чугула деп санааш, 197... чылдың сентябрьның 21-де 9 шакта Тыва АССР-ниң ИХЯ-ның Истелге килдизинге озалдаашкын чок келириңерни сагындырыды.

Моон-бile кады силерниң оглуңар А. Э. Херелдин бир чыл бурунгаар Красноярск крайның Абаза хоорайның Найырал күдүмчүзүнүү 49 дугаар бажыңында чурттап тураг хамааты М. Р. Жилистиң хериминиң иштinden оорлап аппарганы, ам силерниң бажыңындарның кладовказында «ИЖ-Планета-3» маркалыг, 31-74 ТВГ деп меге дугаар кадап каан мотоциклди, төруттүнгөн хүнүңер таварыштыр силерге болгаш иезинге белекке бергени 5216 дугаарлыг аңчы бижекти болгаш киши кежи бөрттү Истелге килдизинге ынчан эккеп душаарындарны дыңнатты».

Оон ыңайгызынга албан бижинин бүгү чурууму хажык чокка санаттынган: таңма, хол үжүү, ай-хүнү.

Эрес Оюнович шаланы төккүледир аары кончуг кааш баскааш, кадайының чанынга олура дүшкен. Семис салаалары-бile көк кастыктарын кыжырадыр ууштагылаан.

Кым-даа ыттаваан. Сөглээр сөс тывылбаан. Хе-

рээжэн кижиның карааның суу черле элбек, бош. Эркижи ыглаарга-даа, карак кургаг болган.

— Ие кижи хиренде чүнү көрүп турганың ол? — деп, Эрес Оюнович адак соонда каш борбак ыргак-шоргак сөстер ыттаан.

Изиг карак чажының аразындан Долаана Алдай-ооловнаның үнү кара шала адаанды чүве дег дыңналган:

— Ада кижи сен карааң хаптап алгаш, кулаан кумнап алгаш чораан сен бе?

Эрес Оюнович аяар чугаалаарын оралдашкан:

— Сээн буруун-дур ийин, кадай...

Оон харызынга изиг карак чажы-бile холушкак кулак, үдүнчө-даа кирер хире эвес үспек-часпак до-мактар дыңналган:

— Бодуң буруун... Машина-мушина деп алган...

Эртengи хевээр от салбаан бажының соогун кым-даа эскербээн. Орун-дөжектин, олбук-хевистин арыг-силии аажок. Ханада алдын хоолуг улгаттырып каан өннүг чурукта иий оол чап-чаа мотоциклдин дозузун кылайтыр ушкаждып алган органинар: иелээ каттыржып алган, дунмазы Толя — мурнунда, акызы Коля — артында, Аас-кеҗик дугайында аас човаткан ажы чок.

Эрес Оюнович оолдарының чуруунче көрүнтерге, карактары чайгаар-ла шимдине берген. Долаана Алдай-ооловнаның аржылының ужу өдүп келген, сы ту-дуп-даа болур.

Бажын ишти ыржым. Чылыг бажынга арткан-кал-ган ийн-чаңгыс ымыраа-даа ужарга чалгыннарының даажы дыңналып турган.

Ийги эгө

Мурнунда чылдарда дөптежирей берген хураганна-рын өске кадарчыларга дужаап берипкеш, Лапчар Ирбижеевич биле Анай-кыс Сандыевна Ирбижейлер аажок сагышсыраар, чоктаар турганнар. Кежээ хоюн кажаалап алырга, сактырга каш борбак чүве дег тог-дурадыр салчып туар. Ынчанмайн канчаар, оларның коданынга хураганнары-бile катай мун оранчок ажыг баш турда, ам чүгле төрүүр беш чүс шаа хой арткан.

Канчан чоктапчыг эвес боор. Кежээ ирэй-кадай уругларын удуудын кааш, ол хураган ынчаар төрүттүнгэй, бо хураган чүгле донуп өлбээн деп алгаш, ынча хөйдтөнелеринц барык-ла баш бүрүзүн ончалай чугаалаажын келир. Ол дээргэ өнчүзүрек чорук эвес, малчны кижиний малга ынаан тайылбырлаан херээ чок боор.

Сөөлүндө өстүрген ийн кодан хураганиарыныц баштайгызын улуг оглунга, бо чылдынын оон бичин урууника хүлээдип берген — эн өөрүнчүг чүве ол-дур: ада-цезини салгаан аныяк кадарчылар бар апарган!

Лапчар Ирбижеевич кодан хоюн Хойтпак-Чажарга ээдип кааш, Баян-Сагааныц шышпык бажынга үнүүл алган. Шаг-шаанды ону ыдыктыг даг дижир, оон бажынга саска база турган. Оон Кулузун, Агылыг уну дөгере адыш оюнла чүве дег көстүп чыдар.

Оон бээр чээрби ажыг чылдар эрте берген. Ынчан кадарчылаар дээш хой хүлээн алган, Лапчар Ирбижеевич ол кавыга эн баштай көстүп кээрge, бедик буулуттар Баян-Сагааныц бажынга өөз-бile өгенип алгаш турганын сактып орган. Чөрле ынчаш, бедик боорга ындыг чүве бе, оон кырынга бодал бодаарынга Лапчар Ирбижеевич хөлчөк ынак. Хойну база карак-бile кадарып орар, эрткен-дүшкенин база көрүп орар, ол аразында угаан кайда-чүде чеде берген тураг.

Чылгы мал база үр-ле чурттаар-дыр ам. Лапчар Ирбижей борта хойжуулай бергенинин соонда ийи-үш хире чыл болганды, ацаа сарыг чаваа берген. Ол хөвээр иелээн чарылбааннаар, кыштын соогунда-даа, чайнын изииинде-даа. Боттацнаар, шанактаар, тергелээр — ээзи оон-бile чүнү кылбас дээр. Чажын канчаар, боду-даа мунаар, хойжунун уруглары дээргэ майнундан кудуурунга чедир ушкажыпкан чоргулаарлар. Улус ачылаарга, Лапчар Ирбижеевич хоржок дээр эвес. Чамдык камхайыра чок кижилтер күжүр амытаннынц оорга-майнун кускун-сааскан ышкаш оя соктап каан келир, ээзи хыйланмас-даа, үс-чаг-бile чаап тургаш, экиртип алыр. Харын Анай-кыс Сандановна малын кээргээш, кижиг болганы мунаар чакпышыл айт бе дээш хыйланы бээр. Ынчангаш харын кадайыныц кончуттунарын чаптааш, ацаа тураскаадып, Лапчар Ирбижеевич альян «Чакпыш-Сарыг» деп адап алган. Оон кадындан кончуг өн-

нүү Эрес Оюновичиниң өлүм чок машиназының адының салдары база чугаа чок турган. Мөөң-на ужурундан Лапчар Ирбижеевич Чакпылы-Сарынын чамдык улус баштактанып Өтпек-Сарыг деп база адаар. Ийи өнүк ужурашканда, чакпылы-сарыгларын орнажыр деп-даа барган туарлар. Шын чүве харын, Лапчар Ирбижеевич биле Эрес Оюновичиниң хөлгелериниң аттары дөмей, ылгалы-ла ол, бирээзи — айт, бирээзи — машина, кайзы-даа кырган. Лапчар Ирбижеевичиниң Чакпылы-Сарының аксы долгандыр буурагып калган, кижи болза, кырып, салының агарары ол ыйнаан.

Кулузун биле Ағылыг унунда аалдар көвей, шунтузу-ла хойжу коданнар. Оларның төвү Кулузунда. Биччи-даа бол, эптии кончуг сууржугаш чүве. Херек апаргана, хойжулар орта чыглы-даа кааптар. Хөй хурал-суглааның ажыры чок деп-ле туар, ол чокка база ажыл-херек бутпес чүве ышкажды.

Хойжулап эгелеп чорда-ла, ону Кулузунга бригадирле дээш, ынчангы колхоз даргазы Кончуктуң алаң қылыш болганын Лапчар Ирбижеевич утпаан. Қызыдыры-ла ынаваан, үңгүр иштинде өргө дег, дуй тептингеш чыдыпкан. Кончук дарга катап-катап кээп турган, улгер-чижек қылдыр Эрес биле Долаана Херелдерни-даа адаан: олар канчап механизаторларны бир черде мөөн-нээш, артында сууржуп алган, оларны баштап туарлардыр, ынчап кээрге, Лапчар биле Анай-кыс Ирбижейлерниң олардан тудаар чылдагааны чүл, Кулузунга хойжулар бригадазын база баштапса деп үттеп-сургап пат болган. База-ла, аанакайын, Кончуктуң-на суртаалы боор, Эрес база каш-даа катап келген, эжин харын көгүдер-даа сагыштыг болган.

— Кара чажывыстан кады ёстүвүс, кайывыс-даа, «чакпылы-сарыглыг», ам иелээ бригадирлер болзуусуса чүү канчап баар чувел, Ағылыг агара бээр эвес, Кулузун куурага бээр эвес — деп, Эрес элзиткилээн-даа.

Ирбижей ирейниң сөглээр сөзү керткен ыяш дег чо-раан кижи болгай, Лапчар ону база бичии дөзексээн хевир черле бар, харызынга далашпаан.

— Шын-дыр эжим, оон кожуун-даа когаравас, сумудаа суларавас. Бо хамык өл, чаш ажы-төлүмнү көрбес сен бе, уязында сарыг аастыг күшкаш оолдары-ла. Анай

база чылдың божуур, дузак өшкү дег кадай-дыр бо. Чамдыкта харын хенчелеп-даа турар. Оларымны каапкаш, сумка тудуп сургакчылаар, портфель тудуп башкылаар харымм кайда боор ийик.

Лапчарың ол харызыы чедер болгаш артар, чегдирил-даа болур болган.

Ол хевээр аныяк Ирбижейлер хойжуулап артып калганипар. Багай эвес ажылдап чоруурлар, шаңнадып, мактадып шаг болганипар. Эрес биле Долаанадан барыкли тудавастар. Херелдерниң артык чүвези-ле ол — олар кончуг намчы кижилсер, коммунистер. Долаана Алдай-оловна Тыва АССР-ниң Дээди Совединин депутатады даа чорду, ам-даа район Совединин депутатады хевээр, совхозта партком кежигүнү, салбырда хөрөжженинэр чөвүлелинин даргазы, бригадада уруглар яслизиниң эргелекчизи, оон ыңай агитатор дээн ышкаш хөй-ниити үүрмек хүлээлгэ, даалгаларын кижи санап четпес. Ынча чүйкү та канчап ууп чоруур кижи? Эрес Оюнович дээргэ чазактың үш шаңналын эдилеп чоруур кижи, артында шүптузу орденнер — «Хүндүлелдиң демдээ», Күшажылдың Қызыл тугу, Октябрь революциязы, ынча бедик хавыяларлыг генералдар безин ховар боор. Ирбижейлер база алак саар эвес — Лапчар Ирбижеевич «Күш-ажылчы алдар» деп медальды, эрткен чылнын кадайы «Тыва АССР-ниң алдарлыг малчыны» деп атты эдилээнден бээр элээн үр апарды, а Анай-кыс Санда новианың дугайын чугаалаан-даа херек чок, байырладарда оон хөрээ дүнеки хоорай ышкаш шуут-ла чайнаар: Иенин мөлтлийн бирги болгаш ийиги чергелери, «Иениң алдары» орденниң бирги, ийиги болгаш үшкү чергелери, «Коммунистиг күш-ажылдың шалыпчызы», «Беш чылдарның шалыпчызы» деп хөрек демдектери, Хүндүлел болгаш мактал бижиктер, өөнүң дөрүнде «Культурлуг өг-булеге» дээн алдын бижиктиг тукчугашты азып алган олуар, ол база ооц шанналы-дыр.

Мурнун хынаар, соон истээр деп, тыва улус өгбеттөөгүдөн анаа эвес чугаалажып чораан. Баян-Сагаан кырынга уне бергенде, Чакпыл-Сарыын чаыннга ойттадып алгаш, Лапчар Ирбижеевич, ылаңгыя даартагы хүнчे көөрге, бедик черден аянны сүргей ышкаш сагындырар. «Чыл санында төрээн совхозувуска алды чүс

хире хураганы өстүрүп берип турар бис — деп, Лапчар Ирбижеевич бодаңган,— чээрби ажыг чылдар иштинде он беш мун өшүн баш чыгай бээр, ынча хойну моон Улуг-Хемче шууштуру сүрөр болза, башкылыны Хайыракан суурнуң чанында суг ижип турда, сонгулуу мында дүште чок оъттап чоруурлар хире-дир; он ыңай чылда-ла ийп тоннадан хөй дүк дужаар кижи мен, чээрби ажыг чылдарда бежен тоннадан ашкан, ол дээргэ, кара угаани биле бодаарга, он пудтуң беш сарааттан хөй-дүр; ынча дүк-били чеже мун метр эки шынарлыг пос аргып алыр ирги, ону тускай эртемниг кижилиер каракка өйдүктүр санап көргүзүп турган болза,— улустуң амыдыралынга дыка-ла дөгүм турган боор».

Лапчар Ирбижеевич кара чааскаан ынчаар суугап олурда, хүн чүгүрүүндө кире берген болган. Чакпылы-Сарыны чедип алгаш, кудургайны куду кылаштап бадыккан.

Хоюн аалының чанынга эккелгеш көөрге, өөнүң чанында баглаашта хөй альттар турган. Ак өннүг «Волга» база кылаңнаан. Салбыр эргелекчиizi Дажысаңың «газиги» база турган. Элдепсиндир бодангаш, Лапчар Ирбижеевич Чакпылы-Сарыны бир кымчылааш, аалынчэ ээжектедипкен.

Баглааш чанынга халдып кээргэ, Лапчар Ирбижеевичини кым-даа эскербээн. Хамык улус өгдө-ле хөөрөжип турар болган, чир-шон қылдыр каттыржыр-даа.

Өөнгө кирип келгеш, Лапчар Ирбижеевич ангадай берген: чок-ла кижи чок!

Дөрд Тываның эң баштайгы трактористериниң би-рээзи, «пенсионер-пионер» Хайыракан совхозтун Ағылыг салбырының эргелекчиizi Егор Ензакович Дажысаң агара берген каттырып олурган. Оон чанында — школа директору Виктор Ондарович Сүрүнчап кады өөренип чораан эжи. (Чугаажок, Ирбижейлерниң өөренип турар дөрт уруун артында бодунун машиназынга боду чедирип эккелген болган).

Оон өскелери дөгере «ирбиш-оолдары». Ирбижей ирейниң сөзү-дир ийин, ажы-төлүн ынчаар адаар. Кыргай күжүр «кызыл-дустаарының» мурнунда уруг-дарының уруг-дарыны шупту катышкаш, бежен чедип турду.

Оларын санап чадааш, бажы ыжып-ла орар турган. Чадап-чадап кааш, колхозтун чартыы «ирбиш-оолдары» чүве дээр. Ону арай хөөреди салыпкан-даа болза, хөлү частынмаан турган. Кырган Ирбижейниң сес кызы, чаңгыс оглу колдуу дөгерези малчыннар болган. Ынчап кээрge, Ағылыг биле Шивилигниң ой бүрүзүнгө «ирбиш-оглу» кылаштап чорбайн канчаар. Ам чаңгыс Лапчарның уруглары безин он кижи апарганда, оон сес угбазының ажы-төлү, оларның үре-садызы катышкаш чүс ажа чеде берген. Кырган Ирбижей дириг чораан болза, ам та канчаар хөөрөп тур ыйшаан.

Баштай-ла Дажысаң дарга тура халааш, Лапчар Ирбижесвичини холуй силгээн турган:

— Аны-кыс Сандановнага байыр чедирсер дээши хап келдим — дээш, оон чаза баштактангылаан.— Сен базала кайыны орук ийинде дөн бажындан анаа-ла бараан харап орган деп сен, база кызып ажылдап-ла турдун ыйнаан.

Оон соонда Виктор Ондарович эжин куспактаан, колдук алдындан сөстер дажаан турган:

— Сээн киржилгенин хоомай деп болбас. Аъдын аксын тыртпа, эзенгин кошкатпа, эжим.

Ам-на бистиц ээлчээвис келди диген ышкаш, хамык «ирбиш-оолдары» Лапчар Ирбижевичини үглеп-ле келген. Холун-даа тудар кижи бар, куспактаар-даа кижи бар, ошкаар-чыттаар-даа кижи бар. Кырган бурганнаан соонда, Ирбижэйлиг кезекте эн улуг эр кижи ол-ла болгай, ындызызы чөп.

Бир-ле дугаарында Лапчар Ирбижевичиниң эрткен чылын оон хураганнарын хүлээп алган улуг оглу Игорь кадайы-биле бо келген. Оларда ам безин ийи «ирбиш-оолдары» бар апарган болгай. Оон соонда бо чылын хойжулаан уруу биле күдээзи келген. Ол-ла дораан башкының эккелгени, суурда өөренип турар дөрт уруглары ачазының мойнунчे ирбиш оолдары дег шуражы берген. Оларның адаанда өөндө ийи хаймеректери дээр шаар көрүп алган кайгап турганиар. (Бурунгаарлай бергеш чугаалап каайн, эртенинде Кызылда өөренип турар уруундан, база шеригде албан эрттирип турар оглундан база телеграммалар келгилээн).

Лапчар Ирбижевич ам-даа херектин үжурун билбээн, чаңгыс чугаазы-ла бо:

— Чүү болду? Чүү-болду?

Адак соонда Дажысан «Шын» солунну ап бергеш:

— Номчуп көрөм — дээн.

— Ы, чүнү бижип каан чуве ирги, изиг илиирни кызыл хол-бile тудар дээн ышкаш, солунну сегирип алырындан коргун шаг болган. Бирги арында улуг үжүктөр-бile өрээн эгэ чораан: «ССРЭ-нин Дээдн Советдинин Президиумунуң Чарлы. Хөй уруглуг иелерге «Маадыр ие» атты тыпсыр дугайында. Тыва АССР-дэс Анай-кыс Сандановна Ирбижейг...». Лапчар Ирбижеевич оон номчуп чадап каан. Қадайынга ыыт чок халып чеде бергеш, катап-катап ошкап-чыттап-ла турган. Олар, ажы-төлү көрүп турда, кажан-даа ындыг езулал кылып чорбааниар. Бо удаада Лапчар Ирбижеевич кымдан-даа эгенмээн.

— Чүгэ мени хүндүлединер? — деп, хоочун хойжку катап-катап айтыртынып-ла турган.

— Сен чогуңда-ла Анай-кыс Сандановиага элээн хөй айт чуъгү, ийи машина шити байырларывысты чедирип каалкан бис — деп, Дажысан дарга база баштактаанган.

Аңаа улаштыр Лапчар Ирбижеевич база кожаат тыва шаап алган:

— Уругларым авазынга мен Чакпыл-Сарым шити байыр чедирип тур мен!

Лапчар Ирбижеевичинин ийи караа өөрүшкүдөн шыгый берген, олары-бile кадайын көөргө, чаражы биеэ хевээр болган, харын оон-даа көрүштүг, эгиннери делгем, хөрээ долу, сыны дорт. Үргүлчү болчуп чоруур, ажы-төлүнүң өөрүшкүзүн үлжип чоруур иениц аас-кежиин долузу-бile четтирип чоруур кижи ындыг болбайн канчаар, Анай-кыс Сандановна бодунуң назынинга бичии-даа дүжүп бербээн. Оон тодуг-догаа ариы кылагар, чаактары күскү пөш тооруу дег хүрөн-хүрөн, бажының чанғыс-даа ак дүк чок дүгүн үс-бile чаап каан ышкаш, хүлүмзүрүптерге, ак хар дег, диштери шуут-ла чайнаар, чаа чуггаш, дизип каан бестер-ле, мойнунда чанғыс-даа сыгылчак чок. Күш-ажылдың өөрүшкүзү-бile иенин аас-кежиин Анай-кыс Сандановианың арнында часкы анай-хураган дег дешкилешкен, чаштар ышкаш чаржып ойнап турган.

Лапчар Ирбижеевич оон соонда солунда Чарлыкты

база ашкаш, дөрдө шулгуургалыг шокар алтара баарында барган.

— Чазаавыстың Чарлыны шак бо хүндүлүг сава чанынга азып каар-дыр — деп, Лапчар Ирбижеевич байырланчыг үн-бile чугаалаан.— Үнген-кирген чон номчуп турзун. А бо сыйыртаа дээрge төөгүлүг сава болдур эвес-пе. Қулаанда артында үттүг даш баглап каан. Ыдыктыг сыйыртаа дугайын хондур-хүнзедир-даа чугаалап болур бис, а үттүг дашты бичиивисте — ойнап чораан сайзаанаавыстан алтган бис, ооң түңнели бо-дур — алдын Чазаавыстың алдын Чарлы.

Кыштаглаары элек. Ирбижейлер ынчан күзээнге чыткан болгай. Дүне хар-хыраа дүжүп турар апарган. Ынчанмыже изиг хан белеткээн, аыш-чем кылган дег өг иштинин чылышы аажок.

Бо шагда солун-сеткүүл, радио, телевизор өг бүрүзүнде чувени, алдар ишти дөгере дыңнажып каапкан, Ирбижейлер сүгже сөктүп-ле турган. Хөглүг чугаа-сооттан, каткы-иткиден өг иштинин чылышы дам барган.

— Сээн кежинц дээш, авазы! — деп, Лапчар Ирбижеевич аяар чугаалааш туруп кээргэ, ооң кара бажы өгнүү ынааларының орту үезинде үзүп алган, боду улустун әглип-әглип бады келген деп ырлажыры ышкаш, шала донгайыпкан турган ооң аспагар холунда күсүү шиме куткан мөңгүн дашка чашты берген салаалар арасында кылацаан.

Ол мөңгүн дашка каш ададан ызыгуур салгап келген, Ирбижейлерниң чаңчылы-бile алырга, ыдыктыг сава. Ийе харын, бо өг-буледе чаңчылдар-ла хөй: сыйыртаа, мөңгүн дашка, эзер-чүген, өгнүү он уруу Сандан кырган-ачазының бергени адыг дыргаа азып каан чаңгыс кавайга өскен, Лапчар Ирбижеевич адазының изин баскан, айт солувас, чурт солувас, өг-булеге эр ээзинин сүмези чокка, хөрөжен ээзиң чагыглары чокка хөвээ хураганга-даа дээп болбас...

— Сээн база! — дээш, Анай-кыс Сандановна ак диштерин шууштур хүлүмзүрээн.

Лапчар Ирбижеевич кадайынче көргеш, ындыг магалыг кижи бүрүзү дүжүп калган күсүү чодураа сывы дег эцмек кара эрге канчап ынча хөй ажы-төлдү төрүп берип чораан чоор деп-даа боданган.

Угаанныг кижи чараш болур. Лапчар Ирбижеевич

өг долу ажы-төлүнчес, төрсл-дөргүлүнчес, эш-өөрүнчес көрүнгерге, карактары хүлүмзүрүп-даа эвес, шуут-ла хүн-иэректеп турган. Аныяанда ышкаш Анай-кыс Санданов-наның ырлаксаары сыйтып орган.

Өг ишти динмит. Ыр-шоор, каткы-хөг Кулузун биле Ағылыг унунга дыргын турган.

Үшкү эгэ

— Чок, оон орнууга мен сенээ чаваа садып берейн— деп, Эрес Оюнович оглууга чугаалаан.

Толя дээргэ боду харын аксын чайбаан эмдик чаваалаа:

— Мопед.

— Чаваа ажыктыг-дыр ийни, көдээ чергэ, бичии кижиге. Амдын чылын дораан айт апаар. Масло, бензин хереглевес.

— Мопед.

Эрес Оюнович шугулдай берген:

— Чеже садар кижи мени. Бичинден тура ийи буттүг, үш буттүг чадаг-тергелерни кашты үрэй мунмадын дээр. Ам база класс дооскан санында садар кижи-дир мен. Чок болза үреп аар, чок болза чидирип аар.

— Мопед.

Эрес Оюнович биле Долаана Алдай-ооловнаның хеймер оглу — Толязы механизаторларның Ырлыг-Булак суурунда эгэ школаны мопед-бile дооскан. Ачазы ол-бо былдадып турда-ла, авазы биле акызының, Колянын, үнү чацгыс болган, эгэ-даа бол, школа доозуп турага кижи-дир. Эвээжи хөйүнгэ чагырчыр деп дүрүм бар. Кашдаа хонмаанда ада-иезинин хеймереги кылаң мопед му нупкан, бичии суурнун ажы-төлүн адааргаткан, довурак доозунун буруладыр хап турган. Хөй ордени-хавыяаларлыг бригадир адалыг кижи база амыр-дыр ам.

Бо өг-бүленинг Колязының төөгүзүн билир-ле болгай бис. Ону чугаалажып чоор бис. Ада-иези билгей, оол боду билгей. Эрес Оюнович Коляга төрээн оглу дег ынак-даа бол, оон ийи оглунун аразында ылгал чок-даа бол, ыыды бир-ле кончак дээр чүве бе, соок дээр чүве бе сеткил сомазы барын чугле авазы, ие кижи болгаш, элдээртир билип чораан. Ол дугайын Долаана Алдай-ооловна кымга-даа чугаалааан, ашаанга безин. Коля

улгаткан тудум, ачай деп чугаалаары ховартап орган. Азы бир-те катап, бир-ле чөргө бети аастыг иштinden харысалга чок сөстер дыңрап калчык ирги бе? Қоля авазы биле дүнмазынга кедергей ынак, ачазындан база чүве негевес турган, чүнү бээр болдур, ону алыр. Ындыг турбуже ол дүнмазындан Толидан тудак чок хөй чадаг-тергелерни үрэй мунуп келген.

Оолдарының ындыг чанынга Эрес Оюнович аажок таарзынар, улам деткинр кижи, ол дәэш ашка-мөңгүндаа харамианмас.

— Үениң негелдези-дир деп хөөрегиллээр.— Бо шагда техника билбес болза хоржок. Ылаңгыя аныяктар. Мен эң баштай трактор-бile «кудалажып» эгелээримде, чадаг-терге безин мунуп билбес турдум, думчуун үттөвээн эмдик буга-бile дөмей. Бо шагның аныяктары амыр ышкаждыл, чадаг-терге, мотону бичизинде-ле мунуп өөренип алган болур. Кажан херек апарганды, теория өөрөнгөн соонда, чүгле стартер төвер, ол-ла. Мен хугбай дээргэ, ол чүвеге шаг болган болгай мен. Эмдик альтты-даа книжи эзертээш мунупкай, ужур бар турду ыйнаан.

Ол күзүн салбыр суурунда сес чыл школазынче Хөрелдерниң бичии оглу база өөренип бадар деп турган. Күжүр Толя өөредилгэ эгелээрин четтикпейн манап шаг болган. Ол, көзүлдүр-ле, кичээл дугайын эвес, школага чап-чаа кылаң мопедтиг хап чеде бээрин бодап турган. Бичии хирезинде шортан хей боор деп, чон кайгаар боор он. Толяның күзели ынчаар бүткен-даа.

Үрлүг-Булактың улузу Ағылыг суурга өөренир ужурлуг, уруг-дарыны чорудуп эгелээн. Эрес Оюнович улуг дыка далашпаан. Ында чүү боор, машиналыг кижи.

Даарта өөредилгэ эгелээр деп турда, Эрес Оюнович Қоляга чугаалаан:

— «Чакпыл-Сарыныны» бодун чолаачылап алгаш, дунманцы олуртуп алгаш, хап бадывыт, оглум. Толяны интернатка турар кылдыр көдээ Совет даргазы-бile, школа директору-бile чугаалажып каан бис. Оон ыңай кымнаар бадар-дыр, дөгерезин алгылап алыңар.

Бо домакты Эрес Оюнович улуг оглунга барык-ла шаңнал кылдыр чугаалаан. Ынчанмайн канчаар, Қоля бо чылын сес дугаар классче кирип турар кижи-дир,

кандыг-чүү-даа бол, база бир школа доозар деп барган. Ындыг кижи школага эрги-каксы-даа бол, машина мунуп алгаш чеде бээрge, бир янызы ыйнаан.

Ачазының чугаазын оглу улуг өөрүшкү-бile хүлээн алыр боор деп бодаан, Коля дээргэ ону хаайынга-даа какпаан:

— Мен ажырбас... Тараа дажаан машиналар-ла хөйышкожыл.

Оларның чанынга эптиг үени сырбык кедээн анчылар дег манап орган Толя шиш баштыг шаанчакты домак аразынче киир берипкен.

— Мопед.

Херектин ужурун Эрес Оюнович дораан билүү каапкан: бир-тээ Толязы «мопедтей» берген соонда, оон-бile кады чорбас болза талаар, күзүн тараа-быдаа дажаан хөй машиналар аргышкан Агылыг кызаазының ишти Ырлыг-Булак уну эвес-тир.

— Чүгле мээн соом-бile чоруур сен, Толя — деп, Эрес Оюнович оглунга ыяк чагаан турган.— Хөлүн эрттир дүргедедип болбас.

Эрес Оюнович эзенги кырынга турда, Угаанза Монгушович бо халып орган:

— Бригадир, бригадир! Бисти адашкыларны кызып ап көр, бо оглумну школага чедирип каап көрейн.

— Олур, олур. Бис ийн Агылыг кызаазы-бile бо чоокта аян чорук кылбаан бис — депкеш, Эрес Оюновичиниң кулаа кыза хона берген, хөөкүйнүң балыг черинче базыптым бе деп бодаан.

Азы билбээченээри ол бе, Угаанзы Монгушович эскет чок чугаалаан:

— Оглумну чедирип кааш, комбайнга ийи ээлчегни улай олурупкай мен аан.

«Шылый кеткен шыдай эр-дир» деп Эрес Оюнович иштинде бодангаш, «Чакпыл-Сарыын» хөдөлдиргеш, Ырлыг-Булактан хириледип үнүпкен. Угаанза Монгушович кожазында олуруп алган онгул-чингил орукка машина октагылаарга, чайны ёттур ужуулбас устуг кара шляпазын эде салып каап чораан. Соңгу олутта Коля биле Угаанза Монгушовичиниң оглундан база бир өске оолдар, тар угекте хураганнаар дег, сынмарлашкан чорааннаар. Мырыңай алды кижи, «Чакпыл-Сарыг» шыдавас эвес.

Амдызызында кызаа иштинге Толяның чурумнуу аажок, ачазының соондан халдып орган. Ооң кыдындан Эрес Оюнович хагдынимас эжиниң ажыткаш, оглунче хая көрүп каап чораан. Орук шимчээшкенинин дүрүмнерин база хажытлайи чоруур боорга, ындыг-ла дүжүк олудунче хептелдир кирип алган.

Күс сөөлзүреп келген. Оът-сиген сөөктелип калган. Кызаа иштинин кадыр ийлеринде кара-хаактар аразында шеттерниң будуктары саргаргылай бергилээн, шартылаа үнү чиде берген. Ам тайгада сыйнинарының ээлчээ келген. Боданыр чайлыг чуве болза, күс дээрge солунүс. Ынчалза-даа ооң чымыжы олут бээр эвес.

Барып-барып Ағылыг кызаазының иштинге, барыш-барып Угаанза Монгушович биле кады чорааш, чугаасоот чок чоруп болбас кылдыр бодааш, Эрес Оюнович байгы шаа-биле идепкейжип, элдеп-эзин, турган-турбаан төөгүлөр хөөрээрийн оралдаши. Угаанза Монгушович ону деткивээн, чес хаайын кылайтып алган бир-ле чуве дугайын бодаш чораан. Эрес Оюнович ооң бодалын будалдырар дээши чадап каап, чугаазы чер албас болган. Оон деткимче алырын бодааш, хыйлаан-даа:

— Бо кончуг шиштеп каан өшкү кургулдайы кажан төнөр ирги? — дээш, рулюн семис холдары-билс өжегерээн аажок күш-биле долгагылааш, олудунига немей аарак шошкугулаан.

Эрес Оюновичинин баштаа кымга-даа солун эвес болган. Эрги чугаа ышкаждыл, кулак үдүнгө пат-ла эп-тежип калган. Ағылыгның ээр-дагыр кызаазын улус даңгаар-ла ынчаар адаар, ол олурган чаш оолдар безин билир.

Элээн болганды, Чазарадыр көшкезинин дужууга халдып келгениер. Кымга-даа эрткен-барган чуве сактыр чай бербейн, Эрес Оюнович газты чула баскаш, хииледип эрте бээр бодаан. Ынчап чорда-ла, Угаанза Монгушевич адыхының иштинге чөдүргүлээн соонда чугаалаан:

— Чазарадыр көшкезин утпаан боор сиплер аа, Оюнович?

Эрес Оюнович хейде-ле далажып, чылдагаан чок чергэ дүргедээшкни тудазын солугулаан:

— Адыяа билир мен, ынчалза-даа өскезин уттуул алган мен.

— Мен чүнү-даа утиаан мен, Оюнович — деп, Угаанза Монгушевич улам тодаргай чугаалаан.— Бодап эрткен санымда ыяап-ла сени сактып кээр мен...

Ол аразында Эрес Оюнович машиназының медээзин кызаа ишти сыймас кылдыр, шорааннарың хая-дажынга чангыландыр үш катап эскипкен. Кончуг шортан чүвсөнүң билири ол-дур, Толя мопедин база үш катап алгырткан. Ол черниң чолаачыларының бижиттинмээн ыдыктыг хоийлузу ындыг: Чазарадыр көшкезинин дужубиле эртип чыда; ыяап-ла үш катап медээ этсир. Ағылыг унунга амыдырал мынчаар чечектелип турзун дээши демиселге борта амы-тынындан чарылган Чазарадыр ирейгэ амгы салгалдың кижилериниң өөрүп четтиргениниң демдээ ол.

Ыдыктыг черни эртип алгаш, Угаанза Монгушевич чугаазын база катап эгелээр деп кезенин чорда. Эрес Оюнович машиназын тормозтааш, тургузулкан. Оон үнгеш, соонда хап орган оглун доктаадып алгаш, ынаар чугааланган:

— Дистанция, дистанция! Мурнунда чоруур транспорт...

Толя ачазынга төндүр чугаалатпаан:

— Оруктуң болгаш транспорт шимчээшкенинин байдалын барымдаалап...

Ачазы база үзе кирген:

— Чолаачы кижи база бодунун дуржулгазын база барымдаалаар ужурулуг.

— Дистанцияны чогуур өйүнде тудуп чордум. Хөрек апарган таварылгада кандыг-даа хемчегни аптып болур мен.

— Эки-ле шээжилеп алган-дыр сен. Башкыларынга база ынчаар харылап туруп көр.

Толя щын чоруп орган. Бо дээргэ Угаанза Монгушевичиге элдеп-эзин төөгү чугаалатпас дээш, Эрес Оюновичиниң анаа-ла ову болган. Ону Угаанза Монгушевич база билген боор, оон ыңай чуве чугаалаваан.

Ағылыг биле Кулузун белдириин эрткеш, Улуг-Хем унунче кирилкеннер. Үр болбаанда соонда ийи бичии уруг ушкарган сарыг аyttыг кижи көрүп кааннар.

— Хе! Лапчар! — деп, Эрес хөглүү сүргей чугаалаан.— База-ла уругларын школага чедирери ол болгай аан.

— Шупту дөмей улус-тур бис — деп, Угаанза Монгушевич ялым чок сөстер сыйсай идиң каан.

Эрес дужааштыр халдып келгеш, Лапчарның чанынга машиназын тургузупкан, сол-менди-даа чок чугаалаан:

— Уругларың бээр олуртувут, мен чедирии каайн, аал.

Лапчар машина иштин айт кырындан-на бакылааш, алгырыпкан:

— Уй! Отпек-Сарының шыдаар чүве бс, аал?

Эжи база баштактанган:

— Сээн! Отпек-Сарының шыдап чорда, мээнни чоонган де? Сээции эът-дир, мээнни демир-дир.

— Ол-ол, харын. Демир элеп каар болгай, эът элээр эвес.

— Че, че. Дошта тоолуң ыдып, дытта тывызының салып турбайын, уругларын бээр эккел.

Машинага олуруksаан уруглар ыйт-дааш-бile дүже халышканнар. Олар машинаже сынмарлажып кирип чыдырда, Толяның үнү езулуу кончуг дынналган:

— Мен Айланмааны ушкарлып алыйн.

Эрес Оюпович баштай кайгай хона берген, ынчалзадаа хөй улус аразынга удурланыр харык чок болган:

— Чүүлдүг-ле херек-тир, оглум.

Лапчарның Айланмаазы Толя биле чаңгыс класста өөренип туар, харын-даа чаңгыс парта артында олуруп туар уруглар эвес чүве бе. Айланмааны орланы аайлыг эвес, мопедтин чүк салыр черинге Толядан так туттунупкаш олурупкан. Ам харын көрүштүг улус олар апарган. Ынчалза-даа оларны кым-даа эскербээн.

Ағылыгның делгем унун куду «Чакпыл-Сарыг» бар шаа-бile улдап орган, оон кудуруун ызырты чаа мопед кылаңнаан, оларның соондан база бир «Чакпыл-Сарыг» чыда калбайн челип орган. Аян-чоруктуң ындазында хөглүү дегет.

Хем орту кирип чорда, Тос-Таңма угбайның көдүрер-дажының чанынга Эрес туруп алган. Шуптузу доктаай бергеннер.

— Чүү болду? — деп, Лапчар айттырган. — Шыңганнарың кижиp тур бе?

— Ындыг харык кайда боор. Шагда харын дээр кы-

лайтып-ла чораан кижи мен, ам ... кырган мешке-дир мен.

— Мен база. Дангаар ооргам ыстаар апарган кижи-дир мен. Сен кандыг сен, Угаан?

— Мен дээрge силерден дора. Билир-ле болгай си-лер, ацаа черле дээп чорбаан ийик мен чоп.

— Машинаның хөрээ көдүрлүп чор — деп, Эрес чу-гаалаан.— Хамык улус соонда олуруп алган, «Запоро-жецтиң» аар мотору база соонда болгай. Угбавыстың көдүрер-дажы-бile машина чүүгү деңнеп алыр-дыр. Хө-рээнде чүүк сугар черинге аппарып салып алышындар.

— Октаан даш ол черинге чыдар — деп, Лапчар удурланган.

— Ынчалдыр чүгүртүрге дугуйлар канчап шы-даар — дээш, Эрес чааскаан дашты шимчеди берген.

Ам канчаар, ужелээ уруг-дарынын дузазы-бile эмеглэжип тургаш, машина хөрээнге аппарып салып алганнаар.

— Төөгүлүг даш — деп, Эрес чугааны түннээн.— Чи-де бээр ийне дээш шагдан тura сагыжым саарзык чор-ду. Ам-на амырадым. Школа директорунга аппарып бе-рээли. Бир болза школа музейинге салып алзын, азы суурнуң аныяктары-даа, төп черден келген даргалар-даа көдүрүп турзун. Бо дээрge Ағылыгның чонунуң чүг-ле хөрээжен кижилериниң төвектөп чораан дажы-дыр, бо шагын болбаазын эрлери канчаар эвес, көөр чүве.

Ам-на чөпсүнгөннер. Ол аразында Ағылыгны өрү сылдыс шокар аyttыг кижи доозунну доюлдуруп чок-тап орган. Ырактан-на танып кааннаар: суурда акызы-ның аьдын мунуп алган Нас-Сүрүң ышкажды.

Кара чажындан тura ээзир күш дег эрес эр болгай аан. Аңтай бергенде суг аштаар-суксаарын-даа билбес, доңар-дожаарын-даа билбес. Хар-хыраа дүжүпкенде бе-зин аргага кызыл-даван кылаштап чоруур. Бут кырын-че сидиктептерге, баштай чылааш, ооң соонда диртчи-йип доңмастай бээр деп хөөрээр. Ол кавындылай бергенде, чанында кижилер аксын-на аазадап каар.

Шокар аytt дээрge төведен демдектиг мал болгай. Оор-даа аппаарга, кайы-чүде сураа дыңналы бээр. Ра-йон байтыгай будүн республикада безин ындыг аytt ам чок чадавас. Чоокка чедир-ле Ағылыг унунга Маскар-оол ашактың сылдыс шокар аскырлыг чылгызы чораан.

Ооң кулуннары даңгаар ындыг болур. Ам ооң угундан арткан-калган чанғыс аyt ол-дур. Сылдыс-Шокарны мұнарга хала чок кулуп, өске дәжектер дег илгип чорбас, кезэде кур чилигей чоруур болгаш, дөшке-даа, дөвүнчүкке-даа тұра дүшпес.

Улус чанынга халдып көлгеш, Нас-Сүрүң чугааланмышаан дүжүп чыткан:

— Өргү артының сымыраалары, Өргү артының сымыраалары...

— Петр Сарыг-ооловичиниң кайнаар далажыры ол ирги? — деп, Эрес Оюнович айтырган.

Нас-Сүрүң ынчаар хүндүлөп алаарга херекке албас кижи, анаа-ла Нас дәэрge әки. Үндиг ат тываларда чок. 1921 чылда Тывага хувискаал өөскүп турда, төруттүнген кижи-дир. Үнчан «Интернационал» деп ыр аажок нептеренгей турган. Хирези, оон-на укталип үнген ат боор. Орус атты Тыва Совет Энгелинге каттыжып турда тып алган. Оолдары шуптузу Петровичилер. Ажы-төлү өзүп, дем-билези хөлчок апарган. Улут оғлу Александр Петрович ачазында ийги кадарчылай берген. Оон бичелери — Валерий Петрович кезер эмчи апарган, Василий Петрович — механизатор. Сөөлүнде барып, Сергей Петрович биле Андрей Петрович чолаачылар болғаннар. Чанғыс уруу — Күксембаа Петровна хой кадарып чо-руур.

— Даргалар ходугур кудуруктуг өшкү хүләэдип бергеш, Бүүрзектиң көк хаязынга чыгарып каан, сүгга чардырып чайлааным ол-дур — деп, Нас-Сүрүң хойнунда сөөс-кен даңзазын ужулбушаан хыйланған. — Ам чаа кежип келдим, Шагаан-Арыг бадып чордум, аңныр даргазы. Шахматовтан кагай чөпшәредип алдым. Ағылыг аалдарын бир кылдым, херек чок әрлер-дир. Дадар-оол кес-кий кыштаг септәэр мен дидир, Дүк депутат аyttарын чидирип алган олур, оода Бадын-Суу чейзен, Казак хап оулурлар ирги бе? Оода оларның биррәэзин әдертип алырдыр, хаван айыылдыг амытап болгай, бакка адар болза суг. Ой шынап, Өргү артының сымырааларында ис-даш билдире-дир бе? Копчуг кайгалдар тараа баспайн турлар бе?

Нас-Сүрүң чеже-даа үр чугаалаиза, ооң өртәә чедер хире огулуг харыы албаан. База-ла боду домактанған.

— Бүүрзек кырындан Өргү артының сымырааларын че кежир көргеш, караам суун чеже төкнедим дээр...

Хоозун чугааның ажы чок боорга, Нас-Сүрүн Сылдис-Шокарының кырынга хартыга дег олурупкаш, Агылыгны өрү кажарааш дээн.

Оон соонче көрүп алган, ам Угаанза комналган турган:

— Кайгамчык кырган! Чангыс бэзин класс дооспаан күжүр-дүр, оон башка та кандыг баш тур ыйнаан. Оон танывас кижизи-даа чок, ону танывас кижи-даа чок. Кики эвес, ана соруиза-дыр ийни.

Эрес улуг тынган:

— Солун кижилер тургулаар чүве-дир ийни. Агылыгның Тос-Таңма угбай...

Лапчар немеп каан:

— Шивилигниң Орустаар кадай...

Угаанза адырлыр хөөн чок болган:

— Оларга Нас-Сүрүнү катай сарап болур.

Ол аразында мотор даажы диртилээн соонда, Толя Айланмааны ушкарлыккан дөөл-ле буруладып бар чыткан.

— Ой, туруцар, кады-кады! — деп, Лапчар алгырган.

Ийн уруг ону-даа дыңнаваан, дыңназа-даа тооваан, Агылыгны куду шимеш дээннер.

Дөрткүү эгэ

Кулузун унунч «ырак булут» сүрүп чедил келгеш, Лапчар биле Аней-кыстар хойжуунуң аар чымыжын аныяк холдары-бите ооргаларын кизирт кылдыр куспактап-каннаар. Аныяк бис, ажырбас бис дишкеш, ийнги кадарчыдан ойталаап каапканнаар. Баштайгы чылдарда сакманщиктер база хереглевээннер. Көзүрлеринге хан дүшкүже ажылдап турганнаар. Аныяк малчыннарнын аныяк хойлары чылдың төрүп турган, Аней-кыс база оларындан чыда калбаан. Хураганнаар-даа өзүп-ле турган, уруглар-даа өзүп-ле турган.

Бир катал часкаар кыжын Баяан-Сагаан эдээниң ак ийлеринге далбый тыртып бээр дээш, Эрес Оюнович ийн тракторлуг эртен эрте халдып келген. Шимээни Лапчар Ирбижевич кадайы-бите хой кажаазында чаш хураган ыдып дүүрээн турганнаар.

Ыяш чарар черде бичии оол сүге тудуп алган агбай

доораан турган. Эрес Оюнович баштай ээн өгге чалгаа-рааш ойнап турар оол деп бодаан.

— Будуң хап алдың.

Оол чингишиерзий сүргей харылаан:

— Ыяш доорап тур мен. Өгде дуцмаларым доңа берди.

Бичии оол шынап-ла чинге-чинге будуктарны узун-кыска, чемдик-тудуу кылдыр доорааш, сааскан уялай чып алган турган.

Эрес Оюновичиниң магадавас аргазы чок болган:

— Харың кажыл, аал?

— Беш-ле — дээш, бичии оол арнында халыпталып калган улуг бөргүн эде салгаш, соокка хыраалап, кылаңайып турага думаазын тырткан.

— Адың кымыл?

— Ирбиш дээр.

— Шынап-ла бе?

— Шынап. Ачам мырыңай Ирбиш-оглу дээр.

Өгге кирип кээрге, шынап-ла ишти соой берген болган. Негей тоннарлыг улам бичии ийи оол хапта кажык төп алган орган, ааткышта кавайлыг уруг удаан чыткан.

Эрес Оюнович тракторист оолдар-бile Ирбиштиң агбанынга немей ыяш чаргаш, өг иштин чылдыр одап-каннар. Изиг демирниң өңү хүрерип, чоорту хөөмөйлөп эгелээн. Доңгууда шай, пашта мүн сооп калган болган. Соокка ажылдаар улус чылдыр ижип алганишар. Ээлери ам-даа сураг.

Хураган ыткан хойжууларга шаптык катпас дээш, Эрес Оюнович өөрүн эдерткеш, үнүпкен.

— Орлан хей-дир! — деп, трактористерниң бирээзи Ирбишти мактаан.

Эрес Оюнович чүве ыыттаваан. Оон оолдары чөгендиг-ле болдур ийин. Малчыниарның уругларын канчаар ону, эзенгиге буду четлес чүстүк дег хирезинде, альтында олурупкан хой бажы дозуп чоруур.

Далбыйлаар черин ийи трактор-бile дораан доозуп-каш, чанып ора кирергэ-даа, өгнүң ээлери кажаа иштинде хөвээр болган. Малчын кижииниң чымыжы ындыг. Хураганнарым аш чоруурунүң орнунга бодум чөм чи-вейн чорууйн дээр. Трактористер дузазын көргүзүп кааш, чана бергенниер.

Хураганнарын дөгерезин эмзиргеш, тотиааннарын чажыштыргаш, эмистиктээш, хоскан хойларны тоотплааш, эмиинин ужуу дүже берген төрүүр хирелерин артып алгаш, кажааның эжин ажыткаш үнүп келгеш, Лапчар биле Аней-кыс ооргаларын арай боорда хөндүрүп, эртенги хүнгө карактары чылчырыктап турган.

Кодан хоюн үндүрүпкеш, өөнчө кылаштажып оргаш, ам чаа көрүп каан:

— Хаа, Баяан-Сагаан эдээн кым далбыйлап каалты? — деп, Лапчар Ирбижевич алгырган.

— Бригадир кээп чорду — деп, Ирбиш чугаалаан.

— Кажаага чүге кирбеди? Кизи-бите чугаалашса?

— Чок, өске бригадир аан. Трактористер даргазы.

Эрес Херел кээп чораан-дыр деп, Лапчар Ирбижевич билип каан. Черле ындыг улус, хойжуулар биле механизаторлар аразында дузалажып туар.

Ағылыг биле Кулузун девискээринде кыштаглар эңдерик. Шынап-ла, баалык ажарга-ла, өдек деп тывызык олчаан. Ынчалза-даа кыштаг бүрүзү чогуур негелдеге чедир хандырттынмаан: чаңгыс аай төлевилел-бите туттунган чуртталга бажыңы, хой кажаазы чунар-бажың чок. Чамдык хойжуулар чүгле дөрт хана эрги бажыннара, харын мырыңай өглерге чурттап турганнаар. Шаг төөгүде хуу ажыл-агыйлыг чораан үеде туткулаан, чүгле бичиң алгытылап каан мал кажаалары ирип, хажып чиндийгилей берген тургулаан. Лапчар биле Аней-кыс Ирбижейлер чогум-на ындыг кыштагга чурттап органнаар. Ынчап кээрге, чавыс кажаага кижилерниң ооргамойну ыстап-шылап турбайн канчаар.

Баштай колхоз, оон соонда совхоз, хамыктын мурнунда улуг назылыг хойжууларга чаа кыштаг тудуп берип турган. Аныяктар ажырбас, баштай ажылдазыннаар, боттарын ажыл-ишке көргүссүнер, ээлчээ чедиң кээр. Ынчаар орта чогуур байдалдар тургузуп бербээн дээш, олар хоюн дужаап берипкеш, суурже көжүп, харын-даа өске черлерже чоруп эгелээннер. Оон удуртур баштаар черлерниң кижилери дүүрэй бергеннер. Кыштагларже сургакчылар үнүп, суртаал ажылы хайнып үнгөн: бүгү байдал чогуур үезинде тургустуна бээр, хары угда болдунмас деп бо ынаан. Ынчап турбу же амгы үениң аныяк кижилерин чалаң сөс-бите тоттууары бергэ. Харын-даа болдунмас херек болган. Устүндөн ыйып

турган, чамдык идепкейлиг аныяктарны элзидип турғаш, «Аныяктар хой ажылынче!» деп, кыйгырыг-даа үндүрерге, түннел честпээн. Ийи-чаңгыс доскут угаанынг кижилер белен кылдыр бодааш, сугже халый бергеш, өре-ширеге-даа дүжүп турган, бир чамдыктары кыйгыны ажыглааш, хой эъдин саспа дайнап-дайнап алгаш, эсти-даа бээрлер. Даргалар ынчаар дүүреп, суртаал ажылы чорудуп турда, кыштагларда чүгле кырган-дижец малчынаар артып калган. Оларны кым солуурул, келир уеде кым малчыннаарыл, кым хойжулаарыл? Эрги кажаалар-бile, кырган малчыннаар-бile кады хой ажылының төнери ол бе? Азы кижи амьтан чаглыг чаагай хой эъди чемден, хой кежи чылыг-чымчак хептен ойта-лаар бе?

Чүнү кылышыл?

Бо-дур, тургустунуп келген айтырыг. Кижи төрелге тенинц төөгүзү эргилделиг үе-чадага ындыг айтырыгны салгал бүрүнүң мурнуунга үндүрүп турган. Бо дээрge чаңгыс хүннүң эвес, хөй-хөй чылдарның, бүдүн-бүдүн салгалдарның, чырык черге малдың когу үзүлбээнде ке-зээде тураг айтырыг-дыр.

Чугаа чоруп турда, чылдар эртип турган ажыл-хөрек база чангыс черге турбаан. Ирбижейлерниң кыштаа-ның чанынга чүгле баалык ажыр чангыс аай төлевилел-диг чаа бажын, чаа кажаа туттуна берген. Ол база чаң-гыс хүн буде бербээн, тудуг ажылы будун ийн чыл шөй-дүнүп келгеси. Бүрдэ, тудугжуулар келбейн баар, бирде, тудуг материалы үзүктели бээр. Ынчап турунда, аңаа коң-коң хаайларлыг, кара-кара салдарлыг эрлер көстү берген соонда кыштагда тудуг шарт дээн, каш хонукта-ла белен турган.

Ол күзүн Лапчар Ирбижеевич көжер мурнуунда олаа-га чорааш, чаа кыштаан магадап ханмаан. Чая өглен-ген аныяктар чаштынчып ойнап-даа болур үш өрээл ба-жынның сонгаларының шалазының дозузу, ыт хаайы дег, кыланнаар болган. Долгандыр херимиеп каан. Хер-херексел, эyt-чем сугар аңмаары база бар. Хой кажаа-зының ишти — хову-ла, Хойтпак-Чажарның шөлдери-ле. Чаш хураган доруктуар чылыг өрээлдерлиг. Ам ман-нап-маннап өрү күштааш-даа, бажың-бile дээвиирге

четпес сен, оорга-мойнун шылавас. Кажааның көрженин контарарда хала чок, чер казар хымыштыг трактор ынаар шөлээн кылаштап кирип кээр. Қоданда база бир чаа бажың бар, ооң иштинде кудук хап каан, чүгле мотор салыры арткан. Улуг суугу қырында демир доскаар чыпшыр сырыладып каан. Қыжын соок сүгнү орта чылдып алыр. Даشتын бетондан қылган улуг кооши бар. Мал сүггарар чер ол. Бо бүгүнү кедергей таарыштырып каан, от салып алган соонда чүгле ханада сээниер базар. Оон бажында кажаазы база электри үдазыннары шөйүп каан, чүгле сайгылгааннар кириери арткан. Чаа қыштаан көрүп-көрүп, культура деп чүве ол-дур деп, Лапчар Ирбижеевич иштинде боданган. Бүгү чогуур таарымчалыг байдал тургустунган-дыр. Чуртта, ажылда — оон ыңай кижиғе чүү херек боор.

Бир-ле хүннүн эгезинде, айның чаазында Ирбижейлерниң күзээнге чүк машиназы элэйтип келген. Чазаар эвес, қыштаанче көже шаал алганнар. Чаа коданның чыды безин чаагай болган: бажыңга-даа, қыштагга-даа кирирге, думчукка чуксуш дээр, соокта безин часкы чулук үези сагышка кирер.

Чайга чедир дыштанып алзын деп, өөрүшкү-бile баштактанды, Лапчар Ирбижеевич өөн бускан хевээр аңмаарга суп каан.

Хойжулар бригадазының ол-ла машинага чудүрүп чорудупкан моторун кудук бажыңынга дораан сала шаал алганнар. Чырык имир дүжүп чорда, Кулузун унунга төдүлээш дааш дыңналган соонда, Ирбижейлерниң коданы чырый берген. Бажыңга-даа, кажаа-даа иштинге баарга, хүндүс чүве дег карак чылчырыктаар болган.

Кандыг-бир пөс быйындызы ырыктааш садып алган эвес, ындыг қыштагны чубгайн кашаар. Изиг хан-даа үндүргеннер, ийи-бирни ишкеннер-даа. Ада-иениң-даа, ажы-төлдүн-даа өөрүшкүзү эриин ажып турган.

Ындыг-даа болза ук өөрүшкүнүң назыны кедергей қыска қылдыр чаяаттынган бооп тур, тодаргайлаарга, чаңгыс-ла хонук. Даартазында дүйште хой сүггарар дээш моторунун насозун ажылдадырга, суг үнмээн. Чадажып кааннар. Каш хонганда тускай билиглиг кижилер чалап эккээргэ, оларның харызыы қыска болган, қыштаг тудуун чайын комиссияга хүлээдил турда, ын-

чал чернин шыгы улуг болгаш, суг үнүп турган, кыжын чүү боор, чер иштиниң суу чавызап бады баарга, суг келбестей берген. Чаңгыс сөс-бile чугаалаарга, четпес каккан кудук-тур ийин. База катап-ла суг дажыыр машина кээп эгелээн. Оон каш хонганда моторнуң боду ажылдавастай берген. Ол-даа барыктыг херек-тир, солярка-керосинниг лампа-даа, үс-чарлыг чула-бile-даа аргастаны бергей, оон дора чүве башкы соок-бile денге дөвиржидил келген. Кажааның ханалары, дээвирии хыраалааш, хой адаа суугааш туруп берген. Хөөкүй малдың дүгү көк мөөн, суг кудупкан өрге-ле. Бажың адаандан үрүп турда, ужур чок болган, чүс шары кежи-бile даараан хөрүк суп каан ышкаш. Кажааның-даа, бажыңың-даа доразын хар-бile хөмөрге дуза болбаан. Қижилерде-даа, малда-даа чөдүл-каккы.

Ам канчаар, Лапчар биле Аниай-кыс аразында сумележип-сумележип, өөи аймаар иштиндөн ужуулгаш, эрги кыштаанга аппарып тиккеш, кыштың соогунда баалык ажыр көжүп алганнар. Шынап-ла чарык деспи деп чүве ол болган.

Сөөлүнде илерээн чүл дээр болза, тудугжуулар чаа бажыңга кара шала кылбаан, доразын довурак-бile эки хөммээн, хой кажаазының дээвирииниң адаан шартамал кара-саазын-бile шып каан болган. Үнчангаш бажың адаандан соок үрери, кажаа иштиндөн чылыг агаар үнмези илерээн.

Ол дугайын Ирбижейлер даргаларынга чугаалаарга, баштайгы чылында чаа тудуглар черле ындыг, оон соонда ыяжы кургап олуруптар, чылыг апаар дишкенинер. Хөйнү көрүп көгерээн, кашты көрүп кажараан эштер чугаалап турда, оларны канчап дыцнавас боор, Лапчар Ирбижевич дараазында чайын чаа кыштаанга хол дегбээн. База катап кыш дужерге, чаа кыштаанга кээп хонуп алган. Байдал биеэ хөвээр, харын-даа ыяштар кургап, шаарара бээрge, шаланың үрери дам барган. Бажы каткан улус дораан-на эрги кыштаанче бурт дээн.

Үндыг чаа оран-саваны канчап октантар, чыда өлүр чылан эвес дээш, ам канчаар чайын Лапчар Ирбижевич булганий эгелээн. Хөй-ниитинин хөрээ дээш боттагы хууда когарал, үш катап хой өлүргеннер, үш доскаар хойтпак тиккенинер. Ол дээргэ, анаа-ла эвес белээ-дир он, оон-даа хөй чарыгдал үндүргеннер, алгы-кештен эгэ-

лээш, акша-мөнгүнгэ чедир. «Кудалап» алган кижилери бажынын доразын хөмгеш, кажаазынын арткан ку-дуун чедир каккаш, моторун септээш, ол-ла дораан ис чок барганиар. Дүрүм езугаар улус чалаан болза, кара хинчек чүве болгай аан: бир хүн келир, бир хүн келбес, холу туттуунмас, буду бастынмас, кижи ана хейде-ле даржылып каар.

Кандыг-бир чаа чүүл тыптыры ындыг белен эвес. Чаш анай-даа төрүттүнгендэ иези алгырар-кышкырар апаар. Ол ышкаш, Ирбижейлер чаа кыштаан ижиктирип алыр дээш, элээн-ие бергелерге таварышканиар.

Чаа кыштагга чаа амыдырал чаа эгелен чорда, чаа айтышкын келген: малчыннарны суурже көжүрер! Ирбижейлерниң дылдары агаргылап калган.

Бешки эгэ

Ағылыг бажының андазын шыйбактап көрбээн куршөлдерин шингээдип алыр бодалды комсомолчу Сенди эгелээний номчукчулар утпаан боор. Ам оон хөөрүнүң чанында хоочун коммунаржы, оон соонда колхозчу Тос-Таңма угбай мөнгеде удуп чыдар. Ырлыг-Булак суурнуң бичии эгэ школазының өөреникчилири ол ыдыктыг чевегни ажаап, карактап туарар — оон чечектер ыравас. Чыл бүрүде сентябрь бирде школага өөредилгэ эгелен турда, ол аттар ыяап-ла дынналыр. Ырлыг-Булак суурнуң төөгүзүн ол кижилер эгелеп каан.

Эгезинде Ағылыг бажының шак бо делгем шөлдери-ниң, бедик дагларының аразында сыңы берген бичии сууржугаш хевирлиг каш борбак бажының ады чок турган. Улус анаа-ла бригада төвү дээр. База-ла Тос-Таңма угбайның сөзү-дүр ийин. Бажыннар чанында кара суг бажындан суглап ап чораан, даңгаар-ла «ырлыг-булак» деп чугааланып чоруур.

Шынап-ла ындыг суг чүве, кажан машина-тракторларның дааш-шимээни ховуларже ырап чоруй баарга, оон серийн көктүг эриинге дыштанып олурага, чаш уруглар ышкаш, шулуңайндыр чугааланып чыдар. Ол кара суг эгэ чааскаан чеже-чеже мун чылдар дургузунда ынчаар домактанып келди ыйнаан! Оон дылын кижи билир чүве болза, чүнү чугаалап чытчык ирги, ам чүнү чугаалаар ирги?

Тос-Танма угбайның сөзү барза-барза, кыш-чай чок доңмас кара сүгнүң ады апарған. Оң соонда ол суур-ну улус Үрлүг-Булак дижи берген. Қымнар-даа ын-чаар дугурушпаан, қымнар-даа ынчаар сүмелешпээн.

Ам мырыңай мындыг кожамыктар бар апарған:

Үрак черге чорзумза-даа,
Үрлүг-Булаам сактыр-ла мен.
Үргай-бile кагарга-даа,
Ынак сарым кагбас-ла мен.

Бир-тээ аныяктарың угаан-сарымылыига ызыртына берген соонда, ону чидиг бижек-бile-даа сүвүрeri бер-ге. Болдунмас херек-тири. Бо каш борбак одуруг дээрge, ырлүг булакка кижилерниң йөрээли, төрээн черинге оларның ынажылы, ону кезээ шагда кагбас дээн даң-гыраа ышкажыл.

Эц баштай ырлүг булак унунга кым-даа тудуг ту-дуп турумчуур деп бодаваан. Анаа черле тараа тарыыр дээн кижилер четкилеп келген. Оң соонда амыдыралга эдилгэ кылышын үениң байдалы неген келген. Тараажы кижи черге чоок чурттаар, малчын кижи малга чоок чурттаар деп, бо черниң улузунуң ынак чугаазын база катап сагынза, черле артык эвес боор.

Бүгү төөгү чанғыс өргөндөн эгелээн. Борта аьш-чем ҳайындырар одаг кылып аар-дыр дээш, Тос-Таңма угбай тудуп чораан даянгыжын мөгө холдары-бile кадап каан. Оон ёскези артистерниң ойнап турган шизизи-бile дөмий болган: одаг чанынга кывар-чаар материалдар куткан демир доскаарлар төк кээп дүшкүлээн, ооң соонда артык кезектер шыгжаар аңмаар туттуна берген, күске чедир шаң көстүп келген, оон билдингир херек, таңыыл казанаа, механизаторлар чурттаар дөрт хана база. Оң соонда... Оон соонда боостаага ыштыг сарыг-кидис чыдыркан чүве ышкаш болган.

Үрлүг-Булактың ногаан шыгында алдын-сарада ан-гырлар чай санында оолдарын өстүрүп алгаш, чылыг чурттарже ужуп чорааш, дедир чанып кээп-ле турган-наар. Өскерилгэ-даа чок. Таңыыл казанаа, тараа шаңы куурара берген турбушаан, а тараа шөлү чыл келген тудум улгадып бар чыткан.

Шак ынчан Эрес Херел самнап кирилкен. Туттуунуп шыддавастаан. Орук ара канчап чедип алыр, сай же үн-дүр шалтырыпкан мезил эвес.

Колхоз турар үеде база бир будун суур турар деп айтырыг кончуг нарын херек болган. Аңаа улуг түңнүг капитал салышкыны негеттинер. Төп суурнуң тудугларын база-ла мөлдүк-калдык сан-хөөжүдер колхоз ынча акша-хөрөнгөни тывар арга чок турган.

Колхоз даргазы Дажысан Ағылыг бажының, ам Үрлаар-Булактың шөлдериниң ажыл-агыйга кайы хире хөй ийи холу-бile безин бадылап орар хирезинде, ол дәэш ийи холу-бile безин бадылап орар хирезинде, бичии манап көр дәэрден өске эптиг сөс тыппас болган. Шындыр ийин харын, акша-хөрөнгөи четпес болганды, колхоз даргазы мен дәэш Дажысан қанчаптарыл, чалғын-чакпазын чадыптар эвес.

Үрлүг булак унунга баштайгы бажыңнарны механизаторлар боттары тудуп алганнар. Үяш сөөртүрде чүү боор, тракторлар оларнын холдарында ышкаждыл, эгезинде олар чүгле чазын, күзүн боттаңнал чурттап турганнар. Тарылга азы дүжүт үезинде сөөлзүредир өгбүлэзи-бile көжүп кәэп турар апарганнар. Оон чамдык кижилир ийи суур аразынга көжериinden түвексингеш, шуут турумчуй бергеннер. Бо хамык херектиң хей-аът кирикчизи Эрес Херел болуп турган. Кадайын чазын андазын-даа, сеялка-даа кырынга олуртуп алыр, күзүн кым ажыл мунзаар боор. Үнчап чоруй Эрес Херел мырыңай бригадир апарган. Механизаторлар баштактанып ону ынак баштыңчывыс, изиг чүрээвис, хан-дамырчывыс дижир.

Үүрмек колхостарны каткылааш, «Хайыракан» совхозту тургузупкан соонда, ырлүг булак унунга ыр-шоор динмирий берген. Каш чыл дургузунда чырык соңгаларлыг, чангыс аай төлевилел езуугаар туттунган бажыңнарлыг, ийи делгем кудумчулуг, аянныг суур көстүп келген. Сайылгаанныг, гаражтыг. Сөөлзүредир механизаторлар, уруглар яслизи, эге школа база чаалап алганнар.

Үнчап кээрге, кур черде суур тускай ат эдилээр бүгү эргелери, демдектери бар апарган. Үндүг хевирлиг «Хайыракан» совхозтун чурт чуруунга Үрлүг-Булак деп суур тыпты берген.

Хамык херек бүткен соонда чүгүртү бижиирге ындыг белеи чүве-дир, «ырлүг булак» деп сөс Үрлүг-Булак

деп суур кылдыр хүулгуже дээр Ағылыг бажының шөлдеринге чеже катап хат-шуурган, чатьс-чайык, хар-чам болбады дээр. Ол бүгү ам төөгү аиарган.

Ийи оглун школага аппарып кааш, Эрес Оюнович чааскаан чанып ора, ол эрткен оруун таалал-бile сактып чораан. Ырда ырлап кааны ышкаш, ону ам ыргай-бile согар-даа болза, оон кайын чоруур. Ырлыг-Булакта бүгү-ле чүүлдер — чаа сурдан эгелээн; чалгаан тарааларга чедир ацаа эргим болгаш чоок, оларның төөгүзүү ам төнмээн. Ол бүгү оон караанга көзүлдүр, оон дери-бile, күжү-бile кылдынгай, ынчангаш ацаа ыпак, ацаа төнчүзүүнгэ чедир ажылдаксаар. Дашта кеш чоок, кижиде мөңгө чок — тывалар ынчаар чугаалажыр. Хүнү кээрге ол хомудавас. Шыдаар шаавыс-бile ажылдап кагдывыс, бистин херээвисти уламчылаар, төрээн черицерни каастаар, чүгле ынчан чуртталгаар чараш, долу болгаш уткалыг болур деп, салгакчыларга чагааш, Сенди биле Тос-Танма угбазынын чанынга удууп чыдып алгаш, эрткен-дүшкен машиналарның үш катап алгырарын таалап дыннаап чыдар боор.

Арай эрте берди ышкаш, Эрес Оюнович боданганда чамдыкта, хөлүн эрте бээр кижи. Оозу харын чамдыкта ажыктыг.

Дүжүт ажаалдазы, ацаа улай күску чер андарылгасы доозулган дораан Эрес Оюнович Ағылыг салбырның эргелекчили Дажысанга халдып келген.

— Бистер ам бригадага септелгэ мастерскаязы кылып алыр деп бодап тур бис.

Дажысан боданмайн-даа, ажы-бile дооралаан:

— Үндүн ап бар-ла чыдар силер бе, Эрес Оюнович?

— Ол чүү дээринер ол, Егор Ензакович.

— Бүдүн суур тудуп алдынар. Гараж, ясли, школа. Ам мастерская деп.

— Механизаторларның негелдези-дир. Капитал септелгэ кылсыр эвес деп, Егор Ензакович. Үүрмек агар септелгэ.

— Билип тур мен, билип тур мен, Эрес Оюнович. Баштай агар септелгэ дээр силер, ону соонда капитал септелгэ.

— А капитал-даа септелгэ кылсыр мастерская кылып алза, ында багай чүү боор. Чыл бүрүде практиканы би-

лир-ле болгай силер, дарга. Совхоз төвүнгэ трактор септедиргэ чамдыктары Ырлыг-Булак байтыгай Агылыг суурга безин четпейн үрелийн каап турдулар. Бодунуң тракторун кижи боду септедиргэ кедилиг болур дээрзин херек кырынга көргөн бис. Бодувуска мастерскаялыг болзуусса, тракторларны, комбайннары болгаш өске-даа чепсек-херекселдерни боттарывыс септеп алыр бис. Бирээде — дээш, Эрес Оюнович чоон салааларын базын эгелээн,— идегелдиг, ийнде, ырак чөр барбас, хөй ўе ўнимес, уште, септелгеник бот-үнези эвээш, дөрттэ....

— Кончуг эки билдим, дунмам — деп, Дажысаң дарга ам чугаанын байдалын чымчаткан.— Ынчалза-даа ол мээн шинтиирлөп шыдавас айтырым-дыр. Менде артык кезектер чок. Оон ынай ол пөдүлээн станцияның күжү кайы хире чүвэл, мастерская кылып алзыңарза, оон аар моторлар көдүрөр механизмнери шимчедип шыдаар бе?— ынча дээши бодунуң көк бажын соктагылаан.— Бо кара дарганы ажылладыр херек. Экономиктиг санаашкыннар кылыр, үндэзилеп көргүзөр. Чарылга, ону дедир эгидери, ажыктыг орулгазы...

Дажысаның мурнунда колхоз даргазы Кончук база ындыг турган, кара практик. Ону Эрес Оюнович кончуг эки билир. Кончук дээргэ ак сеткилдиг кижи, ажыл дээнде кызып өлүппөттер. Ынчалза-даа херектиң кыры биле салдаар, хандыр бакылавас. Ацаа деннээргэ, Дажысан чөрле углуг кижи деп, Эрес Оюнович база билир. Хоочун тракторист болурундан ангыда, политикиг болгаш экономиктиг билинн янзы-бүрү курстарга бедидип, хүн бүрүнүн солун-сеткүүлүн номчуп орар хевирлиг. Ынчалза-даа, ынчалза-даа үениң негелдезинден куду.

Дажысаңын чугаазын үзе кирбейн, төнчүзүнгэ чедир дыннаап алгаш, Эрес Оюнович эц эптиг арга-бile тайылбырлаан (чугаалап эвес тайылбырлаан харын).

— Артык кезектер салбырда чок, билир бис. Ону бис совхоз дамчыштыр хандырылга чөрлеринден алыр бис. Силер ам малчыннар турлагларын электрижидип эгелээн улус болгай силер, бүдүн суурину кайын оюн эрте бээр деп силер Санаашкын кылзын дээш бижнивисти совхозтуң дирекция чөрингэ киирер бис. Силерден чүглэ деткимчэ дилеп турага улус-тур бис. Устүвүстэ салбыр турда, оон бажын арта халый бээривиске таарышпасла болгай, Егор Ензакович.

Ындыг сөстерден Дажысаң дирли берген:

— Солун санал-дыр. Деткиир бис. Девин-не ында дээр болгай — дээш, Дажысаң дарга ак саазын ан берген.— Борта төлевилелди бижип каавыт. Орустывыт. Күрүне дылы. Чедингир.— Эрес Херел бижиттинип орда, Егор Ензакович чугаазын үспээн.— Бүдүн суур апарган, орулгазы көвүдээн, деңзизи аартаан. Ам СТМ тудуп алыр деп барган. Ооң соонда бригада болбас бис, салбыр болур бис дээр, оон мырынай ангы совхоз болур бис дээр чыгыы улус-тур дел бодадым — дээш, арай дузу ажый берген ышкаш кылдыр бодааш, Дажысаң херекти часкара аажок-ла каттырган.

Эрес Оюнович шорбажылай шаап алган бижинн ту дускаш далажы берген:

— Арай-ла суугай берди ышкаш, Егор Ензакович.

Саазында бижикти Дажысаң караа-бile чүгүртүр көргеш;

— Кылаң болган-дыр — дээш, столунун иштинче суп алган.— Бичии болгаш, чедип кээр сен. Парладып каар мен.

Бүдүн кода-суур туттунгуже, Эрес Оюновичинц патла бажы каткан, албан бижинн ыяк кылышып чаңцыгып калган. Хажык чок саазынга даргалар ынак, оон оруу өдүректин дег ёткүт, кастыы дег, каалама. Устүнгө айтышкын бижээш, ат сала шаап каар черин безин хосстуг арттырып каан болур. Ол бүгү саазын культуразынга Эрес Оюнович боду база шору, оон ыңай орустап, тываалап сөглээр, оңрап-солагайлап шелер бригадирниң институттар дооскан инженер-механик, агроном оолдары болгаш ортумак эртемниг ёске-даа «тускайлары» четчир.

Совхоз дирекциязынга чеде бээрge, ёске кандыг-даа чигзиниг турбаан, айтрыглар, тайылбырлар негеттин-мээн. Херектиң ужурун тыва бижик тывылган үеде аныяктарның чагаа бижири ышкаш, ак саазынны арын кылгаш, карандашты дылы кылгаш, тодаргай айтып каан болган. Эрес Оюнович дээргэ совхозта ал-бодунун-даа, ат-алдырының-даа деңзизи аар кижилерниң бирээзи болгай. Ол эзе-херек чок черге даргаларга ай-чылы-бile-даа кирбес, ийи-чаңгыс барганды андазынның хөмерин кара черниң сайынга чедир шымындыр бериптер, ону илчирбелиг тракторлар безин ушта чүткү аар эвес.

Совхозтуң удуртур-баштаар даргалары бригадирниң саналын чүүлдүг деп көргөннер, келир чылдың саң-хөө планын чогаадып турар чогуур өйүндө деп мактааннар. Чамдык эштер болза, чел-кудурук, чес-мыйыс үне бергенде халдып келгеш, дузалавады, көрбеди, деткиведи деп думчуктаарлар болгай. Бо удаада база даргаларның-даа, бригадирниң-даа бодалдары дүгжүп турар болгац. Ырлыг-Булактың келир үези улуг деп демдеглээниң, тараа ораны, мал ораны, көдээ ажыл-агыйның ийн чалғыны. Агар сан безин ажыдып бээр болганнар. Келир чылын Ырлыг-Булак суурда септеле-техникиг мастерскаяны ажыглалга кирер тудуглар даңзызынга бижип кааннар.

Эгезинде ол айтырыгны эреңгей көрүп, кожаңнаар сагыштыг турган Дажысаң дарга сөөлүнде бүгү кичээнгейин, бүгү билиин ынаар октапкан турган болгай. Телефон сегирип алгаш-ла, чанынга болза, бригадирниң борбак боостаазынга баар чыгыбы:

— Алло, алло! Эш Херел! Ажыглалга кирер тудуг. Бүгү күштү чугле ынаар. Бистер база ёске тудугларда кижилерни, монтажниктерни алгаш, силерже октаар бис.— Оон тыва сөстер тып чадап кааш, өөредилгө номунда терминнер адагылаар.— Хамыктың мурнунда ажыглалга кирер объект, аммортизация, эффект... Партияның аграрлыг болгаш экономиктиг политиказының стратегиязы ындыг.

Оозун бодаарга, көдээ-ажыл-агыйның үлетпүр бүдүрүлгелериниң харын тудугнун безин тодаргай экономиказының өөредилгө номнарын холуй-дүлүй-даа бол холунга тудуп чораан эш ышкаш.

Эрес Оюнович чугула айтырыг шиитпирледип алгаш, адак-бышкана чиик сергек халдып кәэрge, школа директору Виктор Ондарович долгап келген. Оон чүве чугаалаары элдеп кижи, хавакче черле дорт маңнавас, оюнбаштак-бile оя-кыя сөглээр, бодалдарын кижииниң хойнунч-даа, колдуунч-даа суккулап каар. Ол ам база чугаазын саазынга баштай бижип алгаш, бижик демдектерии бичи-даа кагбайи номчуп орган ышкаш болган:

— Эргим эжим Оюн оглу Эрес! Толяның мопед тургузар чери чок, ынчангаш үргүлчү мунар ужурга таваржып турарын сагыжым саарзык дыңнадып тур мен, ол

чорук эттиң әкізинің база салдарлығ дәэрзин сен ышқаш ажыл-агыйжы хоочун механизатор билир ужурлуг сен. Бир әвес адашқылар хайыраан мопедти камнаар деп бодаар болза, Толя хөлгезин мәзән гаражымга туртузуп ап турзун. Лама, хамнар ышқаш, атсы-барылға албас мен. Бир айда чүгле үш эр бежен тос кө...

Телефон үстү берген. Эрес Оюнович ол-бо алғыргылаан, кандыг-даа дұза бербәзи, кулаанга, хыыргыш шииләэни ышқаш дааш дыңналған. Чүгле ооң соонда сактып келген. Виктор Ондарович артық сөс чугаалавас, телефонун салып қааны ол-дур. Ам ынаар долгаан ажыры чок. Чүгле бажың ажыт, чүү дәэни ол?

Салим Сүрүн-оол

КҮСКЕ ЧЫЛДЫГ КИЖИ

Чечен чугаа

Мәзән авам Күске чылдыг мени дәэр. Ыңчанғаш ол амытаннарга хөлчок «ынак», оларға хол дәэртпес, сактырга, харын-даа ооң тыны оларны-бile тудуш-даа чүве дег. Ооң ужуру чоорту билдишип келген. Бурунгу тывалар Күске чылды мактаар чораан. Күске чыл келгенде, шупту чүве эки болур дижир: кыш хұр эртер, чайын сүт-саан әлбек, күзүн тараа-быдаа чаагай болур дәэш оон-даа ыңай. Авам база-ла ынча деп олуар чүве. Харын-даа күскени эң-не буянныг амытан дәэр чыгыныжи.

Шаанды өттеге чурттап чорда, ылаңғыя күзүн күске-лер кежәеки имир дүжери-бile кады имиңейиңчи, от адаанга, өлгүүрге адаанга, дәжек хозунга, чыышкын адаанга ол-бо халчып, сыйтыгайнчып туруп бәэр ышқажык. Черле бичиизинде дооза оолдар ындыг болгай, каракка көзүлген өрге, күске өлүрүксәэр. Оон аңғыда күске хоптак амытаннарның бирәэзи, ооң чивес чүвези чок; тараа болза тынын садар. Үс-саржаг база соора көрбес. Эът болза база-ла ыңай тур дивес. «Далашкан күске сүтке дүжер» деп чугаа бар. Шынап-ла күскелерниң сүтке дүжүп өлүрү кайы хөй. Ол безин ооң қазыйының, чем көрүп қаанда, амы-тынын-даа артынга кааптарының дугайын чугаалап турар-дыр.

Оон-бите кады ол болза хээкчи амытан, барба-сава дүвү арттырбас, ол хамаан чок аптараны-даа чидиг диштери-бите хемирийн каантар. Мынчап кээргэе бо болза хоралакчы амытан-дыр деп кижи чаш-даа болза эндээр боор бе. Бичий оолдарның оларны өлүрүксээринин база бир чылдагааны ол болдур эвеспе. Мен бичий чорумда, бистиң өөвүске оларны өлүрүпкү дег херексел-даа чок—какпа чок. Дузак салырга туттунар эвес. Ында-хаая туттуна-даа берзе, хылда чүү боор, дораан-на одура ызырып каантар.

Өгнүүн оду бүлүртүнней бээргэ, амырай бээр чүвелер: ында-мында кууранайнып маңнажып, көскүлени кончуг апаар. Ынчап барганда, холга чүү-ле таваржыр-дыр, сол-ла үндүрер сен. Авам-даа алгырып-ла үнер:

— Ойт, ынчанмас! Ынчап болбас деп сенээ чеже чугаалаар чүвел. Харын одун чүшкүр!

Шынап-ла от чалбыраашталы бээргэ, шимээн баар, кажары кончуг кулугурлар. Өггэ он ийи харлыымга чедир өсken мен. Ол аразында та чеже күскениң амызынга кыжандым ыйнаан. Ол хиреде, чок, «күске думчуундан хан аксып көрбээн» мен.

Бир катап, беш бе, алды бе харлыг боор мен. Базала кежээ. Ийи күске чыышкын адаандан сыйт-сыйт кылдыр үне халааш, от адаа-бите эрте халып чыдырда, идиим-бите соора хап үндүрдүм. Авам база-ла алгырып үндү:

— Ойт, ынчанмас...

Авамдан айтырдым:

— Авай, күскелер өлүржүр бе?

— Күскелер өлүржүп — дээш, авам менчэе карактарын чара көрдү, — Мынчап баар-ла болгай сен. Даштын хой, өшкү бот-боттарын өлүржүп тураг-дыр бе. Ол база олар дег амытан ышкажыл, хир-хилинчек чок — деп каан.

Оон бээр та каш чыл эрткен, саны-даа тывылbastал бар чыдар. Мен-даа ашак болган. Авам кырырындан эрткеш, чөнүүп калган. Бистер хоорайга чурттаа-ла үр болу бердивис. Кижи сактырга, даш бажында күскелер турбаа дег. Кайын ындыг боор, тыпты бээр чүве-дир. Амыдыраарынын аргазы-ла ындыг чүве ыйнаан, күскелерниң дижинин чидий кончуг. Кончуг чадарааннарын бир-ле черден дежип үнүп кээр. Чамдыкта чиде-даа

бээр. Оон бир көөргө, катап көстүп келген болур. Олар көстүп келгендे, авам Күске чылдыын ыяап сактып кээр.

Мындаа бир мыңдыг солун таварылга болду. Кежээ чүве. Доозавыс — бажында бар-ла кижилер телевизор көрүп орган бис. Авам, кырган кижи, сандайга үр олура албас. Ында диван бар, анаа сыртык салып алгаш, чыда көөр чаңчылдыг. Хамык сайгылгааниарны өжүрүп каан, чүгле экран чырыы бүлүртүн. Қайын үне халчып келчиктер, ийи күске сывыржып, сыйт-сыйт үне халчып келгеш, шала ортузунда стол адаанда кээп сегиржип алдылар. Бирде чогушкан аскырлар дег ийи бутка туруп, хербектенчир-даа, бирде үскүлешкен кошкарлар дег салдынчыпкаш дедирленип-дедирленип, катап-ла бот-боттарынче шуражыр. Бирде, ыттар ышкаш, оон-моон ызыржыр-даа. Оларның демисели үр-даа болбады ынчаш, ийи минута-ла болган боор. Ынчап тургаш, арай улуу хеп-хенертен шураан соонда, өскези шала кырында шөйлүп калгаш, ыш-били баарды — өлген. Тииләэн күске ам кээп бисти эскерип кагды ышкаш, ынаар-ла караш диди.

Та чүге ынчанган. Та бирээзи бирээзиниң чемин оорлап чипкен. Та, ону кижи билир эвесс. Бирээзи бирээзинге багай-ла чүве кылыпканы тодаргай. Оон демисел үнген.

Авам бисти кыйгыра-дыр:

- Ойт, уруглар, көрдүңер бе?
- Көрдүүс-ле. Оон?
- Ол чүвени дүрген ырат... Хүрүмнүг.

Сайгылгаанны кысыпкаш, өлүрткен күскениң кудуруундан туткаш, көдүрдүм. Шала кырында хензиг хан. Тииләэн күске бирээзиниң боостаазының саадын үзе ызырыпкан боор. Авам ковайып келди.

— Ыңай дүрген ырат!

Чаш кижинин угааны кончуг дээр — шын. Бичиимде өөвүске болган таварылга сагыжымга кире дүжүп келди.

— Авай, сакты-дыр сен бе? Шаанды аан, бичиимде, сенден күскелер өлүржүр бе деп айтырган мен але?

— Кажан?.. Ыы... ийе-ийе, ам сактып келдим. Пуухайт, оларны кым ындыг деп бодап чораан. Ат чүве-

дир — дээш кезек ыыт чок чыдыр. Оон хая көриү бергеш, чугаалаттынды:— Дүрген ыңай окта! Көөр хөңиүм чогул. Күске чылдыг кижи мен.

Алексей Арапчор

ЧУРТТАЛГАНЫЦ УЛАНЧЫЗЫ

I.

Салым-чолуп кошкаш Херелмаа Седиповна биле Данзын Дамбаевич Дембилдей өг-бүле тудун келгендөн бээр он чыл ажыр, эжеш ийи куу күштар дег, чурттап келгеннер. Оларның дээвириин н адаанга чаш уругнуц ыглааны болгаш каттырганы дыңчалбаан. Ынчангаш оларның эриг сеткилип изиг ынакшылын ийи боттарындан өске кым-даа үлешпээн. Боттарынга-ла бүгү-ле чүве четчир болгаш артар болган ужурунда, күзелин хандыр чурттап чорааннар.

Хөй чылдарда кызымаккайы-бите өөренгеш, Данзын Дамбаевич башкының тускай эртемий чедип алган. Школачы чорда-ла сонуургалы башкы болур дээн күзелингэ бердинипкеш, уруглар чокта чурттап шыдавас болу берген. Ынчангаш ол уругларның ынак башкызы, адайлерниң хүндүлүг өңиүү, сүмелекчизи апарган.

Данзын башкының өг ажылынга кежээзин кожалары магадаар. Магазинден аъш-чем садарын безин ол боду билир. Кадайы ажылындан чедип кээрге, ижери чири белен, эжикти ажыдып чорда-ла, хайнан тураг эйттиң чаагай чыды билдинип келир. Өрээлдер иштин эптиг, аянныг кылдыр эткеш, шаланы чуггаш, столдарны, шкафтарны кылацнадыр чүлгүп каан, көрүнчүктеп тураг. Херелмаа Седиповна эжикке келирге-ле, ашаа эптиг-ээлдээ-бите уткуп алгаш, өөренген чаңы биле оон эктиндөн тонун ужуулгаш, азып каар. Бир-ле катап Херелмаа Седиповна чемненип доозуп турда, даштын машина чедип келген.

— Өрү совхозка барып хурал эрттирер кижи-дир мен. Фермаларга база баргылаар, келген дарганы база үдел чоруур, хона-даа бээривис чадавас — дээш, Херелмаа Седиповна холга тудар сумказындан чагдынышын ужуулгаш, чугажак эриннерин кызыдыр будуй каап-

Каш, улуг кара карактары-бile дуга дег чинде кирбиктериниң адаандан ашаапче айтырганзыг көре каапкаш, бичиң кулактарында алдың сыргаларын чайыннандыр базып үне берген. Столунда хынап олурган қыдырааштарын Данзын Дамбаевич ырадыр идипкеш, соңға өттүр кадайының соонче көргүләэп. Тура халааш столда чугдунмаан аяк-саваны чуй-даа бээр. Удавайн дашкаар үнүп келгеш, чада қырынга тургаш, кедээр даглар эдээнде орукта караңнадып бар чоруур чинк машинаның соонче карак салбайн көрүп, боданып турган.

...Ынчан хүн кудулап, кежээликтей берген. Долгандыр туар көк-көк сыйнар баштарынга харап тургулаан өле көк көгжегер булуттар тутчу бергиләэш, ак чаъстап эгелей берген. Ооругдан кула альтыг кижи бадып орган. Хем эриинде арыг қыдыныда оймакта ийи майгын дужунга ол кээп чорда, чаъс дыңзый берген. Угааниыг альт боду-ла одаже углапкан. Данзын одаг чүшкүрүп, кургаг будуктар оттулуп турда, анык уруг чедип келген. Чагдырган уругга уткай баргаш, мендилешкеш, ооң аъдының узун-дынын алгаш, селбер шиви адаанга ыжык черге ону баглап каан. Келген кыс одагга қылаштап кээрge, майгындан элләди өөреникчилер — бир оол, ийи уруг үнүп келген. Олар башкызынга дузалажып, кочалга суг куткаш, бичиң одагның қырынга, пийн өрген арасынга доора ыяшка азып кааш, одай бергеннер. Одагның чалбыышынга өткен хевин кургаттынып турган уругже бир оол көргеш;

— Данзын Дамбаевич, бо уруг бистиң колхозта чаа келген зоотехник-тир. Адын Херелмаа дээр чораан. Мындаа бистиң бригаданың хойжуларынга хураганнар үзүп чораан чүве — дээн.

— Коля майгында демги эътти бээр эккел — деп, башкызы ону айбылаан.

Уругну аьшкарый-чемгерип турда, чаъс аязыр хире эвес апарган. Имиртиңней берген. Қыстың чарааш карактарынче Данзын көре кааптарга, оон чүрээ, чүгэ-ле ийик, чымырт қынган. Хем ол чарындан эрткен ол улустуң ырлажыры дыңнадып келген.

Чаап-ла келзе, харын эки,
Чарааш өңнүг чечек үнер.
Чаңнап келзе, харын эки,
Чаңгыс сөстүг эшке дужар.

Херелмаа биле Данзын эң баштай ынчаар ужурашканнар...

Машина ынаар-ла даглар аразынче көзүлбейн баарга, Данзын Дамбаевич почта хааржаандан соң бодунга чоруткан чагаа тып алган «Д. Д! Силерниң кадайыңар эрге-дужаалын ажыглап, артыңарга өскерлип чоруурун көрүп, билдивис. Бир эвес бузүревес болзуңарза, кичээриицүү сүмөледивис». Шынап-ла бузүревээн, ынчалздаа хүннээшкүнниң оду чүрээнге ажыныадыр кытыйп келген. Баштай чагааны өрттедиптер бодаан. Дашкаар үнгеш, чүрээнин шапкыланырын оожургадып алгаш, ук бачыттыг саазыны чажырып каан. Ол дүне кадайы келбээн. Бодун быжыг туттунар. Херелмаага чүве ыттавас деп бодап алган. Бир каш айлар оожургалдыг эрткен. Медээ-сөс-даа дыңналбаан...

Ыяштарның саргарып эгелээн бүрүлерин күштүг хат тогладыр чашканнап турган, дээрде аар кара булуттар чөржे чавызап келгилээн. Чалбыышталып кыпкан кургаг будуктар дег кызаннааштар булуттарны диле шапкылап, улай-улай чөржे төктүп бадып турган. Бажының дүгү өде берген Данзын Дамбаевич бажыцынга орай кежээ эзирик чедип келген.

— Бо канчап барганың ол, кымнаар-биле иштинер? Аъш-чем-даа кылбаан-дыр сен — деп, Херелмаа Седиповна туразында чанчанып үнген.

— Сен дыка менче алгырба. Кым-биле-даа ишиээн мен. Бодум чааскаан. Эрге-дужаал артынга сээн чүнү канчап келгенинни билир мен.

— Билип шыдаар шааң бар болза, баар чөринге бар. Үнай үнүп чор! Анчыг кылынма.

— Белен боор деп сагынма. Амыр-дыр силер! — дээш, кадайының чаактарынче каш улай дажыпкан. Үндиг чүве кажан-даа көрбээн Херелмаа дораан-на шагдаа чөринге телефоннапкан. Удавайн Данзыны шагдаалар үндүр чеде бергеннер...

Даартазында Данзын Дамбаевич дүүш үезинде келгеш, ыт-дааш чокка бодунга хөректиг чүвелерин аңгылааш, егленирде эккелгени эрги чемоданынга суп алган. Херелмаа Седиповна даштын машиналыг чедип келген ышкаш болган. Эжик ындында чиик кылаш дыңналган соонда, ол кирип келген.

— Бо кайнаар белеткени бердинер, Данзын Дамбаевич? — деп чүү-даа болбаан чүве дег кыжырый аарак айтырган.

— Чапнын олурар деп бодаваар, чоруур дээнде, чоруур анаар — деп шинтирилг харылаан. Ооң арнында боданышкының болгаш хомудалдың булуду бүргей берген болган.

— Кымның күткүүшкүнүл. Азы ынакшый бердин бе? Сөөлгү үеде аажы-чаңың өскерлип барганын билип тур мен. Сээн ол эштерицни сен чогуңда-ла билир бис. Канчаар эвес меп оларны! Дүүн кым-бile иштиң — дээш, Херелмаа Седиловна ыт көрген моортай дег сирбее берген.

II

Сөөлгү кичээлдер соонда класстарга дежурный өөреникчилер болгаш аштакчы арткан. Башкылар база чанып чоруп турғаннар. Школаның өөредилге эргелекчиizi улуг бедик сыныг, кызыл-сарыг баштыг Лидия Васильевна-бile чаа келген төөгү башкызы Данзын Дамбаевич олар башкы Дарыймаа Ивановнаның кичээлинге сайгарылга кылып олурганнар.

— Чонун ырларында ону ырлап чораан кижилерниң сагыш-сеткилин кадагалап арттырып каан болур — деп, ол чугаазын түңнээш, Данзын Дамбаевичиниң узун чинге салаалары пианионун таналарының кырынга чүгүре бергилээн. Сеткил-чүрек кыймыннаткан уян хоюг аялгалар өрээл иштинде эвес, сылдыстарлыг айдың дүне аттых чораан кижилерниң ырлашканы ышкаш дыңциалып келген. Олурганнар ыржым-на барганныар. Дарыймаа Ивановнаның чараң кара карактарында чаш бүлденеийни берген. Ону Данзын Дамбаевич бүдүү эскергеш, кыска хөглүг аялга ойнай каапкаш, байырлашкаш үне берген.

— Арга-сүме берип олурарын дынцаарга, бүгү талазы-бile бедик билиглиг кижи ышкаш-тыр — деп, Лидия Васильевна үнелээн.

— Ону ынчаар ойнаптар деп кажан-даа бодаваан мен. Кадайындан чарлы берген кижи дээр болгай. Чаас-

каанзырап, мунчулуп-даа чоруурү ол ыйнааш, Лидия Васильевна — деп, аныяк башкы сонуургаан.

— Кадайы элээн улуг ажылга чораан, ам өске ажылда дижир. Кадайлланып алыр, көргей-даа бис. Ооң үе-чергези бот хөрөэжениер, кадай кыстар көвей ыш-каждыл.

Сарыг бүрү хадый берген. Чаңгыс дүнен-ле ховууну ак хар дуглапкан, кыш, соок дүжүп келген. Суурдаа ырак эвес хөлүгүр көк дагның хүн көөр талазы чалым хая-лыг, ооң арнында чаңгыс хады үнүп келгес турар. Ооң будуктарын хар думаалайлапкан, тоолдарда алдын даңгына дег, боданыпкан харап турар. Ол баарында оялыкка бични уруглар бо-ла ойнаар. Бир хүн кичээл соонда анаа ойнаан чораан оолдар хаяже кым бедик үнерил дээш маргыжа бергениер. Доң кылаң хаяже кым үнүп шыдаар боор. Ыйчалза-даа совхозтуң өшкү-лериниң кадарчызының оглу бешки классчи Саша Өөрүндөн ылгалып, хадыга чедир халбактанып үне бер-ген. Ол куду көрүпкеш бажы дескинде бергеш, дүжүп чадап каан. Бични оргулаашка туруглай берген. Өөрү оолдарның бирээзи башкыларга кээп сөглээн. Улуг улустар кээп, канчаар-даа аайын тыппайн барганныар. Сашаның клазының башкызы Дарыймаа Ивановна ынаар үнер дээш каш-даа катап оралдашкан. Доң хая тайгыр болгаш үндүимес. Данзын Дамбаевич чиңкте-нип, хевин ужуулгаш, чаңгыс угу-бile оолдун изи-бile халбактанып үнгеш, оолга чеде берген. Куржанып ал-ган узун хендириниң бир ужун хадыга доңтай баглааш, какпагар чалымны куду, оолду ап алгаш туттунуп ба-дыпкан. Башкының арнындан дери борбак-борбак дамдылап бадып, каракты дуй ап келген. Арай боорда черге амыр-менди дүжүп келгениер. Өөрээш ыглай каапкан Дарыймаа Ивановна маңнап баргаш, Дамдын Дамбаевичиниң мойнунга куспактанаипкаш, ону ошкай каапкан. От дег изиг эриннерден ооң чүрээ чымырт кынган.

Ийи хире хонуп чорда, Данзын Дамбаевичиниң эъди изип аарый берген. Өкпезинге аар дегдиришишкин бол-ган. Ону эмиелгеге чыттырып каан. Бергедей бээрge, башкылар кээп тургулаан. Дарыймаа Ивановна каш-даа катап барган. Аныяк, чарааш кыс көстүп кээрge, аарыг кижииниң сеткили сергеп, амыдыралга ынакшыл

ону күш кирип кээр болган. Эмчилерниң чогуур үезинде хемчеглер аи, сагыш салып эмнээннидэн Данзын Дамбаевич удавайи сегий берген.

Ажыл-даа үезинде, эш-өөрү-бile ужуражып чугаалажып-даа турда, дүне уйгу-дүшке-даа чодураа дег борбалчынаан чараш кара карактарлыг, честек-кат дег кызыл чаактыг, сарыгзымаар узун чаштыг чалының Даңзын Дамбаевичиниң сагыжындан ыравастаан. Чайгаар-ла бот-боттарынга сонуургалдыг ийи кижиниң чүректери оларын чанғыс салымга чоорту каттыштырылкан. Олар өгленип алганишар. Кая-даа калышпас кады чоруур. Хуралдарга, кинога, ажылдарга-даа чарылбастар. Даңзын Дамбаевич биле Дарыймаа Ивановнаның өг-бүлэзинге бичии кижи төрүттүнген. Ооң адьи исезниң күзээни-бile Оюнмаа дээн. Дарыймаа алзыныда Оюнпардан укталган болгаш ол салгалды ышкынимазын бодаан. Ынак, чараш кадайының уруг божуптарга, Даңзын кедергей өөрээн. Бичии Оюнмаа билдиртпейн өзүп келген. Баштай-ла хүлүмзүрүптер болу берген — ада-исезинге бирги өөрүшкүнү эккелген. Ооң соонда үнгептер болу берген. Оон соонда бутчугаштарынга туруп келгеш, баштайгы базымын баскан. Амыдыралчэ базым — авазынга улуг өөрүшкү, идеgeл.

Бичии Оюнмаа шевергин чараш чечек ышкаш өзүп орда, ооң авазының карактарының адаа көгерип, кызыл чаактары кууарып келгилээн. Дарыймааның кадының байдалы ашааның, эш-өөрүнүң сеткилиң хөлзедипкен. Эмчилер чогум кандыг аарыг дээрзин тодарадып шыдавайн турда-ла, Даңзын Дамбаевич хоруп турда-ла. Дарыймаа ажылдавышаан тургаш, аарыгны кедередип алган. Ынак, шынчы кадайыны эмнедип алыр дээш, Даңзын Дамбаевичиниң сагыш-сеткили оожургавастаан. Бүгү-ла аргаларны хереглээн. Ынак эжин чедип, көдүрүп чорааш, курорттарга, улуг хоорайларның эртемден эмчилеринге-даа эмнеткилээн. Чогуп сегивестээн. Очаландан эрткен чүве бар эвес, оыт-сиген дазылдарындан эгелээш, хая-чугунга чедир хереглээннер.

Дарыймаа Ивановна ашааның холдарын бодуинче чырыа тудуп алгаш, чугаалаан:

— Мени ажаап карактаар дээш түрэй бердин, эргимим. Черле хоржок-тур мен. Бичии Оюнмаавысты кымга-даа бербе. Берге-даа болу берзе, өстүрүп азы-

рап алыр сен. Мээн көрбээн чүвемниң кызым көрзүн. Мен уруглар бажыңынга өскен мен. Күрүс азырааш, өөредип каан. Ону чүрээмниң ханызындан медереп билир мен. Кыска-даа бол, кады чурттадывыс, чажымда ада-илемниң эргелел-чассыдыйн көрбезимзе-даа, сен мендээ ону көргүстүң. Сенден өске кымга-даа ынакшывайн чораан мен — дээш кезек ыттавайп барган. Оон оожургап алгаш,— Оюнмааны бээр эккелем — дээн.

Авазы бичии Оюнмааның бажын сүйбап, ошкап чыттааш, ооң чарааш карактарынче көргеш, ыглапкан. Даңгаар эртен Даңзын Дамбаевичиниң холунга ынак, шынчы эжи — Дарыймаазы «сонгу назынынче» чоруй барган...

Ойнаар кыс дег чарааш бичии уруун қуспактапкан, чамдыкта чедип алган чоруур силиг кеттинген, бажының дүгү өле-көк апарган кижини бүгү суурнуң чону таныыр болгаш хүндүллээр. Ол чааскаан чурттаа, ынак чарааш кызынга ада-даа, ие-даа болуп чоруур. Чайын, кыжын улус көөрге, Даңзын Дамбаевич кедээр хөөрдөн бичии уруун чүктеп алган бо-ла базып олургулаар, Таныыр, билир кижилерниң кара баары ажыыр.

— Уруунну уруглар бажыңынга өстүрүп алзыңарза чүл, Даңзын Дамбаевич — деп, чамдык таныры улус сумеллээр.

— Баарымны көгү болган чаңгыс кызымдан чарлып шыдавас мен. Сагыш човааныңарга четтирдим. Қанчап-чооп-даа чорааш уруумну өстүрүп, бутка тургузуп каар мен — дээр.

Чаңгыс хол үжүү-бile бижээн чагаалар Даңзын Дамбаевичиге үргүлчү кээр апарган. Ону ооң эш-өөрүүдаа билир апарган. Чогум кымның бижээни кымга-даа билдинмес. Ооң боду чагаа чорудуп турганын кым-даа көрбээн.

Бир катап күзүн, өөредилгэ эгелей бергенде, бичии Оюнмаа сыйданыксай берген. Ачазы уруун кожазынга чагып кааш, кичээлдер эрттире берген. Сагыжы дөстүнмейн, улуг чапсар аразында Даңзын Дамбаевич бажының маңнап келген. Эжикти ажыдыштарга иий улуг чөмодан болгаш аксыда хөрээжен тоо азып каан болган. Бир өрээлден Оюнмааны қуспактап алгай Херелмаа Седиповна бо үнүп келген. Тура дүшкенцер. Кезек ыт чок турганнаар.

— Экин, Даизын Дамбаевич! Силерге мен бодум чедип келдим. Оюнмаага соңгу нэ эвес, төрээн ие болур дээш. Эрткен чүвени сагынмаалы. Сенээ бүзүрээр мен — дээш, ол Оюнмааны хөрээнгэ чыыра куспактапкан.

— Авай! — дээш, бичий кижи узун чаштыг Херелмааның мойнундаа салдынмайн барган. Херелмаа Седиповнаның чаактарын куду өөрүүшкүүң карак чаштры шуужуп бадып келген.

Кижилерниң салым-чолу мындыг база болгулаардыр ийин.

Виктор Сагаан-оол

СООК ИРЕЙ АПАРГАНЫМ

Чээрби харлыымда-ла алдыы, үстүү эринчиеримден болгаш сегелимден сырый, кара кадыг салдар үнгүлөп кээр апарган. Ийи талакы кастыктарымдаа үүгөн салдар база орта тутчу берген. Ынчангаш, ийи кулактарым салдарга бүзээлтөкөш, арга ортузунда каътташкак чоогаларлыг кожагарлар ышкаш апарглаан.

Баштайгы үелерде салымны саваң көвүү-бile чаггаш, чүлүп ап турдум. Ол менээ дыка чымыштыг, харын-даа чамдыкта бодаарымга, шак үеге карылгалыг. Ынчангаш шуут-ла ёстүрөр-дир деп шинитпирледим.

— Салдыг улустарны кижи бо-ла көөр чүве-дир. Олар салының ужун чүден дудай берген деп. Харын-даа бир янзы аянныг эвес чүве бе? — деп бодандым.

Ийи неделя эртти. Улуг көрүнчүк баарынга туруптум... Сүлде-ле бо! Бир янзы апарып-тыр мен: арным бичелеп калган, аксымны көөрүмгө, чадаң кара чыраалар аразында хүрэн-кызыл довурактыг чер чарыы-ла.

Ээлчеглиг шөлээм чедип келди. Тайгага тооруктап эрттирдим. Чанып келгеш, база-ла улуг көрүнчүк баарынга туруптум. Салым дээргэ улам агбая берген-дир. Артында-ла кырганзып калган ышкаш болдум. Ынчалза-даа: «Агбайган салда багай чүү деп, алдаг кылыпкан эвес мен — деп база бодандым...

Чунар-бажынааш, салымны дырап-дырап, үстүү эринийдээзин таарааш, чыттыг-суглап алдым. Кежээлик-

тей танцылаар черже чоруптум. Сеткилим сергек, чиикчилик баскылап: «Кыстар-даа мени дыка-ла сонуургаар боор, ындыг эвес, оларны танцыже чалаар чүве харын. Харын-даа оларга бодум чалаттырар боор мен» кылдыр бодангылап бар чор мен.

Танцы шөлүнгө чеде бээримге, таныштарым оолдар шынап-ла, сонуургап, бо үглеп келдилер. Чамдыктары ойнай-сылдай шооткулаарлар-даа: «Шуут-ла Шуурмактың демгилери болгап-дыр сен аа». «Хулчуктерден камгалангаш ынчап алдың бе?» «Кижири-даа кедергей-ле боор аа?». «Оон сирбектепсе кайын салыр!».

Танцы-даа эгеледи. Оолдар, кыстар вальс хөгжүмүнүң айы-бile эш-эш болгулап алгылааш, бөөлденип чоруп-ла бердилер. Он классты мээн-бile кады дооскан танырым кыс холдарын хөрээнде шавыштыр салгылапкан чааскаан турарын көрүп кагдым. Оожум чеде бергеш, танцыже чаладым ийин он. Арнымче көрүпкеш, карактары дораан-на корткан шинчилиг апаргаш: «Ой, дадайым» деп менневишаан, хойдуга бергеш, бөлүк ургулар аразында баарды.

Ам канчаар, база бир таныжым уругну чаладым. База-ла салымны эскерип кааш, арнын дыртыжаннаткаш, хая көрнүп чоруй баарды.

Танцы чапсарлаан. Хөй аныяк оолдар, кыстар бөлүк-бөлүк тургулапкан хөглөп, каттыржып турлар. Мен азыгда чааскаан тур мен... Бүдүү дыннаарымга, ийи дугаарында танцыже чалаан уруум өөрүндөн дуюккаалап айтырган тур:

— Дуу ол муңгаш салдыг кым деп кижи дээр силер?
— Та, танывазым кижи-дир — деп, бирээзи харыылады...

Үшкүзү тургаш:
— Хуна-Сал деп кижи-дир — дээрge, хамык кыстар чир-шон дүштү.

Салымны доп-дораан чула соккулап кааксаам келип, чоорту ырап чоруптум...

Акым сугнун бажының бир өрээлинде чурттап турар кижи болгай мен. Кончуг эрте тура халааш, чөгемниң чидиг хачызын «часкап» алдым. Агбагар салымны баштай сыйгады кыргааш, суугу иштинче караш кылдым. Оон соонда «айыл чок» дээр сал-чулүүрүм биле ыяк чүлүп-чүлүп, база катап көрүнчүк баарынга

турунтуум... Сүлде-ле бо, ам мырыңай кара хөк! Чүлүп каапкан салдарым орну ак, хүнгэ додуккан арным кара. Акым сүгнүң АлА-Чаак дээр кара хавазы дораан сагыжымга кирди.

Шөлээм-даа төндү. Ажылдаар тудуумга чеде бердим. Штукатуржу кыстар хоютку белеткеп эгелей берген турлар. Карамаа дээр кыжырымак кызыжак бар чүве. Ол мени көрүп кааш;

— Оо, Хуна-Сал акый чедил келген-дир аа! — диди.

Хамык кыстарның карагтары менде келди.

— Хуна-Сал? Салы-даа чок кижи-дир, чүге ынча дээриң ол — деп, бир уруг элдепсине берди.

— Дүүн кежээ танцылаар черге хуна ышкаш салдыг барган кижи. Кыстар-бile танцылаар дээш чадап каан, чагдатпääинар дивес сен бе.

Шупту каттырыштылар. Харалаан дүүн кежээ Карамаа база танцылал турган, мени көрген чүве-дир ийин. Хүүрек-бile хоюткуже цемент каап турган бир мешпек уруг меничे көрүнмүшан:

— Ам «Хуна-Сал» деп ат аңаа таарышпас-тыр, көрүнчөр даан: чаактары, эрни, сегели ак. Ынчангаш «Акбогаа» деп ат берзэ тааржыр-дыр — дей тыртып кагды.

«Кыстарның овур-хевир эскерери ындыг кончуг болгай деп» деп иштимде ыядыл бодандым.

Салымны өстүрүп, чүлүп чоруп-чоруп, ынчап ийи шолага чединген кижи боор мен.

Ынчалза-даа Чаа чылда Соок-Ирей болур дээш салымны катап өстүрүп алган мен. Демги мени кочулаар уруглар-бile чоорту таныжып, танцылаар деп шийтпир-леп алдым.

Бир карыш хире өзүп кээрge, Чаа чыл бүдүүзүнде баш таарап черге баргаш, агартыр будуткаш, даргаларым-бile баш-удур дугуруштум... Чаа чыл кежээзинде Соок-Ирейниң ролюн ойнап эгеледим. Бүгү-ле кыстар мээн-бile кады самнал эгеледилер. Ынчан Карамаа мени онза сонуургааннарың бирээзи болду. Чаа чыл эрте бергенде, тудутга келиримгэ, кыстар:

— Моон сонгаар Соок-Ирейни чыл санында-ла ойнап чоруңар, Карамаа база силер-бile кады ойнап чоруурун аазады — дээрge, омакшылым улам дендээн, ажылчэ эрес-соруктуг кирипкен мен.

Василий Монгуш

ИИИ ЧАГАА

Карактарың чараши боорга ынакшаан мен.
Характериң каржызынга хөннүм калды.
Чалбыышталган ынакшылдың изиг оду
Чаягаар-ла өлүмзүреп бады барды.

Ыңчангаш бо чылдың апрель 7-де кежээкиниң 8 шак 42 минутта клубка танцылап турувуста эгелээн ынакшылывысты бөгүн май б-да төнген деп чарлаарын сенээ дыңнадып олур мен, Вера. Чаражынга хайындырып ижиптер шайым-даа чок, чажынга өртеп муунуптар айым-даа чок.

Эпчок багай чүве кайын бодай бээр сен.
Эрги хевээр таныштар бооп артып каар бис.
Чарлышикының барымдаалыг демдээ кылдыр
Чагаа бижээн саазыным ошкап кагдым...

Харыы чагаа:

Кадыр артты ашпайын чыткаш,
Туруп мугаан кулун шорун.
Характериң каржи дээштиң
Хая көргөн бодун шорун.
Ындыг болза ындыг-ла ыйнаан.
Ыглавас мен, мунчулбас мен.
Ынакшылдың өшкен одаа
Үйбаланып хадый берзин...

Сен дерзии болганиңда мен база дерзин-ле мен.

В е р а.

ҚАДАЙЫНДА УЖУР-ЛА БАР

Совхозтуң машина-трактор мастерскаязының қызыл-булуңунга «Мурнакчы механизатор» деп хана солуннуң ээлчеглиг номерин белеткеп турган. Ооң редактору кол инженер Сылдыс-оол бо удаада материалдар чып чоруп тургаш, кадайларының дугайында каш сөстен бижип бээрин дөрт кижиден дилээн.

— Бир эвес адынарны хана солунга ол хевээр бижириин күзевес болзуңарза өске аттан чогаадып бижип каар силер, мен ол-ла хевээр үндүрүп каар мен — деп, ол аазаан.

Чонаада солунга чүве бижириндөн ойталаар Шой-оол ам кончуг идепкейлиг болган: кадайы Долуманың дугайында будун кыдырааш арнын долдур бижип алгаш эккелген. Редактор келген материалдарны эңмелеп, кады ажылдан турар эштери кадайларының дугайында чуну бижээнин улуг сонуургал-бile катап-катап комчуп, чараштыр чара бижээш, хана солунга чыпширып олурган.

Шой-оол чагаазын мынчаар эгелээн: «Донгактарның чараш кызы Долума-бile аас-кеҗиктig, ажы-төлдүг, эштиг-өөрлүг эки чурттап чор бис. Мээн ажыл-ишли чедишиккнеримниң бир кол чылдагааны — кадайымның ачызында...»

Шагдыржап чаңгыс домак бижээш эккелген: «Мээн кадайым ышкаш эки кижи чүгле бистин кудумчуда звес, харын-даа суурда безин чок» дээш сөөлүнде үш кыйгырыг демдээ салып каан болган.

«Мээн кадайым дески кижи чүве — деп, механизаторларның бирээзи бижээн.— Экide оон эки кижи чок, багайда оон багай кижи чок. Он алды чыл дургузунда кады чурттап келгеш, ооң кандыг чаңын көрбедим дээр. Чалгаазы дээрге межерген-бile дөмей-ле: бөгүн кылып алыр ажылын даартаже чылдырар, бо чылын чогудуп алыр чувени келир чылче көжүрер. Мээн ажылдан каан акшам чарыгдан турда бир дугаар черде турар. Бодунга херек барааннары кайын-даа болза тып алтар, а мен ук чагып каарымга тыппаан боор-дур. Мындыг кадай-бile чурттап чоруур кижи-дир мен. «...Дөрт дугаар чагааның автору чогум адын салбаан болган. «Мен Алла-бile эгэ баштай таныжып тургаш, ону айга, хүнгэ, сылдыстарга дөмейлеп чораан мен. Өгленип алган соонда кезек үеде чечек ышкаш чараш сен деп ырлап чордум. Ам ону чүгле шагар-оътка дөмейлеп боор мен. Оон ыңай немээр, казыыр чүвем-даа чок» дээш доозуп каан болган.

Шой-оол биле Шагдыржаптың ажылга бедик көргүзүгүүн, кезээде омак хөглүүн Сылдыс-оол сактып олурган. А сөөлгү иий чагааның авторлары мурнакчылар аразында амдызында чок. Чүгэ ындыг чоор деп ол боду бодундан айтырган. Кадайларында ужур турган звес ыйнаан деп бодал бажынга кире дүжүп келген.

ШҮГҮМЧҮЛЕЛ

— Бистиң амыдырал хандырылга комбинадының ажылында четпестер чок деп болбас. Оларны чок кылышта болгаш бот шүгүмчүлелди күштедирер болза эки-дир — деп, директор Маңган-оол Адыгбай хурал болур мурнуу чарында сагындырган.

Бистер ооң-бile чөпшээрешкен бис: коллективте четпестер хөй.

— Эш-өөр, тала-дугай, таныш-көрүш тыртып турбайн шынап-ла ижин кара чокка шүгүмчүлежиптердир — деп, мен санал киирдим.

Эштерим мени деткээн.

Хурал эгелээн. Кыска илеткел соонда саналдарже кирилкен. Бир дугаарында Севилбаа туруп келгеш, мени сылба берип каапкан: ажыл үезинде хөй чугаалыг, аванс алгаш болган чок «аарый бээр», бажым-даа дээр, баарым-даа дээр баажылыг кижи дээши эндере санап каапкан. Мен туруп келгеш, Сүрүцмааны «балдырлап», ооң магазинче маңнаарын, базаар кезин кылаштаарын коптардым. Севээн сөс алгаш, директорувустуц бодун дамдыктай берген. Маңган-оол Маадырович мойну кыза берген дыңрап ор эвеспе. Анаада хурал төнериинге четтиклис, шагывысче көөр боттарывыс ам мурнувус былаажып тура халчып, чанарывыс уттуukan тутчуултурган бис.

Хурал төнчүзүнде адын адатпаан, шүгүмчүлелге таварышпаан кижи барык артпаан.

Даартазында ажылга келгеш, удур-дедир мендиле-жир кижи ховар болган. Мурнунда ышкаш магазин ке-зиир, базаар эргиир, бөлүглөжип алгаш, шак шагы-бile хөөрөжир чорук чок апарган. Комбинадывыс көргүзүү дораан-на экижил эгелээн.

Шүгүмчүлелдин ажыктыын ам-на көрүп бүзүрэй берген бис.

ЧАГЫГ

Дээрнин хиндиннде хир чок. Салгынчыгаш көзүлбес салаалары-бile баштың дүгүн оюн эрээнзиг суйбап турган. Кыйыг черде оруктап Болат-оол-бile иелээн чортуп олурган бис. Уткуштур доруг аyttыг эр халдып

олурган. Чедип келзе-ле бистиң совхозтуң ветеринары Маады болду.

— База малчыннар кезинде бе? — деп айтырды.

— Сен кайы аалдан үндүң? — деп удур айтырдывыс.

— Улуг-Ажыкта Бүдүге сүгга чордум.

— Бис база ынаар бар чыдырып бис. Хойларының бир чамдызызын чидирип алган дээр. Ону барып санаарывыс бо ышкаждыл — дидим.

— Өгнүүц ээлери чүнүү қылып турлар? — деп, Болат-оол айтырган.

— Ашак, кадай ийи боду алгышкан, ажы-төлү оларны дыңнаап турлар — дээш, Маады аъдьын мырс ылдыр хапкаш, тутсуп чоруй барган.

Бис Бүдүге сүгга баргаш, хойларны санааш, дедир чорукан бис.

Дээрний хиндинде хир чок. Салгын демги хевээр чаңиавышаан. Бүдүге ашак, кадай бойдустун бо магалыг чаражын-даа, онаашкан ажылының сандарал бар чыдарын-даа, уруг-дарының мунчуулуп турарын-даа ожаавайн угаанының чартыы чана берген чүве ышкаш элэн тендиң кылаштажып артып калган.

Орук ара автолавка чолаачызынга ужуражы берген бис. Бистиң кайынын кел чыдарыбысты билгеш, ол айтырган:

— Бүдүгелер чүнү хайындырып турлар?

— Ашак, кадай ийи боду ыймакташкан, ажы-төлү оларны чарган турган черинге бардывыс — деп, Болат-оол шыны-бите чугаалаан.

— Менээ арага чагаан улус чүве. Ону аппарып бээйн дээш херек қылып бар чыдарым бо ышкаждыл! — дээш машиназын газтапкаш, арлы берген.

ХАЛАК! ХАЛАК!

Мотоцикл соңга дужунга келген соопда даажы читкеш, оду караш дээн. Бажыңың аныяк ээзи Майгын-оол келген кижиини уткуур дээш үнүп четтикелек чыдырда оозу мурнап кирип келген: кады кайгалдал өсken эжи Чечен-оол болган.

— Кай, мотоциклиң қылып апканын ол бе? — деп, Майгын-оол айтырган.

— Хат-салгын соонда калыр кайгамчыктыг чүве халдып турганчык, эш.

— Мындаа чаа-ла сан чок үрелген деп оржук сен— деп, бажыңың ээзи уламчылаан.

— Үрелгени шын турган чүве. Эжиң шыдавас эвес, кезек хөдели кааптарга тывылбаан кезектер тыпты бээр-ле болгай. Ам дээрge чаа мотоциклге бербес кылдыр кылып алдым. Карактарны чиге көргеш, газтап билир ол-ла деп бил.

Эжишкiler кежээки чөм ижип, аразында хөөрежин олурган.

— Мындаа Даг-Ужуунүү кедээзинде кожагар кырынга малдар бараанинап олур мен ийин он. Уш дугуйлуг мотоцикл мунгандын ийи кижи эзим эдээнгэ кээп доктаагаш, хөлгезин шет дөзүнгэ ажыттай тургузуп кааш, эзим эдээн өрү базып чоктап кагдылар эвспе. Бараанын көрүп олуурагынга баалыкты ашкаш, Шивилиг ишти кайы сен дээш ажыт кире бердилер. Саадаваанда мотоцикл чанынга тутсуп келгеш, аъдымның эзер, чугенин ужуулгаш, мотоциклдин кыдышында кижи олуураг чөринге салып алгаш, исти будай аарак улуг алаак кайы сен дээш караңадыплаткан мен. Оон ыңайын сенээ чу-гаалааш канчаар, бодун билир-ле болгай сен...

Харызынга Майгын-оол бажын согаш кылгаш, каттырып каан. Эжишкiler канчаар кады оорлап чораа-нын сактып олурган. Та чеже кижини халактаткан, ол дугайни ийи боду безин уттуулган боор. Дүн ортуузу чоокшулап келген. Майгын-оол эжин маңаа хонуп ал деп сүмелээн.

— Мотоцикл турда дүндө орай, черде ырак чок болгай. Чоруптайн!— дээш тендирип чоруй эжикче кылаштапкан.

Даштын халактаан үн дыңналган. Майгын-оол үнэ халып кээргэе аалчызы кончуттунган, карганган турган: хат-салгын соонга калыр кайгамчыктыг хөлгени оор «чедип алгаш» чоруй барган болган.

Даартазында Чечен-оол совхоз конторазынга эртези кончуг чедип келгеш, дүүн мотоциклин оорладып алгынын ужурашкан кижиге-ле улуг хомудал-бile чугаалап, арын-нүүр чок чазый чилби оорларга каргыш салып, чүгэ оларны туткаш, шуптуузун кара-бажынга суп турбас чүвел деп кончуттунуп турган.

Владимир Серен-оол

СӨӨСКЕННЕР ЧЕЧЕКТЕЛИП ТУРДА...

Нийи көзектис лириктиг драма

КИРЖИКЧИЛЕРДІ:

Чамзы — малчын.

Хандываа — оон кадайы.

Азиймаа — уруу, студент.

Василий Семенович Павлов — геологтар бөлүүнүц баштыны.

Болат

Дондук Цыденов } практикант геологтар.

Оксана

Чамбал — альт ажаакчызы.

Болуушкун амга хүннерде Тываниң бир тайгазында болуп турар.

БИРГИ КЕЗЭЭ

I

Чайлаг. Чамзы малчының майгыны. Майгынның ишти делгем, өг янзылыг. Бүгү чуве чинк: чайлаглаарда херек эт-сеп бар. Дүрөр орун, стол кырында бичин приемник, каътташтыр салып каан чемоданнар. Хандываа майгын ишти аайлап турар хевирлиг, чүйк эдип турар. Ол өйде Азиймаа биле Цыденов сыйыртажып кээрлер. Азиймаа хөглүү кончуг каттырышаан, Цыденовка туттурбайн турар. Ол майгынны долгандыр чүгүрерге, Цыденов эжик кыдынга бажын доза туруптар, а Азиймаа дедир келгеш, оон бергүн ушта тырткаш, база-ла каттырышаан ынай болур.

Цыденов (ону сүрбүшшәан). Ах, кончуг кажарбайны сени! Дөмей-ле менден ыравас сен, тудуп алзымза канчаар эвес мен!

Азиймаа. Хоржок сен, хоржок сен! Сенээ черле четтирибес мен!

Майгын долгандыр чүгүрүп турар. Ол бүгүнү Хандываа дыннаалап турар.

Цыденов. Алдыртпайн баар шаан кайдал... Көөр сен шүнмө... Эткен аксым ээлээр мен...

Цыденов ынчал тура Азиймааны сегирин аар.

Ам-на аспакта кирдин ыйнаан? Сөгледим чоп. Чалгыны чок сайлык төлү сени-даа... Ам-на таптыг...

Холдарынга көдүргеш, бәөлдегиләэр. Ол өйде Хандываа үнүп келгеш, аймааралдыг көрүп турар.

Хандываа (*хая көрбушаан*). Азиймаа!

Цыденов Азиймааны дүргени кончуг салынтар.

Азиймаа. Авай, мында мен!

Хандываа. Кайдыацны хайгаарал-ла тур мен...

Азиймаа. Мен ам дораан-на...

Азиймаа чүгүрүп кээр, а авазы оон холунда бөрттү эскерип каар. Азиймаа бөргүн Цыденовче октаптар. Хандываа дедир кире бээр. Азиймаа имиептерге, Цыденов ажытталы бээр. Азиймаа авазынын соондан кирип кээр.

Азиймаа (*бүдүлдүрүп*). Авай, «Араттың сөзү» деп ном көрдүң бе?

Хандываа ыттавас. Азиймаа алтараны үжевиншаан, номнар уштуу зөгүүлээр.

Шукшин... Распутин... Рубцов... Акутагва... «Юность» журнал — бо херек. Ла, бо-дур. Бо-дур, авай. Тыпты берди. Чогу ол бе дээш корга бердим.

Хандываа. «Араттың сөзү» деп ном деп чүнүл ынчаш?

Азиймаа. Бо-дур харын. «Слово арата». Орус дыл кырында аан. Орузу менээ херек — Дондокка номчудайн дээш. Тыва дутгайында номнар айтырган кижи.

Хандываа. Донгак, Доңгак. Чогум кандыг сөөктүг чүвэл оон?

Азиймаа. Кандыг боор, бурят кижи-дир. Доңгак дээргэ харын-даа тывазыг, анаа-ла Донгак дээн фамилия-бile дөмий ат ышкажыл.

Хандываа. Че, че, кым билир оларны, даш соктап чоруур чүвелерни.

Азиймаа (*каттырып*). Геологтарның черле ажылы ол ышкажыл, авай, хая-дашты соктап, шинчип чо-рааш, эртинени тывар аан. «Эртинени — черден казар, эртемни — номдан тывар» деп үлгер сөс бар ышкажыгай.

Хандываа. Чер кезээн ындыг улчумал кижилер айылдыг болдур ийин, уруум. Назын халынының үе-

зинде кыстарын бажы — эткин үезинде бора хек-бile дөмей. Ол Донгак Седен-оглуңу база кара салдыг грузиниң көөрүмге, сендең мырыңай адырылбастар ышкаш-тыр. Бодан!

А з и й м а а (*каттырып*). Күжүр-ле, авамны! Донгак Седен-оол эвес, Дондок Цыденов деп бурят кижи-дир, а бирээзи, грузин-даа эвес Болат дээр тыва оол-дур. Кара салдыг боорга, өөрү грузин деп шолалап алган чүвэ-дир ийин.

Хандываа (*көгүдүп*). Чогум кайзыы сенээ...

А з и й м а а. Чүгле чаңгызы арыг ынакшаан. Мен база ындыг мен дээрзин билип ал, авай.

Хандываа. Анаа-ла бир улчумал **кижилер көрүп** алгаш, ацаа ынак мен — деп, албытай бербээн сен бе. Азий! Аваң-бile ынчаар чугаалажырыңга аксың безин канчап эштежирил?

А з и й м а а. Уруунун сеткилини нези, иезиниң сеткилин уруу билир эвес чүве бе?

Хандываа. Үнчанмайын канчаар. Үнчангаш харын эрте дээрэ чагып олур мен.

А з и й м а а. Мен база эрес оолдун оттуг караанга эзт чүрээмниң балыглатканын безин чажырбайн олур мен, авай.

Хандываа (*хорадап*). Азий! Ада-иен өөнгө олургаш, бистиң чагыргавыстан эртер мен деп семеве. Сен дээргэ эрткен чылын-на айтрып каң кижилиг...

А з и й м а а (*шыңгыы*). Болзун авай! Мен шаандагы шагның кижизи эвес, а ийи чыл болгаш-ла эмчи болур кыс-тыр мен. Туразы чок төлдү канчап ёске кижиге албадап берип болуул?.. Қажан олар кудалап кээрge, ачам хөңнү чок турда-ла, сен чөпшээрежипкен-дир сен. Чүнү кылыш туарың ол чүвел?

Хандываа (*дорт*). Элек иргин эмии эрте бербейн, мени дыңна. Чамбал-бile силер чаңгыс иениң уруглары дег өзүп келдиңер чоп. Ооң калган иези кандыг онза, кижи чоржук! Кара-Дытка чыдырывыста, қажан мен аарый бээримге, кайы хире сени ажаап, карактап туржук. Сеңээ оглундан безин артык ынак ышкаждыгай. Ону канчап уттур сен?

А з и й м а а. Утпаан мен. Аажок эки угбай. Аранмаа угбай аан.

Хандываа. Оода-ла ойлуктуг бооп, чок апаргай

кижи ады адап, оон бажын коваңнатпа. Орнукшаан ки-
жилер оожум-шөлээн дыштаныр ужурлуг, ооң дыжын
уревезин мен ацаа аазаан мен.

А з и й м а а (*айман*). Чүү деп, чүнү чугаалап олуар
кижи сен, авай. Кандыг аазаашкын?

Х а н д ы в а а (*бодалдыг*). Ол мээн канчаар-даа
аажок чоок эжим. Қажан ол чырык өртемчейден чар-
лып чоруурда ооң чанынга чүгле мен олурдум. Күжүр-
нүн чанғыс-ла чагыы — ооң оглу болган... «Чамбал
чааскаанзырап чоруп бербезин. Кижи кылып каар сен,
эжим. Урууң өөредилгезин доозуп алырга өглөп каар
сен. Кудазын сөөскеннер чечектелип турда кылым си-
лер. Силер база ол өйде өгленген ышкаждыгай силер.
Кончуг-ла эки ўе» деп ол чугаалааш...

Үзүктeliшишкин.

Ынчангаш мен эжимнин чагынынга...

А з и й м а а. Уруундарнын салым-чолун холбап де.
Нарын-дыр, авай... нарын... Өлүглер болгаш дириглер.
Оода-ла мону сенден дынаваан болурум кай.

Х а н д ы в а а. Хүнү кээрge кым-даа тайып ужар,
даянып турар апаар. Ындыг болганда чагыг-дангырак-
тың ыдыктыг болгаш ылантый-даа ол. Ону сагыры —
кижи бүдүжүнүң эки шынары.

А з и й м а а. Авай!

Х а н д ы в а а. Адыр, уруум. Бир-тээ ол дугайында
чугаалажы берген болганыбыста, мен доозуптайн. Чам-
балдың даай-авазы — бо чоок-кавыда улуг назылыглар-
ның бирээзи болгай. Оода ооң сагыш-сеткили оожурга-
зын. Мен-даа болза сээн изиг суксунуң ижейн. Сен
дээш дүвүревээйн. Чамбал база альт дуюу амыратпас,
үргүлчү бээр шавар оол-дур. Ам харын сээн аайын-
биле ындызы ол ийикпе, бо улустун альттарын кадара
бергени ол-дур.

А з и й м а а. Чүгэ мээн аайым-биле болур чүвел?
Мен дээрge сорунза эвес ышкаждыл мен. Бээр-ле шаап
турар, ажыл чок турган кижи бе, ындыг. Чоп чолаачы-
лап турган ышкаш ийик.

Х а н д ы в а а. Чолаачылавас-даа апарган оол-дур.
Шарыларым семиртип алгаш, машина садып алыр
мен — дээр, база бодалдыг-ла кижи ыйнаан ол. Чам-
бал — үен-даян кижи эвес болдур ийин.

Азий маа. Ажыктыг ажыл кылбайи, хуу өнчү сүрөр бодай берген ышкакыл? (*Кыжырып*). Бай күдээ деп чүве ол эвсспе.

Хандываа (*кылъиктанаып*). Ажы-төлдүр аайлай-бантай сургап-ла алыр боор, амгы уениң анык өскени-даа ат-ла болган чүве. Даштын улустарың кажан моон чоруурлар хире-дир?

Азий маа. Чоруур туржук харын бистиң чайлаа-выстың чанында онзагай эртине бар деп тодарадып турар-дыр.

Хандываа. Бужурганчыг-ла чүве-дирим. Оода-ла кодандан өскээр-даа хонуп албастар. Бо ашактың-на хайы болду.

Азий маа. Бужурганчыг эвес, харын хөглүг ышкакыл. Чаңгыс аал кадарчы улуска эш-коштан эки чүве кайдал. (*Даштын бир кижиниң ыт-бile ойнааны дыңналыр*).

Азий маа. Дондок-дур. Аккалды чассыдып турары ол-дур аа? (*Цыденов бодунуң дылынга шала оожум ырлавышаан кирип кээр*).

Цыденов (*сакпыңын салгаш*). Сүт дээш четтирдивис, авакым. Аккал менээ кайгамчык-ла ынак ыт-тыр бо. Бистииндэ «ыт төрелин энdevес» дижир, силерниинде база-ла ындыг ыйнаан але, авай?

Хандываа. Билбес мен. Хөй улуска аймаарааш, бо ыт-даа коданга баксырап каарыйна.

Азий маа. Каш шак-тыр.

Цыденов. Он ийи. Чоп шала муңгак-даа ышкаш сен?

Азий маа. Чок-чок, анаа-ла. Чем кылыш шак келген-дир.

Цыденов. Кочалдарда сугну тиккилеп кагдым.

Азий маа. Четтирдим. Шанналы кылдыр дүүн аазаан номумну тып кагдым. (*Ном сунар*).

Цыденов. Оо, сенээ харын четтирдим, Азий. «Спидолаңар» чугаалавайн-дыр бе? Шак деннеп алза бе дээш...

Азий маа. Приемнигиң бо эртен чугаалады бе, авай?

Хандываа. Кым билир ону, чүгле сымыраныр-ла чүве чорду.

Цыденов. Каям. (*Приемники алгаш.*) Майгынга баргаш көрүп көөр-дүр.

Азиймаа биле Цыденов үне бээрлөр.

Хандываа (*соондан*). Хүреген оол күжүн көргүзүп эгелээни ол ышкаждыл. Доңгак-оол доруун-на оолдур. «Үт төрелин эндевес» дэ... ындазында ужурлуун көрем ооң. (*Үт ээрер. Хандываа эжикти бакылаар. Ажынып*). Аал кижизин танывастай берген — албыстыг дергил мон. Ээрер ужурлуг улусту ээрбес, ээртинип алган. Сок, дерги. (*Чамбал шоодай тудуп алган кирил келир*).

Чамбал. Экий!

Хандываа. Экий, эки! Кайын келдин, оглум? Кажан чоруй барганың ол?

Чамбал. Даай-авам сүгга четкеш, келдим. Майгын-хоорайвыста онза-солун чүү тур?

Хандываа (*шайын кутпушиаан*). Онза-солун чүү боорлаан. Хая-даш кыңгырадыр соктап турар боладыр. Дүрген ырап көшпес-даа түвектиг хейлер-дир.

Чамбал. Азиймаа өөнгө безин көлбес, геологтардан адырылбастай берген хире-дир аа?

Хандываа. Адырылбастап кайын адырылбастай бээрлаан. «Дыштанылгамда арыг агаарлыг черге поварлап-даа тургаш болза акша ажылдап алыр мен» — дээр, талаар уруг-дур.

Чамбал (*кыжырып*). Паштанчылаары — магалыг дыштанылга дээрзин көрүп-ле-дур мен. (*Шоодайының аксын чешкеш*.) Мындаа сураглап олурган чүвенерни тыварын кызыттым. Моол торгу-дур ийин. (*Сунар*).

Хандываа (*торгузун көрүп*). Езуулуг-ла аяк хээлиг торгу-ла-дыр.

Чамбал. Даай-авамның шыгжап чыткан торгузудур ийин.

Хандываа. Хөөкүй кырганны-даа. Бо уруг чөлшээрежиптер чүве болза, кырган кишиниң сеткили-даа оожургаар болгай ден амдыы чаа сөглөп-даа чыттым.

Чамбал. Кырган харын, эт-сеп, мал-маган үзөр үе келир чүве болза, деп-ле олуур болгай... Азиймааңын акша-төгерик деп ажылдап турган-даа хөрээ чок болгу дег.

Хандываа. Ынчанмайын канчаар ийнк, оглум. Ала шарыңны садыпкаш, күзүн өөренип чоруй-ла баргай сен, ажылдаава — деп Азиймааны чадаштым. Бодуң база Азий-билие чугаалажып көрем, оглум. Кады туар. улус ышкаждыл силер.

Чамбал. Чугаалашкы дег кижилер-ле хөй болдур ийин.

Цыденов кирип келир.

Цыденов. Экни!

Чамбал (*хөөн чок*). Экни-экни!

Цыденов (*приемнегин алтара кырынга салгаш*). Приемнинерни эдип кагдым, авазы. Бичин бертине берген болду. (*Чамбалга*) Жамбал, сени манааш шуут шылай бердим, күжүрүм. Мөнгүн чүген-чуларлыг альтынде чараш кысты эскербес эр болза — эр улус чирии дүглап чораан ажыры чүү деп! Чугаалашканывыс езуу-гаар, аъдың ачылат, эш. Аал коданын үш долгандыр чыраалаткаш келийн. Ца!

Чамбал. Ай-хүн херелдиг алдын дангына дээш адаан-мөөрөйлөжип-даа болгай-ла, а эр кижи ээрежип турда, альтын ачылатпайн канчаар. Чөвшөөрөп тур мен. Андарлып кагдың халаак.

Цыденов. Оо, күжүрүм. Қара чажымдан чарыш аъды мунуп өстүм. Селенга унунун ат-сураглыг чылгычызының оглу боор мен. Шойсорон даайым эвес болза, адам дөзээн чылгычы-даа турарым чадавас.

Чамбал. Че, че, ма, кымчы!

Цыденов. Өршээп көр, күжүрүм! Өрүглүг кымчы биле барып-барып чыраа альтын канчап кагар боор. Кымчы менээ херек чок. Альтын чоруун анаа-ла үндүр мунуп билир херек, күжүрүм.

Үнэ бээр. Карыштыр Чамзы кирип кээр.

Чамзы (*суксааны илдең*). Василий Семенович, хойтпак чиир-ле!

Павлов (*кирип олурга*). Чиир, чиир, күш экидир ол.

Хандываа. Бичин уруглар дег бо-ла ашакты. Изиг шайдан ижипсе.

Чамзы. Хойтпак — кадыкшылга эки чүве-дир. Бо

Василий Семенович база дыка үнелээр кижи. (*Аякка куткаш, Павловче сунар*).

Павлов. Шын, шын. Бо — арыг сүт-дүр. Ортаа Азияга, Алтайга, Тывага чээрби ажыг чыл ажылдап келдим. Хымыс, ак сайрын, хойытпак — шуут чаңчыккан суксунум болган. (*Ижипкеш.*) Пиводан дудак чок-тур. (*Павлов чүйк баарынче сөгедектей дүшкөш, дискээн аартып алыр. Хамык улус кайгай бээр.*)

Павлов (*дискээн туттунмушаан*). Аа-үё-үё! Дискээм караан чаа-ла үстүм. (*Чамбалдың чанында шоодайже айытпышаан.*) Чымчак чер деп бодааным, чүнү суп каан шоодай чүвел?

Чамбал (*девидеп*). Аа халак! Аазатпайны менидаа. Василий Се....

Чамзы. Чүү болду?

Чамбал. Мээн шоодайым-дыр ийин.

Павлов. Ындыг кадыг, демир-дес суп алган кижи сен бе, оол? Чоп кончуг кадыг чүвел?

Чамбал. Дашибыр ийин. (*Чамзыга.*) Мындаа чаа-гаан дажыңцаа аан.

Чамзы. Аа! Эккелдин бе кай? Эр хей! Канчаптып алдың харын? Каям.

Чамбал (*шоодайын үжевишишаан*). Дашибыр — октаан черинге, а кыс — берген черинге артар дээр болгай. Чугаалаанынар ёзугаар ол-ла хос дыт доорзунга чы-дыр-ла.

Хандываа. Дашибыр дашибыр дашибыр дашибыр дей берген улус эвеспе бо.

Павлов. Кандыг дашибыр дээринер ол? Дашибың си-лерге херээ чүл? (*Чамбал шаажаң хире булуңналчак ак дашибыр уштуп эккээр*).

Чамзы. Бо-бо. Саламын көрбес силер бе. (*Павловче сунар*).

Павлов (*дыка кичээнгейлиг сонуургал-бите*). Дашибыр арыг кварц-тыр! Ийе, ылап-ла кварц! (*Карманындан улгаттырар шил уштуп эккелгеш, көргүлэвшишаан*.) Кварц-бите кады алдын, чес, олово, вольфрам, моллибден болгаш өске-даа металлдар бо-ла таваржыр чүве болгай. (*Бодалдыг.*) Та бүзүрнөр, та бүзүревенөр, эш-өөр, бо дашибыр бистин ажылывыстың түң-

нелингэ чүгле идегел эвес, дорт барымдаа болур тыштыр. Мону кайын тып алганың ол?

Чамзы. Мону бис эвес, а бо Чамбалдың калган иези ийи чыл бурунгаар тып алган кижи. Кончуг соңуургаачал кадай болгай.

Павлов. Кайын тып алганын чугаалады бе?

Чамзы. Чок. (Чамбалга.) Даشتың өңүн көөргө, Адыг-Баштыг-Үзүктүү-ле хире аа?

Чамбал. Ындыг.

Павлов. Айтырар турган-дыр ийин.

Чамзы. Кым билир дээр силер. Сөөскеннигде-ле геологтар чыглып тураг чүве-дир бо, даشتы оларга көргүзүп көрем дээн кадай болгай. Ынчан геологтар чоруй барган, күс чүве болбазыкпе. Дыт дөзүнгө супкааш, мындаа харын силерни көргеш сагыш аннып келгеним ол.

Павлов. Ол Адыг-Баштыг-Үзүк деп чер моон ырак бе?

Чамзы. Шоолуг ырак эвес.

Чамбал. Он, он ийи-ле хире километр.

Павлов. Бис бо бүдүмелди чүгле чоок-кавыда деп бодап турарывыс, а херек кырында өске черлерде база бар-дыр көр.

Хандываа (*кыжыра аарак*). Дашиб, дашиб! Бо база эртине эвес-тир бе? (*Үлгүүргө баарында турган шай согаажының дажын алгаши*.) Мону база эртинеге санавас ирги силер бе?

Павлов (*дашты шинчилеп көрүп олур*). Эженне бо. Эртинелер-бile баяан улус-тур силер. Бо база анаа дашиб эвес-тир. Диабаз ышкаждыл, Гранит ышкаш кадыг, ёзуулук диабаз-дыр. Бо даشتың тывылган черинге ыяап-ла ховар эртине турар.

Чамзы (*кадайынга*). Даңнадың бе. (Павловтан.) Чүге ындыгыл ол?

Павлов. Чер иштinde хайныгып чыдар магма деп изиг эзилдиригниң шаг-шаанда чер кырынче чаза тевишикининин үезинде диабаз даشتалып тывылган. (Павлов согааш дажын соктай бээр).

Хандываа. Ой, ой! Сый шаппанар, согааш дажы чүнүң-бile шай соктаар мен.

Павлов. Дүвүрревенер. Кайын шөлээ-чөпшээрел

чокка сыга бээр ийик мен. Диабаз бүдүмелдери бисте бар-даа болза, мону база соонда ап алыр мен, а ооң орнуунга заводка кылган, холга тударынга эптиг эт бээр мен. Ол — шайның ёзулуг-ла хааны. Тускай со-гаажы база бар.

Чамзы (*холдарын көргүллээш*). Адышта алдынны эскербейн чораан улус-тур бис ийин мон.

Павлов. Ажырбас, малчын. Кол-ла чүве эртине даштар эвес, сагыш-сеткилдиң эртинелеринге. (*Блок-нодунга биживишаан*.) Адыг-Баштыг-Үзүк. Ол черни кончуг-ла көрүксеп тур мен. (*Чамбалга*.) Чоокку хүн-нерде мени ацаа чедирер сен.

Чамбал (*бажын согаши кылгаш*). Ындыг-дыр.

Павлов (*ирей, кадайга*). Амдызында байырлыг, эртинелиг кижилер.

Караңгылаашкын.

II

Геологтар турлааның одаа. Майгыннарың азыглары көстүп туар. Имиртицнеп эгелей берген, ынчалзажок одаг қыдыы от херелин-ден чырык. Одаг қыдыында бөдүүн докпак ыяштардан кылгаш сандайлар. Кылымал столда савалар. Гитара көстүп чыдар. Азиймаа сава-санга айлап, шала аяар ырлап туар. Ол өйде Оксана сула шимчээшкىннөр кылып, турупканы илден чедип кээр.

Азиймаа. Күжүр, эжимни. Улчудур-ла кылаштаан боор сен, шагзырап-турупканың илден-дир.

Оксана. Бөгүн дыка берге ажыл хүнү болду, маршрут база узун. Ынчалзажок олчалыг болдувус — тыпкан бүдүмелдеривис дыка хөй. Оолдар ам-даа бригадирде хүллээдип турлар.

Азиймаа. Хөөкүйлер база турупканнар болгай аан.

Оксана. Эжим, бөгүн сагыжымга мындыг чүве кирил келди де. Сени мен Азияна деп адаайн дээш Ынчаар адаарымга менээ эптиг-дир.

Азиймаа (*боданып*). Азияна... Азияна... Сээн адың Оксана, а мээн Азияна. Ажырбас, харын чарааш, өткүт дыңналыр ат-дыр, эжим. (*Болат чедип кээр*).

Болат. Азиймаа, бөгүн... бистер.

Азиймаа (*ойнап*). Мээн адым Азиймаа эвес, а Азияна апарган болдур ийин.

Болат. Па, ат модазы эгелээни ол бе, кай?

Оксана. Сени канчап бистер Вано дижир-дир бис.

Болат. Вай, вай, вай, эргимнерим. Мени Вано дээриниц ужуру болза — Кавказ оглу-дур мен. (*Салынчэ айтыр*).

Оксана. Вай, вайдан аңыда Кавказ дылдарындан билир сөзү чок, Азий төвү чурттуг, ам-даа студент хирезинде алдын дилеп чоруур, аныяк соол чурттап чоруп тур эвесе. (*Кыстар каттыржырлар*).

Болат. Чая чараш адыц дээш байыр чедирейн. (*Азиймааныц холун тудар*).

Цыденов чедип кээр. Холунда шинчилел аширады тудуп алган болур.

Цыденов. Вано, чүү дээш кыстар холу тудуп турарын ол?

Болат (*баштактанып*). Ай-хүн херелдиг алдын даңғынаныц аравыста немежил келгени дээш.

Оксана. Аажок чараш, бүдүштүг кыс.

Азиймаа. Адын Азияна дээр.

Цыденов. Азияна! Адаттынгыр-даа ат-дыр. Кай, шынап-ла Азияна деп кыс келген чүве бе?

Болат. Шынап болбайн, сыяп боор бе.

Цыденов (*ол-бо көрзүнүп*). А ол ай-хүн херелдиг Азиянаар кайыл?

Азиймаа. Авам сугда.

Цыденов. Төрелдеринер бе?

Азиймаа. Төрелдеривис-даа эвес ийин, чоп кончуг сонуургаарынар ол?

Цыденов (*шаал энчоксунүп*). Сонуургааш чоор ийик мен, анаа...

Болат (*каттырып*). Анаа арнынче көрүксээн кижи-дир ийин. (*Азиймааныц холундан четкеш*) Азиянац бо-ла болгай.

Азиймаа (*чиктии кончуг*). Мен дээрge Азиймаа ышкаждыл мен.

Болат. Ой, ой ынчап болбас. Оюн бажы ондактыг, каткы бажы — халаптыг. Ийе, сен Азияна — Азиймаа сен.

Оксана. Эх, экер-эрес-даа болза, эр кижилерни кандыг дээрил аан.

Азиймаа. Атка безин ынакшый бээр дедаан.

Болат. Херел шыпкан кадын ышкаш-даа болза, херээжен чонуң база амыр эвес деп бил.

Цыденов. Атка безин хүнней бээр ышкажыл.

Болат. Ындыг болганда деңзи караа чая баспас, дең улус-тур бис ийин.

Оксана. Ынчалзажок сонуургаачал талазы-бile эр улус черле ажыг деп бодаар мен.

Азиймаа. Чеже кыстарның карааның чажын төкпедилер дээр.

Болат. Сорунзалаар талазы-бile херээжен чонуң — сорунзаның сорунзазы деп бил.

Цыденов. Та чеже чүрек саргып, кемдевээн чуве дээр. Эр кижилерниң чүрээ болгашла шыдажыр чуве-дир ийин.

Чамзы ирэй чедил келгеш, чугааны дуюккаа таалалдыг дыңнап турар.

Азиймаа. Шыдажыр апаар. Ынакшылдың ыстаашкының шыдавас чүрек болза — анаа-ла бир өлүгленген эyt-дир он.

Цыденов. Ол-ла шын. Ёзуулугла, өзээн өттүр сөгледиң угааныгбайым. (Азиймааны куспактап каар).

Оксана. Чаптанчыгларын аарай, ажынчып, чассыжып-даа турар.

Болат. Ажынчып болбас — арын дырышкак апаар.

Цыденов. Чемележип болбас — сеткилге кем доктаар.

Оксана. Азияна деп ат чааш ат аа?

Цыденов. Дыңнай сал-ла ынакшый бергенимни бодаарга, дыка чаражы ол-дур.

Оксана. Дыңнадыңар бе? Дондок база мени деткиди! Ой, кырган-ачай! Силер база мында силер бе? Кай бисти дыңнап турганыңар ол бе?

Чамзы ирэй аныктарны таалалдыг эргий кылаштаар.

Чамзы (*хөглүг*). Дыңнадым, дыңнадым. Аныктарның чугаа-сооду солун-дур оо! Ёзуулугла чалгыннары чедишкен хартыгалар-дыр силер.

Азиймаа (*ыядып*). Ачай, дынап турганың ол бе! Мен... мен чүнү-даа чугаалаа мен.

Чамзы. Чүгэ чугаалаас чүвел, кызым. Чугаала, марғыш. Деңзи караа чая баспас — дең эрий-ле шын болдур ийин.

Болат (*хөөредип*). Қырган, чалыны даа кижи ынакшылдан чалғынналып, адаа хей-аът кирил чоруур аа, ирем?

Чамзы (*өнемчиp*). Ынчанмайн канчаар, чуртталга ынакшылдан чемиш ап туар болгай. Эр кижи аъды эзер алгаш дывылай бээрge, а херээжэн кижи хайындрып орган сүдү ажа хөөрөй бээрge, чүгле ынчан ынакшылдан чардыга хона бээр — деп бурун кижилерниң чугаазы ужурлуг болдур ийин.

Цыденов. Ол-дур! Философчу болгаш мерген сөстер. Кандыг-даа афоризмден үнелиг-дир бе?

Болат. Езуулуг философ-дур силер, ирем.

Оксана. Аристотель дивес силер бе?

Азиймаа (*чован*). Ачай, аныяк оолдарның үен чугаазынга алзып, чүрээн хөөрөп тур ышкаш, ам...

Чамзы. Чүгэ үен болур чүвел, харын амыдыралы чугаадыр. (*Топтүг, бодалдыг.*) Хөглүг-дүр силер, уругларым. Ынчаар чурттааар, ынчаар ынакшыаар. Мен-даа эжимче далажыптайн, Василий Семенович манай берген боор. (*Чоруптар*).

Болат. Кулугуруң эрес-тир эвеспе.

Оксана. Чүрээ чалы болган-дыр.

Азиймаа. Қырган кижи ышкаждыл, чоор силер.

Цыденов. Мээн катым кырываас ужурлуг. Езуулуг хөглүг деп чүвени бистиң кудавыска көргүзөр деп билинцер. Мен адаа ехорну канчаар төверин өөредип каар мен.

Болат. Шын болгай. Кудазы кадайдан халышпас ужурлуг.

Оксана (*шыңгыы*). Шынап, куданарны кажан эрттирир силер.

Цыденов. Куда дугайында хей-ле чугаалай бердим бе? Айтырыгың шала бергезимээрин, харыларайн барзымза?

Оксана. Айтырган соонда харылаар апаар.

Болат. Профбөлүк даргазы херээжэн кижи айты-

рын турар дээрзин утпанар. Оон кадында мен база сонуургап тур мен.

Цыденов (*Азиймаадан*). Кажан ийик мон?

Азиймаа (*ыядып*). Куда болбас. Келин кыс ынаваза?

Цыденов. Дуу ол кадыр чалымдан халый бээр мен.

Азиймаа. Ой та, ой та, эштер. (*База баштактанып*.) Чоп «Кыс-Халыыр» деп чалым бар чүве дижик, а ам Күдээ-Халыыр база тыптыры ол бе?

Цыденов. Ындыг чер турбас. Сөөлүнде баргаш, Сөөскенинг деп хоорай борта туруптар. Анаа бир-ле дугаар куда дүжүргендер бистер болур бис. (*Цыденов Азиймааның чаагынче ошкап каар*).

Болат. Вай, вай, эргимнерим. Мен чүнү-даа көрбедим. Карап шийип ал, Оксана.

Оксана. Карак шимерден харын бадылажылга үезинде херечи болур бодап тур мен. Ёзуулуг ошкаждыгынчан...

Цыденов. Чугаа көвүдээрge — үүле-херек саадаар. Карапылап олур. Мен бо дүне хайыракан базыл каан айт сегин манап хонайн, адыг дүне албан келир боор. Ону ужууарын кызыдып көрейн, соруг манап өөренген кижи болгай мен.

Болат. Оваарымчалыг бол, Дондок. Чазыйлаан араатаннарында чаң-на бар деп бил. Удуй бердинг халак, азы мен кады барайн бе?

Цыденов. Ажырбас, мен чааскаан барайн. Сен база чоруптарынга, Василий Семенович эскерип каар.

Азиймаа. Ынаар барба, Дондок. Шынап-ла тайга ээзинге семеп чыtkаш...

Цыденов. Ажырбас, сарым. Анай-кара чажымдан тура ачам-бile соруг манап өстүм. «Адыг черле сек кагбас, дора дээнде даартазында чингис-бile базырып, «үүже» кылып алыр» деп чугаалажыр чүве. Харын менээ олча-омакты күзеп каап көрүнер.

Азиймаа. Чүгле оваарымчалыг бол.

Цыденов. Чaa-дайын баар дээн эвес, сагыш човава, сарым. Силер харын мацаа хөөрежип, хөглөл арттындар. Ца, даартагы дан бажынга чедир байырлыг. (*Цыденов чоруптар*).

Оксана (соондан). Аңчы олча-омактыг болзун!

Болат. Серемчилелде хор чок. (*Кыстарже көр-геш.*) Ийн уругну чааскаан канчап чалгааратпайн ба-рын боорул че? Майгынга бараалынарам.

(*Майгыннарже чоруптарлар.* Павлов бир-ле кижи дилегзинип чедип кээр. Ол ыңай-бээр көргүзүнгөш, төжекке олуруп алыр.)

Павлов. Чамбал! Чамбал, бээр келем (bir май-зындан Чамбал муңгаргай үнүп кээр). Чамбал билдиришикиниң номчудум. Чайгылчак, туруш чок кижи ындыг билдиришикин бижип болур. (*Ора соккаш, отче каантар.*) Ол-дур көрдүң бе, чүгле хүг диди. Оон чүгле ыйба артты. Эр кижи шиитпирлиг болур херек. Үр ажылдаваан-даа болзунза, харын мактадып келдин. Келир чылын сени техникумның геология салбырынче өөредири деп-даа сүмелештивис. Бындиг ийикпе?

Чамбал. Ийе.

Павлов (кattyрып). Ам чүл ынчаш? Ажылдаи үннейн деп билдиришикин бижин де. Ону чүгле кортук, халымак кижи чүнү мурнай бодантып болур. Сен мени эки дыңрап көр. Сеңээ өөредилге чүден ажыктыг. Ам даа аныяк-тыр сени. Шупту чүве сээн мурнуунда. Мен он чеди харлыг тургаш, ТАР-ның чазааның дилээн ёзу-гаар, 1932 чылда Барын Сибирьниң геология трези-ниң экспедициязы-бile Ак-Довуракка келдим. Ак-До-вурактың бир-ле дугаар геологтуг шинчилели ол бол-ган болгаш мээн Тыва-бile танышканым-даа ол. Бис-тиң ынчангы удуртукчуус Павел Михайлович Татари-нов ам Ленинградтың даг институтунда профессор, эртем доктору, ССРЭ-ниң Эртемнер академиязының кежигүнү. Геология талазы-бile баштайгы тыва эртем-деннерниң удуртукчузу ол. Сени техникумга оон өөре-никчилири эртемденнер башкылаар.

Чамбал (боданып олура). Мен... бир аътты...

Павлов. Аалдарның мал-маганын, аң-меңни тудуп чип чоруур чазыйлаан адыглар бистиң бир аъды-выс базып кагган-дыр. Оон чүл ынчаш?

Чамбал. Айт кадарчызы мен-дир мени. Менээ эпчок-тур.

Павлов. Ол бөрү эвес, а чазыйлаан адыглар-

дыр! Кадарчы мен дээш, оон аксынче боо-моңгу чок кижи боду кире бээр бе? Альт дээш сени кым-даа кончуваан, кочулаваан ышкажыл. Бажың иштинде бак бодалдарны уштуп октапкаш, альттарынга бар. Болаттың карабинин ал ал. Адыгны малчыннар-бile даарта демниг аглаар бис. (*Эктинче часкааш*). Хей черге мунгарава, Чамбал. Бүгү-ле чүве эки болур. (*Чамбал чөпшээрежип, бажын согаш қылып каар. Павлов чоруй баар. Азиймаа фартуктуг аяк-сава аайлан келир.*)

Азиймаа. Чылгычы чоп шала муңгагыл?

Чамбал. Азий?

Азиймаа. Дыннаап тур мен.

Чамбал. Сенээ — чүгле сенээ ынак-тыр мен, өгленип-баштанып алышы деп, чугаалап-даа келдим. Каттырып-кыжырып каарындан өске кандыг-даа харыы бербейн келдиц. Ам бо шакта ажы-бile, мени хилинчектевейн арыг сеткилиң ажыдып көр, Азий. Сээн кандыг-даа негелдец, күзелиң дээш ынакшылымга төлептиг болуп, дискекке олуруп, мөгөйин. Азий — айым, хүнүм.

Азиймаа (*харлыгып*). Хөрээмчэ көс урупканы биле дөмөй апарды. Эзирик, элээрин-даа эскербейн тур мен, Чамбал. Чүү деп, чүнү-даа чугаалаар аайын тыппас-тыр мен.

Чамбал. Чүгле шынын сөгле, сарым!

Азиймаа. Чанғыс хемниң унун чурттап өскен-даа болзуусса, сарым дивейн көр. Сени билип, сеткилимден кээргеп кээр-дир мен. Ынчалзажок ынакшыл дугайында чугааны соксадышылы. Чүлдү-чүрээмни чумубиле берипкен, дашта баскан тацма ышкаш даңгырактыг, таныштыг кижи ышкажыл мен. Мынчага чедир канчал эскербес кижи боор сен.

Чамбал. Ынчаарга-ла акызын озалдаан деп мындыг ышкажыл.

Азиймаа. Ындыг. Ынчалдыр билип ал, анаа эш-өөр, алышкылар ышкаш найыралдыг болуулу. Оон аңгыда арай «дидимнелипкен» хире-дир сен. Ындыг кижи ынакшыл дугайты...

Чамбал. Онза-дыр оо! Акызын адаан-мөөрейгэ алзып, кожуун, сумуга хоп-кочуга кирzin деп бе? Оон орнунга... (*Азиймааның холундан сегирип алыр*).

Азиймаа. Орталаныңар! Баштайгы амыдыралдың черлик кижици сен бе?

Чамбал. Черлик кижи мындыг болур чүве.
(Азиймааны чырыра тыртып, күжактап чорда, Болат маңнап кээр).

Болат. Сокса, ол кыс кижи-дир. Канчап бардын.

Чамбал. Сен ыңай тур. Сәэн хөрөэн эвес-тир.

Азиймаа. Сал! Кижиден халбактанып тураг мээн чүм сен!

Болат. Эх!.. (Чамбалче шурай бээр. Сегиржип алышкын. Болат Чамбалды сүтур шанчыптар. Азиймаа ыглапкаш, майгынч ыңай боор.) Хол көдүрүпкеним дээш буруудатпайи көр, хөрөэжин кижини бир кижи дорамчылай бергенде, аиа тураг улусту — кижилер эвес деп санаар кижи мен. Ынчангаш хөрөэжин кижиге болчуп, сенчэ хол көдүрер ужурга таварыштым. Холун экkel. Буруулуг болдум. Хөрөэжин кижилерни хомудадын болбас, эш. Эн-найыралдыг болуулу. (Чамбал хөөн чок холун сунар.) Ам альттарыңче чорувут, Чамбал. Василий Семенович боо ап ал дижик бе?

Чамбал. Ийе. Оон кайыл?

Болат. Майгында. Октары база ында. Ап ал.

Чамбал (бүдүү). Кара-салдыг хамык чүвени төөредип тураг-дыр эвеспе. Адыр, мана, база бирээни бодаптар мен... (Чоруй баар.) Болат гитараны алгаш, ойнай бээр.

Болат (ырлаар).

Кашпалдарны харал,
Кадыр сыннаар кырлап,
Шапкын хемшер кежин,
Нашчыккан мен, сарым.

Арга-эзим, даглар,
Ажык одаг кыдыы,
Ляс дээрниң адая —
Аалым-чуртум болган.

Дамырак сут ыри —
Таңыжымның үнү.
Чырык шолбан мөнээ —
Шырайың лөг эргим.

Делгем тайгам боду —
Делегейний кезин.
Даңырактыг эжим —
Даянгыжым чүве.

(гитаразын салгаши) Даглар, даглар, дамырак-ханым чамды болган таныжым дег эргим силер.

Оксана таваар кылаштап чедил кээр.

Оксана. Оиза-ла ыр-дыр. Сеткил-сагыштың хайнышкыныг минутазын үзе кирилтим ышкаш. Буруудатпайн көр.

Болат. Кай, дыңнап турганың ол чүве бе?

Оксана. Чүгле мен эвес, дыттар, даглар шупту дыңнадывыс. Дыка онза ыр-дыр.

Болат. Че, кайынам. Гитара үнүнге таарыштыр бодумнұң борастап алған ырым-дыр ийин.

Оксана. Бодуннуу — улам онза-дыр. Ол даянгыштың қым дәэрзин билген болза.

Болат. Ону билип алры берге. Чүрээм безин орта билбес. Чүгле ындыг даянгыш бар дәэрзине идегеп, аңа даянып чоруур бис.

Оксана. Бис деп кымнарыл ол?

Болат. Чүрээм-бile иелтээн.

Оксана (*каттыrap*). Солун деп чүвөнни. Сен бодұң база чүрээн — катай-хаара силер ышкаждыл ам Солун-дур оо. Сәэн чугаң дыңнааш, Толикти сактыл келдим.

Болат. Толик! Ол чүү ындыг Толигил?

Оксана. Толик Мокущенко дәэр оол.

Болат. Ол Толиктиң адазының ады кымыл?

Оксана. Адазының ады... Билбес мен.

Болат. Билбес, а ол хирезинде чассыдып турар. Чүгле ыяап-ла Толик чүвел? Анатолий дизе.

Оксана. Бис ону даады-ла Толик дижир турган бис. Бистиң чаңгыс классчывыс-тыр ийин. База сен дег ийи кижи мен дәэр оол. Ийи демдек апкаш, мен ийи албаан мен, багай демдекті мәэн چалгаа бажым алған дәэр кижи болгай.

Болат. Мен ышкаш кайда ындыг ийи Толик чурттап чоруур чүве ирги?

Оксана. Мәэн суурумда. Тодаргайлаарга, Украинаның Киев облазының Рожановка суурунда.

Болат. Рожановка... Дыңнааным суур-дур. Дыка чоок ат-дыр.

Оксана. Бистин суурувусту дайын үезинде силерниң әки турачыларыңар хосташкан.

Болат. Ийе, ийе. Черле дыңнааным ат болду.

Оксана. Тыва кижиңиң арның мен бир-ле дугаарында бистиң школага азып каан турган дайынчылар дугайында монтажтан көрген мен. (*Боданып.*) Дайын эвес болза, бистиң суурувус та кайы хире өзө берген турар.

Болат. Ону сагынгаш чоор сен. Дайын деп чүве-ни көрбээн-даа болзуусса, ооң дагын болбазы дээш чурттаар ужурлуг бис. Мон соңгаар сээн суурунга жан-даа боо даажы этпес.

Боо даажы дынналыр. Бир кижииниң үнү үнер.

Болат. Дондок-тур! Эр хей!

Оксана. Кижи алгырган ышкаш болду.

Болат. Ышкаш эвес, ылап-ла алгырды. Олчалыг болган боор.

Оксана. Элдептиин аа, аңчы кижи аң боолааш, алгырган херээ чүү боор?

Павлов биле Чамзы маниажыл кээрлер.

Павлов. Чүү болду, чүнү дыннадыңар?

Болат. Боо дагжаан соонда, кижи алгырды.

АЗИЙМАА ЧҮГҮРҮП КЭЭР.

Чамзы. Дондок кайыл?

АЗИЙМАА Альт сегинге адыг келир бе дээш чорутту.

Чамзы. Чааскаан чазыйлаан адыглар аниап бе?

Павлов. Кым аңаа ынаар баарын чөвшээрээнил! Чүгэ менээ ол дораан чугаалавадыңар?.. Вано...

Болат. Чамбал мээн боомну ап алгаш чорутту. Силерни чөвшээрээн чүве дээр болду.

АЗИЙМАА (девиден). Чамбал Дондокту чок-чок... Таанда-ла...

Чамзы. Чаг, чаг, орталан, сээден кижи эвес!

Болат. Альттыг кижи келди.

Альт даваны дагжаар. Чамбал болулук девидээн маниап кээр.

Павлов. Чүү болду? Қайын келдин?

Чамбал (эгшиштеп). Элдеп чүве болган-на боор.

Чамзы. Чүү болган, чүнү билдин?

Чамбал. Альттарым бөлүп кааш, альт сегинде адыг келген бе дээш, боомну чүгле чаза тударынга белеткенип алгаш оожум чортуп олурдум. Альдым чыдырыгап, хояр мындыг. Ол үеде сек ындында дүк шетте чүве кизир-казыр диген соонда, боо оду кызаш дээн, сураг барды. Алгы база үндү. Оон дүрген-не бээр шапканым бо.

Болат. Дүрген олче бараалыңар. (*Чамбалга.*)
Оруқ айтып халдып ор.

Чамбал. Чок, чүрээм чагдатпайн-дыр.

Азиймаа. Кончуг кортук чүве. Чүнү үүлгедип алгаш ынчап тур сен?

Чамбал. Чок, чок... мен...

Азиймаа. Боон эккел! (*Чамбалдың боозун ушта соң алгаш, ыңай бооп чыдар*).

Чамзы. Азий! Боонну Болатка бер. (*Болат боону ап алыр.*) Адыр, оглум мен база дүүргем ап алыйн,

Павлов. Шупту эрлер мээн соом-бile! (*Эр улус чорунттар*).

Азиймаа. Оксана, күжүр эжим! Чүрээм энде-вейн-дир... Таанда канчап... Чүгле дириг ирги бе? (*Ыңгай бээр*).

Оксана. Оожурга, канчап бардың. Чүнү-даа билбейн чыткаш хөлзээзин үндүрүп чүнүл? Сокса!

Карачылаашкын.

III

Ийги көргүзүгүңүң шимелдези хевээр. Ол-ла дуне. Одаг кыдынында Цыденов биле Азиймаа шала мунгак олуарлар.

Цыденов. Хайым иттирип, хайыракан манаар деп чуну тып алганым ол. Барып-барып ачаңың чангыс аъдын адып алыр деп... Бодааштың-даа аайын тып-пас-тыр мен. Оода сен менээ өршээлден көргүзүп көр, Азий.

Азиймаа. Аът-бile адыг ылгаштыра албас канчап барган кижи сен, ынчаш? Ол-даа канчаар, сээн-не дириг артканың чаяан болду, аътты чоор сен. Кол чүве ол эвес.

Цыденов. Азий, бодап көр даан. Эндег болганы ол-дур. Эзим иштинин караңгызы — шой паш-бile дуй халыптап каан чүве-бile дөмей. Адыг чыт халтар кылдыр бодааш, аът сегинге барбайн, өзен аксындан кедеп келдим. Сек чоогунда дүк шетте дааш үндү, ол до-раан оя халааш, хажызындан дээр актап көөрүмгө, кара чүве шимчен турду. Халыдыптар болдум бе деп бодааш, кончуг дүрген чоокшулааш, боолапкан, ол-ладыр. Хөөкүй адыгуузун барып ушкаш, туруп чадааш, арта-ла киштей каапты... Ок таптыг-ла тас колдуктан еткен...

Азиймаа. Ачамның өске кижиғе безин мундурбас, эжи-бile дәмей әргелиг аъды-ла болгай.

Цыденов. Ындыг дәэрзин дораан билдим. Күжүр ирей аъдының чанынга турза-ла турду. Чаңгыс сөс-даа сөглевейн алче базыпкан ол-ла. Та чуну бодап, та кайыхире хорадап турар чүве... Хомууданчыг болбастың аргазы чок. Эки аytt — эр кижинин эжи-ле болгай...

Үзүктөлиишикин.

Азиймаа (*боданып*). Суурга өдеп кәэrimге, ачам мени үргүлчү-ле ол аъдынга мундуруп алыр турду. Челер-Калдар ам чок. Ол чокта бо чоок-кавының чылгызы ээнзирий берген ышкаш сагындырар боор. Ам канчаар...

Цыденов (*шыжығып*). Эх, чуге-ле мен... Ооң орнунга кандыг бир өске чүве... сыйн, мыйгак, инек-даа боолап каан боорумгай.

Азиймаа (*улуг тынгаш*). Оода-ла сен эвес, өске бир кижи бистин Челер-Калдарыбысты боолапкан турган болза, менән чиик болур ийик... Ачам ам даарта суурже хуралдап кирер... Чүнү мунарыл? Хой кадарып мунар аъттар — чорук аъттары эвес болгай.

Цыденов. Болдунар турган чүве болза, Селенгада чарлыг кулун — Доругдайны әккел берген болзум-за!.. Галzan даайымның чүгүрүк аъды-дыр ийин.

Азиймаа (*улам мұңгарап*). Аът-даа ажырбас, төлеп бериптер бис, а оон нарын чүве — мәзән салым-чолум. Авам Авам мәзән чуртталғамга дықа шаптык-таксаар. Мәзән силерниң аңаңарга турарымга аан. Ооң хирези-ле ындыг кижи-дир ийин. Чаңгыс деткикчим ачам-на болгай. Ачам ам...

Цыденов. Күжүрүм, сарым, сен мени черле кагбайн көр. Кандыг-даа бергелер турза... чүгле иеләэн... Сен чогунда — чалғыны чок күш, чакпазы чок байлан мен!

Азиймаа. Сени каар дивейн-дир мен. Ынчалзажок ада-ие дәэрге ада-ие-ле болгай. Эң ыланғыя ачам сени хүндүләэр. А бо дүне болган эндегниң соонда чүү болурундан сестир-дир мен. Ооң кадында ээртинип турар кижи база бар. Ол бо болуушкунну... Ижин-кара чок сеткилим-дир.

Цыденов (*улуг тыңғаш*). Ийе, ындыг кижи барын эскерген мен... Азиймаа, күжүр сарым! Чүгле кады болуулу. Аваң-ачаңың сеткилин черле хомудатпас бис, мен ам баргаш, дискееккө олуруп-даа тургаш чу-гаалаайн.

Азиймаа. Бо дүне ону хөлзеткен ажыры чок боор. Василий Семенович өөвүсте барган хире болду, оон келирин манаар-дыр. Чүү-кандыг-даа болза, олар өң-нүктөр болгай, улгады берген кижилер чувениң ужурун эде-хере дүгүржуптарын канчай билир.

Болат чедип кээр.

Болат. Че, чүнү сүмележип олур силер?

Цыденов. Болган херекти боданырга-даа чүү боор. Дүвүрээн бот, дүнгүрленген баш. Азып-тенээн кижи дег айман олур-ла бис.

Болат. Эмин эрттири ээдерээн херек чок. Эр кижи-ниң амыдыралынга чүү турбас деп. Эндег болган-дыр, ам ону чеже-даа бодаарга херек өскерилбес. Кол чүве — Азиймааның адазының аъдын хомудал турбас кылдыр төлөп бээри.

Цыденов. Төлөп бээр... Канчалдыр төлээрил? Машина азы мотоцикл болза, доктааттынган өртектиг болгай, аа айт?

Болат. Чакпылы мал эвес, ол айт база ээзинин үнелелин ёзугаар камгалалдыг, өртектиг турага ужур-луг.

Цыденов. Кодан чылгыга безин эки аyttар санын турар, ону солуур кулуннар он-чээрби чыл болгаш төрүттүнзэ-ле төрүттүнер деп чувени билир мен.

Болат. Ындыг. Ынчангаш харын сүмележиксеп, сени дээш сагыш човап тур бис.

Цыденов. Мен дээш сагыш човап, дүвүревенер. Эндегни мен кылган-дыр мен. Ынчангандын бодум-на эрээленип көрейн.

Азиймаа. Ол шын эвес бодал-дыр. Мен хуумда өскелерниң муңчулуун бодумга чоок болгаш аар хүлээп алры кижи мен.

Болат. Кым-даа ындыг болгай.

Цыденов. Эш-өөр, Азий, мени дээш оода сiler хөлзөвейн көрүнер. Канчап-чооп бодум.

Болат. Чангыссыргай база өскүссүргей хөөннөр дээргэ...

Цыденов. Кандыг-бир кижиниц дугайында хөлүн эрттир хараадап, кээргээри—ол кижини кээргенчиг, чөгөнчиг байдалче база кириптий болур.

Азиймаа. Кээргел биле берге үеде деткимче ийи аңгы кылдыныг-дыр.

Болат. Чүү-даа чүвеге сүме черле артык эвес.

Цыденов. Сүмэлээр дээш-даа чүнү кылып болур сiler? Бо дээргэ сайгылгаан өрттөн бээргэ, оон орнуунчэ чаа лампа кири ээрип каары эвес ышкажыл. Эзиниц эргелиг аъды. Менээ кайы-хире хамаарылгалыг кижил? Кандыг аъдыл? деп чүвени билип көрзүнэрзе? Альты альт-бile төлзэе ам харын бир чүве чогуп болурдур. Акша дээргэ — альт эвес-тир.

Оксана өөрушкүлүг мацнаал кээр. Оон соондан Чамбал кылаштач олурар.

Оксана. Өнүктөр! Чaa медээ! Менээ-даа эвес, а «тывынгыр бодал. (*Чамбалды куспактааш.*) Эр хей! Езуулуг-ла ак сеткилдиг эш-тир сен, Чамбал. Өнүктөр — берге үеде билчир дээрзинге ам-на бүзүредим.

Болат. Чүү болду? Чүү кончуг өөрүп турарынаар ол? Бистер мында малчын кижиниц эки аъдын кандыг арга-бile, канчаар дуюун тургузуп бээрин бодап олур бис, а сiler...

Азиймаа (*Чамбалч*). Чамдык кижилерге өөрүнчүг болбайн aan.

Оксана. А бис чүнүн дугайын бодап турар улус бис? Азияна, сен чүнү-даа билбейн, өске кижилерге хамаарыштыр доскуут угаашкыннаар кылырын соксат. Кандыг үндэзин-бile сен Чамбалч...

Болат. Адыр-адыр, оожургаңар! Бистер дыннаап тур бис, ам чугаалаңар че.

Оксана. Чугаалаң бер, Чамбал.

Чамбал. Мен бодаарымга, малчынныц аъдын альт-бile төлзэе чогумчалыг болгу дег-дир.

Цыденов. Кандыг альт-бile? Бистин ажылдап мунуп турарывыс, эт-сеп чүдүрөр он-даа альт болза, Азиймааныц адазыныц чүгүүрүк аъдынга канчап чедерилил.

Чамбал. Малчынга тааржып болгу дег айт бар.
Болат. Кайда?

Чамбал. Бо-ла коданда. Бир-тээ эндег болган чүве болганда, ам канчаар, мен бодумнүн хуу аъдымдан дүжүп бээр бодай-дыр мен.

Оксана. Ол-дур. Мен ону дыннадыксадым, а си-лер...

Цыденов (*кайгап*). Кай, шынап-ла бе? Сээн аъдың онза кулун. Болур сүмэ-дир, күжүрүм.

Азиймаа. Чок, чок! Чамбалдың аъдын алрының орнунга, ачам чадаг-даа чораай аан. Хей сумэ-дир.

Болат. Адыр, мана. (*Хорадап*.) Азиймаа, чүү мындыг чаш уругларзыг сөстер октап олурап кижи сен? Чамбал дээрge — кады ажылдап турар эжиков ышкажыл. Чамбалдың аъдын алрының орнунга деп чүү ындыг бодал чүвэл? Черле ынчаш...

Оксана. Элдеп чүве.

Азиймаа. Боттарынар-ла болгаап көрүнцер, мен хуумда.

Болат. Шын болгай, айт-хөл дээрge; ужуру болза — эр улустун херээ-дир ийин.

Цыденов (*Чамбалга*). Шының ол болза — ёзу-луг-ла эш-тир сен, күжүрүм. Чүнү-даа канчаар аайын тыппайн турдум. Ам харын сээн саналың ужурлуг хи-ре-дир. Жамбал, сени хомудатпас мен, эргимим. Каш дээр болдур сен, ынча акшаны бо чайлагдан чорбайн тургаш-ла санап бээр мен.

Чамбал. Меңээ акшаның херээ чок.

Цыденов. Че, кайынам. Ынчалдыр экииргээрge арай эпчок ышкажыл. Эр кижилерниң арын-нүүрүн ёзугаар, хомудал чок кылдыр дугуржуп алышлы.

Чамбал. Ылчыннавайн, ылап-ла шын хөндүм-ден чугаалап тур мен. Дугуржулганың херээ чүү боор, аъдымны малчынга аппарып бээр мен ол-ла.

Азиймаа (*серт қыннып*). Чүгэ сен аппарып бээр ужурлуг сен?

Оксана. Шынап-ла.

Болат. Айт — Дондокка херек ышкажыл.

Цыденов. Мен сээн-бile садыглажып тур мен.

Малчының аъдын мен адып каан-дыр мен, ынчанганда мен-не санашкай мен.

Чамбал, (*харлыгып*). Мындыг чүве-дир ийин... (*Будап.*) Шынап-ла... аа... Мындыг аан... Мээн буруум биле адыг айт базып каан болгай. Ол дээш Дондок эндег кылып айт боолап алган-дыр. Ынтыг аа?

Азиймаа. Алзын алыр болза, ындыг анаар.

Цыденов. Чо-ок. чок, күжүрүм. Мында адыг баскан айт дугайында чугаа чорбайн-дыр.

Болат. Чамбал, сени кым-даа буруудатпайн-дыр ышкажыл. Чугааның уун өскертпе даан.

Цыденов. Адыр, эштер. Силерин қиржилгендер чокка мен бодум дылдажып көрэйи. (*Чамбалче айыткаш.*) Бис ийини арттырып каап көрүнцер.

Азиймаа. Ийе, ийе. (*Будап.*) Даарта таптыг чугаалажыр силер. Дондок, бичин қылаштажылы. Сенээ бир-ле солун чүве чугаалап берейн. Дээрниң аяны арай өске-даа ышкаш... Амдызында авам-ачамның өөнде уруу-дур мен, ындыг болгана айт — мээн аъдым-дыр. «Аъттыг төрүп келген эвес, чадаг төрүп келди-ле ыйнаан...» деп ыр бар болбазыкпе.

Цыденов (*Азиймааның догааштырынын эскерип*). Мени чартыктырып, оожургадырын бодава даан, сыйдым. Чоруур бис, харын.

Чамбал (*серт кыннып, кылыштанып*). Уланчылыг ыр болдур ийин, дунмазы. Ырны чедир ырлаваска — назыны кыска болур дээр боор ийин. Сактырымга оон улай --«Эштиг төрүп келген эвес, чааскаан төрүп келди-ле ыйнаан»-даа дээр ышкажык чоп... Геологтар ышкаш чадаг қылаштап чаңчыгар-ла болган-дыр сен, дом.

Азиймаа. Улус кыжырба! Сээн аъдын биске херек чок.

Чамбал. Херек aparza, ушкарлып болур мен.

Цыденов. Кандыг че! (*Бурунгаарлавышаан.*) Катаптап көрем!

Оксана. Оолдар, оожурганар!

Павлов көстүп кээр.

Павлов (*шиңгүү*). Ам мында чүү болу берди. Чүгө изигленип тур силер.

Шуптуу ынтымак чок туарлар.

Болат. Чүү-даа болбаан ийин, Василий Семенович. (*Чамбалга оожуум.*) Дондокту бодаан болзуңза.

Чамбал. Альт-даа өлүрбээн мен, айым-даа сатпас мен.

Болат. Ол-дур, девин-не ынча дизинзе.

Чамбал чорултар.

Павлов (*долгандыр көрбүшаан, шыңгызы*). Чүү-даа болбаан мындыг ышкаждыл. Бистер кымнаар бис?! Чүнүү үүлгедип алганыбысты медереп, угаап көрүнчрем. Бо дээрге бүдүн бөлүктүң адынга бужар чоруктур. Бужар үүлгедиг!

Цыденов. Ол дээш мен буруулуг мен, Василий Семенович. Мен бодум...

Павлов. Сен чогум чүү кижи сен? Бо тайгага аннаар дээш келген сен бе, азы... Чок, эштер! Черле ынчаш мени кончуг берге байдалга киирдинцер. Ийе, силерни сула салыпкан турган-дыр мен. Азиймааның адазының арнын канчап көөр бис! Чүү дээр бис! Чүнүң-бile ол альты төлээр бис.

Болат. Харын... Аргазын тывар дээш, Чамбалдың айдын...

Павлов. Хы. Амыр-ла чүве аа! Бис альт адып алдывьс, а сен айдыны дүжүп бер деп бе? Амыр-ла хөөн аа!

Оксана. Ол боду саналдады. Эки турал-бile аан.

Азиймаа. Василий Семенович, ачам-бile чугаалаштынаар бе?

Павлов. Чок, кызым. Ачан чүнү-даа чугаала-вады.

Цыденов. Мен бодум чугаалажып көрэйн. (*Дал бээр*).

Павлов. Сокса! Ам кым кайнаар-даа барбазын. Даарта сээн-бile шыңгызы чугаалажыр апаар бис, Дондок. Оксана, хамык улусту сес шакта мээнчинге чыыптар сен.

Оксана. Ындыг-дыр, Василий Семенович.

Павлов (*оожурган*). Че, ам бот-боттарыңцаарже көржүп турбайн, тараңаар. (*Эргий көргөш.*) Хып дээн назын үезинде, идегелзиг аныяктар-дыр силер ийин. Ажыл-херээвис-даа бүдүп, дыка эки турдувус, а бо ке-

жээ... Бо бүгү назынымда ийн дугаар ындыг таварылгага ужуражып тур мен.

Болат. Биргизи кандыг таварылга ирги?

Павлов. Аа, ол-даа эрткен-барган чуве-дир ийин.

Оксана. Бир-тээ сактып келген болгашындарда чугаалазындарза.

Азиймаа. Ийе, өөредиглиг-даа болурун канчап билир.

Павлов (*сактып*). Оон бээр он-он чыл эрткен чуве-дир ийин. Ынчан Даг-Алтайга ажылдап турган бис. Коллективизация үези чүве. Бистиц турлаавыс база бир чайлаг-бile кады турган. Уш өг. Та чүү деп аарыг чүве, ол аалдың малы өлүп эгелээн. Ол душта аалдар аразынга улчуп чоруп турган бир хам ацаа келгеш, «ыдыктыг суг бажында хая-даш коптарып чоруур орустар хонуп алган, тайга ээзи ацаа килемнээн-дир!» деп, хүрүүмнээн дээр. Ол хоозун чугааны дыннааш, бир бүдүүлүк эр бистиц ийи майгынывысты өрттедипкен болгай.

Оксана. Кончуг дайзынны аа! Оон сiler канчалдындар?

Павлов. Канчап-канчаар боор, майгыннаардан каражадаан ол-ла-дыр бис. (*Азиймаага.*) Ачаң сүгнүүц аалынга хамаарыштыр чугаалады деп бодай бербэ, кызым. Анаа-ла намдарымдан үзүндү-дүр. Че, ам барып удугулаңар, эртен эрте тураг бис.

Аныяктар тарай бээр. Павлов одаг кылдынга оожум олурун алыр.

Караңгылаашкын.

ИЙИГИ КЕЗЭЭ

IV

Чамзы малчыныц майгыны. Бирги көргүзүгнүн шимелдэзи өскэрилбээн... Хандываа костюм аштан олураг. Ол костюм Чамзыны дээрзү илден. Оон хөрээндэ Күш-ажылдың Кызыл Тук ордени болгаш «Хүндүлелдин демдээ» орденнэр база медальдар чайыннанып тураг. Чамбал кирип үзээр. Чайска кедер плащ тоннуг.

Чамбал (*кактанип*). Дээр-даа дешти берип-тир оо. Бо хире дескилежи бергендэ, ак чайстааш туруп бээр боор.

Хандываа. Чоп кончуг коргунчуг чүвел харын, оглум. Радиога девин чаа хем эриинде аалдар оваарымчалыг: турзун, үер боол болур деп чарлады.

Чамбал (каттырып). Радиога чүү-даа деп чарлаар улус ыйнаан бо. Малчын дөгернип тур бе, че? Альтты эзертээш, баглап-ла кагдым.

Хандываа. Хурал-суглаадан чыда калбас боду — мулдурлап хөлчөк ийни харын. «Альт-хөл чок кижи кай баар мен. Агаар-байдус база баксырап келгендир, наадымнаар-даа шаам чок» деп бо-ла-дыр. «Чангыс аъдыны чанында кижилеринге аайлаттырып алдың ышкажыл. Агаар-байдус кандыг-дыр, кудай багыарлы-ла бээр ыйнаан» — дээrimгэ мун-не чөвшээрешти.

Чамбал. Мээн сүмемни чугааладыцар бе?

Хандываа. Чок, оглум. Аксымга кээп-кээп соксады. Кыраан тудум дедири дам барган ирей-дир ийин. Бодун харын сүмелэ. Сээн аъдыны мен баш минни бээримгэ арай...

Чамзының үнү. Борта чыткан эзер кайыл?!

Чамбал (девидеп). Ойт! Мында! Мында!

Хандываа (сымыранып). Таптыг чугаалаш. Чамзы кирип кээр.

Чамбал (элчоксунунп). Аа... мында даадым. Си-лерниң эзеринерни даштын альтта эзертеп кагдым.

Чамзы. Мен эзер чок альт чедип келдим чоп.

Чамбал. Мээн Чыраа-Доруумда aan.

Хандываа. Сени мунуп алзын дээш, бо оол салыпкан аъдын тудуп эккелгени ол ышкажыл.

Чамзы. Чаас-чарда хей-ле шүүдеп турар кижидир сен пийн, оол. Бодум багай аъдым мунуп алгай мен aan. Ийи холу дозунгүй дуюгзурай берген дээрден башка, кашлагай чуве...

Хандываа. Ашак кижи эртип анчыны моон. Ажы-төл альт эккээрge, могаттынып чүзүл. Ындиг кижи дүүн-не чүге аъдын тудуп албаан сен. Ам чадаг арткың ол ышкажыл. Та, төлөп бээр, та төлевес чувелер. Баргаш, шагдаа черинге демдегледип каг.

Чамзы. Ча, ча анчыны. Альт-хөл дээрge ол сээн хөрээн эвес-тир. Сен чогунда-ла билир чүве-дир. Бо кижи чокта улус-бile аас-лыл кыла бердин. Бодум келтеш чугаалажыр мен!

Чамбал. Ха-ха. Силерниң ажынчып олуарыңарны бир дугаар дыңап олур мен. (*Чамзыга.*) Мээн аъдымны мунуп алыңар харың. Ынчангаш силерниң эзериңер-бile эзертеп кагдым. Байыр-наадым баар кижи багай аyttыг чоруурга эпчок-даа болгай. Дөмей-ле анаа тураг айт ышкажыл.

Хандываа. Суурга чедир талыгыр оран ышкажыл. Шынап-ла бо чаңста багай айт-бile чалдырадыр чuve болза, кара эрээ-дир он. Көстүүмүңү аштап кагдым. Чaa чаңста-кедерин кедип ал.

Чамзы (*шиштирилиг*). Че, шынап-ла, эрте дээре чер ап олуар-дыр. (*Чамбалга.*) Ам канчаар аъдымны мунуп алыр болган-дыр мен ийин. (*Дөгерни бээр.*)

Хандываа. Акша-төгериини арыг идик-хевиң биле кады ол уруксаакта суп кагдым. Инектерни саап ап турбааже — аяспас дээр эвеспе бо. Азий деп кижи ниң канчап барганы ол, чааш инектерни сажжы кааптар чuve болза. (*Үне бээр.*)

Чамбал. Чыраа аyttар чарыштырар апарза, хондур сооткаш, лъдывысты салып көргей-ле силер, малчын.

Чамзы. Көргей aan. (*Ол-бо көрзүнгеш.*) Уткан-кагган чүвем чок боор aa? Че, мен-даа чоруптайн. Иешкилерниң хоюн карактажып тураг сен, көрем.

Чамбал. Ынчанмай канчаар!

Чамзы үнүп чоруптар. Чамбал база үнүп бар чорла, ацаа уткуй Хандываа кирип кээр.

Хандываа. Аа бокта, арай деп-ле аյткардывыс.

Чамбал. Чыраа-Доруг — ам силерни. Өске-башка улус эвес бис, бажы-бile...

Хандываа (*өөрүп.*) Ах, күжүр төлүмнү аарай. Эр кижи ниң экииргээ эки дижир болбазыкпе.

Чамбал. Экииргээш харың, эрткен дүне аъдымны бериптер частым. Аамай чүвелер алыр ужурлуг чүвени албас кылып алдылар ышкажыл. Шорулары ый-наан.

Хандываа. Кымнарга?

Чамбал. Азиймааның өөрү-ле болгай. Силерниң аъдымарны төлээр улус бис, сат деп бо-ла болгайлар. Кымга бээр, бербезин бодум билир-дир мен ийин. Арай деп алдыртпайн үндүм харың.

Хандываа. Амыр-дыр олар! Қажарларын көрем.
Ана азалар-ла аа! (*Майғын эжин бакылааш.*) Ой,
оглум, Азий эжи-бile чоруп ор. Сен хоюус соонче
барып көрем. Бо ашактың аъдын мунуп ал.

Чамбал далаштыг үнүптер. Удавайн Азиймаа биле Оксана геолог
хөректээштерлиг кирип келир.

Оксана. Экни!

Хандываа (*оптуг*). Экни, кыстарым. Эрттинер-
эрттинер.

АЗИЙМАА. Чамбал чүге бистиң аъдывысты мунуп
алган бар чорууру ол?

Хандываа. Мунмайн канчаар, уруум. Хой соон-
че чадаг кылаштаар эвес.

АЗИЙМАА. А бодунун аъды?

Хандываа. Ачанда мундурупту.

АЗИЙМАА (*серт кыннып*). Ачамда! Ачам чүге ону
мунар чүвел?

Хандываа. Чүге мунар чүвел деп чүңүл? Кижи
мунмас — ыдыктап каан аyt эвес, мунуп ал дээрge —
мунуп алган ол-ла-дыр.

АЗИЙМАА. Баштай Чамбал санал киирди бе?

Хандываа. Бо уругнуң чиктиин! Кижи байсаап
чүзүл? Аyt-хөл дугайын мен канчап билир кижи мен.
Оксан, бо эжинниң канчап турары ол?

Оксана. Азияна канчап бардың, эш. Ачаң аyt
мунуптарга, чол хорадаар сен. (*Баштактанып*) Ага, ам-
на билдим. Кымның аъдын харамнанып турарыңы...

АЗИЙМАА (*улам кылыктанып*). Оксана! Оода сен
ойлуктуг бооп көр! Чүнүң-даа билбес кижи чүге артык
чүве чулчуруур чүвел?

Оксана (*кайгап*). Па! Чүнүң-даа ужурун билбейн
тур мен. Чүү болу берди?

Хандываа. Чүү бооп чүү боорул, кады-ла кирип
келдинер ышкаждыл.

Оксана. Ийе. Мен анаа ойнадым ышкаждыл.
Буруулуг болдум эш.

АЗИЙМАА (*човап*). Хамык ужур ында эвес чүве-
дир ийин, Оксана. Бо улус...

Хандываа (*үзе кирип*). Че, че! Соора-ла баар
сен ийин! Эр улус хөрээнгэ киришкен хөрээ чул. Ийи
адагаш кырынга сырая берген турбайн бээр эрт. Оксана

на боже олур, кызым. Ынчап турбайн, бо эжин-бile сүмележип олура, халаттан быжып, даарап ал харын. (*Аптарадан торгу уштуп эккээр*).

Кыстар торгуну сонуургай бээр.

Азиймаа. Авай, мындыг торгуну кайын тып алганың ол?

Хандываа. Черге чыдар эвес, кайын тып алыр боор, садып-ла алчык мен.

Азиймаа. Мынчага чедир чугаалавас-даа-дыр сен але.

Хандываа. Угаан багай болгаш уттуп алыр кижи ышкажыл мен, уруум.

Оксана. Хээзинин чаражын. (*Бодунга уннай туткаш*) Ой, ийи кезек чүве бе, кай? (*Бир кезээ кээн дүжер*).

Хандываа. Ындыг болганы ол-дур аа.

Азиймаа. Садып алган кижи канчап билбес чүвэл, авай. Уш-үш метр, ийи кезек торгу ышкажыл.

Хандываа. Автолавка улузун билбес эвес сен, бөлө-хаара туткаш, октаптарлар болбазыкпе. Ап алгаш часпаан-даа мен. Бир чартыны тон додарлап алыр сен харын.

Азиймаа (*боданып*). Авай, бир чартынын Оксана-га белекке берейн дээш, соңгааргаа мындыг торгу тыптыр эвес. Халаттан даарап-ла алгай.

Оксана. Ол чүнүл, эжим. Сен бодуңга харын...

Хандываа (*айман*). Ыы... Ийе, ийе... Бичал харын. Бодуң бил даан.

Азиймаа (*Оксанаже торгузун сунгаш*). Ма, эжим. Авам биле мээн белээм болзун. Сээн арныңга өнү дыка тааржыр-дыр, көрбес сен бе.

Оксана (*өөрүп*). Ой, Азиянажык! Чүнү-даа канчаар айын тыппас-тыр мен. (*Азиймаа биле Хандывааны ошкагылаши*) Иелдирицерге четтирдим. Мен база силерге бир-ле чүүлден белекке бээр мен.

Хандываа. Ооча, кызым ышкаш чүвени аарай. Белекти чоор сен ону.

Оксана. Мен мону ам бо дораан Б. баштыг кижиғе көргүзүпкеш, келийн. (*Торгузун алгаш үне халыыр*.)

Майгын эжининг Чамбал ужуражып кээр. Оксана аңаа торгузұғ көөргедил, ооң мойнунга ораагылааш, маңап чоруптар.

Чамбал. Көк дәэр-ле бо! Хөктүг-ле кижилер чо-руур чүве аа! Азы акызының торгузу — аныяк кыстарның чүрээн доюлдурупканы ол бе? Бо-даа торгу деп чүве көрбәен амытан ышкаштыр.

Хандываа далаштыг үнүп кээр.

Хандываа (*оожум, ынчалзажок шыңғызы*). Қүү деп алғырып турарың ол, кончуг мелегей! Хамық үйлүдү хайтадып үңүл! Билбәәченеп ыңай чору! Дүрген!
Чамбал. Силер харың чүнү кылып турарыңар ол? Бир кишиниң беләэн өске кижиғе канчап бәэр чүвөл!

Хандываа. Ыра дири мен! Азий мында! (*Шүүт сымыранып*.) Сәэн беләэнни өөрүп хүләэп алды, шәптык катпайн чоруп көр.

Чамбал. Кым Оксана бе?

Хандываа. Ийе. Ийе даадым... Чок. (*Айман*.) Бокандыг кончуг мугулай төл боор. Бар дири мен, бар!

Чамбал. Кымга?

Хандываа. Оо, бурган-на бо! (*Шыдашпайн ал-сырнп*.) Бәэр-ле сыннып турар кандаай кижи сен. Чайста чаглак диләэн хой сен бе?

Хандываа майгынче кирип кээр, а Азиймаа олче сан-дорт көрүп-кен турар. Чамбал ажытталы бәэр.

Үзүктелишикин.

Азиймаа. Че, чүл, авай? Ам-на бүзүредиң бе?

Хандываа (*билбәәченеп*). Кымга? Чүгө бүзүрәэр кижи мен?

Азиймаа (*бодалдыг, дорт*). Чамбалдың аама-йынга. Сәэн каяжар, оптуг аажыңга бырашпайн барды ышкаждыл. Мәэн-бile чүгө ынчаар ойнаар сен, чүнү-даа билбес чаш уруг эвес ышкаждыл мен. Шак бо оюн сәэн назы-харыңга болгаш ие сеткилинге көнгүс таарышпас чүве-дир, авай.

Хандываа (*будалдырып, черде торгуну көрбүшшәан*). Канчап турар кижи сен, уруум. Торгуну чүгө октаптын?

Азий маа. Ол бис ийи нешкинин кайвыстың-даа эвес ышкажыл. Өске кижиниң торгузу-дур. Сәэн хайың биле ээлиг этти эжимге белек кылдыр берипкеним ол-дур. Оода соң кайы хире ыянычын бодап көр даан, авай.

Хандываа. Мәэн-бile ынчаар чугаалашпа, Азий! Мен база сәэн дугайыңы билип тур мен. Сургуул-суюлуңга сылдал, сула чаннаар мен деп бодава! Ам-даа мәэн zagыргамдан үимәэн болдур сен ийин. Кымнар-бile холбажып тураг-дыр сен? Бодан! Аал коданы чаза базың, азыраан малымны безин адып-боолап турганнарын көрбес сен бе!

Азий маа. Төлээр бис, авай. Чүгле эриг баарлыг болуп көр. Кижи төлү каяа-даа чоруур, күш төлү каялаа ужар ышкажыгай. Олар мында анаа-ла келбәэн, күрүне хөрөө -- онза-чугула ажыл қылып тураг улустур.

Хандываа. Аңчыг қылымна! Улчумал кижилер камгалап чыткаш, бодун уштуң. Ыичап турғаш, одун чайлап, оран-чурт чок арттың. Аал-оран тудар, айтырып каан кижиң бар деп...

Азий маа. Авай! Кандыг кончуг кадыг сеткилдиг, доң баарлыг кижи боор сен. Құжур авай, сенден чүнү چажырап мен, мени дыңнап көр. Сөзүм берген таныштыг кижи-дир мен. Соң...

Хандываа. Уруум! (Чаагынче дажыптар.) Орталан!

Азиймаа ыглапкаш, үне халыыр.

Оо, кандыг карғыш диргелгени ол! Чажында безин часкаваан қызымын ам кәэп... Уруум! Азий! (Эжикче дап бээр).

Караң гылап ашикын.

V

Дүн. Дөрткү көргүзүгүн шимелдези. Дең чырындан майтын ишти бүлүртүң көстүп тураг. Кым-даа чок. Қызаңнаашкының чидиг чырыктарының соон дарый қысынчыг лицимирәзикин улашкылаар. Сүггүр чаъс. Тайга хеминин калчаалыг даажы. Мал-маганның дүүрөнчиг алғызының аразындан кижилер үнү дыңналгылаар.

— Хайт-хайт! Хаай!

— Бээр дозунар! Оожургазын!

— Уй! Уй! Ойт! Дайгыр-ла!

— Бажынче маңна!

Павлов түңүнү. Хаай-хаа! Дыка сыйндыр сывырбаңар! Оожургаңар, оожургаңар!

Үннер чоорту оожумнаар.

— Хаай-хай! Күүш!

Сыгырган үннер-даа дынналгылаар.

Хандывааның үнү. Тас хойлар шырыныга берип-тирлер. Бээр хай денер, боже! Боже!

Павлов түңүнү. Пөш дөзү эки боор. Чаглактыг черже дозуңар-ла! Хоой! У-уй!

— Күш! Күүш Ойт!

Хепертен кызаш кынныр.

Хандывааның үнү. Уй! Қанчап барган кудай боор сен! Өрүгүзү өрү, Кудукузу кudu тайлып көр! Өршээ-авыра, улу чылдыг улус боор бис! Булут өттүр кудуруун дыка чайбайн көр.

Чыжырт кыннып, чаңык дүжер.

Павлов түңүнү. Чүү кончуг чүвел, чер безин сирт диди!

Цыденов түңүнү. Көрүңер даан, көрүңер! Баалык кырында ыяш чалбырааштай берди!

Болаттын үнү. Ол-дур! Чанык оду-дур! Ылап-ла дүшкен-дир.

Оксаның үнү. Прометейниң одун көрүп тур сiler бе? Хайыраан пөштү!

Ыт улур.

Азиймааның үнү. Авай! Авай! Шупту бээр келиңер! Үерлээн суг майгынывысты ат кылды!

Майгын ишти чырып кээр. Майгын шимчеп турар.

Эр кижилер эт-септи дажыглап, майгынны адырып эгелээр.

Ыт-шимээн.

Павлов (соонче). Херээжен улус бээр келбенер! Бертинерде кооргал бар. Бо кижини безин ужур шаап турар суг-дур! Ооң орнуунга хойну хайгааранар! (Эт-септи көдүрүп тураллар. Ол аразында Хандываа ужатура чедип кээр).

Б о л а т. Сен, бээр келбе, кадам. Шаптыктава.

Х а н д ы в а а. Чемоданнарны, чемоданнарны дүргедединер, оолдарым.

П а в л о в. Чемоданнарны дажып каалтывыс. Мондургэн ырааңар. Айылдыын көрбес силер бе?

Хандываа биччи чемодан көдүрүп алгаш үнүүтер.

П а в л о в. Оолдар! Бо кадайның соонче барыңар. Барып ушпазын.

Карангылаашкын. Фонарьлар чырыны көзүлгүлээр. Азиймаа биле Оксана алгыржы бээрлер.

А з и й м а а (чидиг үн-биле). Авай! Авай! Туттун!

О к с а н а. Дондок, куду маңна!

П а в л о в. Эрикти чырыдыңар!

А з и й м а а. Ава-ай! Кайда сен?

Ч а м б а л. Бээр-бээр. Дондок! Бо кижи ат болду!

Дүүрөнчиг музыка. Фонарьлар чырыны ында-мында чүтүртүлөннээр. Сценаның мурнуу эрик чер ышкаш көстүр. Музыка оожургай бээр. Прожектор солагай талакы авансценаны чырыдарга, аңаа Хандываа, Болат, база Азиймаа көстүп кээр. Олар Хандывааны онгарып турарлар.

А з и й м а а. Авай, авай! Қанчап бардың?

Х а н д ы в а а (бергедеп). Донгак эр хей-дир...

Уругларым, Донгак кайыл? Эжинерни сугже бадырып алдыңар, Азий...

А з и й м а а. Авай! (Хем уунч.) Дондо-ок!

Прожектор он талакы авансценаны чырыдылтар. Оон чырыныг Дондоктун хөрөнгө ковайтыр көдүрүп алган, Оксана биле Чамбал көстүп кээр.

О к с а н а. Дондок, онгарыл! Туттун!

Ц ы д е н о в. Азиймаа, аваң кайыл?

О к с а н а. Азияна авазының чанында, мыя мында.

Ц ы д е н о в. Чамбал, четтиридим, эш. Сен эвес болза... Ам-даа... Бажымны... база.

Музыка.

К а р аң гылаашкын.

Музыка оожургай бээргэ, рация медээзи дыңналыр:
Музыка.

— «Саян, Саян!» Мен «Челээш»-тир мен. «Челээш» чугаалап тур. Дыңнап тур силер бе?

— «Саян» дыңнап тур. Дыңналыры эки-дир. Чүнү дамчыдар сiler? Дыңнап тур бис.

— Уер үезинде озал-ондак болган. Практикант геолог Цыденов аар кемдээн. Байдалы берге. Ол ышкаш сугга дүшкен хэрээжэн кижи база. Малчын кижи, кайзы-даа берге байдалда. Вертолеттан дүрген чоргуузар. Дыңнадынар бе?

— Билдинди, билдинди. Вертолет дораан ужуп үнүүтер. Вертолет асназы-бile одагдан салынар. Одагдан.

— Сilerни билдивис. Одагдан салынар. Байырлыг.

— Байырлыг, «Челээш». Байырлыг. Дуза чеде бээр.

Музыка.

VI

Ушку көргүзүгүүц шимелдэзи. Геологтарның одаа. Кежээликтей. Одаг кыдында Болат биле Оксана олурап.

Оксана. Бакка бак улажы бээр деп кандыг кончуг чоор.

Болат (*бодалдыг*). Эх, шак ол бак чаяанныг чудуктуүк кайын салдап келгени ол ийик! Азиймааның авазын дозуп алгаш, мырынай-ла эрикке чедиреривистиң кайзызы чорда... (*Дөңмээн часкангаш*.) Дондок алгырыпкан ол-ла-дыр. Тавыландыры сынган чудук чалгыг күжү-бile арынга чүү боор...

Оксана. Бис фонарълар-бile чырыдып турдуус, чудук-даа көзүлбээн ышкаш чүве болгай. Хенертен саарыгланыр черден будуктар көстүп келзе-ле — дазылдыг ыяш болду. Алгырып безин четтикпээнимде сilerни хөмө таварылты.

Болат. Оон чогум унну аар болгаш суг иштинге чораан-дыр ийин. Хай боорда — карак чивеш аразында дижир болгай. Чамбал эр хей болду. Азиймааның авазы-бile сөөртүнчүп чадап чорумда, Чамбал эрес-кашлагай хөделбээн болза, Дондокту чалгыг та кайнаар аппаар.

Оксана. Эжин камгалап ап четтигипкен — ёзуулуг эрес хей... Тайга хемин көрүп чораан эвес, дажий бергенде хорум-дажы козураан, коргунчуг чүве-дир он.

Авазы-бile Дондокту дээш, Азияна-ла сагышсырап at болур-дур.

Азиймаа чедил кээр.

Оксана (*tura халааш*). Чүү болдунар эжим. Чугаалаштыңар бе?

Азиймаа. Василий Семенович геология-шинчилэл экспедициязынц начальники-бile чугаалашты... Кайызын-даа эмнелгеде читтырыпкан, байдалы чүгээр, сагыш човаваңар деп дамчыткан-дыр.

Болат (*чартыктырып*). Ол-дур, кыстар! Бүгү чүве эки болгаш чаагай кылдыр төнер. Хей черге сагышсыраваңар! Сагыш-бile аарыыр, сүзүк-бile экириир. Ам ёске чугааже шилчилиңер.

Оксана. Чүнүн дугайында?

Болат. Чижээлээрge, сөөсkenner-даа бооп болгайла. Өзеннер кыдыглары ак чайт, чаражын көрбес силер бе! Сагышка даады-ла чаш хар, ак сеткил сагындырар-дыр. (*Магадал-бile*.) Дыка-ла орайтадыр чечектелир үнүштер-дир бо. Серин тайганын үнүжү ынчанмай аан.

Оксана. Ак чечектерден айдызап турза-даа, а сеткилди бир-ле бодал шивегейлеп тураг. Амыдырал ангы-ангы талаларлыг дээри-ле шын-дыр ийин.

Азиймаа. Чалыы назын — сөөсkennerниң чечектелишикканиниң уези дег. Авам бile Дондоктуң өрээлдеринге бир куспак ак чечектерлиг сөөсkennerден савага олуртуп кагза.

Болат (*база-ла чартыктырып*). Сөөсkenner дугайында ырлар, тоолдар база дыка хөй.

Чижээлээрge... (*Гитарага кожамык аялгазы-бile*.)

Кымчы сыптаар кызыл сөөсken Кыстап мунар Кызыл-Доруум
Кыйыг санай туру-ла боор. Кырган-ачам чылгызында —

деп, оолдар ырлажып чораан. Чүгле ак чечээ-бile эвес, а кызыл өңү, бодунун быжыг бүдүжү-бile ылгалдыг, ырда кирген үнүш. Таңды сыйнының кызыл сөөсkenни-бile сыптаап каан кымчызын, бир карачал эр Бээжинге баргаш, чүс адан чүгү бараанга хуулдурупканын кырган-ачам кончуг таптыг чугаалаар чүве.

Оксана. Таанда! Ол-даа арай...

Болат. Херек кырында болган таварылга-дыр.

Сөөскеннинң кызыл картын билбес кыдат садыгжы онзагай холуксаалыг дозу будук деп чазыйлааш, хамык бараанын берип алган дээр болгай. Сонуургазында соонда чугаалап бээр мен.

Оксана. Кызыл сыптыг хирезинде, ак чечектиг болганы база уткалыг дег. Кызыл хан, ак сеткил, аваңың ак суду ында сингензиг.

Болат. Мен мынчаар бодаар-дыр мен. Шаанды байлар сөөскен сыптыг кымчы-бile ядыш кижилерни эриидеп чораан. Ынчангаш сөөскен хан дег кызыл картыг, арыг, ак сеткили дег чечектиг болганы ол-дур. Кажан олар чечектелип турал: «хан төкпенер, ак сагыштыг болунар!»— деп, сөглөп турганзыг-дыр.

АЗИЙМАА (боданып, сагышсырап). Ынакшылга төлөп чок хөрээжен кижини дөрт мөчүзүндөн эмдик альттарга баглааш салыптарга, ооң ханы сөөскеннинң кызыл карты бооп арткан деп тыва тоолдарда чугаалап турар. Ынчангаш ынакшылга эр кижилер эвес, чүнү мурнай хөрээжен улус төлөптиг болур кылдыр бодаар кижи мен.

Оксана. Ынчаарга-ла сөөскеннер ынакшылдың болгаш шынчы чоруктуң үнүжү-дүр.

Болат. Ындыг. Ынчангаш Сөөскеннег — ынакшааннарың ораны.

АЗИЙМАА. Ол удавас ынакшааннарың хоорайы апаар.

Оксана. Бир эвес моон кайда-даа чок чаа бүдүмел тывылза, ону ынакшыл деп адаар бис.

Болат. Онза-дыр оо! Ынакшыл азы любовит... таволгит.

Оксана. Чурттуң бир-ле булунундан комсомолчу путевкалыг аныяк оол азы уруг бээр далажып чоруп орар.

— Кай баарың ол, аныяк эш?— деп, оон кижилер айтырар.

— Ынакшылче. Ынакшыл эртинезин тыпчырым ол— деп харылаарлар.

— Ол ынакшылың кайда чүвэл?— деп, улай айтырар.

— Ынакшыл — ынакшыл оранында — Сөөскеннегде дээр.

Чамзы ирэй көстүп кээр.

Азиймаа. Ачай!

Чамзы. Чедил келдим, кызым. Экии, уругларым!
Болат биле Оксана (*чарыштырап*). Экээ-эки.
Азиймаа. Ачай, дыннадың ыйнаан?..

Чамзы. Дыннадым, кызым. Шуптузун дыннадым.
Езуулуг-ла эр хейлер-дир силер. Силер эвес болзунарра
хамык мал кырлып өлүр, аал-оран чок артар турган-
дыр мен. Төлөптиг салгал өзүп олуарынга өөрбейн,
чүгө өөрүүр мен. Күжүр төлдеримни! (*Күжактагылап,*
чытагылаар).

Болат. Ажырбас, ирем. Ындыг таварылгада чүг-
ле бистер эвес, а кижи бүрүзү шак ынчаар кылыш
апаар. Ол кижи бүрүзүнүң хүлээлгези-дир.

Чамзы (*көдүрлүүшкүн-билие*). Совхозтун даргалара
шуптузунга байыр чедирди, уругларым. Директор
боду даарта маана келир. Хамык малды камгалап, ба-
гай көшкүнүң тынын алганы дег... Чүү деп сөглээр чү-
вэл... Маадырлыг чорук-тур, уругларым. Эрес-тир си-
лер. Езуулут кижилер!. Василий Семенович кайдал?
Мен анаа эртинелер черде эвес, а геологтарның чүрээн-
де-дир, ону оон диленер деп сөглээйн дээш. Кайдал ол?

Азиймаа. Майгынында.

Чамзы. Өнүүм сакты бердим... (*Далаштыг чо-
руптар*).

Үзүктөлишикин.

Оксана. Күжүр ирейниң өөрүүрүн.

Азиймаа (*бодалдыг*). Өөрбес арга чок, эжим.
Авам-били иелээн арткан болзувусса... Коргунчуг-дур...
Шынап-ла ындыг турган-дыр. Өршээзин!

Болат. Азиймаа, ол дугайын бодава. Майгынче
бараалынар, кыстар.

Оксана. Че, эжим. Ачанга бараалынар.

Азиймаа. Силер барынар. Мен маана бичии
олурайн. Аяк-сава аайлап кааш, чеде бээр мен.

Оксана. Үр болбас сен.

Болат биле Оксана чоруй баар. Азиймаа кезек олура, одагны көзөл
кааш, гитаралавышаан, боданып орар. Чамбал көстүп келгеш,
Азиймааны эскерип кааш, эпчоксунгандыг ажытталы бээр.

Чоорту айдын дүн кылдыр чырып кээр.

Азиймаа (ырлаар).

Карангыда дүшкен сыйдыс,
Хаяаланып чырып келем.
Кады чурттаар болган эжим,
Каттыраңап чашнаап келем.

Чалым болган харангай ай,
Чайынналып көстүп келем.
Сагыш-чүрээм болган эжим,
Чангыландыр ырлап келем.

Алды-ла айның кыска дүнү,
Аяскан дег ада берем.
Амырагым болган үрен,
Аалынче чанып келем.

Гитара үшү chioрту ырай берген ышкаш дыңналыр.

Караңгылаашкын.

VII

Эмнелге коридору. Эмчи темазынга плакаттар азып каан. Ак шы-
выглыг стол. Уш сандай. Цыденовтуң солагай караан шарып каан
турар. Болат биле Оксана ак халаттар эштип алган болур. Оксана
шил савада чечектерин столга тургузуп каар.

Оксана. Чыдар өрээлиңге аппарып алыр сен. Азиймааның чыгган чечектери-дир. Чаагай чыды са-
гыш-сеткилиңни сергедип, айдызап тургай аан.

Цыденов. Четтиридим, эш. Сөөскеннер чечекте-
ри ам-даа оңмаан-дыр аа?

Болат. Онуп эгелей берген, а бис чайлагның эң
чараш чечектерин эккелгенивис бо. Сөөскеннингниң өзен-
нери кудазынче дөгеринген кыстар ышкаш ак чайт
апарган тургулаар болдур ийин.

Оксана. Каш хонгаш хадый бербейн, чылдың
бүгү үелеринде аккыр аржылдарын ужуулбайн турар
чүве болза көрем.

Цыденов (боданып шүлүктээр).

Кыйыларда сөөскеннер
Аккыр чечээ хадый-ла бээр.
Қыпкан чалыы ынакшылым
Анаа дөмей артарты ол бе?

Оксана. Кандаай кударанчыг шүлүк боор.

Цыденов. Анаа-ла аксымга келген одуруглардыр ийин. Аңчыг чүве бодай бербе, Оксан. (*Оксанадан бир-ле чүве чажырганзыг.*) Ынчалзажбк хөрек-чүрээм өйүп чоруур бодалдарны тудуп чадааш...

Болат. Оксана, сен Азиймааны уткуп баргаш келем. (*Оксана чоруптар.*) Кижилер хөннү — дээр ышкаш, булуттап, аязып-даа чоруур. Диргелип келген кара булуттар ыглай каалтарга, тии чок торгу ышкаш дээр көстүп кээр. Сагыжың өйүп чоруур бодалың бар болза, чажырба.

Цыденов. Чажырар хире чажыт бодалым-даа чок. (*Улуг тынып*). Бодумдан бодум чөгенип, «кижи төлүн хилинчектеп чорааш чоор мен», кылдыр боданы бээр-дир мен. Болат, «кудазынче дөгеринген думаалайлыг кыстар ышкаш» дээриңгэ балыырганы бердим.

Болат. Хей чүве бодава. Аарыг кижиже оожургал херек. Азиймаа авазынга ужурашкан, ам дораан чедип кээр.

Цыденов. Уруу чедип келгенде, ону бөгүн үндүр бижиптер чадавас. Каң-кадык болган, чаныксап чыдар кадай болгай.

Болат. Ужуражып туар-дыр сiler бе?

Цыденов. Ынчанмайн канчаар. Суббота, улугхүнде даштын сесерликке, шупту агаарлап үнүп кээр болгай бис. Бертиг-бежел, согур-мугур дээш, кандыг кижи чок дээр! (*Бодалдыг.*) Эх, чырык өртемчейге аарыг-човалаң деп үүле турбаан чүве болза!

Болат. Сагышсырава, Дондок. (*Портфелинден чагаа ужуулгаш сунар*). Ма, Василий Семеновичинин чагаазы-дыр.

Ол өйде Болаттың холундан фоточурук оскундира бээр. Болат дүрген көдүргеш, кармактай чыдырда, Цыденов тудуп алыр.

Цыденов (*чүрүкчө көргөш*). Оксана Олесьевна. (*Болатка.*) Чажыртынары ам черле болду ыйнаан бо, эш. Чажыт ынакышыл күштүг-даа болза — частыр үези туар. (*Чүрүктү Болаттың хөрек карманынче суккаш.*) Силерге чүгле аас-кежин күзээр кижи-дир мен.

Болат (*чартыктырар*). Бистиң бөлүк республиканың геология экспедициязының шилчирир Кызыл тугун

алган. Дилеп турган бүдүмелдеривистен-даа үнелиг эртииң тылкан хирелиг бис. Чагаңын номчу даан.

Цыденов. Шөлээн номчуур мен. (*Чагаазын кармактан алыр*).

Болат (*элдепсинип*). Дондок, орта кижи сен бе? Чогум чүү дээш чардыгып турар кижи сен? Азы Азиймааның авазынга оон уруу-бile харылзаанаарнын дугайын чугаалаарынга ол чөвшээреведи бе?

Цыденов. Ол дугайын чугаалаар туржук, харын чугааны оон ойзурун оралдажып келдим.

Болат. Чүгэ? Харын-даа таарымчалыг байдал ышкажыл.

Цыденов (*шыжыгып*). Чүгэ деп чүн кижи боор сен! «Сени мен айыыл-халаптан камгалап кагдым, а сен менээ урууц бер»— деп, сөглээр мен бе? Чок, Болат, бо дээрge — кижизиг эвес бодал-дыр.

Болат. Бо чүү дээш шыжыгып турар кижи боор сен? Мен сени дорту-бile чыккыладыр сөгле дивейн тур ышкажыл мен. Чүведе черле аян-на бар болгай.

Цыденов. Хамык ужур ында эвес. (*Боданы бээр*.) Оода-ла Азиймаа маңаа келбээн турары кай!

Болат (*кайгап*). Чүнү чугаалап турарын ол, Дондок? Азы Азиймаага ынак эвес апарганың ол бе?

Цыденов. Үннак мен. Үннак боорда, эмин эрттири ынак мен. Үнчаар артар-даа мен.

Болат. Үнчаарга ам чүл ынчаш?

Цыденов. Бээр олур. (*Болат чоокшуладыр олуруп алыр*.) Азиймаа дораан чедип кээр чадавас, ынчанганда допчулаптайн. Қанчаар-даа бодап келгеш, чаңгыс түннелгэ келдим. Үнчангаш кижи төлүн хилинчектеп чорааш чоор мен кылдыр бодай бердим. (*Шарыгыг караанче айыткаш*.) Чежемейниң-даа эмчилер мени оожургадып турза, бо черле кеди чок боор деп бодаар-дыр мен. Мынчага чедир чүнү-даа көрбедим. Азиймааның авазы база сонуургап турду. Үнчалзажок чугаалаарындан човадым. Кижилерден диригге чарлырының бергезин билип ор мен. Үнчалзажок...

Болат. Дондок, уян болба! Мен бодаарымга...

Цыденов. Адыр, эш! Үзе кирбейн көр. Чугаам доозуптайн. Бодап көр даан, мындыг кижи кочу чугаага кирил, канчап қыстың чанынга чоруур кижи мен.

Чонга безин чованчыг болгай. Чугаалавас-даа болза, оон өөрү «Азиймааның ол кижиzin көрүнөр даан, бузуттук караан көрүп алган, буянныг караан базып алган, ындыг душтуктуң чүзүн сонуургаан ирги?— деп, чугаалашкай. Чок, чок! Чамбалдан «Азиймааның аас-кежиин үлжип көр!»— деп, ужур-чөвүн чугаалаайн бе деп-даа бодай бээр-дир мен. Чүгле...

Болат (*шиңгывы*). Дондок! Сен мээн чоок эжимдаа болзунза, бистиң кыстарывыс дуганын ынчаар бодава. Ынакшыл — чагыртынмас! Ынакшыл — өлүм-чиidimни хай-халапты тиилээр. Оон күжү ол-дур. Сен ынча лыка сагышсырап ундарава. Сээн бо човулаңың дээрge, агаар-бойдустун халавындан ышкажыл.

Дааш. Ооллар эргилил кээр.

Азиймааның үпү. Кайда сүлөр, оолдар? Аза бербээн мен бе? Оксана!

Цыденов чадаже далажынтар.

Болат. Қай баарың ол? Доктаап тур.

Цыденов (*хая-даа көрүнмейн*). Адыр, Болат. дораан келир мен. (*Ажытталы бээр*).

Азиймаа көстүп кээр.

Болат. Чол кончуг далаштын? Аваң кайыл?

Азиймаа. Чогул-дур. Бир кижи келген анаа ужуражып үндү дээр-ле улус-тур. Кайнаар чоруй баар кижи боор. Авамга ужуражып кым кээр деп?

Болат. Мында төрелдеринер чок ийикпе?

Азиймаа. Кым бар деп? Черле билбезим чувэдир.

Болат (*хажызызынче көргөзи*). Аа, аваң бо келди ышкажыл.

Хандываа көстүп кээр. Ол термос тудуп алган, эмнелгэ халады хептиг болур.

Азиймаа. Авай, каяа чордун? Қылаштап турар кижи сен бе, кай?

Хандываа. Қылаштап турбайн канчаар кызым. Мени үндүр бижиir дээн, сени манап турдум.

Болат. Экин, малчын.

Хандываа. Экни, уругларым. Амыр-менди айтырарын безин уттуп алыр-дыр мен але. А Донгак кайыл?

Болат. Өрээлииче чоруй барды. Ам дораан чедип келир.

Азиймаа. Термос-даа тудуп алган — кымга ужуражып чордун, авай?

Хандываа. Қады чыткан эжим-дир ийин. Хоорай чурттуг кижи, хөөкүй дүүн чаа үнгеш, бөгүн мецээ ужуражып келгени ол ышкаждыл. Сүттүг кофе хайындырып эккелдим дээр-ле кижи-дир, күш киирер чүве дээргэ, бо Донгакка база берейн дээш чедип келдим. (Азиймаага.) Ужураштың бе?

Азиймаа. Чок, авай, манап тур мен.

Хандываа. Манап ал, қызым. Чугаалаш... Чамбал келбээни ол ышкаждыл?

Азиймаа. (айман). Чок. Ол чүге кээр деп?

Хандываа. Чамбал дээнде, Донгак қады өсken эжи-бile дөмей кижи-дир. Чугаа қадында-ла ону сактыр.

Болат. Чамбал — эр хей. Кайызы-даа төлептиг эрлер ийин. (Хажызызынче ажытталы бээр).

Хандываа. Ылап-ла ындыг аа, қызым?

Азиймаа мыттавас.

Шынап-ла кайызы-даа төлептиг болганда, шилилгэ сенээ нарын болуру ужурлуг. Мындыг таварылгада чүгле чүрээн билир апаар. Ындыг аа?

Азиймаа бажын согаш қылып каар.

Мени чүнү-даа билбес деп бодава, Азий. Маңаа чыткаш хәйнү бодаан болдур мен ийин. Қандыг-даа ие бодунуң төлүнүң аас-кежиин, оон келир үезин бодаар-ла болгай. Мээн чедир бодавайн, чаңгыс талалап билип турган чамдык чүүлдерим дээш ажынмас сен. Артканын бодун шиитпирле. Ол сээн эрген. Чүгле төлептиг чорукту сагы.

Азиймаа. Сээции шын, авай. Сүмен дээш четьрдим.

Хандываа. Қыска үениң иштинде кымның каньыг-эки талалары көстүп, идегеп, болурунуң аргалары

барын бодуц көрген сен. Доңгакты манап ал, қызым.
Мен сенээ шаптыктааваайн. Чугаалажыңар.

Болаттын соонче чоруй баар. Цыденов көстүп кээр. Олар **богбогттарынч**е дап бергеш, көржүп алган турарлар. Музыка. Херелденчек чырык, ону өттүр Цыденов биле Азиймааның чоокшулажып келген, чугаалажып турары көстүр. Чоорту бир талазындан Болат биле Оксана, а өске талазындан Хандываа көстүп келгеш, оларже көрүп тура, байыр чедирер дээнзиг улур базыптарлар.

Кө же ге.

Шүлүктөр

Степан Сарыг-оол **УЛУГ ШИМЧЭЭШКИН**

Хар чок эртен. Эрте час-ла.
Харын Каа-Хем эрте откуп,
Хамык шуглаан аартыксаанзыг
Калбаа-бile чууктап чыткан.

Апрельдиң чээрби бири.
Ам-даа куу час хевээр чүве.
Ынчалза-даа бөгүн онза —
Ыр-шоор — шимээн чуртту долган.

Бүгү Тыва эрте турган
Бүргег эвес хөлчок каац хүн.
Дагжап шимчээн шимээн-дааштан
Даглар, хемнер чаңгыланган.

Кызыл хоорай мырай хөктүг
Кымысскаяк доюолгаизыг!
Чурттакчы чон субботникче
Шупту бир дем хайнып үнген.

Чүгле кижи хөлзээн эвес,
Хүүрек, балды, ширбиил безин
Бүгүдэзи чаржып үнген.

Кыйги, каткы, чугаа-сооду
Кым-даа оожум олуртунмас!
Кырган, чалыы, школачы
Кызыл улуг субботнике!

Хүннүң чаагай байырлалы,
Күштүң байлак хайыралы —

Акы-дуцмаа, Вьетнамга!
Ажы-төлгө — ясли, сад!

Дыңзыг-дыңзыг туттунунар!
Тыпкан олчаң — чонга кежик!
Ленин башкы эгелеп каан
Ишчи кызыл субботник бо!

Шак бо кыйғы бүдүн хүнде
Чалгаан далай, чайык, чаннык!
Үргүлчүлөп дыңналбышаан,
Үзүлбестеп туруп алган.

Қайғамчык бо чаңғыс хүннүң
Қандыг үүле бүдүргесин
Делегейде бүгү чурттар
Дешпий дыңнаан магадап тур.

МЭЭН ТОЖУМ

Тожузунда, Тере-Хөлде
Доозазында акы-дуцмам
Даргат, чогду, карагаштар
Тарап, эстип чиде бербээн.

«Ыяш чурттуг черликтөр» деп,
Ыя көрбейн, ынак чор мен.
Иви-куудай — кол-ла малы
Ишти-хөннү — «киштиң кулаа».

Бедик сыннар, шапкын хемнер
Бергээ өскен мерген аңчы
Чажыттары ону мактаар:
Сагыжы ак, хүндүләэчел...

Қааң, бораң кандыг-даа өйде
Караа көску, кулаа дыыжы
Оруун часпас, черни таныыр
Олут орбас, эрес-кежээ.

Элбек-байлак чуртувустук
Эрте шагдан ээзи болур

Хамсараның, Өдүгенниң
Кадарчызы, ивижизи.

Топтуг, ханы карак базыны
Тожу кызы кайын эндээр
Өңүктернин хайыралыны
Өдүген сын кайын дуглаар.

Арга-сынны берге дивес,
Аңчыларның хеймери боор
Биченмаа деп кызы-бile
Билзек солчуп ойнаар-даа мен.

«Акывыстың чиктиин!» дээштиң
Ай, хүн чырып хүлүмзүрүүр.
Эмин эрттири сиңникпейн көр,
Эжишки боор оюн эвес...»

Бодамчалыг ындыг сөстер
Бодандырбас арга-ла чок.
Топтуг чарап аңчы кыстың
Дорт адый чүрээнгэ дээр.

Тожузунда, Тере-Хөлде
Доозазында акы-дуңмам.
Даргат, чогду, карагаштар
Тарап, эстип чиде бербээн.

Леонид Чадамба

ШУЛУҮЦЕРГЕ ҮРЛААР СИЛЕР

Акы-дуңма улузувус
Ажы-төлү — шүлүкчүлер,
Аныяктар — оолдар, кыстар,
— Амыр-ла, ыңар. Экий, экий!
Ак-көк хемнер чурту Тыва
Ажы-төлү аалчыларын
Ак чөм кудуп, дөржे чалап,
Ада-ие дег куспактады.
Россиявыйс чечектери —

Оолдар, кыстар шүлүкчүлөр —
Орус, тыва, белорус дээш
Осетин-даа, татар, молдав,
Украин, эстон, грузин, туркмен,
Удмурт, якут, бурят болгаш
Алтай, казах, калмык, кыргыс
Аян тудуп шүлүктеди.
Арын-нүүрнү көрүшпүшаан,
Атты-чолду айтыржып-даа,
Ажыл-ишти хөөрешкештин,
Адрестер солуштувус.
Ыдык бедик найыралдың,
Ыры-шүлүк — чечен сөстүң
Акы-дунма байырлалын
Ак-көк хемге эрттирдивис.
Тыва черниң чарапш байлаан,
Дыннаар туржук, көрдүңер-даа —
Чүректерден ынааңарны
Шүлүүнерге ырлаар силер.

ЫНАК ТЫВАМ

Танды — Саян аразында,
Гайлыш баткан Улуг-Хемде
Таныш-көрүш ырлап алгаан
Даглыг, хемниг ынак Тывам.

Эзир күштар ужуп четпес
Эңмек бедик даглар чурту —
Эрте шагдан малчын уктуг
Енисейлиг эргим Тывам.

Үшкамзыраан хүннеп чыдар
Ыдык, бедик тайга, сынныг,
Ыраажылар алгап мактаан
Ынак төрээн Совет Тывам.

Мөңгүн бөрттүг, эртинелиг
Мөңгө чоргаар даглар бүргээн —
Мөчек-мөчек шыңганинарлыг
Мөгө-начын Совет Тывам.

Куржаанғылыг көк-көк даглар
Күспактап кээр, ынакшып кээр,
Кудагайлар ырлап ханмас
Кудукту дээр — ынак Тывам.

Қашпал, кадыр бедик даглар
Каржы дөңгүн көзүлзе-даа,
Эргээн көргөн аалчы кижээ
Эргеледир эргим Тывам.

Тайга, сыннар угулзалаан
Тараа, малдыг сураа алгаан
Тайбың болгаш найыралчы
Даглар чурту — ынак Тывам.

Александр Даржай

ҚЫРГАН ТАРААЖЫНЫҢ ДЭЭРГЕ СӨЗҮ

Дээр адам!

Он беш хондур чаыстап келдиң!
Оя чип кээр изиг хүнде ырмазырааш,
«Оода чааптар кудай болза!» дижир улус
Оозун бөгүн уттуп алган,
сени хөлчок
«Дежилген!»— деп,
бак сөглеп,
каргап турлар.

Дээр адам!

Орук-чирик муңгашталды,
Ол-даа канчаар,
кеесен сиғен чыдырыр четти.

Чайны өттүр

чагбайн-чагбайн,
өжешкен дег,

Сараат-хөпээн салыр өйде кудуп келир,
Тенгер-ле бо,

тений берген кудай сен бе?

Дээр адам!

Сес чыл улай халының көрдүм.
Делгем шынаам

дерим-билие суггарган мен:

Сайын санап ойнап чораан хемимниң суун
Чаа дозуп,

артыы-иштии ховуларда

Кулак тырткан

тарааларны тынгаргаштың,

Курлак чедир

өстүрүп каан оглуң-дур мен.

Дээр адам!

Хөлү эрткен чазың саарба!

Дескилештир үнген тараам чиглетпейн көр!

Бөгүү сенээ

бурган саадаан өктаргаң деп

Мөгейбес мен.

Кечим шөлдүг чоруур шаамда,
Чанык мынаар —

таңды бажын доюлдуруп,

Чалбыыш оттуг согунарын ада бээрge,

Чалбарымны Хайыракан дыңцаан-дыр деп,

Чажыг судум

ыдамнааштың, сенче өргүп,

Чазың дагып,

ыдыкшыдып

чордум ийин.

Дээр адам!

Ие-Черге дениээр болза,

Дендий дошкун, кадыг-шириин

чаныг-дыр сен.

Хөртүк харны

хөрек чедир

уруп чордун,

Хөлдү-хемни

сыскай ижип каалтар чордун...

Ынчалза-даа

дискектенип,

соя дүжүп,

Үрмам сынып,

сенден өршээл дилевээн мен.

Малды чутка бастырбаан мен.

Хову-шөлгө

Мажак безин арттырбайн ажаап чордум.

Дээр адам!

Өйү эрткен часты чоор сен,

ҰЗУН ОРУК

Арт-сын ажыр узун орук
Аргамчы дег шөйлүп бар чор.
«Оруувусту кыскаладып
Олурар-дыр, оол!»— дигеш,
Баарымда саадаан дарга
Анаа бөдүүн чылгычы дег,
Арны чырып, сырныналдыр
Бадырыпты. Сактырымга
Шывадапкан сыйдым ышкаш,
Шылагданчыг узун орук
Чырылыш келген ышкаш болчук.

Аравысты үзе кирген
Албан-дужаал ханазы чок,
Чаңғыс ие төлдери дег,
Сагыш-чүрек катчы берген,
Тывавысты алгап-йөрээп,
Дыңгылдаілап тутсуп ор бис.
Чажыргаш чоор, артче үнүп,
Чажыг чажып, таңдывыска
Чұдуп эвес, сесткил арыны
Сузугләштиң туткан-даа бис.

Ыңдыг-мындыг бедик сөстер
Ынаар-мынаар оқтавады.
«Хөгжулде дәш күжүм өргүп,

Хөйнү кылган кижи мен!»—деп,
Хөрээн шанчып мактанды.
Бистиң чоннуң ажылгырын
Бирден бир чок хөөрөп орду...
Ону таалап дыннаарымга,
Оран-таңдым, хову-шөлүм
Оиза чараш апарғанзыг,
Артың кыры бедигээштен
Ажык-делгем көстүп келчик...

Чамдык улуг даргаларны
Чаңгыс эввес дыннаап чордум.
Аалга-даа, хову-шөлге:
«Ажылыңар багай-ла!»— дээр.
Эки чүве эскерзэ-даа,
Эскет чоктап эрте-даа бээр.
Бажын иштеп дойлуп чоруур
Байгы бодал: план, сан-түң —
Чурагайлар кижилерден
Чугула кол черде турап.
Кончуур-хыйнаар, мойнун кагыыр
Холун ол-бо чаңгыгылаар...
«Угааныг эр чораан чувейн,
Угда-даа чок барып-тыр!»—деп,
Улуг улус чөгел төдүп,
Адазың адын адап,
Артынга-ла чугаалажыр...

Мээнц бо даргам нүүрүнгэ
Менээргелдин чамы дэгбээн.
«Чон дег улуг күчүтен чок,
Чон дег бөдүүн угааниыг чок,
Оон-бите демниг чорза,
Оксан-даа — хензиг хөөлбек,
Таңды безин ыңай тей дег,
Дага чокка үнүп болур.
Чонум мени кижи кылып,
Чолдуг дөңче үндүрүп каан.
Чон дээрge — гений-дир— деп,
Чоргааралдыг сөглөп орда,
Коммунистиң арыг чаагай
Холун дыңзыг тудуксаан мен.

Арт-сын ажыр узун оруқ
Аргамчы дег шәйлүп орду.
Баарымда саадаан дарга
Чылгычының ырын-ырлап,
Шынаа-шығын сакты-сакты
Баштак чаңын чаңнап олур.
Улуг албан-дужаалдыг бол,
Уруг чашта чаңын салбаан,
Улуургактың хевин кетпээн
Бөдүүн эрге сеткилимден
Мөгсүйген мен. Эр хей чорду.

Салчак Молдурга

БҮЗҮРЕЛГЕ ХАРЫЫ

Эр бот шаанды эндең-даа боор,
Эрик хая буступ-даа боор,
шыны херек:

Қажан-на бир кенен чордум,
Хамаан бе дээш,
Хая көрнү бербээниңгэ
четтирген мен!

Қара чудук андарылбас,
Қара баштыг кижи төлү
ковайып кээр:
Талаар шакта холуң сунуп,
Тала тыртып,
Даянып кээп турагынга,
дузалаан сен!

Шаг шаа-бите хевээр турбас,
Чавылдак оът көгү-бите
олчаан турбас:
Эки мөзүм эскидин тып,
Эң-не баштай
Ээ көрнүп келгениң дээш,
хүндүлээр мен!

Дузалааның кырын орта,
Дузан әреп, идегелиң
хойлаткан сен,

Дузалааның кырын орта,
Дузам эреп, идегелиң
хойлаткан сен,
Бүзүррээриң магазында,
Бүгү чүрээн
Бүрүн өргүп чорууруң дээш,
ынак-тыр мен!

Амыдырал дептеринге
Ажыктыг ис — холум изин
чуруп чорааш,
Ачы-дузаң хүннүң сактып,
Адым-бile
Адың кожа артып каарын
кузээр-дир мен!

СИГЕНЧИЛЕР ДУЭДИ

Оолдар: Кестирикчи оолдар соондан
Херээженнер чоруп орда,
Хаяалыг хүн артывыстан
Хараан ышкаш, чараш силер.

Кыстар: Диырбааш туткаш, сиген бөлзэ,
Дыраан ышкаш, шевер-даа бис,
Айыыр алгаш, сараат салза,
Акылардан калышпас бис.

Оолдар: Сиген хептеп, кумзалаар бис,
Шуудукчуус болзуңар даан.—
Чинк эвес үлүүңер дээш,
Чүктен чүкче мөгеер бис.

Кыстар: Кызымак-ла болзуңарза,
Кыстарынар тура дүшпес,
Чүгле кызыл күжүн эвес,
Чүректериин харамнанмас.

Оолдар: Ажыл соонда чемненирге,
Ажынгыр-даа, амданныг-даа.
Кыстар холу эң-не чемзиг,
Хырын туржук, сеткил тодар.

К ы с т а р: Ажыл-ишчи дернәрни
Аяк тудуп, чандырар бис.
Ажыр норма күүсеткенге
Артыкка-даа салып бээр бис.

Ш у п т у: Холу дыңзыг, кошкаш дивес
Сигенчилер үүле-хөрөэ,
Чиртилээн ыр, оюн-баштак —
Хову-шөлдүң үнү бо-дур.

«ДАМЫРАҚТЫҢ» ҮРҮ

«Дамырак» аттығ агитбригадалар колективтеринде

Дамырлар дег орук,
Төнмес-батпас чорук
«Дамыракты» кый деп,
Дөрт шаг дургу шөйлүр.

Бедиктерде, ырак
Менги дөстүг булак —
Бригада «Дамырак»
Бир-даа ырын үспес.

Үрүңар чүл дизе:
Үннак чурт, чонувус,
Партиявыс сөзү,
Маадырлыг ажыл — ол.

Бригада, фермада,
Үүле-иш санында,
Үнүвүс дыннаваан,
Билбес-даа кижи чок.

Чону-билие кады
Бергелерни эртер,
Соок, изиг, хүн, дүн чок —
Белен бис, өңүктөр!

Дамырлар дег орук,
Төнмес-батпас чорук
«Дамыракты» кый деп,
Дөрт шаг дургу шөйлүр.

ЭКИИ БЕ, ЧАЬС

Шаары — дээр, чер аразында
Саар кадак — буулут, туман
Чайык дүргээн ээрий, шуудуп,
Салган дүк дег дыттып кел чор.

Дирижеринүц согуну дег,
Кызацнаашкин шөйлүп дээргэе,
Кым-на дүнгүр соктапкан дег,
Динмирээшкин көңгүрэй-дир.

Чаашкин бажы — өлдү-шыкты
Чаңгыс дамды ужуктан кел,
Эрнимден кээп ошкай каапты,
Экий ындар, баштайгы чаъс!

Узүлбес кан өрүм дег чаъс
Кара черже ээрлип турда,
Үрде душпаан амыраамныц
Карааныц өл чажы-даа дег.

Часкы деп күш чалгыны дег,
Чаргаш майгын башта туткан,
Эрткен-дүшкен чонну көөрге,
Эжеш, хөй өн мөөгүлер-ле!

Эрткен кыштыц шылаг-могаан
Эгинден чуй шапкан ышкаш;
Магалыг дүш — чайгы чаашкин
Мага-ботче саарлып турзун!

Зоя Намзырай

КҮЗЕЛИМ ОЛ

Кеккүр дээрниц хиндиинде
Хөлчок ырак ужуп чор мен.
Дөвүн куду даглар, хемнэр
Төрээн аалым көрүп эрттим,

Чүзүн-баазын өннер-бile
Чуден чааш каастанган
Чырык хаяа черни база
Шырай киирип шуглап алган.

Булут өттүр көөрүмгө,
Мун-мун кожаа сырыйтынган:
Удазын дег чинге хемнер
Удур-дедир чайнаап чыдар.

Черим каазы, уяи ыры
Сеткилимгө чангы болду.
Оон ырааш, хөрээм өөр
Ону ырлаар — күзелим ол.

ЭСКЕРИГ

Сени көөр мен — сеткилимгө
Чечектиг час дүшкен дег боор.
Сыдым четпес чалыы назын
Сынны ажыр көзүлген дег.

Сайлыг элге сайланактап,
Чажывыстан ойнаап өскен
Шак ол өйнү бодап кээрge,
Сагышка арай кударанчын.

Эрте чазын динмирээшкүн
Эгэ даажын дыңнаап өскен
Өөрүшкүлүг хүннеривис
Өл-ле хаак дег өпей ырлыг.

Дүрген-чаашкын кудуушкуну
«Дүгдээн өөвүс чулундуар».
Ойнаап өскен биче шаавыс
Ойнун-чиктин чечээ-ле ийин.

Хая тиинде кажык, чинчи —
«Каш чүзүн малывыстың»
Кандыг янзы турарын ам
Кайывыс-даа көрүп чоруур.

Шагда тиккен сайзанаавыс
Чарашиб-дажы хевээр-ле-дир.
Чаңгыс бистиң иштрайывыс
Шала өске апарган-дыр.

ШҰЛУҚТЕР БООП ХУУЛА БЕРГЕН

Бұғу чүве сеткилимден
Бұры ышкаш хадый бербәэн.
Чайғы дүнінүң айдынында
Чаңгыс сени бодап кәэр мен.

Сәэң-бile ужуражып,
Чeже шакты эрттиrbәэн мен.
Уяранчыг хектин үнү
Угаанымда сиңе берген.

Өөрсенир дәеш ырак черже
Өөрүң-бile чоруп турдун.
Чанып кәэриң манаң албайн
Чазыг кылдым... Салымым-дыр.

Сөглеттиммәэн хомудалым
Сөөлүнде билип алдым.
Чүлдү-чүрәэм сенәэ ынаа
Шұлұқтер бооп хуула берген.

Артық Ховалығ

ЧЕРИМ-ИЕМ — ЧЕМГЕРИКЧИМ

Андарган чер
Айдыс чыттыг
Чаткан шиrtleк сырны ышкаш,
Сырый дыргак изи-даа дег,
Шыйылары хәэленир.
Шыдар ирей хаваан орта
Сығылары сагындырар —
Чажындан-на черин тарып,
Аңдазынның бизин углап,

Аът соондан базып келген
Адыштарда хавырыктар
Артык сөс чок херечи ол.
Угун салгаан күдер кара
Оглу Сандан тракторун
Оргу ховаа сала кааптар:
Сыдым чедсер чергө эвес,
Шынаа дургаар тараа чажар
Угулзалар артып калыр...
Чоолбурап бады келген
Чоорган дег ногаан хээлэр
Көккүр дээрни хаажылай бээр —
Хөлбенчиннээн сыптар самнаар,
Черниң кежии карак өөртүр.
Дазыраарган шөлүү көңгүс
Таныттынмас чоргааранчыг.
Пөкпек баштыг кызыл-тазы
Бөөлденип бырланнай бээр.
Бункерден баткан тараа
Саарлып турда, онза ырлыг,
Чаржалаштыр алдын херел
Мун-мун өңнер доюлдураг,
Черим — ием
Чемгерикчим.

Чкалов Мандынычы

МЭЭН ТЫВАМ ЭРГИЗИНЗЕ

Улуг, делгем чуртувустун
Улузунун шуптузун-даа
Аалымга чалап кирип,
Аргыштырар күзелдиг мein.

Төрээн, өскен чериң ырак,
Дөрбет, алтай, казах-даа бол,
Менгизинин суунга чунун,
Мээн Тывам эргизиңзе.

Сарыг, кылын өремелиг,
Сарлык сүдүн аартазыңза,

Шаанак, артыш чыдын тынып,
Шашпал сыйнын харазыңза.

Иви мунгаш, кишти сүрүп,
Тожуну-даа эргээй-ле бис.
Изиг, соок-даа аржааннарын
Доозазын көргүскей мен.

Эрзин чедип, чээрэн санап,
Эйлиг-Хемден балыктаай бис,
Кобалт, асбест берип тураг
Комбинаттар көргүскей мен.

Далай ышкаш тараа чалгаан
Танды эдээн эргий каккаш,
Дагда хоюн доскан кыска
Таныштырып чедиргей мен.

Чазык, бөдүүн тыва чонум
Чаңчылдарын сонуургаай сен.
Хөөмөйжиниң, сыгытчының
Хөглүг ойнун магадаай сен.

Танывазым ырак өңүк,
Далаш чокка оожум чоруп,
Төрээн Тывам эргизинзе,
Төлү мен дег ынакшырып сен.

Сылдысчыгаш

Степан Сарыг-оол

ЧИКСЭЭМ ХАЙНЫР

Чуртууста чимис катты
Шупту чуруп, санавас мен.
Адын, өңүн таныры туржук,
Амдан, чыдын эндевес бис.

Чазыг чокка кажан чирил?
Частан көрүп эгелээр бис.
Чайын кидин июль турда,
Шангыр-өле: чиксээн хайныр!

Чазыйлаан ан адыг ышкаш,
Чаза базып үрээрлер хөй.
Ажыг доң кат чулбарлава,
Ажы-төлүн хораннава!

Август ай, сентябрь ай:
Авай, ачай — оран таңдым!
Сылтар угбайн эглип баткан!
Чып, ажаап үүжелээли.

Адыр оожум! Сылтар сыкпа!
Амзап көрем, чаагайын!
Кончуг шевер камнап, төкпейн
Кочалыңче өөрүп саап тур.

Сүүзүн чулуун хандылап чиир,
Сүтсүг чаагай чүү-даа чемин.
Харам чок бээр төрээн черниң
Хайыразын алгап ырла!

Кырган, чалыы бүгү чонга
Кым-даа кылбаан витамиинер
Аптекада, садыгда эвес
Арга, сында — бойдузунда.

Салим Сурүң-оол

БОРА-ХИРИЛЭЭЛЕР

Мен өгге төрүттүнген кижи мен. Мени эц баштай дашкаар үндүрүп эккээрge, күш аймаандан бир-ле ду-гаар көргөн күжүм бора-хирилээлер тур боор, чүгэ дээрge олар аал коданындан кажан-даа ыравастар, төп каан күзүрүмгэ бөкперлежин чыглын алгац, чөм тогланчызын чыып чиген, хөлчок-ла мыжырашкан олуар ышкажыгай, а чамдыктары өглерже хана адаа-бile киргилеп-даа келир чүвс. Амгы бо шагда-даа хоорай, суурларда олардан хөй күш чок. Қөскулени база кончуг. Бажын бүрүзүнде уяларлыг. Барык базым бүрүзүнде, койгун ышкаш, бо-ла хокпангырлап чоруурлар.

Эрткен кыштың бир эртенинде кадайны кыйгырдым:

- Эйт, бээр келем!
- Чүл?
- Харын бээр келем.

— Кухняга турган чуве, чедип-ле келди. Дашкаар айыттым. Демгим сонга ыяжынга баартактанып алгаш, чувезин чидирипкен чүве дег, ыңай-бээр хараттынгаш, чүнү-даа эскербеди ышкаш. Оон менчэ эргилип келди.

- Чүл?

— Дөө теректерде күшкаштарны эки көрүл тур. Со-лун чүве көөр сен — дидим.

Кадай дылын ужуулгаш: «Оларны кижи көрбээн бе. Багай бора-хөкпештер-ле-дир» — деп чугаалаттынып, дедир базыпты. Харын кым-даа ынча дээр ийин, шынап-ла оларда кижи сонуургапкы дег чүү деп, аал малы-бile дөмей, кымга-даа билдингир амытаниар ышкажыл. Мен база-ла ынчаар бодап чораан мен.

Чо-ок, кайын ындыг боор, ындыг эвес чүве-дир. Оларны амыдышыралында онзагай талалар база бар чорбадыве. Оларның чамдызызын чаа эскерип чор мен. Бирээде, берге үеде бот-боттарын деткижери — азыран-

чыры кончуг-дур. Соок кыжын оранның чүү-даа азы хырнынга кызагдады бээр болгай, а хар улуг дүшкенде чуден дора. Хоорай чурттуг бора-хирилээлерде үүже чүү боор, чүгле кижилер сартын манаар ышка-жык. Хөөкүйлөр боостааже ажырыптар чөм дилеп, хүннү бадыр далбацайып-ла хүнзээрлөр. Чыккылама соок хүннерде тоң берге, ол-бо ужуп тургаш, чамдыктары чаштап өлгүлөп-даа каар. Оон аңғыда хар чаапканда база бергедей бээрлөр. Мынчап барган таварылгада кижилерниң дузазы херек.

Мурнунда күш чөмгерери сагышка-даа кирбейн чо-раан. Ам кыш келир-ле, база бир кылыр ажылым ол апарган. Чөм дээргэ чүү боор, чиген чөм артын — колдуу-ла хлеб тогланчызы, ол-ла. Барык эртеннин-не кадып калган кескиндүү хлебти оларның аксынче сыңа бээр, боостаазынчө ажа бээр кылдыр үүреди соктааш, сонга дужунда тарып каан ыяштар аразынга, чок болза калбак ыяш, чок болза тапталган хар кырынга чажып каар мен. Бора-хирилээлер хары угда сөктүп келбес, уурук-сууруктап келир чүве-дир. Баштай чаңгызы ужуп келгеш, чижээлээргэ, көгө-бугалар ышкаш дораан-на чөмни үглей бербес, ыяап-ла чанында ыяшка хонгаш, ёөрүү медээлээри-ле ол боор, «чик-чик!» деп эдип орар. Оон бирээзи ужуп кээр. Оон база бирээ... Келгени-ле баштайгызы-били дөмей, база-ла чөмниң ча-нынга хонуп аар. Оон салып каан чөмче уурук-сууруктап ужуп баткаш, чөмненип кирилтер. А бирээзи халдан болгу дег дайзындан камгаланыры ол чүве ыйнаан, бедик черден харап орар. Чунмалар ындыг боор, өскелери оъттап турда, бирээзи хая кырында турулкан таңынчлап турар, ол ышкаш. Оон аңғыда бора-хирилээлерде ажырымчы чүве чогун база билдим. Төп каан чөм чеже-даа хөй болза, токту же үнгүп олурбас-тыр, хлеб тогланчызын бичии думчуу-били каш соктаан соонда, чанында ыяшче ужуп үнэ бээр. Оон орнунга таңынчлап олурганы кээп олуруптар. Ынчаар-ла элчи-солчуп чөмненир чорбадыве. Оларның оозун чугаалап бээр дээш, кадайны кый деп чыткан болбазык мен бе. Бир эвес оларны чөмгереринге меңээ дузалажып турган болза, харын ол менден-даа хөйнүү эскерип каары чадавас.

Күулар Экер-оол

ЭШ КУШ ӨЛҮРБЕС

Аныяк Чыргакының Ак-Эл бажынга кезээде кадыкожа чоруур кезек өглер чайлаан бис. Хемни оруктай кеже берген кезек дыттар аразынга сайга кара чогдурлары хадып чоруур, шевер мага-боттуг ийи дуруяя узун, сүүк қылдыр эткилеп каап, чалғыннарын далбанадып, оъттап чоруурлар чүве. Аалдың бир ўе оолдары чаны-бile эртеривиске, бистин жана чедирбезивисти билгензиг дээргилеп кылаштажып мөгейгилеп каарлар.

Хөй өглер хойларын ээлчежип кадарар. Ээлчегиниң төнчүзу — Өлзей-оол-бile бистин. Үүргенелиг Узун-Чазыга хойларывыс аш-оъдун үндүр кадарып алгаш, молдургаларывыс чарыштырып тур бис. Мээн мунуп чоруур Тел-Шилги дээр чыраа молдургам эжимниң молдургазынга четтирер ужур чок. Кымчы безин кактырбас ылгын. Челип оргаш, хенертен даалыктай кагылаптар.

Хүн бедип, изий бергенде, хойларывыс боттары хем эриинче шуужуп кирип, девээлиг кара дыттар доорзунда чыткылап алдылар. Сугну кежир ушкан ногаан бүрүлүг шивиниң будуктарын эжим аяар ажыдып бақылааш, алгыра берди.

— Балык дээргэ «көк эйт», улуг-алыны, та чеже чүве!

Эжимниң чанынга чеде бергеш, бақылаашче эзге бээримге, долбанналчак ногаан чакпаларлыг, кызыл кудуруктуг кадыргылар аксы агаранаңып, суг дүвүнде чыскаалыпкан салдап турлар.

— Дүрген халы, дузак сыптаар талдан сып эккел! — деп, Өлзей-оол мени айбылай-дыр.

Сүүк ак талдың адырын чара соп алгаш, эжимче тудустум. Шокар пөс хөйлениниң өөк лижизинге халаңнадып алган чоруур айт кудуруу дузаан чешкеш, дырышкаан чидир ыяшкан тырткылай каапкаш, сыпка баглай шаап алды. Өлзей-оол дузаан ээремче суккаш, доораан хөлчок улуг кадыргыны ушта шелип эккелгеш, дөнмээниң кырынга чыпшыр ыйып чыткаш, танактан апты. Амыраанывыс-даа медээжок!

Ээремни адаандан, үстүндөн чушкуурумга, чүглө суг дүвү ҳайныр. Ынчап тургаш, алдыны шелип алды-выс.

— Балык дээрge эндерик, улуглап тур мен. Арай оожум чушку, шиве — деп, эжим чагый-дыр!

— Дузактап турда, паштан илбек-бile эyt эзип турганзыг, ана амыр эр-дир мон — деп, эжимни мактадым.

— Дизигден белстке, айлашсын — деп, эжим мындыг.

Өлзей-оол менден биче-даа болза, балыкчызы кончуг кижи. Устүnde аалдың оглу Шырдамчык буга эзертенип мунуп алган, дүүрге чүктээн бо чортуп келди.

— Ужа, ужа! Күжүр эрлерни! Мында кижи билбес хөй балык турган чул?! Силер ам болунар! — дидир.

Дужувуста сайды чораан дуруяларже дүүргезин арны-ла берди.

— Хөөкүйлерни атна, акый! Улуг ийи шокар чуургазын көргөн мен, дүгдө куу төжек баарында төрүп алган чораан — деп, Өлзей-оол Шырдамчыкче хүнгэ чылчырыктаан карааның бирээзин базып алган чанып чугаалай-дыр.

— Когжуугур күштарны кээргээш чоор сен, сээн азыраан малың эвес — дээш чудуруу-бile дап бергеш, шиви кырлап сугну кежинти.

Оолдарын каап чадап, ээритинип турган күштарны Шырдамчык олура дүшкеш, бөөлдей каапты. Боонуң даажы дужувуста эзимде чангыланы берди. Дуруяларның бирээзи ол-ла черинге салбайып кээп дүштү. Эжи ушкаш, ыравайн хонуп алды. Боллапкан дуруязының чанынга чеде бээрge, бакка дегген, кижинче чалгыннарын херип алган шурап олур. Оолдарын хопталаан боор. Шырдамчык кезек дедир халып оргаш, тира дүшкеш, база боолапты. Дуруяя чалгыннары-бile кезек чер улдап чыткаш, шимчевейн барды.

— Ол боор көрем, кижидиве халдап турар дайзын боор бо, огум төнүп калды, оон башка эжинге база коргулчундан шацнаар чүвемни — деп, эрзип бисчे алгырып, каттырып тур.

Ынчан бис Шырдамчыктан коргар бис. Ол бистен эллээн улуг. Арта таакпылаар чүве. Үлешке алган ба-

лыктарымны ачамга берип, чүү болуп турганын чугаалап бердим.

— Шырдамчык улуг туралыг, чоон моюннуг оол-ла болгай. Артында дүвү чок хууңче суг кудуп турган чүве-бile дөмей-ле. Силер ындыг чорбаңар. Томааныг, төлептиг, дыңнангыр өзүнер. Эш күш кажан-даа өлүрбес. Күшкä эш тывылбас чоор. Қоөр силер, ол күш кажанга-даа чедир эжиниң өлүрткен черинден ыравас, эдин-ле келир эвеспе — деп, ачам күшту кээргеп, чагыг сөзүн берип орду.

Ол чайлагга уш чыл улаштыр чайладывыс. Шынапла чангыс дуруял эжин сактып этпишаан. Дыңнаарымга, кээргенчин чүү дээр. Оран-чуртумнун чараш кужу ак-көк дээриниң адаанга тайбын чорзун! Дуруялар ёскус калбазын! Олче черле боо алымас мен.

Кечил-оол Экер-оол

ЯБЛОКО

Ийи кызыл яблокту

Ие орааш, оглунга кээп:

— Чапсарлаарда чиир сен — деп,
Чагып-сургал үдел кагган.

Удавайи бирги классчы
Школаже базып ора,
Кончуг чаагай хүнезинин
Хоюннадыр суйбап чораан.

Салааларын дегзирге-ле,
Чаактын суу сайырап кээр.
Сагыш дөспээн, чиксей берген,
Чангыс борбаан уштуп алган.

Кичээлдер-даа уттундурган;
Кидиреидир хемирип каап,
Оол дүш чок калгып орган...
Озалдааштың соктап кирген.

Бажын чайгаш, башкы ону
— Барып оп — деп чөпшээрепкен.

Тайылбыр-даа башка кирбээн,
Дайнаар чемин бүдүү апкан.

Кезек оргаш, чажыртынып,
Хемирип-ле эгелеп-тир.
Башкы ону эскерип каан,
Базып келгеш, хураап апкан.

— Артыр, төдү чивенер! — деп,
Алгырып-ла үнүп-түр оо.
Шак оон шулту чир-шон дүшкен,
Чалсардыва конга халкан.

ДИРЛИП КЕЛИР

Қылаштаарга, шыгаан көк хар
Кыйырт қынныр дааш чок апаар.
Чаржап қыштаан үнүш-бойдус
Часкы хүнгө дирлип келир!

Канчалза-даа, кижилер дег,
Каас-шиник хевин кеткеш,
Сергек омак танцы теп,
Сеткилдерни өөртүп келир!

БАЙЫРЛЫГ, САДИК!

Садикке кирерде мен
Шала бичии турдум ыйнаан.
Чаа чылдар чеже эрткен —
Санап, бижип турбаан мен.

Чазык хөглүг өөрүмнүн
Санын орта билбес-даа бол,
Аттарын-на билир мен,
Арыннарын таныыр мен.

Хакас, орус, бурят... дээш
Қандыг эштер менде чок дээр.
Олар-бие баштай маа
Ойнап тургаш таныштым.

Қаш чыл эрткен, билбээн бис,
Қарак-ла бо, өскен-дир бис.
Үглеп чыглып келгештиң
Үдеп турлар ышкаждыл.

Школа ам хүлээп алыр,
Улам кызып өөренир бис.
Башкы болгаш поварлар
База садик, байырлыг!

КЕЖЭЭКЕЙ

Амыр-оолду ажыл-ишке
Ада-ие чаңчыктырган...
Қазапчаның хажызында
Хадын, дыттар, терек тараан,
Чаш төл ышкаш ажаап турда,
Сагляртыр узап өскен.

Салғын-хатка шиниңдир
Чалгаан ышкаш дагжап тураг.
Оларынга чоргаарланыр,
Оол омак ырлыг-шоорлуг:
«Тарып алган ыяштарым
Таан-даа чараш, саглан-саглан».

Чүлдүм Чап

ОЙНААР-ҚЫЗЫМ

Ойнаар-қызым хөглүг,
Оюн эрээр чаңныг.
Чугаалаҗып көр даан,
Шуптузун ол билир.

Тоолдан, ырдан ыдып бер,
Доозазын дыңнаар.
Шагы **кәэрge**, кажан-даа
Чажам дивес удуур.

Хевин анаа кедиргеш,
Чажын дырааш, өрүп бер.
Кедергей каас, чарап
Чаптанчыг кыс болу бээр.

ХҮННЭЭРЕККЕ

Өскен төрээн чайлаам черде
Өөмнүүн кыдыры хүннээреккэ
Эртен эрте дөгеленил,
Эргеленип оргулаар мен.

Чөлөнгеним кидис шывыг
Тааладыр ооргам чицнээр.
Дөженгеним эттевээн хөм
Тамчыктаныр олбуум болур.

Эртенги хүн эзенги төп,
Ээрлип баткай херелин төп,
Эштий хонган энчээм ышкаш,
Эргеледип мени чылдыр.

Кара-оол Натпий-оол

АЛДЫНАЙ

Дүне када сонга караан бакылан,
Дүвүрел чок айым үнүп келгештий,
Хензиг чашты манап орган бистерге
Херелинни дуза кылдыр чаштын бе?
Алдын ай, алдын ай,
Авалангтан төрээн черге эргим сен.

Чылар-чылбас манагзынып чорунда
Чырык черге чаштын үнү дынналды.
Хүлээлгемни күүседилтим дигензиг
Хүнден дезип, делгеминчэ чаштындын.
Алдын ай, алдын ай,
Аалывыста дөмей-ле сен, арткан сен.

Өртемчейниң оожургал чок сылдызы,
Өөрүшкүзүн бистин-бile үлешкеш,
Чассыгбайым сени чаптаң, магадап,
Чараң адын арттыргаштың чаныпкан.

Алдынай, Алдынай,
Аваң, аchan бистерге сен, алдын сен.

Александр Шоюң

МЕДЕНИҢ ҮРҮ

Салғын хатка өпейледил,
Чайын чалғып чытқылаар мен.
Ажаап алган кежээлерниң
Алтарада алдыны мен.

Малчыннарның өөрүшкүзү —
Малдын чаагай чеми-дир мен.
Чалгааларның халаажыраар
Чанғыс кончуг ажылы мен.

Челдей кезип каавытпайн,
Четче бөлүп ажаар болза,
Чыккылама соок кыжын
Чылғы малдар чударавас-даа.

Шалып иштин түңнелинде
Сараат болуп бедий-ле бээр
Салым-хуумнун экизин! деп,
Сарыг меде ырлагылаар.

Комбу Бижек

ЧАЙЛААМ ӨҢҮ

«Дан бажы шара-хере,
Даштар бажы сарыг-шокар»—
Даглар ажыр алдын бөмбүк
Далаш чокка көдүрлүп кээр.

Туман чоорту арлып чидер,
Турлаг-хонаш дойлуп үнер.

«Итпек-хойтпак элбезин!» — деп,
Итпик дытта ырлап орар.

Аккыр ааржы чадып каанзыг,
Аалдың хою шатты шывар.
Мөрен бажы, Ортаа-Адыр
Мөңгүннелип чайынналыр.

Дал дүш турда, дүдүскекче
Даглар, шынаа шымнып кирер.
Чиргилчинде бүгү бойдус
Шимчеш дивейн турганзыг боор.

Чаашкын чаггаш эрте бээрge,
Чайлаам тоолзуг, каас апаар:
Черде чечек дээрже үнүп,
Челээш болуп, хуулуп ойнаар.

Кежээликтей ашкан хүннүн
Чиңгир кызыл аржылчыгы
Кедек даглар эктин шыва
Шимелде бооп салдына бээр.

Өөредилгэ эгелээрge,
Өөрүм шупту чыглып келгеш,
«Чайын чүнү кылдын?» — дизе,
Чайлаам чуруун көргүзөр мен.

БОДУМ БЫЖЫП ДААРАДЫМ

Қаан, аяс часкы хүн
Харны соя октавытты:
Қырган, чалыы шуптузу
Қышкы хевин солуду.

Черниң кыры — ногаан,
Чечек бүргеп, шимеди.
Күштар үнү аргада
Күттүлүп тур, хөглүүн.

Ойнаар-кызым, часкы
Онза чараш платье
Бодум сенээ даарадым.
Бо-дур, көрем, кедивит!

Ченин дургаар чеди өн —
Челээш хереп келгензиг.
Эрээн шокар чечектер
Эдээн бүргей сагланнаан.

Эрзин хемниң чалгыы дег,
Эглип-эглип баткылаан.
Баарында угулза
База сенээ тааржыр боор.

ЧАДАГ-ТЕРГЕМ КОНГАЗЫ

Чадаг-тергем конгазы бо, дың-дың-дын,
Чараш кылан қандан кылган, дың-дың-дын.
Оруумга-ла чүү-ле көстүр, дың-дың-дын,
Оюп эрткеш, база медээм, дың-дың-дын.

Оолдарга мендим база, дың-дың-дын
Ойнаарынче чалаашкыным база, дың-дың-дын.
«Чаржыптаал»— дээн медээм ол-ла, дың-дың-дын
Чаны-бile сүрүп эрткеш, дың-дың-дын.

Ойнап-ойнап чанарымда, дың-дың-дын,
Оолдар-даа байырлажыр, дың-дың-дын.
Чайны өттүр үзүктелбес, дың-дың-дын,
Чадаг-тергем чангызы ийин, дың-дың-дын.

Игорь Иргит

КУШКАШ УЯЗЫ

Оолдуң чурттап турар бажыңының серизинге бора-хөкпеш уялап алган турган. Аман эртеннин-не тураланааш, кызыл-даван бажыңының азыындан өрү алзы, сери кырынче үне бээр. Ында эптиг черде бичии ынай дүктуүгүр күшкүш оолдары уязында мыжырткайнчып чы-

дар. Сарыг аастыг, карактары ажыттынмаан күшкаш оолдарын Аман кайгап-ла, кайгап-ла олурар. Чаптанчын, кәэргенчин чүү дээр! Аастарын хере ажыткаш, кылчыгыр, тас, кызыл моюннарын сунгаш, чыжырадыр эде-ле бээр. Чем негээрлери ол ышкажыл.

Оол күшкаш оолдарынга холу-бile черле дегбес турган. Чүгэ дээргэ ол билир; кижи холу дегген күшкаш оглун авазы уядан үндүр октаптар. Күшкаштарның угааны кижиний дег: бир эвес оон оглундан өске чыт кээп турар болза — ол оон оглу эвес-тир деп бодаар-дыр ийин. Ийе харын: чаптааш-даа, кәэргээш-даа, сонуургааш-даа, өске черлик дириг амытаниарга черле хол дегбес херек. Оларның чуртталгазының хоойлузу кижилернинден көңгүс өске деп билинөр. Шынап-ла харын, бодунарны-даа болза оларга дөмөйлей бодап көрүңөр даан. Бир эвес сilerни кандыг-бир күшкаш бодунуу-бile кәэргээш, сонуургааш, караңарны соктап, сilerни аштаан-дыр дээш шыйлашкыннаар, доос-каралар-бile чемгерип эгелээн болза, канчаар сiler? Ол сilerге эки бе?

Оон-бile чергелештир черлик дириг амытаниардан кижи айылдыг аарыг-аржыктан база аарын болур. Демги-ле күшкаш оглунга харын-даа ажыктыг микробтар сilerге тергиин айылдыг болур чадавас.

Бир-ле сооксумаар, хадымарлап турар хүн оол херим иштинге база-ла кымысскаяктар хайгаараар дээш кылаштап турган. Кымысскаяктар ол хүн чүгэ-ле ийик үнмээннөр. Хамык курттар шулту бир-ле черлерже чаштып киргилей берген: чалгааранчыны-даа дегет. «Чүгэ ындыг чоор?» — деп, Аман хомудаксап боданган. Аңаа харыы кылдыр бүргег дээрде кара булуттар диргелип, көвүдезе-көвүдезе кызанцап, динмирээшкүн чыжырт-ла диген. Оон соон дарый сүггүр чаашкын тө каапкан дег чайыкгадып-ла дүжүрген. Аманны авазы бажынынче дектей-дүрген кыйгыра берген.

— Чаястыг, бораныг хүн даштыгаа черле үнме шүве, оглум — деп, авазы оглунга чагааш, чаяска кедер тонун кеткеш, ажылдаар черинчэ чорупкан.

Оол сонга чанынга сандай салгаш, херим иштинчэ чаашкынга шаптаткан сонга шилин өттүр көрүп-ле олурган. Ында малгашталган, шык черде оон чарылбас

өңүктери бойдустуц хай-халавы-бile маадырлыг тулчын туар болгай. Аман оларга шын-на сеткилинден сагыш човап, боданып олурган.

Чаъс бичин када намдай хона берген. Ол аразында бир-ле бора-хөкпеш ужуп келгеш, херим иштинге хона каапканын Аман эскерип каан. Хөкпеш бо-ла шошкунгурлап чоруй, бир-ле чемиш тыпкаш, ону соктай берген. Чаашкын мурнуу чартында Аман кымысскаяктар чизин дээш хлеб тогланчызын бир-ле үнгүр чанынга төккеш, кырын дуглай чөвүрээ-билс базырып каан чүве-дир. Хөкпеш амдын чөвүрээни андара октапкаш, тогланчыларны чып чип олурган. Аман ону көргеш хорадап, сонганы даашкыр кылдыр соктай берген. Хөкпеш олче сагыш-даа салыр боор бе, дүште чок чемненип олурбушаан. Оол анаа авазының «chanagash үнмес сен» дигенин уттупкаш, чаңгыс каът хәйленниг дүү далаш үне халаан.

Соок хат оон тыныжын тыртылдыр, хөрээн орта ажыннадыр кээп үскен. Аман казапчадан дуже халааш, черден борбак даш алгаш, бора-хөкпешче шывадапкан. Хөкпеш хойбаан-даа. Ол кара бөскектиг күшкаш Аманны пат таныыр дээрзин оол кайын билир: «Туразынын улуун аа, моон!»— деп, шыжыгып бодангаш, бизенчелчек шиш даш алгаш, хөкпешче база катап шывадапкан. Даш күшкаштын хөрээн орта дегген. Балыгланган хөкпеш: «Канчаарың ол?»— дээнзиг, чыжырадыр эдипкеш, аары хөлчок ужуп үнгеш, Аманның бажынының серизинче ужуп кире берген. Оол оон соонче эдерти көрүп тура, эртенин-не оон барып көрүп турары күшкаш оолдарының авазы-дыр деп бодаваан-даа...

Соокка шырындып доңган Аман бажынынче дедир кире халаан.

Аман ынчан соокка алзыпкан чүве-дир. Эртенинде аанакайы дег күшкаш оолдарын барып көрүп шыдааан. Оон бажы аарып, эъди изий берген. Авазы оолду орунга чыттыргаш, эмнер ижирткеш, чылыг чооргани биле шуглап каан.

Сери кырында бора-хөкпеш оолдары дүн-хүн чокка мыжырадыр эдип-ле, эдип-ле турган. Аман чылыг чымчак орунга чыда, оларны сагыш човап дыңцаан бол-

байн aan. Ынчалза-даа күшкаш оолдарының алгызын ол бодунуу-билип:

— Авай! Аа, авай! Күшкаш оолдары мени сактып, кыйгырып чыдарлары ол-дур... Диңнадан!.. Эдип-ле турлар ышкаждыл... Мен баргаш келийн — деп, авазындан дүвүреп ээрешкен.

Авазы оглу орундан турбазын дээш, ону оожуктурup, хаваан эргеледип чыттап кааш, оон изиг бажын тудуп ора, мынча дээн:

— Сегий бергеш, күшкаштарынга баар сен, оглум. А ам турбайн чыдар болзунза эки. Сен мээн сөзүм дыңна шүве: күшкаш оолдары сени дөмей-ле манаарлар...

Аман авазы-били чөпшээреспес харык чок болган. Авазының садып эккеп берген яблок комподун чип чыда, хүлүмзүрүп: «Удавас күшкаш оолдарын ужуктуруп өөредир мен» — деп бодап чыткан.

Сегий бээрge, Аманы авазы дашкаар үндүрүпкен. Ам-даа суларгай, тендициээш оол хүнгэ изий берген казапча кырынга үнүп кээп, шагзыргай, кыртагар caratterы хүнгэ чылчырыктап, ол-бо дескиндиr харанып олурган. Долгандыр ыржым-шыпшын. Ак-көк дээрде чаңгыс дээлдиген астына берген, оожум дескиниp турган. Черде маңнажып турган кымысқаяктарны көрүп кааш, Аман өөрүшкүлүг хүлүмзүрээн.

«Шимээн чок, чиктиин але?» — деп, Аман боданган. Дараазында сери кырында күшкаш оолдарын ол сактып келген. Олар ам мурнунда дег мыжырашпааннар.

Авазының эжиндирип кааны чүң аржылды бодунуң арган шиши эгиннеринден ап октапкаш, билири азыг таварты сери кырынче Аман үнүп-ле каан. Оон чүрээ шапкыланып, шаа төнүп, бажы дескиниp келген. Оол барып ужарындан кортпаан-даа. Ол күшкаш оолдарын дыка-ла көрүксээн. «Чүгэ ыытташпас чоор?» Азы ужуп чоруй барганныры ол бе? — деп, Аман боданып чораан.

Сериже үнген дораан оол сирилээш холдары-били уяның чырта хаап каан калбак ыяжын чайлады идипкен. Дараазында Аманың соолчак ногаан дамырларлыг чинге, сарыг холчугажы аайын тыппаан чүве дег, агаарга астына берген.

Үядан хөөн булганир хаксыг чыт думчукка кээп

дегген. Шак ол чүдек чыттан шыдашпайн, Аман кузуптар часкан. Уяның иштинде өлген күшкаш оолдарының бүрүшкөк кара сөөктери көзүлген. Оон ырак эвесте бора-хөкпеш өлген чыткан.

— Ол-дур!— деп, Аман каш-ла хонук бурунгаар даш-бile солканы кара бөскектиг хөкпешти танып каан.

Мынчага дээр оон танывазы коргунчуг аарышкы-ажыг оолдуң чаш чүрээн оя чий берген. Оон сыйыгыр карактарындан от-көс дег изиг чаштар чаактарынче төктүп бадып келген. Ол бодунуң кургай берген ак эриннерин чылгап, аксын ажыткаш, боостаазын каартыр базып келген аарышкыдан шыдашпайн, ыглай берген.

Хүн изиннелдир хүннеп-ле турган. Кымысаяктар үнгүрлеринден ыйт-дааш чокка дащыгаштарны үндүр дажыглап-ла турган. Доос-кара бир-ле черже күдүнейнип, далажып бар чораан. Инек кажаазының чанында калчан шилги бызаа улуг карактары-бile Аманче аайын тыппаан чүве дег кайгап-ла турган.

Кожазында бажының серизинде өске күшкаш оолдары хөглүү кончуг мыжырадыр эдип-ле турган. А Аманның бажыцының серизинде ам ыржым, шышины. Аман баары ажып, бажын туттунупкаш, ыглап бадырыпкан.

ОНДАР ДАРЫМА ДҮРГЕН ЧУГААЛАР

* * *

Дүрген-дүрген
Дүрген чугаа,
Дүрүм хептиг.
Дүрген чугаа.
Шынап-шынап
Шынап чугаа,
Шынчы сөстүг
Шынап чугаа.

* * *

Сыгытчы,
Сыгырт.

Сыгыдынны
Сылладыр
Сыгырт!
Хөөмейжи,
Хөөмей-ле,
Хөөмейин
Хөөн кирип
Хөөмейле-ле!
Каргыраачы,
Каргыраала,
Каргыраацны
Кангырт кылдыр
Каргыраала-ла!
Борбаңчы,
Борбаннат
Борбаңынны
Борбаңнадыр
Борбаннат-ла!
Эзенгичи,
Эзенгилет,
Эзенгицини
Эткир-эткир
Эзенгилет-ле!

* * *

Күртү —
Хұлұрезе
Хұлұрезин,
Хұлұревезе,
Хұлұревезин.
Сыгырга —
Сыгыргалаза,
Сыгыргалазын,
Сыгыргалаваза,
Сыгыргалавазын.
Аганак —
Аганактаза,
Аганактазын,
Аганактаваза,
Аганактавазын.

ШҰЛУКЧЫНҮҢ УЛУГ АЛДАРЫ

A. A. Блоктың 100 харлаанынга

1980 чылда, СЭҚП-ниң XXVI съездизиниң бұдүүзүнде Александр Александрович Блоктун 100 харлаан оюн совет улус демдеглеп әрттирген. Құчұлғ социалистиг күрүнениң ажыл-ищчилери X беш чылдың планын күүсеткес, чаа беш чылдың улуг программазын боттандырып, сорук кириишкин-бile ажылдан эгеләэн. Улустун сагыш-сеткил талазы-бile улуг көдүрлүүшкүнүнүң бир херечизи — А. А. Блоктың байырлыг хүннерин демдеглеп әрттиргени болур. «Он ийи» деп өлүм чок шүлүглелдин автору болза орус классика биле чаа, совет уран чүүлдү холбаштырган. Октябрьның социалистиг Улут революциязын чайғылыш чок хұләэп алган орус интеллигентилерниң бирәэзи болур. «Большевиктер-бile интеллигенция ажылдан болур бе?» деп айтырыгга болур деп харылааны таварылға эвес.

А. А. Блок орус академия интеллигенциязының изыгуурлуг үстүкү кезектеринге хамааржыр өг-булеге төрүттүнген болғаш өзүп доруккан. Эртем-билигни өг-булезинге, оон соонда гимназияга болғаш университетке өөренип чорааш, чедип алган. Шүлүкчүнүң алдары мырыңай аныянда-ла алғып, хөйге билдингир апарған. «Чараш Даңғына дугайында шүлүктер»— оон баштайғы чогаалдарының дәэрези бооп, литература журналдарынга база тускай ном кылдыр парлаттыныш эгеләэн. «Танышпазым кыс», «Хоорай», «Коргунчуг делегей», «Өжәэн кажырышыны», «Кармен», «Айлан-куштуң сесерлии» болғаш А. Блоктун өске-даа чогаалдары-бile орус шүлүк чогаалының бир төөгүлүг үези доозулған болғаш оон хөгжүлдезиниң чаа, совет үези эгеләэн.

Чогаадыкчы ажылын символизмниң салдары-бile эгелезе-даа, А. А. Блок 1905 чылдың революциязының чалбышынга, Февраль болгаш Октябрь революцияларының херелинге қаңналып, символистерниң аразындан чоорту үнүп, ундаргай салдынчак чогаалдар бижиирин шеглеп, чоннуң амыдыралынче хандыр көрүп эгелээн. Ылангыя «Фабрика» (1903 ч.) деп шүлүүнгө ажылчын ангының амыдыралының ангы талазы-бile анализин дыка тодаргай берген. Ынчангаш ол шүлүктүү парлаарын хаанның цензуразы хоругдап каан.

А. Блок будунун улузунун сагыш-сеткилини улам хандыр билип эгелээн. Чайлаш чок диргелир болууш-куннарны болгаш өскерлиишкиннерни шүлүкчү эндевейн чораан, оон уламындан «Куликово шөлүнде» деп бөлүк шүлүктөрийн бижээн.

Октябрьның тиилелгези Блоктун чогаалчы болгаш политиктиг медерелинге улуг салдарлыг болган. Ол хүннөрдө «революцияның хөгжүмүн» дыннаан мен деп шүлүкчү боду чугаалап чораан. Ол хөгжүм «Он иий» деп шүлүглелдиң өлүм чок одуругларындан мөнгө дынналып чоруур. Революсчу таңнылдарның дыңзыг базымнарын гениалдыг шүлүкчү алгап йөрээген, ол болза совет шүлүк чогаалының чаа угланышкынын үр үеде тодараткан:

— Революсчу базымың кошкатла!
Эзээргек дайзын чоогуңда!
Ажылчы чон
Ам-даа бурунгаар, бурунгаар!

«Улустарның акы-дуңмалышкы ёзуу болгаш тайбың — орус революцияның делгереп нептерээн демдээ ол-дур... Кулактыг кижи дыңнаар ужурлуг хөгжүм ол-дур» деп, А. Блок чугаалап чораан. Революция соонда Александр Александрович Блок аныяк Совет республиканың Чырыдышкын улус комиссариадының коллегия кежигүнү болбушаан, мурнунда турбаан, чаа культура албан черлерин тургузарынга идеялар киришкен.

«Хөй националдыг совет литератураның хөгжүлдези бистиң чурттуң ажылчы чоннарының коммунизмниң тиилелгези дээш демиселинде тудуш. Совет кижилерни

соруктуг күш-ажылга болгаш дайынчы шылгаралга кезээде хей-аът кирип чоруур улуг идеалдарга бараан болуру бистин уран-чечен культуравыстың кол өзээ, оон патриотчу болгаш интернационалчы утка-шынарының үнер дөзү болур» деп, Л. И. Брежнев чугаалаан. Александр Александрович Блок бодунун амыдыралын болгаш чогаал ажылын шак ол өндүр чаагай сорулгага бараалгаткан.

A. A. Блок

АЙЛАҢ-КУШТУҢ СЕСЕРЛИИ

(1915)

I.

Чавырылган далай дүвүнден
Чалым бузуп, картап тур мен,
Элчигенге ону коштааш,
Элейтип каар мындыг бис.

Демир-орук өртээлингे
Тей дег кылдыр оваалап каар,
Далайдыва дүккүр даван
Дагын илгип, чана базар.

Кош чок чанган адьгуузун
Кончуг өөрүп алгыргылаар.
А оруувуста — сериин, шыргай
Айлан-куштуң сесерлии бар.

Узун, бедик херим дургаар
Роза чечээ халаңнашкан,
Айлан-куш оон ырлап келир,
Арық, бүрү сымыражыр.

Элчигеним сесерликтиң
Эжининг кәэп алгыра бээр,
А ээзи — каттыргаштың,
Арай ырааш, ырлагылаар.

Элдеп ырны дыңнавышаан,
Элчигенни сүрүп чорааш,
Көжээлиг, қаң элге имир
Көгергіже муңганыр мен.

2

Қаң хүн ис чок өрттенип каар,
Караңғы дүн чоорту союп кеэр;
«Ээм, чүте бодандын?»— дәэнзиг
Элчиген күжүр кайгаар.

Қаңдан угаан балараан бе,
Караңғыда боданганым ол бе?
Дүлгээзиннинг амыдырал
Дүшке кирер — мээсии эвес...

Айлан-куштуң сесерлиинде
Чаңғыланган аялганы
Чавыс, дыкпыш казанакка
Аяар ырлаан ужурум чул?

Херимнеп каан сесерликтиң
Хээлеп сиилбээн эжиниң өттүр
Агаранаан чалыы қыска
Амыдырал хинчээ четпес.

Хээлиг эжик чаны-бile
Кежээнин-не эртер-дир мен,
Чинк адак бөөлденген қыс,
Чиктиг ыры мени қый дээр.

Ыры қый деп, дойлуп кээрge,
Ынакшылдан ындынналып,
Херим артап шыдавазым
Хейде сактып уяраар мен.

3

Элчигеним турувуткан,
Элээн кезек дыштангай аан.
Эмирилген кускун-хаайым
Элезинче октапкан мен.

Ээзи мен ынакшааштын,
Хаяларда бүлүрениэн
Караңгы дүн, каң халыын
Эдергештин чоруп каан мен.

Харын бөгүн — куруг болгаш
Хая-даштыг, таныш оруқ
Серинин, шыргай сесерликтин
Серизинге эккеп каап-тыр.

Узун хүннер эрткен тудум
Уярааным улам барган,
Шагар-оът бооп роза чечек
Шалың чүктээш ээгип турлар.

Чайлай дүжүп, былдазымза,
Шаннаар азы шаажылаар бе?
Айлан-куштуң сесерлининге
Аагайлап кирер мен бе?

А эрткен үем чиктиг ышкаш,
Ажылдаарга холум ээлбес:
Айлан-куштуң сесерлининге
Аалчы боорун чүрээм билди...

4

Чүрээм шынны энdevээн-дир,
Чүге дизе, херим менээ
Шаптык болбаан — оон эжин
Чарааш уруг ажыдыпкан.

Чечек бүргээн оруқ дургаар
Арык суглар шулурашкан,
Айлан күштуң сесерлининге
Сеткилимни доюлдурган.

Өске черниң таныш эвес
Өөрүшкүлүг аас-кеҗини
Чегей, дудуу күзелимни
Чедип алгаш чоруп берген.

Алдынналчак арагага,
Алдын оттуң чалбырыжынга
Эртиен берге оруумну-даа,
Эжимни-даа уттуukan мен.

5

Чечек бүргээн шак ол херим
Чектиг хинчек көрбээн-даа бол,
Далай чалгыны, айлан-куштун
Таалал ырын моондактавас!

Чалгаан далай чайтыцайнып
Сагыжымны дүвүретти...
Элдеп чүве: орук дургаар
Элчигеним илгип олур...

Айдыс читтыг, кааң хүн дег
Аныяк кыс кужактапкаш,
Чолум-хувум айтыра бээр:
«Чончап бардын, күжүр ынаам?»

Ынчалза-даа, карангыда
Ынакшылга алзы каапкаш,
Далай чалгып динмирээнийн
Таалап дыннат оргулаар мен.

6

Бүлүртүүнээн бир-ле эртен
Бүдүү оттуп, сергеп келдим.
Күжүр уруг мени дүжеп,
Хүлүмзүреп удууп чыдар.

Эртенги имир чыраалакта
Эргим шырай таанда чааш!..
Диргелиишкін чалгып кээрин
Динмидинден билип ор мен.

Қөзенээмни ажыдыптым,
Хөлчок ырак чалгыг даажын

Үзе кирген кээргенчиг үн
Үр-ле мени кый деп турду.

Элчигенниң қышкызындан
Эъдим-кејим сооланнады,
Солун дүжүм улай көөр дээш
Сонгам катап хаап алдым.

Чада-бите бадыл ора,
Чечектерге дээптип-тир мен.
Шагар теннер опчок хол дег,
Ченгимден кээл сегирдилер,

7

Мурнунда чоок, таныш орук
Мунгандыг аар, узак болду.
Элчигеним, бажыңым бар
Ээн элге пат бооп четтим,

Туманныгда аскан мен бе?
Дуурайладып алган мен бе?
Чоок, далайда даш, чадаң чыраа
Шокараннап көстүп чытчык...

Бажыңым кай?— Кускун-хаайны
Базылкаштың тендиридим,
Кара хая баарында
Каапкан эдим даттыг болду...

Дадаарган эдим-бите
(Даанда кайын дүжүм боорлаан?)
Қаът-қаът хаяларны
Карбаш кынгаш херлип кактым...

Кыймыш диген куу даштың
Кылаң тиинден чожаан краб
Элеңейнип үнүп келгеш,
Элезинге олура дүштү.

Шимчээримгэ, краб өндейип,
Шиш аспаан сирбейтилкеш,
Чоогунда бир эжн-бите
Чокшу каапкаш, чиде берди...

Эрги, чавыт казанаам чок,
Элде изээн кокнажымдан
Ажылчын эр ёске элчиген
Ай деп, сүрүп **бадып** олур.

ТЫВА ЛИТЕРАТУРАДА ТӨӨГҮ БОЛГАШ АМГЫ ҮЕ

1980 чылдың март 20-де РСФСР-ниң Чогаалчылар эвилелиниң баштаар черинге Россия Федерациизының улустарының литературалырының таласы-бile комиссияның «Тыва литературада төөгү болгаш амсы үе» деп темага хуралы бооп ирткен. Аңаа болган чугаалчыларныннары колдуунда Тыва-ның ном үндүрөр чериниң сөөлсүү чылдарда парлаан номнарынга үндезилеп чоруткан. Хуралды РСФСР-ниң Чогаалчылар Эвилелиниң баштаар чериниң секретары Н. К. Доризо дарсанап эрттирген.

Хуралдың допчууланган стенографиязын мөөң идаанды паршылтыс.

Хуралды РСФСР-ниң Чогаалчылар Эвилелиниң баштаар чериниң даргасы С. В. Михалков ажыкткан.

С. В. МИХАЛКОВ

Тыва литература бистиң улуг Россия Федерациизының литературалырының бирээзи болганды мен маңаа каш сөс чугаалаксап тур мен, оон-бile чергелештир бо чылын бистиң съездивис болур болгай, ынчангаш тыва литератураның төлээлекчилери ээп чана бергеш, ол съездиге төлептиг делегаттарны сонгуур херек дээрзин бодаар боор деп күзеп каайн. Чүгэ дизе съездиге тыва төлээлекчиниң сөстери дынаалыр болза, биске кончуг чугула. Ол дээргэ делегейгэ дынаалыр индир-дир, дыка хөй капиталистиг чурттарга соң кандыг уткалыг чангыланыры билдингир...

Тыва АССР-ниң найысылалы — Қызылда Енисейниң эрининде «Азияның төвү» деп бижиктүг тураскаал бар. Ол дээргэ, чугле географияга хамаарышкан демдек эвес, харын ол чер — бир диптиң ортузуудур дээн онзагай тураскаал-дыр. Хугбайраан, анаа чорбаан кижи-дир мен, ынчангаш ынаар четкен болза деп бодаар кижи-дир мен. Ында ырак бурун шагдан тура артып калган чусчус чылдарның көжээлериниң чанында индустрналдыг улуг тудуглар калбарып эгелеп туар.

Тыва совет литература ССРЭ-ниң улустарының акы-дуцма ег-булезинге тыва улус кирген соонда тывылган. Ол алдарлыг орук 1944 чылда эгелээн. Ынчалза-даа ол литература ам боду тускай дуржуулалыг, уктап салгаар чаңчылдарлыг апарган. Ынчангаш совет болгаш даштыкы номчукчуларга хоочун салгалдың (чогаалчыларның) аттары билдингир. Салчак Токаны мен хууда таныыр чордум, оон «Араттың сөзү» деп трилогиязын номчукчучу эки билир.

Сергей Пюрбюнүң лириказын база утпаан. Олар кайызы-даа мөчүп калган. (Шүлүкчү), тоожучу, драматург С. Сарыг-оолдун чогаал ажылын совет номчукчу эки билир. Мында олуржуп турар шүлүкчү Ю. Қюнзегешти база-ла хоочун салгалдың чогаалчыларының төлэлекчизинге хамаарыштырып болур. Харын хоочун салгалдың чогаалчылары ону кезэде бистин аравыста эн аныяк шүлүкчү деп санап чораанын сагындырып каар херек.

1974 чылдың октябрьда Москвага Тыва республиканын Литературазының болгаш уран чүүлүнүң хүннери бооп эрткен чүвс, ону ССРЭ-ниң составынга Тываның эки туралын чогаалчылар эвилелиниң баштаар чериниң секретариадының хуралынга Тываның литературазын калбаа-бile сайгарып чугаалашкан. Ол дээргэ алды чыл мурнунда болган, анаа тыва литератураның үш он чыл дургузунда чедип алган чедишиккенин түңнеп көргөн Бөгүнгү чугаалажышкының сорулгазы болза, алды чыл болганды, тыва литературада оон бээр тывылган уран-чечен чогаадылга талазы-бile тодаргай чедишиккенин бар бе дээрзин илередири болгаш оларны үнелээри, амгы чугула айтырыгларны, нарын чүүлдерни чугаалажып көөрү, тыва литераторларның болгаш бистерни шүптувустуң мурнувуста турар сорулгаларны чугаалажып көөрү болуру билдингир-ле болгай. Чүгэ дээргэ, бистиң Россия Федерациизының бүгү-ле национал акы-дуцма литератуralарының хөгжүлдезинге сонуургалывыс ышкаш, бо литератураның хөгжүлдезинге база-ла шак ындыг сонуургалдыг бис.

Кайда-даа ышкаш, тыва литературада база-ла чаартылганың дүрүм ёзугаар болуушкуну чоруп турар, тодаргайлаарга, чаа чогаалчылар депшип кел чыдар. Ол черле чайгаар ындыг болу бээр, ынчангаш ацаа байыр чедирер апаар ужурлуг чүүл-дүр. Кырганнарны, биргээр чугаалаарга аксакалдарны, солуй чаа кижилер келир ужурлуг, оларны бистер, бир эвес талантлылыг болза, деткиир апаар бис. Ол кончуг чугула, чүгэ дээргэ кичээнгей салыр хире чад чогаалчылар бисти долгандыр дыка хөй тыптыг кээп турар. Оларны кончуг хынамчалыг көөр, чогум-на талантлылыг кижилерни шилип алыр болгаш ол өзүмнерни, ол талантлыларны деткиир херек.

Оон бээр элэн үе эрткен, РСФСР-ниң Чогаалчылар эвилелиниң баштаар черинге ийи аныяк тыва чогаалчылар — В. Серен-оол биле А. Даржайның чогаалдарын чугаалажып көргөн. Ол сайгарылга ажыктыг болган болбайн aan. Ынчаарга адаанывыс аныяк литераторларның чогаал ажылы тыва литератураның амгы бөгүнгү эвес, а даартагы хүнү-дүр. Бөгүн дуржуулгалыг болгаш

чогаал мергежилингэ стажтыг, литературада идепкейлиг ажылдай берген, профессионал литераторларның чогаалдарын чугаалажыл сайгарып турар. Мында тыва литератураның бөгүнгү байдалыч тодарадып турар тыва чогаалчыларның салгалының төлээлекчи, Тываның Чогаалчылар эвилелиниң баштаар чериниң даргазы Кызыл-Эник Кудажы олуржуп турар-дыр.

К. Кудажының болгаш литературада идепкейлиг ажылдан турар еске-даа чогаалчыларның номнарының дугайында бөгүн маңаа чугаалажыр. Ынчаарга мен мында бистин бүзүрээр. хүндүлээр кижилеривис олуржуп турар, олар бистин чогаалчы эш-өөрүүстүн чогаалдарын кезэде идепкейлиг сайгаржып келген болганда, бо чугаалажышкан тодаргай, ак сеткилдиг, ажыл-ишчи байдалга эртип, бөгүнгү сайгарылга киржикчилеринге-даа, аңа олуржуп турарларга-даа ажыктыг болур боор деп идегедим.

Мында олуржуп турар критик Мария Андреевна Хадаханэ Тываның литературазының ханы, билдилиг шинчээчи, эртине байлаа эгээртингмес улустун аас чогаалын эки билир эртемден, бөгүнгү тыва литератураның ниити байдалын делгеми-бile билип алтырынга биске дузалап, ында чыып мөөннэттинген чаңчылдарның болгаш ол литератураның чогаадыкчы хөгжүлдезинде эн-не кол чүүлдерний дугайын чугаалап бээр боор.

Москваның билдингир критиктери, прозаиктери, шүлүкчүлер П. Железнов, Н. Доризо, тыва литература-бile элэн таныш, Тывага ынак, бистин национал литература талазы-бile секретарьларывыс бо хуралда олуржуп турар-дыр. Мынчангаш чугаалажышкан ханы уткалыг, биске, бистин Секретариадывыска ажыктыг болур боор, харын, билир-ле болгай силер, Кремльге декабрь 9-та болур Россия Федерациизының Чогаалчыларның V съездизинге белеткелгэ эки материалды бээри чугаажок.

Силерге чедиишикиннig ажылдаарынарны күзеп, бо хуралды эрттири-бile бистин Баштаар чериниң секретары Н. Доризога дарга хүлээлгени дамчыдып бердим.

Н. К. ДОРИЗО

Эштер, ССРЭ-гэ Тываның эки тура-бile бактаап киргениниң 30 чыл оюнун байырлалынга холбаштырган 1974 чылда болган сайгарылгага деңнээргэ, бөгүн алзындан тура ажыл-ишчи чугаалажышкан болурун база катап демдеглекседим. Оон темазы -- Тываның ном үндүрөр чериниң ажылының түннелин езугаар -- «Тыва литературада төөгү болгаш амгы ўе» болур.

Тыва литература бөгүн кандыг байдалдыгыл? Кандыг темаларлыгыл? Ону канчаар шиитпирлеп турарыл? Оон чедиишкеннери чүл база черле келир үеде болдунар аргалары кандыгыл?

Тываның чогаалчылар организациязы бөгүн 13 кежигүннүг-даа болза, даарта тыва литературадан чүнү манап болурувусту, чижээллэрge, мындыг анаа-ла бөдүүн ышкаш факт чугаалап турар. 1979 чылда Тывага анык драматургтарының семинары болган. Драматургия эн-не нарын, эпти-ле чугаалай бээривис дег, литератураның хожудап турар жанры болуру билдингир болгай. Ынчаарга, демгى ол семинарга чээрби ажыг авторлар киришкен, семинарны удуртуп турган Москвандык драматургтарының үнелээнин езугаар, амгы үеде олар драматургия жанрында яңзы-бүрү хире-чөргөнин чедиишкеннерлиг ажылдан турар болган. Ындый болганда литература фронтузунун өске көзектери: поэзия, прозада чедиишкеннер чугаажок деп бодаар мен.

Дараазында Н. К. Доризо эгэ сөс чугаалаары-бile
К. К. Кудажыга сөс берген¹. Оон чугаазы доостурга, оон элээн айтырыглар салгылаан.

С. В. МИХАЛКОВ

Силерниң республикада литература талазы-бile шаңнал бар бе? Лауреаттар чөжел?

К. К. КУДАЖЫ

Бар. Бистин ҳоочун чогаалчыларының С. Пюробю, С. Тока Тыва АССР-нин Құруне шаңналының лауреаттары. Ам дәрәзинде шаңналдың ады чок. Лауреат артистер, чурукчулар база бар.

С. В. МИХАЛКОВ

Шаңналдарны чыл бүрүде тылсып турар бе?

К. К. КУДАЖЫ

Ийи чыл болгаш.

¹ К. Кудажы, М. Хадаханә оларның чугаалары мурнунда параллгага үнгүлләэн.

С. В. МИХАЛКОВ

Силерде уруглар чогаалчылары бар бе?

К. К. ҚУДАЖЫ

Бар. Олар уулугларга-даа, уругларга-даа бижип турар...

Ийи чыл бурунгаар партия ТК-ның (Тыва АССР дугайында) доктаалы үнген. Ооң соонда биске Москвадан янзы-бұру тускай эртемніг улуг ажылдакчылар удаа-дараа кәэп турар апарған, олар чер-черде ажыл-херектиң байдалын өөренип көрүп, четпестерни алдередип, дуза чедирип турар.

РСФСР-ниң ЧЭ баштаар черинден удуртукчу эштерниң кайы бирээзи биске чедип келгеш, бистин организацияның ажылы-бile танышып, чогуур дузаны чедирген болза деп бодаар улус бис ийин.

Мен тус-тус чогаалдарга тодаргай доктаавадым — ону бистиң илеткелчивис кылыр. Бис санал-шүгүмчүлелдерни кичээнгейлиг өөренип көөр бис. Силерниң санал-шүгүмчүлелдиң (чогаалчы) эш-өөрүвүске таныштырап бис.

С. В. МИХАЛКОВ

Тыва республиканы уттупкан деп бодаар болза хоржок дээрзин чугаалай тыртып каайн. Бүгү-эвилел семинары болур деп турар (аныяк чогаалчылар) чөвүлел хуралы — ол дээргэ, чангыс секретарь моорлап келгениндөн үнелиг-ле болтай... Бөгүнгү бистиң чугаалажышының выс-даа тыва литератураны сонуургап турары-выстың херечизи-дир... Силерниң бүгү санал-шүгүмчүлелдиң чугаалашкаш, өөренип көөр бис.

(Дараазында Н. К. Доризо критик М. А. Хадаханәгеге сөс берген).

Н. К. ДОРИЗО

Дараазында критик А. М. Турковка сөс бээр-дир.

А. М. ТУРКОВ

Кызыл-Эник Қудажының чогаадыкчы ажылы эләэн янзы-бұру — шүлүктөр болгаш шүлүглелдерден эгеләеш амғы үе дугайында тоожуларга база «Үйгу чок Улуг-Хем» деп ийи томнуг төөгү-революстуг романга чедир.

Сөөлгү адааным роман чүгле хемчәэли-бile эвес, харын чогаалдың бышканы болгаш болуушкуннарның ала-чайгаар хөгжүп орарын дыка шын көргүскени-бile эн-не шынарлыг чогаал болған.

Амғы үе материалынга үндезилеттинген тоожуларда номчук-чунуң кичээнгейин элдеп-чиктиг болгаш хоозун дүвүрээзиннег байдалдарны дөгээринин аргазы-бile хаара тудар дээн авторнуң оралдажышинары мырыңай илден. Чижээ, «Үржым булун» (оруунда «Возвращение») деп тоожуда болуушкуннар Эрести Аний-кысты «каапканын» база дээрбечи чораан Мыйыс-Кулак ажы-төлү-бile эмеглежип алгаш оолду балдырлап турарын долганип турар, харын ол-даа хоомай-дыр дээнзиг: бир-ле катап Эрес адын билбес уругга душкан, оон дуза алган бооп турар, а уруг ис чок баргана... келзе-келзе оозу чаңгыс колхозта ажылдан турары Долаана болган. Ол бүгү төөгүнүң дыка хөй черлеринге шынзыгар аргажок (чижээ, Мыйыс-Кулактың чажырып каан хол-боозун Эрестин душ боон тып алры суг-суг дээш оон-даа өске).

Аний-кыстың өгленгениниң болгаш Эрести «каапканынын» төөгүзү база-ла шоолуг-ла бүзүренчиг эвес бижиттинген. Автор ол уругну, шында-ла, дүвү-далаш Лапчар-бile таныштыра тыртын каан.

Маадырларның овуру, чамдык ында-хаая көстүп кээр персонажтардан аңгыда, дыка тодараваан, мөлдүк-калдык чуруттунган.

Ол тоожуларга бодаарга, К. Кудажының романында амыдыралдың демдектерин шын бижээн черлер болгаш дыңзыгышины чоорту күштелип орар эгелер дыка хөй. Тоожулалда кирген үеде — вектиң эгези, революция үези болгаш революция сөөлүндеги баштайгы чылдарда — тыва улустун эрткен төөгүлүг оруктарын болгаш кокпаларын колдуунда-ла кырган анчы Сүлдеминиң оолдарының салым-хуузун дамчыштыр көргүскен.

Сагынгыр-тывынгыр, кыжырымак чечен чан бар-даа болза, чүве херексевес, чалгаазымаар Саванды — тоолдардан, тоожу чугаалардан үнүп келген ышкаш, солун маадыр. Хояр-оол — дерзий тенек тыва байларның чөпшүл, ыйт чок хоруй берген чалчазы, а Соскар-оол — анаа көшкүрүүргө, бир чада өрү апарган, чүге дээрge чамдыкта өске, мөлчүкчү орус кулак-байга хөлүн эрттирип бүзүрээр-дал болза, ол боду амыдыралдың болгаш ажыл-агыйның өске, элэн бедик культуразын шингээдип алры-бile чергелештир кожайнин экииргээнгэ болгаш буяннынга оон согур бүзүрелин чоорту буурадып каар хөлечиктер Губанов, Жуланов олар-бile чоокшулаҗы бээр. Адак соонда, чогаалчының ынак маадыры — хеймер оол Буян — амыдыралдың эн-не хайнышкыныг берге оруун эртер...

Янзы-бүрү болуушкуннар болгаш өскерлиишкүннөр эжен-эндэрик үениң хөй чылдарын хаара тудуп бижиир дээш, төрээн дыл-чогаалы улуг прозаның культуразын чаа-ла шингээдип кел чоруур

чогаалчы, ынчаардагы амыдыралдын эң чугула болушкуннарын көргүзери-бile бодунун кол маадырларының чуртталгазынын чурумалы бот-боттарының аразында дүүшкек турар ужурлуг дээн бодалын бүрүн боттандырбайн баргылаан черлер барын кижи кайгаар чүве чок. Амгы орус прозада безин төөгү болушкуннарының данзызы чамдыкта тоожулалдың маадырларын илези-бile кызын кааптар таварылгаларны билир-ле болгай бис!

Солун-даа болза, бүзүренчиг қылдыр биживээн сюжеттиг шүгүннар (үстүндө тоожуларда ышкаш) бо чогаалда база бар. Ай Му кыдат Манғыр-Чейзенгэ бараалгаар ынча мөнгүн ланын кайыны тып алганы мырыңай билдинмес. Шушенскоеге Ленинник шөлүлгеге турганы, ол дугайында Буюнның чугаазы, барык-ла амгы үенин кижилериниң бодалы олчаан бижиттинген.

К. Кудажының «Вершины» деп шүлүктөр, шүлүглелдер номунца база-ла авторнун эскериичели, амыдыралдын демдектеринге, юморга ынакшылы чуруттунган одуруглар болгаш строфалар эң солун, чааш болду. Қырган-ачазының караанын шилин ушта соп олуар өолду шүлүктээни чалтанчыг. «Альтка йөрээл» деп шүлүкте айылын халап диргеп кәэрge, ээзиниң айды хенертен кижи ышкаш чугааланып үнүп кәэр. Өгнүн ынааларын хүн херелингэ деңзээн, чааш черлер бар.

К. Кудажының шүлүглелдер болгаш черле узун шүлүктерни бижээни арай чегей. «Чаңгыс-ла шак» деп шүлүглел өгленир дээн эмчи уруг куда доюн ара каггаш, божуур иеге дузалаар дээш чорукканын делгередип бижээн аажок шөйүлчек очеркке дөмөйлөжи берген. Шүлүглелде анаа-ла аян эдерткен одуруглар хөй-дүр.

Моон چылдагаанын Ю. Разумовскийнин очулгазынче чууй каа-вықсанчыны аажок, ынчалзажок очулдурукчу чазыгларлыг-даа болза, ол черле шын эвес болгу дег. Ындыг частырыглар еске очулдурукчуларда база барын чугаалап кагза, чөптүг боор. «Ыяшка йөрээлде» (очул. Ю. Щербак): «Мужество стреножующий(?) страш» деп одуруглар билдинмес, чевен. Ындыг янызылыг одуруглар азы кедергей прозаизмнер М. Сергеевтин, Е. Старининаның очулгасында бар.

Шоолуг улуг эвес номда четпес-дудууларнын хөйүн бодап келгеш, проза чогаалдарының очулдурукчуларының чазыгларын бирден бирээгэ чедир санаар хөңнүм чогул. Ынчалза-даа мында база-ла стилистика билбезинин хомуданчыг таварылгалары бар, ынчаардагы Тываның чурттакчылары («Не теряешься!», «Действуй», «Нужно учитьвать», «Меры принять» дээн ышкаш) чоокта чаа тыптын келген «өннөр-бile» чугаалажып турар апарган.

(Уланчызы дараазында үнер)

САЛЧАК КӨК-КАРАКОВИЧ САМБА-ЛЮНДУП

Совет Тываның литературазы улуг чидиригге таварышкан — 1981 чылдың февраль 6-да айылдыг озалондакка таварышкаш, ССРЭ-ниң Чогаалчылар эвилелинин көжигүнү, Тыва АССР-ниң культуразының алдарлыг ажылдакчызы Салчак Көк-Каракович Самба-Люндуп мөчээн.

С. К. Самба-Люндуп 1916 чылда декабрь 31-де Бай-Тайга районунга Көп-Сөөкке төрүттүнген. Москвага Чөөн чүктүү ажылчы чоннарының коммунистик университетин дооскан, Горький аттыг Литература институтунга өөренип чораан. «Аревэ шыны» солуннун редакторунга, ТАР Биче Хурал Президиумунуң секретарынга,

Тываның Каттышкан парлалга черинин әргелекчизинге, Тываның ном үндүрөр черинин директорунга ажылдап чораан. Сөөлгү чылдарда «Шын» солуннун редакциязынга ажылдап тургаш, пенсия же үнген.

С. К. Самба-Люндуптун ады тыва литератураның болгаш парлалганың хөгжүлдөзи-бile сырый холбаалыг. 1937 чылда бодунун чогаадыкчы ажылын эгелээн. Тыва школаларга баштайгы өөредилгө номнарын чогаадырынга болгаш редакторлаарынга идепкейлиг киришкен. VII класстың «Төрээн чогаал» номунун автору. Элээн хөй шүлүктөрни, очерктерни болгаш «Өскүс-оол» деп шулугледи бижээн. А. С. Пушкинниң «Капитан уруу», Н. В. Гогольдун «Ревизор» болгаш өске-даа чечен чогаал номнарын тыва дылга очулдурган.

С. К. Самба-Люндуптун чогаадыкчы ажыл-чорудулгазын Төрээн чурт бедии-бile үнелээш, анаа Тыва АССР-ниң культуразының алдарлыг ажылдакчызы деп хүндүлүг атты тывыскан.

Салым-чаяанның журналист болгаш чогаалчы, мөгөт-шылаг чок ажыл-ишичи, бине сөткүлдүг, сагыш-човаңгыр эштин — Салчак Қек-Каракович Самба-Люндуптүң чырыткылыг овур-хевири бистин ҹүректеривиске менгө артар.

С. А. Сарыг-оол, К. К. Кудажы, Л. Б. Чадамба, О. О. Сувакпіт, С. С. Сюрюн-оол, А. К. Калзан, М. Б. Қенин-Лопсан, Ю. Ш. Қунзегеш, С. В. Козлова, А. Ф. Емельянов, М. А. Хадаханә, А. А. Даржай.

Д О П Ч У З У

БҮГҮ-ЭВИЛЕЛДІҢ АНЫЯҚ ШУЛУҚЧУЛЕРИНИҢ ХІ ФЕСТИВАЛЫ.

<i>Салим Сүрүң-оол.</i> Шұлұқ байырлалы	3
<i>Олег Шестинский.</i> Аңчы кижи әзим ишти, шөлгө чорда. Очул.	
М. Кенин-Лопсан	8
«Аргаларны чылдып қаанзығ, шиви өткүн айдышап тур». Очул. М. Кенин-Лопсан	9
«Амыдыралым өөрүм чокка бодай қааптым». Очул. А. Даржай	—
Авамның тұраскаалынга. Очул. А. Даржай	10
<i>Николай Дамдинов.</i> Найырал. Очул. Ю. Кюнзегеш	—
<i>Станислав Куняев.</i> «Чыда дүшкеш». Очул. А. Даржай	11
Чиндигир көк дәэрни дүүн көржүк мен бе? Очул.	
М. Кенин-Лопсан	12
<i>Евгений Антошкин.</i> Мариннаның дуруялары. Очул. Ю. Кюнзегеш	
<i>Вадим Кузнецов.</i> Сагыш катап аймай берди. Очул. М. Кенин-Лопсан	13
<i>Азим Суюн.</i> Менәә дынымас. Очул. М. Өлчей-оол	14
<i>Нурмукамед Ниязи.</i> Айлан-куш-даа. Очул. О. Сувакпит	15
<i>Отеген Оралбаев.</i> Тыва черге мөгейдім. Очул. С. Молдурға	
<i>Онайгул Туржанова.</i> Сөглеп берейн. Очул. М. Өлчей-оол	16
<i>Маркабай Ааматов.</i> Идеgeл. Очул. М. Өлчей-оол	17
Хүреш. Очул. М. Өлчей-оол	—
<i>Вальдемарас Кукулас.</i> Соңғам көргеш. Очул. И. Иргит	18
<i>Василий Чонгонов.</i> «Дунукталып динмирәэшкін өзөрту читти». Очул. Э. Кечил-оол	—
Ам-на көстүр. Очул. И. Иргит	19
<i>Доржи Юбухаев.</i> Тайгага. Очул. М. Өлчей-оол	—
<i>Елена Стефанович.</i> «Ашкан хұн-даа қажаавыста чөленинти». Очул. И. Иргит	—
<i>Валерий Ельтиифоров.</i> Җаңықтығда. Очул. О. Сувакпит	20
<i>Ходжаберди Чарыев.</i> Чүгө? Очул. М. Өлчей-оол	—
<i>Галина Корженевская.</i> Қара аржыыл. Очул. А. Даржай	21
<i>Олег Сувакпит.</i> Кижи чугаалажып таныжар	—

ТООЖУЛАР, ЧЕЧЕН ЧУГААЛАР, ШИЛИЕР

<i>Кызыл-Эник Құдажы.</i> Ырлығ булак. Тоожудан әгелер	39
<i>Салим Сүрүң-оол.</i> Құске чылдығ кижи	77

<i>Алексей Арапчор.</i> Чуртталганин уланчызы	80
<i>Виктор Сагаан-оол.</i> Соок-Ирей апарганим	87
<i>Василий Монгуш.</i> Ийи чагаа	90
Кадайында ужур-ла бар	—
Шүгүмчүлөл	92
Чагыг	—
Халак! Халак!	93
<i>Владимир Серен-оол.</i> Сөөсkenнегер чечектелип турда. Лирик-тиг драма	95

ШҮЛҮКТЕР

<i>Степан Сарыг-оол.</i> Хүлгү шимчээшкүн	140
Мээн Тожум	141
<i>Леонид Чадамба.</i> Шүлүүнерге ырлаар силер	142
Бынак Тывам	143
<i>Александр Даржай.</i> Қырган тараажының Дээргэ сөзү	144
Узун орук	146
<i>Саличак Молдурга.</i> Бүзүрелгэ харыы	148
Сигенчилер дуэди	149
«Дамырактың» ыры	150
Экии бе, чаъс	151
<i>Зол Намзырай.</i> Қүзелним ол	—
Эскериг	152
Шүлүктөр бооп хуула берген	153
<i>Артык Ховаыыг.</i> Черим-Ием — чемгерикчим	—
<i>Чкалов Мандыбычы.</i> Мээн Тывам эргизинизе	154

СЫЛДЫСЧЫГАШ

<i>Степан Сарыг-оол.</i> Чиксээм хайнры	156
<i>Салим Суруц-оол.</i> Бора-хирилээлөр	157
<i>Куулар Экер-оол.</i> Эш күш өлүрбес	159
<i>Кечил-оол Экер-оол.</i> Яблоко	161
Дирлип келир	162
Байырлыг, садик	—
Кежээкей	163
<i>Чылдур Чап.</i> Ойнаар-кызым	—
Хүннээрекке	164
<i>Кара-оол Натпий-оол.</i> Алдынай	—
<i>Александр Шоюң.</i> Медениң ыры	165
<i>Комбу Бижек.</i> Чайлаам өңү	—
Бодум быжып даарадым	166
Чадаг-тергем конгазы	167
<i>Игорь Иргит.</i> Күшкаш уязы	—
<i>Ондар Дарыма.</i> Дүрген-чугаалар	171

БИСТИҢ ҚАЛЕНДАРЫВЫС

<i>Шүлүкчүнүн улут алдары</i>	173
<i>А. А. Блок.</i> Айлан-куштуң сесерлүн. Очул. Ю. Қюнзегеш	175
Тыва литературада төөгү болгаш амғы ўе	181

*На 2-й и 3-й странице обложки
линиогравюры Г. Р. Сорыгина*

УЛУГ-ХЕМ № 45

На тувинском языке

Редактор издания *Даржай А. А.* Художественный редактор *Кузнецов И. Я.* Технический редактор *Чернова А. А.* Корректор *Г. Н. Биче-оол.*

ИБ № 374. Сдано в набор 30.12.80. Подписано к печати 2.03.81
ТС 00624. Формат 84×108 $\frac{1}{32}$. Бумага № 1. Печать высокая. Гарнитура литературная. Физ. печ. л. 6. Усл. печ. л. 10. Уч.-изд. л. 9,8.
Усл. кр.-отт. 10,21. Цена 70 коп. Тираж 4000 экз. Заказ 3451.
ТП 1981 г. Тувинское книжное издательство, г. Кызыл, ул. Щетинкина и Кравченко, 57. Типография Управления по делам издательств, полиграфии и книжной торговли Совета Министров Тувинской АССР, г. Кызыл, ул. Щетинкина и Кравченко, 1.

70 коп.

КЫЗЫЛ
ТЫВАНЫҢ НОМ
ҮНДҮРӨР
ЧЕРИ